

पातञ्जलयोगसूत्रीय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ व्यासभाष्यस्य
श्रीताराचरण तर्करत्न
परिशोधिता

श्रीयुक्तबाबू अविनाशीलालस्या
ज्ञया

—ॐ—

मुम्बई हरिवंश लालेन मुद्रिता

—ॐ—

सन्वत् १९३२ सरे

30/11

Y. N. C. I. A. R.

काशी इष्टारम्ब

यन्त्रालये

लक्ष्मीकुण्डे

पातञ्जलयोगसूत्रीय

ॐ नमो भगवते वासुदेवाय

॥ व्यासभाष्यस्य
श्रीताराचरण तर्करत्न
परिशोधिता

॥ श्रीयुक्तबाबू अविनाशीलालस्या
ज्ञया

— ॐ —

मुन्शीहरिवंश लालेन मुद्रिता

— ॐ —

सम्बत् १९३२ सरे

Sc 17

१५८५५२

वाराणसी इष्टाराख्य

यन्त्रालये

लक्ष्मीकुण्डे

श्री श्रीगणेशायनमः पातंजलिसूत्रस्य व्याख्यालिख्यते

ॐ नमामिजगदुत्पत्तिहेतवेष्टपकेतवे॥केशकर्मवि
पाकादिरहितायहितायच १ नत्वापतंजलिमृषिंवे-
दव्यासेनभाषिते॥संक्षिप्तस्यष्टवद्वर्थाभाष्येव्याख्यावि
धास्यते २॥ ॥इहहिभगवान्तंजलिप्रारिप्सितस्य
शास्त्रस्यसंक्षेपतस्तात्पर्यार्थप्रेक्षावत्प्रवृत्त्यंगंश्रोतु
श्चसुखावबोधार्थमाचिरव्यासुरादाविदंसूत्रंरचयाम
चकार॥अथयोगानुशासनं॥तत्रप्रथमावयवम
यशब्दव्याचष्टे॥अथेत्ययमधिकारार्थोऽथैषज्यो
तिरितिबतन्त्वानंतर्ण्यार्थःअनुशासनमितिहि शा
स्त्रमाहअनुशिष्यतेनेनेतिव्युत्पत्त्या नचास्पृशन्नद
माद्यनंतरंप्रवृत्तिःअपितु तत्त्वज्ञानचिरव्यापयिषाः

नतरं जिज्ञासाज्ञानयोस्तस्यात् यथास्मायतेतस्मात्
 शांतोदांतउपरतस्तिक्षुः समाहितोभूत्वात्मनेवात्मा
 नं पश्येदित्यादि शिष्यप्रश्नतपश्चरणरसायनाद्युप-
 योगानंतर्त्यस्यचसंभवेपिनाभिधानं शिष्यप्रतीतिप्र-
 वृत्योरनुपयोगात् प्रामाणिकत्वेयोगानुशासनस्यत-
 दभावेप्युपेयत्वात् अप्रामाणिकत्वेचतद्भावेपि हे-
 यत्वात् एतेनतत्त्वज्ञानचिरव्यापयिषयोरानंतर्त्याभि-
 धानंपरास्तं अधिकारार्थत्वेतु ॥ शास्त्रेणाधिक्रिय-
 माणस्यप्रस्तूयमानस्ययोगस्याभिधानात् सकल
 शास्त्रतात्पर्यार्थव्याख्यानेनशिष्यः सुखेनैवबोधित-
 श्च प्रवर्तितश्चभवतीतिनिःश्रेयसस्यहेतुः समाधि-
 रितिहि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषुप्रसिद्धम् १॥ ॥
 ननुकिंसर्वसंदर्भगतोऽथशब्दोधिकारार्थः तथास-
 त्यथातोब्रह्मजिज्ञासेत्यादावपिप्रसंगद्वयतआह
 अयमिति ननुहिरण्यगर्भेयोगस्यवक्तानान्यःपुरा-
 तनद्वतियोगियाज्ञवल्क्यस्मृतेः कथंपतंजलेर्योग-
 शास्त्रत्वमित्याशंक्यसूत्रकारेणानुशासनमित्युक्तं
 शिष्टस्यशासनमनुशासनमित्यर्थः यदायमथश-
 ब्दोधिकारार्थस्तदैवंवाक्यार्थः संपद्यतेइत्याह यो-
 गानुशासनंशास्त्रमधिकृतमिति ननुच्युत्याद्यमा-
 नतयायोगोत्राधिकृतोननुशास्त्रमित्यतआह वे-
 दितव्यमिति सत्यं ॥

सतुतद्विषयेणशास्त्रेणकरणेनव्युत्पाद्यःकरणगोचर
 श्रव्युत्पादकस्यव्यापारो नकर्मगोचरइतिकर्तृव्यापा
 रविवक्ष्यायोगविषयस्य शास्त्रस्याधिकृतत्वंवेदि-
 तव्यं शास्त्रव्यापारगोचरतयातुयोगएवाधिकृतइ-
 तिभावः अधिकारार्थस्यचाथशब्दस्यान्यार्थनीयमा
 नोदकुंभदर्शनमिवश्रवणमंगलायोपकल्पतइतिमं
 तव्यं शब्दसंदेहनिमित्तमर्थसंदेहमपनयतियोगः
 समाधिः युजसमाधावित्संसाद्युत्पन्नःसमाध्यर्थोनतु
 युजिरयोगइत्यस्मात्संयोगार्थइत्यर्थः ननुसमाधिर-
 पिवक्ष्यमाणस्यांगिनेयोगस्यांगनचांगमेवांगीत्यत
 आह सचसार्वभौमः चस्त्वर्थोगादंगिनंभिनत्ति भूमयो
 वस्थावक्ष्यमाणामधुमतीमधुप्रतीकाविशोकासंस्का
 रशेषांताश्चित्तस्य तासुसर्वासुविदितःसार्वभौमश्चि-
 त्तिनिरोधलक्षणीयोगस्तदंगंतुसमाधिर्नैवंभूतः व्युत्प-
 त्तिनिमित्तमात्राभिधानंचैतद्योगः समाधिरितिअंगां-
 गिनोरभेदविवक्षामात्रेण प्रवृत्तिनिमित्तंतु योगशब्द
 स्यचित्तवृत्तिनिरोधएवेतिपरमार्थः वृत्तयोक्तानाम्या-
 त्माश्रयाणिअतस्तन्निरोधोप्यात्माश्रयएवेतियेषंश्चं
 तितन्निरासायाह ॥चित्तस्यधर्मइति चित्तशब्देनांतः
 करणंबुद्धिमुपलक्षयति नहिकूटस्थनित्याचितिश-
 क्तिरपरिणामिनीज्ञानधर्माभवितुमर्हति बुद्धिस्तुभवे-
 दितिभावः सादेतत्सार्वभौमश्चेयोगः हतभोःक्षिप्तमू

द्विविधिता अपि चित्तभूमयोस्ति च परस्परपेक्षया वृत्ति
 निरोधोऽप्यास्त्विति तत्रापि योगत्वं प्रसंगद्व्याशङ्क्य हेयो
 पादेयभूमीरूपन्यस्यति क्षिप्तमित्यादि क्षिप्तं सदैव
 रजसा तेषु तेषु विषयेषु क्षिप्यमाणमत्यंतमस्थिरं मू
 ढंतु तमः समुद्रे कानि द्रावृत्तिमंतु विक्षिप्तं क्षिप्तादि
 शिष्टं विशेषोऽस्ये मबहुलस्य कादाचित्कः स्थेमा सा चा
 स्यात्स्थे मबहुलतासां सिद्धिर्कीवा वक्ष्यमाणव्याधि-
 स्थानाद्यनंतरायजनितांवा एकाग्रमेकतानं निरुद्ध
 सकलवृत्तिकं संस्कारमात्रशेषोचितं निरुद्धं तत्र क्षि
 त्तमूढयोः सत्यपि परस्परपेक्षया वृत्तिनिरोधे पारंप
 र्येणापि निःश्रेयसहेतुभावाऽभावात् तदुपघातक-
 त्वाच्च योगपक्षादूरोत्सारितत्वमिति न तयोर्योगत्वं नि
 पिद्धं विक्षिप्तस्य तु कादाचित्कसद्रूपविषयस्थे मशा
 लिनः संभाव्येत योगत्वमिति निषेधति तत्र विक्षिप्ते
 चेतसि समाधिः कादाचित्कः सद्रूपविषयस्य चित्तस्य
 स्थेमानयोगपक्षे वर्तते कस्माद्यतस्तद्विषयविश्लेषो
 पसर्जनीभूतः विषयवर्गात्तर्गतस्य हि स्वरूपमेव दुर्ल
 भं प्रागेव कार्यकरणं न खलु दहनात्तर्गतं बीजं त्रिचतु
 रक्षणावस्थितमुत्तमपथं कुराय कल्पतद्वृत्तिभावः ॥ य
 दि विश्लेषोपसर्जनीभूतः समाधिर्न योगः कस्तर्हि वृत्त्य
 तत्राह यस्त्वेकाग्रे चेतसि दृति मूलमिति समारोपित
 मर्थनिवर्तयति निद्रावृत्तिरपि स्वातंत्र्येन तमसिभूते-

भवत्येकाग्रेत्यत उक्तम् ॥ सदिति शोभनं नितांता वि
 र्भूतसत्त्वं तन्मसमुद्रेकस्त्वशोभनस्तस्य क्लेशहेतुत्वादि
 ति द्योतनं हितत्वं ज्ञानमागमाद्वा अनुमानाद्वा भवदपि
 परोक्षरूपतया न साक्षात्कारवती मविद्यामुच्छिनत्ति
 द्विचंद्रदिङ्मोहादिष्वनुच्छेदकत्वादत आह ॥
 ह प्रेति प्रशब्दो हि प्रकर्षे द्योतयन् साक्षात्कारं सूचय
 ति अविद्यामूलत्वादस्मितादीनां क्लेशानां विद्यायाश्चावि
 द्योच्छेदरूपत्वात् विद्योदये च विद्यादिक्लेशसमुच्छे
 दो विरोधित्वात् कारणविनाशाच्चेत्याह क्षिणोति चे
 ति अतएव कर्मरूपाणि बंधनानि श्लथयति कर्मचा
 त्रा पूर्वमभिमतं कार्यकारणोपचारात् श्लथयति स्व
 कार्यादवसादयति बह्यति हि सति मूले तद्विपाक इति
 किंच निरोधमभिमुखं करोत्यभिमुखीकरोति स च संप्र
 ज्ञातश्चतुःप्रकार इत्याह स चेति असंप्रज्ञातमाह स
 र्ववृत्तीति रजस्तमोमयी किल प्रमाणादिवृत्तिः सा
 त्विकी वृत्तिमुपादाय संप्रज्ञाते निरुद्धा असंप्रज्ञाते
 तु सर्वासामेव निरोध इत्यर्थः तदिह भूमिद्वये स
 माप्त्या मधुमत्यादयो भूमयस्ताः सर्वास्ता सुवि
 दितः सार्वभौम इति सिद्धम् ॥ द्वितीयं सूत्रमवतार
 यति तस्य लक्षणेति तस्येति पूर्वसूत्रोपात्तं द्विवि
 धं योगं परामृशति योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः निरु
 ध्यते यस्य न्यमाणादिवृत्तयो वस्था विशेषे चित्तस्य

सोऽवस्थाविशेषोऽयोगः २॥ ॥ ननु संप्रज्ञातस्य यो
 गस्याव्यापकत्वादलक्षणमिदमनिरुद्धाहितत्र
 सात्त्विकीचित्तवृत्तिरित्यत आह सर्वशब्दाग्रहणा
 दिति यदिसर्वचित्तवृत्तिनिरोधस्तु चेत्तमेवेदव्याप-
 कंसंप्रज्ञातस्य क्लेशकर्मविपाकांशयपरिपंथीचित्तवृ-
 त्तिनिरोधस्तु तमपिसंगृह्णाति तत्रापिराजसतामस
 चित्तवृत्तिनिरोधात्तस्य च तद्वावादित्यर्थः कुतः पुनरेक
 स्य चित्तस्य क्षिप्तादिभूमिसंबन्धः किमर्थं चैवमवस्थस्य
 चित्तस्य वृत्तयोनिरोद्धव्या इत्याशंक्य प्रथमं तावद्व-
 स्थासंबन्धे हेतुमुपन्यस्यति चित्तं हीति प्रख्याशीलत्वा
 तत्त्वगुणं प्रवृत्तिशीलत्वाद्भोगुणं स्थितिशीलत्वात्त
 भोगुणं प्रख्याग्रहणमुपलक्षणार्थं तेनान्येऽपि सात्त्वि-
 काः प्रसादलाघवप्रीत्यादयः सूच्यन्ते प्रवृत्त्या च परित्या
 पशोकादयो राजसाः प्रवृत्तिविरोधी तमोवृत्तिधर्मः ॥
 स्थितिः स्थितिग्रहणाद्भौतवावराणां इत्यादय उपलक्ष्यं
 ते एतदुक्तं भवति एकमपि चित्तं त्रिगुण निर्मिततया
 गुणानां च वैषम्येण परस्परविमर्दवैचित्र्याद्विचित्र
 परिणामं सद्नेकावस्थमुपपद्यत इति क्षिप्ताद्या एव
 चित्तस्य भूमिर्यथा संभवमवांतरावस्थाभेदवती राद
 र्शयति प्रख्यारूपं हीति चित्तरूपेण परिणतं सत्त्वं चि-
 त्तसत्त्वं तदेवं प्रख्यारूपतया सत्त्वप्राधान्यं चित्तस्य द
 र्शितं तत्र चित्ते सत्त्वात्किंचिदूने रजस्तमसीयदामियः

समेचभवत्तदैश्वर्यं च विषयाश्च शब्दादयस्तान्येव
 प्रियाणियस्यतत्तथोक्तं सत्त्वप्राधान्यात् खलु चित्तं त
 त्वेप्रणिधित्सदपितत्त्वस्यतमसापिहितत्वाद्णिमा
 दिक्मेवतत्त्वमभिमन्यमानं तत्प्रणिधित्सतिप्रणि
 धत्तेचक्षुषं अथरजसाक्षिप्यमाणं तत्राप्यलब्ध-
 स्थितितस्त्रियमात्रंभवतिशब्दादिषुपुनरस्यस्वर
 सबाहीप्रेमानिरूढएवतदनेनविक्षिप्तंचित्तमुक्तम्
 क्षिप्तंचित्तंदर्शयन्मूढमपिसूचयति तदेवतमसेति
 यदाहितमोक्षोविजित्यप्रसृतंतदा चित्तसत्त्वावर
 कतमः समुत्सारणेऽशक्तत्वाद्रजसस्तमः स्थगितंचि
 त्तमधर्माद्युपगच्छति अज्ञानंचविपर्ययज्ञानं अभा
 वप्रत्ययालंबनंचनिद्राज्ञानमुक्तंततश्च मूढावस्था
 पिसूचितेतिअनैश्वर्यं सर्वत्रेक्षाप्रतीघातः अधर्मा
 दिव्याप्तंचित्तंभवतीत्यर्थः यदातुतदेवचित्तसत्त्वमा
 विभूतसत्त्वमपगततमः पटलंसरजस्कभवति तदा
 धर्मज्ञानवैराग्यैश्वर्याण्युपगच्छतीत्याह प्रक्षीणेत्या
 दिमोहस्तमस्तदेवचावरणंप्रकर्षेणक्षीणंस्यतत्त
 थोक्तं अतएवसर्वतोविशेषाविशेषलिङ्गमात्रालिं
 गपुरुषेषुप्रद्योतमानं तथापिनधर्माद्यैश्वर्यायचक
 ल्यते प्रवृत्त्यभावादित्यतआह अनुविद्धं रजोमात्रया
 रजसः प्रवर्त्तकत्वादस्तिधर्मादिरित्यर्थः तदनेनसं-
 प्रज्ञातसमाधिसंपन्नयोर्मधुभूमिकप्रज्ञाज्योतिषो

मध्यमयोग्यो गिनोश्चित्तसत्त्वं संगृहीतं संप्रत्यतिक्रातः
 भावनीयस्य ध्यायिनश्चतुर्थस्य चित्तावस्थामाह तदे
 व चित्तं रजोलेशान्मलादपेतमतएव स्वरूपप्रतिष्ठम
 भ्यासवैराग्यपुटपाकप्रबंधविधूतस्त्वमोमलस्य
 हि बुद्धिसत्त्वतपनीयस्य स्वरूपप्रतिष्ठस्य विषयेन्द्रि
 यप्रत्याहृतस्यावसिताधिकारतयान्वकार्यकारिणो
 विवेकख्यातिः परं कार्यमवशिष्यत इत्याह सत्त्वपु
 रुषान्यतारख्यातिमात्रं चित्तं धर्ममेघध्यानोपगंभव
 ति धर्ममेघश्च वक्ष्यते ॥ अत्रैव योगिजनप्रसिद्धिमा
 ह तदिति सत्त्वपुरुषान्यतारख्यातिमात्रं चित्तं धर्ममेघ
 पर्यंतं प्रसंख्यानमित्याचक्षते ध्यायिनः चित्तसामा
 नाधिकरायं च धर्मधर्मिणोरभेदविवेक्षया द्रष्टव्यं
 विवेकख्यातेर्हानहेतुं चित्तिशक्तेश्चोपादानहेतुं नि
 रोधसमाधिमवतारयितुं चित्तिशक्तेः साधुतामसा
 धुतां च विवेकख्यातेर्दर्शयति चित्तिशक्तिरित्यादि
 सुखदुःखमोहात्मकत्वमशुद्धिः सुखमोहावपिविवे
 किनंदुःखाकुरुतः अतो दुःखबद्धेयौ तथा चातिसुंद
 रमप्यंतवद्दुनोति तेन तदपि हेयमेव विवेकिनः से
 यमशुद्धेरंतश्च चित्तिशक्तौ पुरुषेन स्तदित्युक्तं शुद्धा
 चानंता चेति ननु सुखदुःखमोहात्मकशब्दादीनि यं
 चेत्तयमाना तदाकारपला कथं विशुद्धा तदाकारप
 रिग्रहपरिवर्जने च कुर्वती कथमनंतं तेत्यत उक्तं दर्शि

जात्यायुर्भोगबीजं तस्मान्निर्गतइतिनिर्वीजः अस्यैव
 योगिजनप्रसिद्धामन्वर्थसंज्ञामादर्शयति नतत्रेति
 उपसंहरति द्विविधः सयोगश्चित्तवृत्तिनिरोधइति
 संप्रत्युत्तरस्त्रमवतारयश्चोदयति तदवस्थेचेत-
 सीति किमाक्षेपेतत्तदाकारपरिणतबुद्धिवोधात्मा
 खत्वयंपुरुषः सदानुभूयते नतुबुद्धिवोधरहितोतो
 स्य पुरुषस्यबुद्धिवोधः स्वभावः सवितुरिवप्रकाशः
 नचसंस्कारशेषेचेतसिसोस्ति नचस्वभावमपह्नाय
 भावोवर्तितुमर्हतीति भावः स्यादेतत्संस्कारशेषाम
 पिबुद्धिकस्मात्पुरुषेनबुध्यतेइत्यतआह विषया-
 भावादिति नबुद्धिमात्रंपुरुषस्यविषयोपितुपुरुषा
 र्थवतीबुद्धिः विवेकख्यातिविषयभोगौचपुरुषार्थौ
 तौचनिरुद्धावस्थायां नस्तइतिसिद्धोविषयाभावइ
 त्यर्थः ॥ सूत्रेणपरिहरति तदाद्रष्टुः स्वरूपेवस्यानंस्व
 रूपइत्यारोपितंशांतघोरमूढस्वरूपंनिवर्त्तयति पु
 रुषस्यहिचैतन्यं स्वरूपमनौपाधिकं नतुबुद्धिवोधः
 शांतादिरूपत्रौपाधिकोहिसः स्फटिकस्यैवस्वभाव
 स्वच्छवलस्यजपाकुसुमसन्निधानौपाधिररुणिमा
 नंचोपाधिनिवृत्तावुपहितनिवृत्तिरतिप्रसंगादिति
 भावः स्वरूपस्यचाभेदेपिभेदं विकल्प्य ॥ अधि
 करणभावउक्तइतिअयमेवार्थोभाष्यकृताद्येत्यते
 स्वरूपप्रतिष्ठेति तदानींनिरोधावस्थायां नव्युत्थानाव

स्थायामितिभावः स्यादेतत् व्युत्थानावस्थायामप्रति-
 ष्ठितास्वरूपे चितिशक्तिर्निरोधावस्थायामप्रतितिष्ठं-
 तीपरिणामिनीस्याद्व्युत्थानेवास्वरूपप्रतिष्ठानेव्यु-
 त्थाननिरोधयोरविशेषद्व्युत्थानाह व्युत्थानचित्ते-
 त्विति नजातुकूटस्थ नित्याचितिशक्तिः स्वरूपात्
 च्यवतेतेनयथानिरोधेतथैवव्युत्थानेपिनखलुशु-
 क्तिकायाः प्रमाणविपर्ययज्ञानगोचरत्वेपिस्वरू-
 पोदयव्ययौभवतः प्रतिपत्तातुयाभूतमप्यतथात्वे-
 नाभिमन्यते निरोधसमाधिमपेक्ष्य संप्रज्ञातोपि
 व्युत्थानमेवेति सूत्रांतरमवतारयितुंष्टछति कथं
 हीति यदितथाभवंती नतथाकेनतर्हिप्रकारेण प्र-
 काशतद्व्यर्थः हेतुपदमध्याहृत्यसूत्रंपठतिदर्शि-
 तविषयत्वात् वृत्तिसारूप्यमितरत्र इतरत्रव्युत्था-
 नेयाश्चित्तवृत्तयः शांतघोरमूढास्ताएवाविशिष्टा
 अभिन्नावृत्तयो यस्यपुरुषस्य सतथोक्तः सारूप्य-
 मित्यत्र सशब्दएकपर्यायः एतदुक्तंभवति॥जपा-
 कुसुमस्फटिकयोरिवबुद्धिपुरुषयोः सन्निधानादभे-
 दग्रहेबुद्धिवृत्तीः पुरुषेसमारोप्य शांतोस्मिदुःखि-
 तोस्मिमूढोस्मीत्यध्यवस्यति यथामलिने दर्पण-
 तलेप्रतिविंवितं मुखंमलिनमारोप्य शोचत्यात्मा
 नंमलिनोस्मीति यद्यपि पुरुषसमारोपोपि शब्दा-
 दिविज्ञानवत् बुद्धिवृत्तिर्यद्यपिचप्राकृतत्वेनचि-

द्रूपतयानुभाव्यस्तथापि बुद्धेः पुरुषत्वमापादयन्
 पुरुषवृत्तिरिवानुभवइतावभासते तथाचायम-
 विपर्ययोप्यात्माविपर्ययवानिवाभोक्तापिभोक्ते
 वविवेकख्यातिरहितोपि तत्सहितइव विवेकख्या
 त्यांप्रकाशते एतच्च चितेरप्रतिसंक्रमायास्तदाका-
 रापत्तौ स्वबुद्धिसंवेदनमित्यत्र सत्त्वपुरुषयोरत्यंता
 संकीर्णयोः प्रत्ययाविशेषो भोगइत्यत्रचोपपादयि-
 ष्यते एतच्च मतांतरेपिसिद्धमित्याह तथाचेतिपंच
 शिखान्चार्यस्यसूत्रं एकमेवदर्शनं ख्यातिरेवदर्श-
 नमिति ननुकथमेकंदर्शनं यावताबुद्धेः शब्दादि
 विषयाविवेकविषयाचवृत्तिः प्राकृततयाजडत्वे
 नानुभाष्यादर्शनं ततोऽन्यत्पुरुषस्यचैतन्यमनुभवो
 दर्शनमित्यतआह ख्यातिरेवदर्शनमिति उदयव्य-
 यधर्मिणीं वृत्तिं ख्यातिंलौकिकीमभिप्रेत्यैतदुक्तमे-
 कमेवेति चैतन्यंतुपुरुषस्यस्वभावो नख्यातिः तनु-
 नलोकप्रत्यक्षगोचरोपित्वागमानुमानगोचरइत्य-
 र्थः तदनेनव्युत्थानावस्थायांमूलकारणमविद्यां द-
 र्शयता तद्धेतुकः संयोगो भोगहेतुः स्वस्वमिभावे
 पिसूचितइति तमुपपादयन्नाह चित्तंस्वभवतिपु-
 रुषस्यस्वामिनइतिसंबंधः ॥ ननुचित्तजनितमुप-
 कारंभजमानोदिचेतनश्चित्तस्थेशितानचास्यतज्ज-
 नितोपकारसंभवस्तदसंबंधादनुपकार्यत्वान्तत्तं

योगतदुपकारभागित्वे परिणामप्रसंगादित्यतश्चा
 ह त्रयसंस्कातमणिकल्पं सन्निधिमात्रोपकारिदृ
 श्यत्वेनेति न पुरुषसंयुक्तंचित्तमपितु तत्सन्निहितं स
 न्निधिश्च पुरुषस्य न देशतः कालतो वा तदसंयोगात्
 किंतु योग्यतालक्षणोस्ति च पुरुषस्य भोक्तृशक्तिश्चि
 त्तस्य भोग्यशक्तिः तदुक्तं दृश्यत्वेनेति शब्दाद्याकार
 परिणतस्य भोग्यत्वेनेत्यर्थः भोगश्च यद्यपि शब्दाद्या
 कारावृत्तिश्चित्तस्य धर्मस्तथापि चित्तंचैतन्ययोरभे
 दसमारोपावृत्ति सारूप्यात् पुरुषस्येत्युक्तं तस्माच्चि
 ते नासंयोगेऽपि तज्जनि तोपकारभागिता पुरुषस्या
 परिणामिता चेति सिद्धं ननु स्वस्वामिसंबंधो भोगहे
 तुरविद्यानिमित्तोऽविद्यातु किं निमित्ता न खलु निर्नि
 मित्तं कार्यमुत्पद्यते यथाहुः स्वप्नादिवदविद्यायाः प्र
 वृत्तिस्तस्य किंकृतेति शंका सुपसंहारव्याजेनोद्धरति
 तस्माच्चित्तवृत्तिर्ज्ञातघोरमूढाकारचित्तवृत्त्युपभो
 गे अनाद्यविद्यानिमित्तत्वाद्नादिः संयोगो हेतुः अ
 विद्यावासनयोश्च संतानो बीजांकुरसंतानवदना
 दिरिति भावः स्यादेतत्पुरुषो हि शक्योऽपदिश्यते न
 च वृत्तिनिरोधो वृत्तीरविज्ञाय शक्यो न च सहस्रेणा
 पि पुरुषायुपैरलमिमाः कश्चित्परिगणयितुमसं
 ख्याताश्च कथं निरोद्धव्या इत्याशंक्य ता सामियत्ता
 स्वरूपप्रतिपादनपरं सूत्रमवतारयति ताः पुनर्नि

रोद्धव्या बहुत्वे सति चित्तस्य वृत्तयः पञ्चतयः क्लिष्टा
 क्लिष्टाः वृत्तिरूपो वयव्येकः तस्य प्रमाणादयो वयवाः
 पञ्च ततस्तद्वयवा पञ्चतपी पञ्चां वयवा वृत्तिर्भव
 तिताश्च वृत्तयश्चैत्रमैत्रादिचित्तभेदात् बह्वद्वति
 बहुवचनमुपपन्नं एतदुक्तं भवति चैत्रो वामैत्रो =
 वाऽन्यो वा कश्चित्सर्वेषामेव तेषां वृत्तयः पञ्चतय ए
 वनाधिका इति चित्तस्येति चैकवचनं जात्यभिप्रायं
 चित्तानामिति तु द्रष्टव्यं तासामवांतरविशेषमनु
 ष्ठानोपयोगिनं दर्शयति क्लिष्टा क्लिष्टा इति अक्लिष्टा
 उपादाय क्लिष्टानि रोद्धव्यास्ता अपि परेण वैराग्येणेति
 अस्य व्याख्यानं क्लेशहेतुकां इति क्लेशा अस्मितादयो
 हेतवः प्रवृत्तिकारणयांसां वृत्तीनां स्तथोक्ताः यद्वा
 पुरुषार्थप्रधानस्य रजस्तमोमयीनां हि वृत्तीनां क्लेश
 कारित्वेन क्लेशैव प्रवृत्तिः क्लेशः क्लिष्टं तदा सामंस्तो
 ति क्लिष्टा इति यत एव क्लेशोपार्जनार्थममूषां प्रवृत्तिर
 त एव कर्माशयप्रचये क्षेत्रोभूताः प्रमाणादिना खल्व
 यं प्रतिपत्तार्थमवसायतत्र सत्तोद्दिष्टे वा कर्माशय =
 माचिनोतीति भवन्ति ॥ धर्मो धर्म ॥ प्रसवभूमयो वृ
 त्तयः क्लिष्टा इति अक्लिष्टा व्याचष्टे ख्यातिविषया इति
 विधूतरजस्तमसो बुद्धिसत्त्वस्य प्रशांतवाहिनः प्रज्ञाप्र
 सादः ख्यातिस्तया विषयिण्यां तद्विषयं सत्त्वं पुरुषवि
 वेकमुपलक्षयति तेन सत्त्वपुरुषविवेकविषयाः यतो

अतएवगुणाधिकारविरोधिन्यः कार्यैरंभर्णादि गु
 णानामधिकारोविवेकख्यातिपर्यवसानंच तदिति
 चरिताधिकाराणांगुणानामधिकारं विरुंधतीति
 अतस्ताः अक्लिष्टाः प्रमाण प्रभृतयो वृत्तयः स्यादेत
 त्त्वीतरागजन्मादर्शनात् क्लिष्टवृत्तय एव सर्वे प्रा
 णभूतो न च क्लिष्टवृत्तिप्रवाहे भवितुमर्हत्यक्लिष्टा वृ
 त्तयो न वामूर्धाभावेपि कार्यकारिता विरोधि मध्यपा
 तित्वात्तस्मात् क्लिष्टानामक्लिष्टाभिर्निरोधस्तासांच
 वैराग्येण परेणेति मनोरथमात्रमित्यत आह क्लिष्ट
 प्रवाहेति आगमानुमानाचार्योपदेशपरिशीलनल
 ध्वजन्मनी अभ्यासवैराग्ये क्लिष्टच्छिद्रमंतरात्तत्रपति
 ताः स्वयमक्लिष्टा एव यद्यपि क्लिष्टप्रवाहपतिताः न ख
 लुशालग्रामे किरातशतसंकीर्णे प्रतिवसन् नपि ब्राह्म
 णः किरातो भवति अक्लिष्टच्छिद्रेष्विति निदर्शनं क्लिष्टां
 तरवर्त्तितया च क्लिष्टाभिरनभिभूता अक्लिष्टाः स्वसं
 स्कारपरिपाकक्रमेण क्लिष्टा एव तावदभिभवन्तीत्या
 ह तथाजातीयकादिति अक्लिष्टाभिर्वृत्तिभिरक्लिष्टाः सं
 स्कारादित्यर्थः तदिदं वृत्तिसंस्कारचक्रमनिशमाव
 र्त्तते चानिरोधसमाधेः तदेवंभूतंचित्तं निरोधाव
 स्थंसंस्कारशेषंभूत्वाऽऽत्मकत्वेनावतिष्ठत इत्यापा
 ततः प्रलयंवागच्छतीति परमार्थतः पिंडोक्त्यसूत्रा
 र्थमाह तादृति पंचधेत्यर्थकथनमात्रं न तु शब्दवृ

त्ति व्याख्यातं ॥ तपथः प्रकारे स्मरणात् ताः स्वसंज्ञा
 भिरुद्दिशति प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रा स्मृतयः
 निर्देशेयथावचनं विग्रहश्चार्थे द्वंद्वः समासदूतरेतर
 योगः यथा नित्याशुचिदुःखानात्मसुनित्यशुचिसु-
 खात्सख्यातिरविद्येत्युक्तेपिनदिग्गमोहालातचक्रा
 दिविभ्रमाव्युदस्यंते एवमिहापि प्रमाणाद्यभिधाने
 पिवत्स्यंतरसद्भावशंका न व्युदस्येतेति तन्निरासाय
 वक्तव्यं पंचतप्यइति एतावत्येववृत्तयोनापराः
 संतीति दर्शितं भवति तत्र प्रमाणवृत्तिं विभजन्तामा
 न्यलक्षणमाह प्रत्यक्षानुमानागमाः प्रमाणानि अन
 धिगततत्त्वबोधः पौरुषेयो व्यवहारहेतुः प्रमातृत्क
 रणं प्रमाणं विभागं वचनं च न्यूनाधिकसंख्या व्यव
 हारार्थं तत्र सकलप्रमाणमूलत्वात् प्रथमतः प्रत्यक्षं
 लक्षयति इंद्रियेति अर्थस्येति समारोपितत्वं निषेध
 तितद्दिष्येति बाह्यगोचरतया ज्ञानाकारगोचरत्वं
 निवारयति चित्तवर्त्तिनो ज्ञानाकारस्य बाह्यज्ञेयसंब
 धं दर्शयति बाह्यवस्तूपरागादिति व्यवहितस्य तदु
 परागे हेतुमाह इंद्रियप्रणालिकथेति सामान्यमात्र
 मर्थइत्येके विशेषा एवेत्यन्ये सामान्यविशेषतद्वत्ता
 इत्यपरेवादिनः प्रतिपन्नास्तन्निरासायाह सामान्य
 विशेषात्मन इति नतद्वत् किंतु तादात्म्यमर्थस्य एत-
 च्चैकांतानभ्युपगमइत्यत्र प्रतिपादयिष्यते अनुमा

नागमविषयात्प्रत्यक्षविषयव्यवहिनति विशेषा
 वधारण प्रधानेति यदपि सामान्यमपि प्र-
 त्यक्षे प्रतिभासते तथापि विशेषं प्रत्युपसर्जनीभूत
 मित्यर्थः एतच्च साक्षात्कारोपलक्षणपरं तथाच वि-
 वेकरव्यातिरपि लक्षिताभवति फलविप्रतिपत्तिं नि-
 राकरोति फलं पौरुषेयश्चित्तवृत्तिबोध इति ननु
 पुरुषवर्त्ती बोधः कथंचित्तगताया वृत्तेः फलं न हि
 खदिरगोचरव्यापारेण परश्रुनापलाशेच्छिदाक्रिय
 ते इत्यत आह अविशिष्ट इति न हि पुरुषगतो बोधो
 जन्यते अपितु चैतन्यमेव बुद्धिदर्पण प्रतिविम्बितं
 बुद्धिदृष्ट्या अर्थाकारया तदाकारतामापद्यमानं फ-
 लं तच्च तथा भूतं बुद्धेरविशिष्टं बुद्ध्यात्मकं वृत्तिश्च बु-
 ध्यात्मिकेति सामान्याधिकरण्याद्युक्तः प्रमाणफल
 भाव इत्यर्थः एतच्चोपपादयिष्याम इत्याह प्रतिसंवे-
 दीति प्रत्यक्षानंतरं प्रवृत्त्यादिलिङ्गकश्रोतृबुद्ध्यनुमा-
 नप्रभवसंबन्धदर्शनेन समुत्थतयागमस्यानुमानजत्वा-
 दनुमितस्य चागमेनान्वाख्यानादागमात् प्रागनुमा-
 नं लक्षयति अनुमेयस्येति जिज्ञासितधर्मविशिष्टो
 धर्मानुमेयस्तस्य तुल्यजातीयाः साध्यधर्मसामान्ये-
 न समानार्थाः सपक्षास्तेष्वनुवृत्त इत्यनेन विरुद्ध-
 त्वमसाधारणत्वं च साधनधर्मस्य निराकरोति मि-
 न्नजातीयाश्च सपक्षास्ते च सपक्षादन्ये तद्विरुद्धा

स्तदभाववतश्च तेभ्यो व्यावृत्तस्तदनेनसाधारणा
 नैकांतिकत्वमपाकरोति संबध्यतद्वतिसंबंधो लि
 गमनेन पक्षधर्मतां दर्शयन्तसिद्धतां निवारयति त
 द्विषयात्तन्निबंधनाभिर्ज्निबंधनइत्यस्माद्विषयप
 दव्युत्पत्तेः सामान्यावधारणेति प्रत्यक्षविषयाद्व्य
 वच्छिनत्ति संबंधसंवेदनाधीनजन्मानुमानं विशेष
 पुसंबंधग्रहणाभावेन सामान्यमेव सुकरसंबंधग्र
 हणंगोचरयतीति उदाहरणमाह यथेति चोहेत्व
 र्थो विध्योऽगतिर्यतस्तस्मात्तस्मात्प्राप्तिरतोगतिनिवृ
 त्तौ प्राप्तेर्निवृत्तिर्देशांतरप्राप्तेर्गतिमञ्चद्रतारकंचैत्र
 वदितिसिद्धं आगमस्य वृत्तेर्लक्षणमाह आप्तेनेति त
 त्वदर्शनकारुण्यकरणपाटवाभिसंबंधप्राप्तिस्तया
 वर्त्ततइत्याप्तस्तेन दृष्टेनुमितोवार्थः श्रुतस्य पृथगनु
 पादानं तस्य दृष्टानुमितमूलत्वेन ताभ्यामेव चरितः
 र्थत्वात् आप्तचित्तवर्त्तिज्ञानसदृशस्य ज्ञानस्य श्रोत
 चित्ते समुत्पादः स्वबोधसंक्रांतिस्तस्यैवार्थ उपदिश्य
 ते श्रोतद्विहाहितप्राप्तिपरिहारोपायतया प्रज्ञाप्यते
 शेषं सुगमभूयस्यागमस्याश्रद्धेयार्थोक्त्या यथायान्येव
 दृशदाडिमानितानि षड्भूयाभविष्यंतीति न दृष्टानु
 मितार्थो यथा चैतत्वं वेदेतस्वर्गकामइति स आगमः पू
 वते न हितेपि दृष्टानुमितार्थो यथाहुः यः कश्चित्कस्य
 चिद्धर्ममनुनापरिकीर्तितः स सर्वोभिहितो वेदे सर्वज्ञा

ति अस्मिन्कुत्सितत्वं हानाय दर्शयति सेयं पंचेति ॥ अत्र
 विद्यासामान्यमविद्यास्मितादिषु पंचसु पर्वस्वित्य
 र्थः अव्यक्तमहदहंकारपंचतन्मात्रेष्वष्टस्वनात्मसा
 तबुद्धिरविद्यातमः एवं योगिनामष्टस्वणिमादिके चै
 श्वर्येष्वाश्रेयः सुश्रेयो बुद्धिरष्टविधो मोहः पूर्वस्माज्ज
 घन्यः स चास्मितोच्यते तथा योगेनाष्टविधमैश्वर्यमु
 पादाय सिद्धे भूत्वा दृष्टानुश्रविकान् शब्दादीन् दश
 विषयान् मोक्ष्य इत्येवमात्मिका प्रतिपत्तिर्न हामो
 हो रागः एवमेतेनैवाभिसंधिना प्रवर्तमानस्य केन
 चित्प्रतिबद्धत्वादिनामादीनामनुत्पत्तौ तन्निबन्धन
 स्य दृष्टानुश्रविकविषयोपभोगस्यासिद्धेः प्रतिबन्धक
 विषयः क्रोधः सतामिस्वारव्योद्वेष एवमणिमादिगु
 णसंपत्तौ दृष्टानुश्रविकविषयप्रत्युपस्थाने च क
 ल्पांते सर्वमेतन्नश्यतीति यस्मात्सोभिनिवेशोऽध
 तामिश्रः तदुक्तं भेदस्तमसोष्टविधो मोहस्य च दश
 विधो महामोहः तमिस्रोष्टादशधा तथा भवत्यंधता
 मिस्र इति शब्दज्ञानानुपाती वस्तुशून्यो विक
 ल्पः ॥ ननु शब्दज्ञानानुपाती चेदागमप्रमा
 णांतर्गतो विकल्पः प्रसज्येत निर्वस्तुकत्वे वा
 विपर्ययः स्यादित्यत आह स नेति न प्र
 नप्रमाणविपर्ययांतर्गतः कस्माद्यतो वस्तुशून्य
 त्वेपीति प्रमाणांतर्गतिनिषेधति शब्दज्ञानमाहा

ल्यनिबंधनइतिविपर्ययांतर्गतं एतदुक्तंभवति
 क्वचिदभेदेभेदमारोपयति .क्वचित्सुनर्भिन्नाना
 मभेदंततोभेदस्याभेदस्यचवस्तुतोभावात्तदाभा
 सोविकल्पोनप्रमाणं नपिविपर्ययोव्यवहारावि
 संवादादिति शास्त्रप्रसिद्धमुदाहरणमाह तद्यथे
 ति किंविशेष्यं केनव्यपदिश्यते विशेष्यते नाभेदे
 विशेष्य विशेषणभावोनहिगवागौर्विशेष्यतेकिं
 तुभिन्नेनचैत्रेणतदिदमाह भवतिचव्यपदेशोव
 त्तिः व्यपदेश्यव्यपदेशकयोर्भावोव्यपदेशः विशे
 षणविशेष्यभावइतियावत् तस्मिन्नृत्तिर्वाक्यस्य
 यथाचैत्रस्यगौरिति शास्त्रीयमेवोदाहरणांतरं स
 मुच्चिनोति तथेति प्रतिषिद्धोवस्तुनः पृथिव्यादेर्ध
 र्मः परिस्पंदो यस्य स तथोक्तः कोसौ निष्क्रियः पुरुषः
 नखलुसांख्यीयेराहुंतेऽभावोनामकश्चिदस्ति व
 स्तुधर्मोयेनपुरुषोविशेष्यतेत्यर्थः क्वचित्साठः प्र
 तिषिद्धावस्तुधर्माइतितस्यार्थः प्रतिषेधव्याप्ताः
 प्रतिषिद्धानवस्तुधर्माणां तद्व्याप्यताभावाभावयो
 रसंवंधादथचतथाप्रतीतिरिति लौकिकमुदाहर
 णमाह तिष्ठति वाणइति यथाहि पचति भिनत्तीत्य
 त्रपूर्वापरीभूतः कर्मक्षणं प्रत्यय एकफलावच्छिन्नः प्रती
 यते इत्येवं तिष्ठतीत्यत्रापि पूर्वापरीभावमेवाह स्या
 स्यति स्थितइति ननुभवतुपाकवत् पूर्वापरीभूतया

वस्थानक्रियया वाणादिन्नयावाणस्यव्यपदेशद्वय
 तत्राह गतिनिवृत्तौ धाल्त्वर्थमात्रं गम्यते गतिनिवृ
 त्तिरेव तावत्कल्पिता तस्या अपि भावरूपत्वं तत्रापि
 पूर्वापरीभाव इत्यहो कल्पनापरंपरेत्यर्थः॥ अभावः
 कल्पितो भाव इव चानुगत इव च सर्वपुरुषेषु गम्यते
 न पुरुषव्यतिरिक्तो धर्मः कश्चिदित्युदाहरणांतरमा
 ह तथानुत्पत्तिधर्मेति प्रमाणविपर्ययाभ्यामन्यान-
 विकल्पवृत्तिरिति वादिनो बहवः प्रतिपेदिरेतत्सति
 बोधनायोदाहरणप्रपञ्च इति मंतव्यं अभावप्रत्यया
 लंबनावृत्तिर्निद्रा अधिकृतं हि वृत्तिपदमनुवादकं प्र
 माणविपर्ययविकल्पसंतीनां वृत्तित्वं प्रतिपरीक्ष-
 काणामेविप्रतिपत्तेरतस्तदूद्यते विशेषविधानाय नि
 द्रायास्तु वृत्तित्वे परीक्षकाणामस्ति विप्रतिपत्तिरिति
 वृत्तित्वं विधेयं न च प्रकृतमनुवादकं विधानाय क
 ल्पत इति पुनर्वृत्तिग्रहणं जाग्रत्स्वप्नवृत्तीनामभा-
 वस्तस्य प्रत्ययः कारणं बुद्धिसत्त्वात्तादकतमस्तदे
 वा लंबनं विषयो यस्याः सा तथोक्ता वृत्तिर्निद्रा बुद्धि
 सत्त्वे हि त्रिगुणे यदा सत्त्वरजसी अभिभूय समस्तक
 रणावरकमाविरस्ति तमस्तदा बुद्धेर्विषयाकारप
 रिणामाभावादुद्धूततमो मयी बुद्धिर्भववुच्यमानः
 पुरुषः सुषुप्तोऽतः संज्ञ इत्युच्यते कस्मात्पुनर्निरुद्धकै
 वल्ययोरिव वृत्त्यभाव एव न निद्रेत्यत आह सा च सं

स्मात्संप्रमोषपदव्युत्पत्तेः एतदुक्तं भवति सर्वे प्रमा
 णादयो नधिगतमर्थसामान्यतः प्रकारतो वाधिगमयं
 ति स्मृतिः पुनर्न पूर्वानुभवमर्यादाभतिक्रामति तद्वि
 षयात्तद्वनविषयावाननु तदधिकविषयासोयं वृत्त्यं
 तराद्विशेषः स्मृतेरिति विमृशति किंप्रत्ययस्येति ग्रा
 ह्यप्रवणत्वात् अनुभवस्य स्वानुभवाभवात्तज्जः ससं
 स्कारोग्राह्यमेव स्मारयतीति प्रतिभाति अनुभवमा
 त्रजनितत्वाच्चानुभवमेवेति विमृश्योपपत्तिस्तु भ
 यस्मरणमवधारयति ग्राह्यप्रवणतया ग्राह्योपरक्तः
 परमार्थस्तु ग्राह्यग्रहणे एव उभयंतयो एकारं स्वरू
 पं निर्भासयति प्रकाशयति स्वव्यंजकं कारणमंजन
 माकारो यस्य स तथोक्तः स्वकारणाकार इत्यर्थः व्यं
 जकमुद्बोधकं तेनांजनं फलाभिमुखीकरणं यस्ये
 ति वेत्यर्थः ननु यदि कारणविचारेण बुद्धिस्मरणयोः
 सारूप्यं कस्तर्हि भेद इत्यत आह तत्र ग्रहणेति ग्र
 हणमुपादानं न च गृहीतस्योपादानं संभवति तद
 नेनानधिगतबोधनं बुद्धिरित्युक्तं ग्रहणाकारो ग्रह
 णरूपं पूर्वप्रधानं यस्याः सा तथोक्ता विकल्पितश्चा
 यमभेदेऽपि गुणप्रधानभाववृत्ति ग्राह्याकारः पूर्वः प्र
 थमो यस्य सा तथोक्ता इदमेव च ग्राह्याकारस्य ग्रा
 ह्यस्य पूर्वत्वं यद्वृत्त्यंतरविषयीकृतत्वमर्थस्य तदनेन
 वृत्त्यंतरविषयीकृतगोचरास्मृतिरित्युक्तं भवति सो

यमसंप्रमोषइति ननुअस्तिस्मृतेरपि संप्रमोषःदर्शय
 तिहि पित्र्यादेरतीतस्य देशकालांतरानुभूतस्याननु
 भूतत्वर देशकालांतर संबंधस्वप्नइत्यतआह साच द
 यीतिभावितःकल्पितः स्मर्तव्योययासातथोक्ताअभा
 वितोऽकल्पितःपारमार्थिकइतियावत् नेयंस्मृतिरपि
 तु विपर्ययस्तल्लक्षणोपपन्नत्वास्मृत्याभासतयातु
 स्मृतिरुक्ताप्रमाणाभासमिवप्रमाणमितिभावः क
 स्मात्सुनरंतेस्मृतेरूपन्यासइत्यतआह सर्वाःस्मृतय
 इति अनुभवःप्राप्तिः प्राप्तिपूर्वावृत्तिः स्मृतिस्ततः स्म
 र्तीनामुपजनइत्यर्थःननुयेषुरुषं क्लिश्यंतितेनिरोद्ध
 व्याःप्रेक्षावताक्लेशश्चतथातन्वच्छेतयःतत्किमर्थमा
 सांनिरोधइत्यतआह सर्वश्चेताइतिसुगमम् निरो
 धोपायंष्टवति अथेति सूत्रेणोत्तरमाह अभ्यासवै
 राग्याभ्यांतनिरोधः अभ्यासवैराग्ययोर्निरोधेजनयि
 तव्येअवांतरव्यापारभेदेन समुच्चयोनतुविकल्प
 इत्याह चित्तनदीति प्राग्भारः प्रबंधः निम्नतागंभीर
 ताऽगाधतेतियावत् तत्राभ्यासस्यस्वरूपप्रयोज
 नाभ्यांलक्षणमाह तत्रस्थितौपल्लोभ्यासः तद्व्याच
 ष्टे चित्तस्यावृत्तिकस्यराजसतामसवृत्तिरहितस्य
 प्रशंतवाहिताविमलतासात्विकवृत्तिर्वाहितैका
 ग्रता स्थितिःतदर्थइति स्थितावितिनिमित्तसत्तमी
 व्याख्यातां यथान्वर्मणि द्वीपिनहंतीति प्रयत्नमेवप

र्थीयाभ्यांविशदयति वीर्यमुत्साहइति तस्यैवाभ्या-
 नितामाह तत्संपिपादयिषया तदिति स्थितिं पर-
 मृशति प्रयत्नस्य विषयमाह तत्साधनेति स्थिति
 साधनान्यंतरंगबहिरंगाणियमनियमादीनि सा-
 धनगोचरः कर्तव्यापारो न फलगोचर इति ननु
 व्युत्थानसंस्कारेणानादिपरिपंथिना प्रतिबद्धेभ्या-
 सः कथं स्थित्येकल्यत इत्यत आह संतु दीर्घकालतै-
 रंतर्यसत्कारासेवितो दृढभूमिः सोयमभ्यासे विशेष-
 णत्रयसंपन्नः सन् दृढावस्थो न सहसा व्युत्थानसंस्का-
 रैरभिभूत स्थितिरूपविषयो भवति यदि पुनरेवंभूत-
 मप्यभ्यासं कृत्वा परमेततः कालपरिवासेनाभिभ-
 वेत् तस्मान्नोपरंतव्यमिति भावः वैराग्यमाह दृष्टं
 नुश्रविकविषयवितृष्णस्यवशीकारसंज्ञावैराग्यं
 चेतनचितनेषु दृष्टविषयेषु वितृष्णतामाह स्त्रियइति
 ऐश्वर्यमाधिपत्यं अनुश्रवो वेदस्ततोधिगता अनुश्र-
 विकाः स्वर्गादयस्तत्रापि वैतृष्यमाह स्वर्गेति देह-
 रहिता विदेहाः करणेषु लीनाः तेषां भावे वैदेह्यं अन्य-
 तुं प्रकृतिमेवात्मानमभिमन्यमानाः प्रकृत्युपासकाः
 प्रकृतौ साधिकारायामेव लीनास्तेषां भावः प्रकृतिल-
 यं त्वं तस्यासि विषये वितृष्णस्य आनुश्रविकविषये
 वितृष्णो हि स्वर्गादिप्राप्तिविषये वितृष्णा उच्यते ननु
 यदि वैतृष्ण्यमात्रं वैराग्यं हंत विषयाप्राप्तावपि तद-

स्तीतिवैराग्यंस्यादित्यत आह दिव्यादिव्येति न चै
 त्दृण्यमात्रं वैराग्यं अपितु दिव्यादिव्यविषयसंप्र-
 योगेपि चिन्तस्य अनाभोगात्मिकातामेव स्पष्टयति
 हेयोपादेयशून्यासंगद्वेषरहितायोपेक्षाबुद्धिर्वशी
 कारसंज्ञाकुतः पुनरियमित्यत आह प्रसंख्या न ब-
 लादिति तापत्रयपरीतताविषयाणां दोषस्तत्परिभाषा
 नया तत्साक्षात्कारः प्रसंख्यानंतदूलादित्यर्थः यतमानसं-
 ज्ञाव्यतिरेकसंज्ञाएकेंद्रियसंज्ञावशीकारसंज्ञाचेति
 चतस्रः संज्ञा इत्यागमिनः रागादयः खलुकषायाश्चि-
 त्तवर्त्तिनस्तैरिन्द्रियाणियथास्वविषयेषु प्रवर्त्तते तन्मा-
 प्रवर्त्तिषतेन्द्रियाणि तत्तद्विषयेष्विति तत्परिपाचना
 यारंभः प्रयत्नः सायतमानसंज्ञा तदारंभे सत्तिकेचित्क-
 षायाः पक्वाः पच्यंते पश्यंते च केचित्तत्र पक्षमाणेभ्यः
 पक्वाणां व्यतिरेकेणावधारणं व्यतिरेकसंज्ञा इन्द्रिय-
 प्रवर्त्तना समर्थतया पक्वानामौत्सुक्यमात्रेण मन-
 सि व्यवस्थानमेकेंद्रियसंज्ञा औत्सुक्यमात्रस्यापि
 निवृत्तिरुपस्थितेष्वपि दिव्यादिव्यविषयेषूपेक्षा-
 बुद्धिः संज्ञा त्रयात् परावशीकारसंज्ञा एतयैव च पू-
 र्वासांचरितार्थत्वान्न ताः पृथगुक्ता इति सर्वमवदा-
 तं अपरं वैराग्यमुक्त्वा परमाह तत्परंपुरुषख्यातेर्गु-
 णवैतृण्यं अपरं वैराग्यस्य परं वैराग्यं प्रतिकारणत्वं
 तत्र च द्वारमादर्शयति दृष्टानुश्रविकविषयदोषद-

शीविरक्तइति अनेनापरवैराग्यं दर्शितं पुरुषदर्श
 नाभ्यासादागमानुमानाचार्योपदेश समधिगतस्य पु
 रुषस्य दर्शनं तस्याभ्यासः पौनः पुन्येन निषेवणं तस्मा
 त्तस्य दर्शनस्य शुद्धी रजस्तमः परिहाराया सत्त्वैक-
 तानता तया योगुणपुरुषयोः प्रकर्षेण विवेकः पुरुषः शु
 द्धो न तः तद्विपरीता गुणा इति ते नाप्यायिता बुद्धिर्यस्य
 योगिनः स तथोक्तस्तदनेन धर्ममेवाख्यः समाधिरु
 क्तः स तथाभूतो योगी गुणेभ्यो व्यक्ता व्यक्तधर्मकेभ्यः
 सर्वथा विरक्तः स त्वपुरुषान्यताख्यातावपि गुणास्मि
 कायायावद्विरक्तइति तत्तस्मात् द्वयं वैराग्यं पूर्वहि
 वैराग्यं सत्त्वसमुद्रेकविधूततमसि रजः कणकलंक
 संपृक्ते चित्तसत्त्वे तच्च तौष्टिकानामपि समानं ते हि
 तेनैव प्रकृतिलया बभूवुः तथोक्तं वैराग्यात्प्रकृति-
 लयइति तत्र तयोर्द्वयोर्मध्ये यदुत्तरं तत्तज्ज्ञानप्रसा
 दमात्रं मात्रग्रहणेन निर्विषयतां सूचयति तदेवं हि
 तादृशं चित्तसत्त्वं रजोलेशमतेनापि अपरामृष्टम-
 स्यात्प्रयोत एव ज्ञानप्रसाद इत्युच्यते चित्तसत्त्वं हि
 प्रसादस्वभावमपि रजस्तमः संपर्कात् मलिनता म
 नुभवति वैराग्याभ्यासविमलवारिधाराधौ त समस्त
 रजस्तमो मलं त्वतिप्रसन्नं ज्ञानप्रसादमात्रपरिशेषं भ
 वति तस्य गुणानुपादेयत्वाय दर्शयति यस्योदये स-
 तियोगी प्रत्युदितख्यातिः ख्यातिविशेषे सति वर्तमा

नख्यातिमानित्यर्थः प्रापणीयं कैवल्यं प्राप्तं यथाव
 क्ष्यति जीवन्नेव विद्वान्मुक्तो भवति संस्कारमात्रस्य छि
 न्नमूलस्य सिद्धत्वादिति भावः कुतः प्राप्तं यतः क्षीणाः क्षे
 तव्याः क्लेशाः अविद्यादयः सवासनाः न च स्ति धर्मो ध
 र्मे समूहो भवस्य जन्ममरणप्रबंधस्य संक्रमः प्राणि
 नां तत्कुतः कैवल्यमित्यत आह छिन्न इति श्लिष्टा
 नि निःसंधीनि पर्वाण्यस्य सतथोक्तः धर्मो धर्मसमू
 हस्य समूहिनः पर्वाणि तानि श्लिष्टानि न हि जातु जंतु
 र्मरणजन्मप्रबंधेन वियुज्यते सोऽयं भवसंक्रमः क्लेश
 क्षये छिन्नः यथावक्ष्यति क्लेशमूलः कर्मो शयः सति
 मूले तद्विपाक इति ननु प्रसंख्यानपरिपाकं धर्ममेधं
 च निरोधं अंतरा किंत दस्ति यज्ज्ञानप्रसादमात्रमि
 त्यत आह ज्ञानस्यैवेति धर्ममेधभेद एव परं वैराग्यं
 नान्यत् यथावक्ष्यति प्रसंख्यानेप्यं कुंसीदस्य सर्वथा
 विवेकरं व्याते धर्ममेधः समाधिः तदा सर्वावरणमला
 पे तस्य ज्ञानस्यानंत्यात् ज्ञेयमल्पमिति च तस्मादेत
 स्य हि नांतरीयकमविना भाविकैवल्यमिति उपाय
 मभिधाय सप्रकारोपेयकथनाय पृच्छति अथोपाय
 द्वयेनेति वितर्कविचारानंदास्मिं तारूपानुगमात्सं
 प्रज्ञातः संप्रज्ञातपूर्वकत्वादसंप्रज्ञातस्य प्रथमं संप्र
 ज्ञातोपवर्णनं संप्रज्ञातः सामान्यं वितर्कविचारानं
 दास्मितानां रूपैः स्वरूपैरनुगमात् प्रतिपत्तव्यं वित

किंविदुषोति चित्तस्येति स्वरूपसाक्षात्कारवती प्रज्ञाः
 आभोगः स च स्थूलविषयत्वात् स्थूलः यथा हि प्राथमि
 को धानुक्तः स्थूलमेव लक्ष्यं विध्यत्यथ सूक्ष्मं एवं प्राथ
 मिको योगी स्थूलमेव पाञ्चभौतिकं चतुर्भुजादिध्येयं
 साक्षात्करोत्यथ सूक्ष्ममिति एवं चित्तस्यालंबने सूक्ष्मं
 आभोगः स्थूलकारणभूत सूक्ष्मपञ्चतन्मात्रलिंगालिं
 गविषयो विचारः तदेवं ग्राह्यविषयं दर्शयित्वा ग्रहण
 विषयं दर्शयति आनंद इति इन्द्रिये स्थूल आलंबने चि
 त्तस्याभोगः आह्लाद आनंदः प्रकाशशीलतया खलु सत्त्व
 प्रधानादहंकारादिन्द्रियाण्युत्पन्नानि सत्त्वं सुखमिति
 तान्यपि सुखानीति तस्मिन्नाभोग आह्लाद इति ग्रहीतृ
 विषयसंप्रज्ञातमाह एकात्मिका संविदिति अस्मिताः
 प्रभवानीन्द्रियाणि तेनैषामस्मिता सूक्ष्मं रूपं सान्नात्म
 नाग्रहीता सह बुद्धिरेकात्मिका संविदिति तस्यां च ग्र
 हीतुरंतर्भावाद्भवति ग्रहीतृविषयः संप्रज्ञात इति चतु
 र्णामपरमप्राप्तं तद्विशेषमाह तत्र प्रथम इति कार्य
 कारणानुप्रविष्टं नकारणं कार्येण तदयं स्थूल आभो
 गः स्थूलसूक्ष्मेन्द्रियास्मिताकारणचतुष्टयानुगतो भव
 ति उत्तरे तु त्रिद्वेककारणकास्त्रिद्वेकरूपा भवन्ति असं
 प्रज्ञाताद्भिन्नं सर्व एत इति क्रमप्राप्तमसंप्रज्ञातम
 वतारयितुं ण्ठति अथेति विरामप्रत्ययाभ्यासपूर्वः सं
 स्कारशेषोऽन्यः पूर्वपदेनोपायकथनमुत्तराभ्यां च स्वरूप

ग्यसपन्नानां सर्वत्वयभवप्रत्ययः कारणस्य निरो
 धसमाधेः संभवप्रत्ययः तत्र तयोर्मध्युपायप्रत्ययो
 योगिनां मोक्ष्यमाणानां भवति विशेषविधानेन शेषस्य
 मुमुक्षुसंबंधं निषेधति केषां तर्हि भवप्रत्यय इत्यत्र सू-
 त्रेणोत्तरमाह भवप्रत्ययो विदेहप्रकृतिलयानां वि-
 देहाश्च प्रकृतिलयाश्च तेषां भित्त्यर्थः तद्व्याचष्टे विदे-
 हानां देवानां भवप्रत्ययो भूतेंद्रियाणामन्यतमदात्म-
 त्वेन प्रतिपन्नास्तदुपासनया तद्वासनावासितांतःकर-
 णाः पिंडपातानंतरमिन्द्रियेषु तत्त्वेषु बालीनाः संस्कार-
 मात्रावशेषमनसः षाट्कौशिकशरीराहिताविदेहाः ते
 हि संस्कारमात्रोपयोगेन चित्तेन कैवल्यपदमिवानु-
 भवंतः प्राप्नुवंतः निदेहश्चावृत्तिकत्वं च कैवल्येन सां-
 रूप्यं साधिकारसंस्कारशेषता च वै रूप्यं संस्कारमा-
 त्रोपभोगेनेति क्वचित्साठः तस्यार्थः संस्कारमात्रमेवो-
 पभोगो यस्य न तु चित्तवृत्तिरित्यर्थः प्राप्तावधयः स्वसं-
 स्कारविपाकं तथाजातीयकमतिबाह्यं त्यतिक्रामं-
 ति पुनरपि संसारे विशंति तथा च वायुप्रोक्तं दशमन्वं-
 तराणीह तिष्ठन्तींद्रियचिंतकाः भौतिकास्तु शतं पूर्ण-
 मिति तथा प्रकृतिलयाश्च अव्यक्तमहदहंकारपंच-
 तन्मात्रेष्वन्यतमदात्मत्वेन प्रतिपन्नास्तदुपासनया
 तद्वासनावासितांतःकरणाः पिंडपातानंतरमव्यक्ता
 दीनामन्यतमस्मिन्लीनाः साधिकारेऽचरिताद्ये एव

चरितार्थचेतःस्याद्यदिविवेकरव्यातिमपिजनयेद्ज-
 नितसत्त्वपुरुषान्यतारव्यातिस्तुचेतसोऽचरितार्थस्या
 स्तिसाधिकारतेतिसाधिकारे चेतसिप्रकृतौलीने
 कैवल्यपदमिवानुभवन्ति यावन्नपुनरावर्ततेअधि-
 कारवशाच्चित्तमिति प्रकृतिसाम्यमुपगतमप्यव-
 धिंप्राप्यपुनरपिप्रादुर्भवतिततोविविच्यतेयथा
 वर्षातिपातेमृद्भावंमुपगतोमंडूकदेहः पुनरंभोद-
 वारिधारावसेकान्मंडूकदेहभावमनुभवतीति त-
 थाचवायुप्रोक्तंसहस्रंत्वाभिमानिकाः बौद्धादशस-
 हस्राणितिष्ठन्तिविगतज्वराः पूर्णशतसहस्रंतुतिष्ठ-
 त्यव्यक्तचिंतकाः पुरुषंनिर्गुणंप्राप्यकालसंख्यान-
 विद्यतेइति तदस्यपुनर्भवप्राप्तिहेतुतयाहेयत्वंसि-
 ङ्गयोगिनांतुसमाधेरुपायक्रममाह श्रद्धावीर्यस्मृ-
 तिसमाधिप्रज्ञापूर्वकदूतरेषांनन्विंद्रियादिचिंत-
 काअपिश्रद्धावंतएवेत्यतआह श्रद्धाचेतसःसंप्रसा-
 दः सचागमानुमानाचार्योपदेशसम धिगततत्त्वविष-
 योभवतिहिचेतसःसंप्रसादोऽभिरुचिरतीक्षाश्रद्धा-
 नेंद्रियादिष्वात्माभिमानिनामभिरुचिरसंप्रसादोहि-
 सःव्यामोहमूलत्वादित्यर्थः कुतोसावेवश्रद्धेत्यतआ-
 ह साहिजननीवकलाणीयोगिनंपातिविमार्गपात-
 जन्मनेर्यातसोयमिच्छाविशेषदूष्यमाणविषयंप्रय-
 त्नांप्रसूत इत्याह तस्यहि श्रद्धंधानस्यतस्यविवरणं-

सूत्रांतरपातयितुं विमृशतिकिमस्मादेवेति न वा श
 ब्दः संशयनिर्वर्तकः ईश्वरप्रणिधानाद्वा व्याचष्टे प्र
 णिधानाद्भक्तिविशेषान्मानसाद्वा चिकात्कायिकाद्वा
 आवर्जितो भिमुखीकृतस्तमनुगृह्णाति अभिध्यान
 मनागतेर्ये इच्छा इदमस्याभिमतमस्त्वितितन्मात्रे
 ण न व्यापारांतरेण शेषं सुगमम् ॥ ननु चेतना चेतनाभ्या
 मेव मूढं नान्येन विश्वं ईश्वरश्चेदचेतनस्तर्हि प्रधानं
 प्रधानविकाराणामपि प्रधानमध्यपातान्तथा च न त
 स्या वर्जनमचेतनत्वादथ चेतनस्तथापि चितिशक्ते
 रौदासीन्यादसंसारितया चास्मितादिविरहात्कुतः
 आवर्जनेन कुतश्चाभिध्यानमित्याशयवानाह अथ प्र
 धानेति अत्र सूत्रेणोत्तरमाह क्लेशकर्मविपाकाशयैर
 परामृष्टः पुरुषविशेष ईश्वरः अविद्यादयः क्लेशाः किं
 श्रंतिरखत्वमी पुरुषं सांसारिकं विविधदुःखप्रहारे
 णेति कुशलाकुशलानीति धर्माधर्मस्तेषां च कर्मज
 त्वादुपचारात्कर्मत्वं विपाको जात्याद्युर्भोगाः विपाका
 नुगुणावासनास्ताश्चित्तभूमौ आशेरतद्वृत्ति आशयाः
 नहि करभजातिनिर्वर्तकं कर्मप्राग्भवीयकरभभोः
 गभावितं भावनं नयावदभिव्यनक्ति तावत्करभोचि
 नायभोगायकल्पते तस्माद्भवति करभजात्यनुभवज
 न्माभावनाकरभविपाकानुगुणेति नन्वमी क्लेशादयो
 बुद्धिधर्मानकथंचिदपि पुरुषं परामृशंति तस्मात्पुरु

भगवद्गुणादेव तदपरा मर्शासिद्धेः कृतं क्लेशकर्मैत्यादिने
 त्यतं ब्राह्म ते च मनसि वर्तमानाः सांसारिके पुरुषे व्यप-
 दिश्यन्ते कस्मात्सहितफलस्य भोक्ता चेत्तयितेति तस्मा-
 द्पुरुषत्वादीश्वरस्यापि तत्संबन्धः प्राप्त इति तत्प्रतिषेध-
 उपपद्यते इत्याह यो ह्यनेन बुद्धिस्थिनापि पुरुषमात्रसा-
 धारणेन भोगेनापरा मृष्टः स पुरुषविशेष ईश्वरः विशि-
 ष्यते इति विशेषः पुरुषांतराद्यवाच्छेद्यते विशेषपद-
 व्यावर्त्य दर्शयितुं कामः परिचोदनापूर्वपरिहरति कै-
 वल्यं प्राप्तास्तर्हीति प्रकृतिलयानां प्राकृतो बन्धवैका-
 रिको विदेहानां दक्षिणादिबन्धोदिव्यादिव्यविषयभो-
 गमाजां तान्यमूनि त्रीणि बन्धनानि प्रकृतिभावनासं-
 स्कृतमनसो हि देहपातानंतरमेव प्रकृतिलयतामा-
 पन्ना इतीतरेषां पूर्वा बन्धकोटिः प्रज्ञायते तेनोत्तरको-
 टिविधानमात्रमिह तु पूर्वापरकोटिनिषेध इति संक्षिप्य
 विशेषं दर्शयति सनु सदैव मुक्तः सदैवेश्वर इति ज्ञान-
 क्रियाशक्तिसंपदैश्वर्यं अत्र पृच्छति यो साविति ज्ञान-
 क्रिये हि चिच्छक्तेरपरिणामिन्याः संभवत इति एजस्त-
 मोरहितः ३५ . . . . .
 दामुक्तस्याविद्याप्रभवः चित्तसत्त्वसमुत्कर्षेण सह स्व-
 स्वामिभावसंबन्धः संभवतीत्यत उक्तं प्रकृत्य सत्त्वोपा-
 दिते . . . . .
 त्तसत्त्वेन स्वस्वामिभावः किंतु तापत्रयपरीतान्प्रेत्य

भावमहार्णवान्जन्तुद्वरिषामिज्ञानधर्मोपदेशेन
 नचज्ञानक्रियासामर्थ्यातिशयसंपत्तिमंतरेणतदुपदे-
 शेनचेयमपहतरजस्तमोमलविशुद्धसत्त्वोपादानंवि-
 नेत्यालोच्यसत्त्वप्रकर्षमुपादत्तेभगवान्परामृष्टोप्य-
 विद्ययाऽविद्याभिमानिनीवाविद्यायास्तत्त्वमविद्वान्
 भवतिनपुनरविद्यां ह्यविद्यात्वेनसेवमानःनखलुशै-
 त्त्वोपरामत्त्वमारोप्यतास्ताश्चेशादर्शयन्भ्रांतोभवति
 तदिदमाहार्यमस्यरूपंनतालिकमितिस्पादेतदुदि-
 धीर्षवाभगवतासत्त्वमुपादेयंतदुपादानेनचतदुद्दिधी-
 र्षांस्यान्नपिप्राकृतत्वान्तथान्वोन्यसंश्रयइत्य-
 नउक्तंशाश्वतिकइतिभवेदेतदेवंयदीदंप्रथमत्ता-
 सर्गस्यनवेदनादौतुसर्गसंहारप्रबंधेसर्गंतरसमुत्प-
 न्नसंजिहीर्षावधिसमयेपूर्णेमयासत्त्वप्रकर्षउपादे-
 यइतिप्रणिधानं कृत्वा भगवान् जगत्संजहार
 तदाचेश्वरचित्तसत्त्वप्रणिधानवासितंप्रधानसाम्यमु-
 पगतमपिपरिपूर्णेमहाप्रलयावधौप्रणिधानवासना-
 वशान्तथैवेश्वरचित्तसत्त्वभावेनपरिणमतेयथाचै-
 न्नःश्वःप्रातरेवोद्यातव्यमयेतिप्रणिधायसुप्तस्तदैवो-
 त्तिष्ठतिप्रणिधानसंस्कारात् तस्मादनादित्वादीश्व-
 रप्रणिधानसत्त्वोपादानयोःशाश्वतिकत्वेननान्यो-
 न्यसंश्रयःनचेश्वरस्यचित्तसत्त्वंमहाप्रलयेपिनप्र-
 कृतिसाम्यमुपैतीतिवाच्यं यस्यदिनकदाचिदपिप्र

धानसाम्यं न तत्त्वाधानिकं नापि चित्तिशक्तिः अज्ञत्वा
 त् इत्यर्थोतरमप्रमाणिकमापद्येत तच्चायुक्तं प्रकृति
 पुरुषव्यतिरेकेणार्थोतराभावात् सोयमीदृशदृश्वर
 स्पृशाश्वतिक उत्कर्षः किं स निमित्तः स प्रमाणिकः आ
 होस्विन्निर्निमित्तो निष्प्रमाणक इति उत्तरं तस्य शास्त्रं
 निमित्तं श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणानि शास्त्रं चोदय
 ति शास्त्रं पुनः किं निमित्तं प्रत्यक्षानुमानपूर्व हि शास्त्रं
 न चेश्वरस्य सत्त्व प्रकर्षे कस्यचित्प्रत्यक्षमनुमा
 नं वास्ति न चेश्वरप्रत्यक्षप्रभवं शास्त्रमिति युक्तं क
 ल्पयित्वापि दृश्यं स्वयं ब्रूयादात्मैश्वर्यप्रकाशनाये
 ति भावः परिहरति प्रकृष्टसत्त्वनिमित्तं अयमभि
 संधिः मंत्रायुर्वेदेषु तावदीश्वरप्रणीतेषु प्रवृत्तिसा
 मर्थ्यादर्थ्यावभिचारविनिश्चयात् प्रामाण्यं सिद्धं न
 चोषधिर्मेदानां तत्संयोगविशेषाणां च मंत्राणां च
 तत्तद्गुणावापोद्वारेण सहस्रेणापि पुरुषायुषैर्लौकि
 कप्रमाणव्यवहारशक्तः कर्तुमन्वयव्यतिरेकौ न
 चागमव्यतिरेकौ ताम्यां चागमस्तत्संतानयोरनादि
 त्वादित्वादिति प्रतिपादयितुं युक्तं महाप्रलये तत्सं
 तानयोर्विच्छेदात् न च तद्वावेप्रमाणाभावः अभिन्नं
 प्रधानविकारो जगदिति हि प्रतिपादयिष्यते सदृ
 शपरिमाणस्य विसदृशपरिणामतादृष्टायथाक्षी
 रेक्षुरसादेर्दधिगुडादिरूपं विसदृशपरिणामस्य=

साम्यविनिर्मुक्तिमाह नचतत्समानमिति प्राकाम्य-
 मविहितेच्छता तद्विधातादूनत्वं अनूनत्वेवाद्योरपि
 प्राकाम्यविद्यातः कार्यानुत्पत्तिरुत्पत्तौ वा विरुद्धधर्म-
 समालिङ्गितमेकदा कार्यमुपलभ्येतेत्याशयवाना-
 ह दूयोश्चेति अविरुद्धाभिप्रायत्वेवा प्रत्येकमीश्वर-
 त्वेकतमन्यैरेकेनेवेशनायाः कृतत्वात् संभूयकारि-
 त्वेवानकश्चिदीश्वरः परिषद्वत् नित्येशनायोगिनां
 चपर्यायायोगात् कल्पनागौरवप्रसंगाच्चेति द्रष्टव्यं
 तस्मात्सर्वमवदातं एवमस्य क्रिया ज्ञानशक्तौ शा-
 स्त्रप्रमाणमभिधाय ज्ञानशक्तावनुमानं प्रमाणयति
 किंच तन्निरतिशयं सर्वज्ञबीजं व्याचष्टेयदिदमि-
 ति बुद्धिस्तत्वावरकतमोपगमतारतम्येनयदिदम-
 तौतानागतप्रत्युपपन्नानां प्रत्येकंच संमुच्चयेनच
 वर्तमानानामतीन्द्रियाणां ग्रहणं तस्य विशेषणम-
 ल्पं बद्धितिसर्वज्ञबीजकारणं कश्चिक्किंचिदेवाती-
 तादिगुणहाति कश्चिद्बहु कश्चिद्बहुतरं कश्चिद्बहुत-
 ममिति ग्राह्यापेक्षया ग्रहणस्याल्पत्वं बहुत्वं कृतं ए-
 तद्विवर्धमानं यत्र निःक्रांतमतिशयात्स सर्वज्ञ इ-
 ति तदनेन प्रमेयमात्रं कथितं अत्र प्रमाणयति अ-
 स्तिकाष्टा प्राप्तिः सर्वज्ञबीजस्येति साध्यनिर्देशः
 निरतिशयत्वं काष्ठायतः परमतिशयवत्तानास्ती-
 तितेन नावधिमात्रेण सिद्धसाधनं सातिशयत्वा-

दिति हेतुर्यत्सातिशयं तत्तत्सर्वे निरतिशयं यथा कु
 वलामलकविल्वेषु सातिशयं सहत्वमात्मनि निरति
 शयमिति व्याप्तिं दर्शयति परिमाणवत् न च गरिमा
 दिभिर्गुणैर्व्यभिचार इति सांप्रतम् न खल्ववयव गरिमा
 ति शयी गरिमावयविनः किंत्वा परमाणुभ्य आं त्यावय
 विभ्यो यावंतः केचन तेषां प्रत्येकवर्तिनो गरिम्णः समा
 हृत्य गरिमवर्द्धमानाभिमानः ज्ञानं तु न प्रतिज्ञेयं समा
 प्यत इत्येकद्विवहुविषयतया युक्तं सातिशयमिति न
 व्यभिचारः उपसंहरति यत्र काष्ठेति ननु संति बहुव-
 स्तीर्य कर बुद्धार्हतकपिलर्षिप्रभृतयस्तत्कस्मात्त एव
 सर्वज्ञानभवंत्यस्मादनुमानादित्यत आह सामान्ये
 तिकुतस्तर्हि तद्दिशेषप्रतिपत्तिरित्यत आह तस्येति
 बुद्धादिप्रणीत आगमाभासो न त्वागमः सर्वप्रमाणवा
 धितक्षणिकनैरात्म्यादिमार्गोपदेशकत्वेन विप्रलम्भक
 त्वादिति भावः तेन श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणलक्षणा
 दागमतः अगच्छन्ति बुद्धिमारोहन्ति अस्माद्भ्युदयनिः
 श्रेयसोपाया इत्यागमः तस्मात्संज्ञादिविशेषप्रतिप
 त्तिः संज्ञाविशेषः शिवेश्वरादिः श्रुत्यादिषु प्रसिद्धः आ
 दिपदेन पङ्गता दशाव्ययते सगृहीते तथोक्तं वायुपु
 राणे सर्वज्ञतात् सिरनादिबोधः स्वतंत्रतानित्यमलुप्त
 शक्तिः अनंतशक्तिश्च विभोर्विधिज्ञाः षडाहुरंगानि
 महेश्वरस्य तथा ज्ञानं वैराग्यमैश्वर्यं तपः सत्यं क्षमाद्यु

तिस्तृप्त्यभाससंवेधोद्घातिशतत्वमेवचअव्ययानिद
 शैतानिनिमित्तंतिष्ठंतिशंकरइति स्यादेन्नित्यतत्तस्यभग
 वतोवैराग्यातिशयसंपन्नस्य स्वार्थे तदस्मासंभवात्का
 रुणिकस्यच सुखैकतानजनसर्जनपरस्पदुःखबहुलजी
 वलोकजननानुपपत्तेरप्रयोजनस्यचप्रेक्षावतःप्रवृत्त्य
 नुपपत्तेःक्रियाशक्तिशालिनोपिनजगत्क्रियेत्यतआ
 हतस्यात्मानुग्रहाभावेपीति भूतानांप्राणिनामनुग्र
 हःप्रयोजनंशब्दाद्युपभोगविवेकरव्यातिरूपकार्यक
 रणात्किलचरितार्थचित्तंनिवर्त्ततेततःपुरुषःकेवलो
 भवतिअतस्तत्प्रयोजनायकारुणिकोविवेकरव्यात्यु
 पायंकथयति तेनचचरितार्थत्वात्चित्तस्यजंतूनोश्व-
 रःपुण्यापुण्यसहायःसुखदुःखेभावयन्नपिनाकारुणि
 कःविवेकरव्यात्युपायकथनाय भूतानुग्रहं हारमाह
 ज्ञानधर्मोपदेशेनेति ज्ञानंच धर्म व ज्ञानधर्मोतयो
 रूपदेशेनज्ञानधर्मसमुच्चयाल्लब्धविवेकरव्यातिप
 रिपाकात्कल्पप्रलयेब्रह्मणोदिनाचसानेयत्र सत्य
 लोकवर्जजगदस्तमेतिमहाप्रलयेससत्यलोकस्यब्र
 ह्मणोपिनिधने संसारिणः कारणगामिनोभूतस्तदामर
 णदुःखभाजः कल्पेत्युपलक्षणं अन्यदापि स्वार्जितक
 र्मेपाकवशेनजन्ममरणादिभाजःपुरुषानुद्धरिष्यामीति
 कैवल्यंप्राप्यपुरुषाउद्धृताभवंतीत्यर्थःएतच्चकरुणाप्र
 युक्तस्पर्शानधर्मोपदेशनंकापिलानामपिसिद्धमित्याह

तथाचोक्तं पंचशिखाचार्येण आदिविद्वान्कपिल इति
 आदिविद्वानिति पंचशिखाचार्यवचनं आदिमुक्तं स्व
 संतानादिगुरुं विषयनखनादिमुक्तपरमगुरुविषयं
 आदिमुक्तेषु कदाचिन्मुक्तेषु विद्वत्सु कपिलोऽस्माकमा
 दिविद्वान्मुक्तः स एव च गुरुरिति कपिलस्यापि जायमा
 नस्य मद्देश्वरानुग्रहादेव ज्ञानप्राप्तिः श्रूयते इति कपि
 लो नाम विस्मोरवतारविशेषः प्रसिद्धः स्वयं भूर्हिरण्यग-
 र्भः तस्यापि सांख्ययोगप्राप्तिर्वेदे श्रूयते इति स एवेश्व
 रः आदिविद्वान्कपिलो विस्मूर्नस्वयं भूरिति भावः स्वायं
 भुवानां त्वीश्वर इति भावः संप्रति भगवतो ब्रह्मादिभ्यो
 विशेषमाह स एष इति पातनिका स एष इति सूत्रं पूर्वं
 पामपि गुरुः कालेनानवच्छेदात् व्याचष्टे पूर्वं हीति का
 लस्तु शतवर्षादिः अवच्छेदार्थेन अवच्छेदेन प्रयोजनेन
 नोपावर्तते न वर्तते प्रकर्षस्य गतिः प्राप्तिः प्रत्येतव्य आ
 गमात् तदनेन प्रबंधेन भगवानीश्वरो दर्शितः संप्रति
 तत्प्रणिधानं दर्शयितुं तस्य वाचकमाह तस्य वाचकः
 प्रणवः व्याचष्टे वाच्य इति तत्र परेषां मतं विमर्शद्वारेणो
 पन्यस्यति किमस्येति वाचकत्वं प्रतिपादकत्वमित्यर्थः
 परे हि पश्यन्ति यदि स्वाभाविकः शब्दार्थयोः संबंधः सं
 केतेनास्मान्छब्दादयमर्थः प्रत्येतव्य इत्येवमात्मके
 नाभिव्यज्येत ततो यत्र नास्ति संबंधस्तत्र संकेतशते
 नापि न व्यज्येत न हि प्रदीपव्यंग्यो घटो यत्र नास्ति तत्र

नास्ति तत्र प्रदीपसहस्रेणापिशको व्यक्तं कृतसंकेत
 स्तु करभशब्दे वारणे वारणप्रतिपादको दृष्टः ततः सं
 केतकृतमेव वाचकत्वमिति विमृश्यामि मतमवधार
 यति स्थितो स्येति अयमभिप्रायः सर्व एव शब्दा सर्वा
 कारणार्थाभिधान समर्था इति स्थित एवैषां सर्वाकारै
 रर्थैः स्वाभाविकः संबंध ईश्वरसंकेतस्तु प्रकाशकश्च
 नियामकश्च तस्य ईश्वरसंकेतासंकेत कृतश्चास्य वा
 चकापभ्रंशविभागः तदिदमाह संकेतस्त्वैश्वरस्येति
 निदर्शनमाह यथेति ननु शब्दस्य प्राधानिकस्य महाप्र
 लयसमये प्रधानभावमुपगतस्य शक्तिरपि प्रलीना त
 तोमहदादि क्रमेणोत्पन्नस्यावाचकस्यैव माहेश्वरेण सं
 केतेन न शक्या वाचकशक्तिरभिज्वलयितुं विनष्टश
 क्तित्वादित्यत आह सर्गांतरेष्वपीति यद्यपि सहशक्त्या
 प्रधानसाम्यमुपगतः शब्दस्तथापि पुनराविर्भवस्तच्छ
 क्तियुक्त एव विर्भवति वर्षातिपातसमधिगतमूढाव
 द्बोद्धिज्जोमेधविष्टृष्टवारिधारासारावसेकात् तेन पू
 र्वसंबंधसंकेतानुसारेण संकेतः क्रियते भगवता इ
 तितस्मात्सं प्रतिपत्ते सदृशव्यवहारपरंपरायानित्य
 तथा नित्यः शब्दार्थयोः संबन्धो न कूटस्थ नित्य इत्याग
 भिक्ताः प्रतिजानन्तेन पुनरागमनिरपेक्षाः सर्गांतरेष्व
 पितादृश एव संकेत इति प्रतिपत्तुमीशतद्वृत्तिभावः वा
 चकमारव्यायप्रणिधानमाह तज्जपस्तदर्थभावनं वा

चष्टे प्रणवस्येति भावनं पुनः पुनश्चेतसि निवेशनं ततः
 किं सिध्यतीत्यत आह प्रणवमिति एकस्मिन् भगव-
 ति आरमतिचित्तं अत्रैव वैयाशिकी गायामुदाहरति
 तथा चेति ततर्द्देश्वरं समाधितत्फललाभेन तमनुगृ-
 ण्हाति किंचापरमस्मात् ततः प्रत्यक्चेतनाधिगमोप्यं-
 तरायाभावश्च प्रतीपं विपरीतमंचति विजानातीति प्र-
 त्यक्सूत्रासौ चेतनश्चेति प्रत्यक्चेतनो विद्यावान् पु-
 रुषः तदनेनेश्वरात् शाश्वतिकसत्त्वोत्कर्षसंपत्तात्
 विद्यावतो निवर्तयति प्रतीचश्चेतनस्याधिगमो ज्ञानं
 स्वरूपतोऽस्य भवति अंतरायावक्ष्यमाणास्तदभा-
 वश्च ॥ अस्य विवरणं एतावदिति स्वमात्मा तस्य रूपरू-
 पग्रहणेनाविद्यासमारोपितान् धर्मान् निषेधति न-
 नन्वीश्वरप्रणिधानमीश्वर विषयं कथमिव प्रत्यक्चे-
 तनं साक्षात्करोत्यतिप्रसंगादित्यत आह यथैवेश्वर-
 इति शुद्धः कूटस्थ इत्यत योदयम्यरहितः प्रसन्नः क्लेश-
 वर्त्तितः केवलः धर्माधमोपेतः अतश्चानुपसर्गः उप-
 सर्गजात्यायुर्भोगाः सादृश्यस्य किंचिद्देहाधिष्ठानत्वा-
 दीश्वरात् भिनत्ति बुद्धेः प्रतिसंवेदीति तदनेन प्रत्यग्रग्रहणं
 व्याख्यातं अत्यंतविधर्मिणोऽत्यंतरार्थानुचितं न तदि-
 तरस्य साक्षात्काराय कल्पते सदृशार्थानुचितं न तु सदृ-
 शांतरसाक्षात्कारोपयोगितामनुभवति एकशास्त्राभ्या-
 सद्वचतस्तदृशार्थशास्त्रांतरज्ञानोपयोगितां प्रत्यासत्ति

स्तुस्वात्मनिसाक्षात्कारहेतुर्नपरात्मनीतिसर्वमवदातं
 पृच्छतिअथकइति सामान्येनोत्तरं यद्वति विशेष संख्येष्ट
 कृत्तिकइतिउत्तरं व्याधीत्यादिसूत्रंअंतरायानवएतश्चि
 त्तयोयोगांतरायायोगविरोधिनश्चित्तस्यविक्षेपकाःचित्तं
 खल्वमीव्याध्यादयोयोगाद्विक्षिपंतिअपनयंतीतिविक्षेपाःयो
 गप्रतिपक्षत्वे हेतुमाह सहेतइति संशयभ्रान्तिदर्शने
 तावद्वृत्तितया वृत्तिनिरोधप्रतिपक्षौ येपि नवृत्तयो
 व्याधि प्रभृतय स्तेपि वृत्तिसाहचर्यान्तत्प्रतिपक्षाद्व्य
 र्थःपदार्थान् व्याचष्टे व्याधिरिति धातवोवातपित्तश्लेष्मा
 णःशरीरधारणात् अशितपीताहारपरिणामविशेषार
 सःकरणानीन्द्रियणि तेषांविषम्यन्यूनाधिकभावइति
 अकर्मण्यताकर्मानर्हता संशयउभयकोटिस्थग्विज्ञा
 नं सत्यथतद्वृत्तिप्रतिपक्षत्वेनसंशयविषयोसयोरभेदे
 उभयकोटिस्थशोस्पर्शरूपाऽवांतरविशेषविवक्षयाप्र
 भेदेनोपन्यासःअभावनमकरणंतत्राप्रयत्न इतियां
 वत्कायस्यगुरुत्वं कफादिना चित्तस्यगुरुत्वतमंसा
 गर्धसदृशामधुमत्यादयःसमाधिभूमयःतद्व्यभूमिरे
 दितावतैवसुस्थितंमन्यस्य समाधिभ्रेषःस्यात्तत्तस्त
 स्यात्प्रपिभूमेरपायःस्यात्तस्मात्समाधिप्रतिलंभेत्तद
 वस्थितंस्यात्तस्मात्तत्रप्रतिपक्षव्यमिति ॥ नकेवलंन
 वांतरायादुःखादयोप्यस्यतत्सहभुवोभवंतीत्याहदुः
 खेत्यादिप्रतिकूलवेदनीयंदुःखं आध्यात्मिकंशारीर

व्याधिवशात्मानसंकामादिवशात् आधिभौतिकं व्या
 प्रादिजनितं आधिदैविकं ग्रहपीडादिजनितम् तच्चे
 द्दुःखं प्राणिमात्रस्य प्रतिकूलवेदनीयतया हेयमित्या
 ह येनाभिहता इति अनिच्छतः प्राणाय ह्यहं वायुमात्रा
 मतिपिबति प्रवेशयतीति यावत् सश्वासः समाध्यंगरे
 चकविरोधी अनिच्छतोऽपि प्राणायत्कौष्ठ्यं वायुं निश्चर
 यति निःसारयति सप्रश्वासः समाध्यंग पूरकविरोधी उ
 क्तार्थोपसंहारस्तत्रमवतारयति अथैतदिति उक्तार्थो
 र्थानंतरमुपसंहरन्निदंस्तत्रमाहेतिसंबन्धः निरोद्धव्यत्वे
 हेतुस्ततः समाधिप्रतिपक्षा इति यद्यपीश्वरप्राणिधा
 नादित्यभ्यासमात्रमुक्तं तथापि वैराग्यमिहतसहका
 रितयाग्राह्यमित्याह ताभ्यामुक्तलक्षणाभ्यामेवा या
 सवैराग्याभ्यां निरोद्धव्याः तत्रतयो रभ्यासवैराग्ययो
 र्मध्ये अभ्यासस्वनंतरोक्तं स्येति तद्वतिषेधार्थमित्या
 दि एकंतत्वमीश्वरप्रकृत्यादिति वैनाशिकानां तत्सर्व
 मेकाग्रमेव चित्तनास्ति किंचिद्विहितमिति तदुपदे
 शानांतदर्थानां च प्रवृत्तीनां वैयर्थ्यमित्याह यस्यैति
 तियस्य मते प्रत्यर्थे अर्थभागे एकस्मिन्नेकस्मिन्वानि
 यतं यावदर्थोभासमुत्पन्नं तत्रैव समासमनं न्यगामि
 अर्थोतरं तावदस्य मंगहीत्वार्थोतरमपि पश्चात्कस्मान्न
 गृह्यतीत्यत्राह क्षणिकं च क्षणस्याभेद्यत्वेन पूर्वप
 श्चाद्भावस्याप्यभावः अस्मन्मेव क्षणिकं चित्तं स्ववि

पये एकस्मिन्नेकस्मिन्नानवस्थितं प्रतिक्षणं तत्तद्वि
 पये पादानं परित्यागाभ्यां विषयानि यतं विक्षिप्तमतो
 विक्षपपरिणाममपनीयशक्यैकाग्रताधातुमिति तदुप
 देशप्रवृत्त्योर्नानर्थक्यमित्याह्यस्मिन्निरुद्धमिति उपसं
 हरति अतोनेति वैनाशिकमुत्थापयति योपीति माभूदे
 कस्मिन्क्षणिके चित्त एकाग्रताधानप्रयत्नः चित्तसंत
 नित्वनादावक्षणिके विक्षेपमपनीय एकाग्रताधास्य
 वदप्यर्थः तदेतद्विकल्पदूषयति तस्य दर्शने एकाग्रता
 यदि प्रवाहचित्तस्य चित्तसंतानस्य बाधर्मः तत्रैकक्रम
 वदुत्पादेषु प्रत्ययेषु नुगतं नास्ति प्रवाहचित्तं कुतो य
 द्वावदस्ति तस्य सर्वस्य क्षणिकत्वादाक्षणिकस्य चा
 सत्त्वाद्भवतां दर्शन इति भावः द्वितीयं कल्पं गृह्णाति अ
 थैति सा वृत्तस्य प्रवाहस्यांशः प्रत्ययः परमार्थसंनूत
 स्य प्रत्ययस्यैकाग्रताप्रयत्नसाधो धर्मः दूषयति सस
 र्वैः सा वृत्तप्रवाहापेक्षया सदृशप्रवाहो वा अतः परमा
 र्थसत्तारूपेण प्रत्यर्थनियतत्वात् यदर्थभास उत्पन्न
 स्तत्र समाप्तत्वादेकाग्र एवेति विक्षिप्तचित्तानपपत्ति
 यदप्यनयेनैकाग्रताधीयते इति ७ उपसंहरति तस्मा
 दिति दूतोपि चित्तमेकमनेकार्थमवस्थितं चेत्याह य
 दि चेति यथा हि मैत्रेणाधीतस्य शास्त्रस्य न चैत्रः स्मर
 तियथा मैत्रेणोपचित्तस्य पुण्यस्य पापस्य वा कर्मांश
 रस्य फलं तदसंबन्धी चैत्रो न भुंक्ते एवं प्रत्ययांतरदृष्ट

स्यप्रत्ययांतरं न स्मरेत् प्रत्ययांतरोपचितस्य वा कर्मा
 शयस्य फलं न प्रत्ययांतरमुपभुंजीतेत्यर्थः ननु नातिप्र
 सज्यते कार्याकारणभावे सतीति विशेषणात् आह वै
 भवानरीयेष्ट्यादावकर्तृमातृपितृपुत्रादिगामिफलद
 र्शनात् मधुररसभावितानां वा आम्रबीजादीनां परंप
 रया फलमाधुर्यं नित्यमादित्यत आह समाधीयमान
 मप्येतदिति अयमभिसंधिः कः खल्वेकसंतानवर्ति
 नां प्रत्ययानां संतानांतरं वर्तिभ्यः प्रत्ययेभ्यो विशेषो ये
 नैकसंतानवर्तिना प्रत्ययेनानुभूतस्योपचितस्य क
 र्माशयस्य तत्संतानवर्त्येव प्रत्ययः स्मर्ता भोक्ता च
 स्यात् नान्यसंतानवर्ती न हि संतानो नाम कश्चिद्
 स्तिवस्तु सन् य एनं संतानिनं संतानांतरं वर्तिभ्योभि
 द्यात् न च काल्पनिको भेदः क्रियायामुपपद्यते न ख
 लुकल्पिताग्निभावो माणवकः पचति न च कार्यं
 कारणसंबंधोपि वास्तवः सहभुवोः सव्येतरविषाण
 योरिवाभावात् असहभुवोरपि प्रत्युत्पन्नाश्रयत्वा
 योगात् न ह्यतीतानागतौ व्यासज्यप्रत्युत्पन्नं वर्तितु
 मर्हतः तस्मात्संतानेन वा कार्यकारणभावेन वा स्वा
 भाविकेनानुपहिताः परमार्थसंतः प्रत्ययाः परस्परा
 संस्पर्शित्वेन खल्वसंतानवर्तिभ्यः परसंतानवर्तिभ्यो वा
 प्रत्ययांतरेभ्यो न भिद्यंते सोऽयं गोमयं च पायसं चाधि
 कृत्य प्रवृत्तो न्यायोगो मयं पायसं गव्यत्वादुभयसि

दुपायसबदिति तमाक्षिपतिन्यायाभासत्वनततो-
 प्यधिकत्वादिति नचात्रकृतनाशाकृताभ्यागमंचोद्य-
 यतश्चित्तमेवकर्मणांकर्तृतदेवतज्जनिताभ्यांसुख
 दुःखाभ्यामुज्यते सुखदुःखेचचित्तिच्छायापन्नंचित्तं-
 भुंक्तद्विपुरुषेभोगाभिमानचित्तिचित्तयोरभेदग्र-
 हादिति स्वप्रत्ययंप्रतीत्यसमुत्पन्नानांस्वभावएवै-
 शांतादृशोक्तत्वस्मरंतिफलंचोपभुंजतेनत्वन्तेन
 चस्वभावाभियोगपर्यनुयोगावर्हति एवंभवतुमैवं
 भूतेतिवा कस्मान्नैवमितिचेति यःपूर्वोक्तेनपरितुष्य-
 तितंप्रत्याह किंचस्वात्मेति उद्यम्ययधर्माणामनुभ-
 वानामनुभवस्मृतीनांचनानात्वेपितदाश्रयमभिन्नं
 चित्तमहमितिप्रत्ययःप्रतिसंधानःकथमत्यंतभि-
 न्नान्प्रत्ययानालंबेत ननुग्रहणास्मरणस्सकारण-
 भेदात्पारोक्ष्यापारोक्ष्यरूपविरुद्धसंसर्गाद्वा नप्रत्यभि-
 ज्ञानंनमैकप्रत्ययःयतःप्रत्ययिनश्चित्तस्यैकतास्या-
 दित्यतआहस्वानुभवेति ननुकारणभेदविरुद्धधर्म-
 संसर्गावत्रवाधकावुक्तवित्यतआह नचप्रत्यक्षस्ये-
 तिप्रत्यक्षानुसारतएवसामग्र्यभेदःपारोक्ष्यापारोक्ष्य-
 धर्माविरुद्धश्चोपपादितोन्यायकर्णिकाया अक्षणि-
 कस्पचार्थक्रियान्यायकर्णिकाब्रह्मतत्त्वसमीक्षाभ्या-
 मुपपादितेति सर्वमवदातंअपरिकर्मितमनसोस्स-
 यादिमतःसमाधितदुपायसंपत्त्यनुत्पादाच्चित्तप्र-

सादनोपायानसस्यादिविरोधिनः प्रतिपादयितुमुप
 क्रमते यस्य चित्तस्यावस्थितस्येदमिति मैत्रीकरणे
 त्यादिप्रसादनांतं सुखितेषु मैत्रीं सौहांदभावयता
 ईर्ष्याकालुष्यनिवर्तते चित्तस्य दुःखितेषु च कसृणा
 मात्सनीव परस्मिन्दुःखप्रहाणेकाभावयतः पराप
 कारचिकीर्ष्याकालुष्यचेतसो निवर्तते पुण्यशीलेषु प्रा
 णिषु मुदिताहर्षभावयतः असत्याकालुष्यचेतसो निवर्त
 ते अपुण्यशीलेषु चोपेक्षां माध्यस्थ्यं भावयतोऽभर्ष
 कालुष्यनिवर्तते ततश्चास्य राजसतामसधर्मनिवृत्तौ
 सात्विकः शुक्लो धर्म उपजायते सत्त्वोत्कर्षसंपन्नः संभ
 वति वृत्तिनिरोधपक्षे तस्य प्रसादस्वाभाव्याच्चित्तं प्रसी
 दति प्रसन्नं च वक्ष्यमाणेभ्य उपायैभ्यः एकाग्रं स्थिति
 पदं लभते असत्यां पुनर्मैत्र्यादेर्भाविनायां न ते उपा
 याः स्थित्यैकत्वं ते तानि दानि स्थित्युपायानाह प्र
 च्छर्देन विधारणाभ्यां वा प्राणस्य वा शब्दो वक्ष्यमाणो पाः
 यांतरापेक्षा विकल्पार्थः न मैत्र्यादिभावनापेक्षया त
 यासंहसमुच्चयात् प्रच्छर्देन विवृणोति कोष्ठस्येति
 प्रयत्नविशेषात् योगशास्त्रविहितात् येन कोष्ठो वायुः
 नोसिकापुटाभ्यां शनैरेच्यते विधारणं विवृणोति वि
 धारणं प्राणायामः रेचितस्य प्राणस्य कोष्ठस्य वायोर्य
 दाया मो बहिरेव स्थापनं न तु सहसा प्रवेशनं तदेता
 भ्यां प्रच्छर्देन विधारणाभ्यां वा योर्लघुकृतशरीरस्य म=

नःस्थितिपदं लभते अत्र चोत्तरसूत्रगतास्थितिनि
 बंधनीतिपदास्थितिग्रहणमाकृष्य संपादयेदित्यर्थ
 प्राप्तेन संबन्धनीयं स्थित्युपायांतरमाह विषयवती
 चाप्रवृत्तिरुसन्नामनसः स्थितिनिबंधनी व्याचष्टेना
 सिकाग्रेधारयत इति धारणाध्यानसमाधीन्कुर्वतस्त
 ज्जयाद्यादिव्यगंधसंबितसाक्षात्कारः एवमन्यास्व
 पिप्रवृत्तिषु योज्यं एतच्चागमात्प्रत्येतव्यं नोपपत्ति
 नः स्यादेतत् किमेतादृग्भिर्वृत्तिभिः कैवल्यं प्रत्यनुप
 योगिनीभिरित्यत आह एतावन्तयोल्पेनैव कालेनोत्प
 न्नाश्चित्तमीश्वरविषयायां वा विवेकरव्यातिविष
 यायां वा स्थितौ निबध्नांति न च न्यविषयावृत्तिः कथम
 न्यत्र स्थितिनिबध्नातीत्यत आह संशयं विधमंति अप
 सारयंति अतएव समाधिप्रज्ञायां इति कल्पंतराणाम
 प्यागमसिद्धानां विषयवत्त्वमिति दिशति एतेनेति नन्वा
 गमादिभिरवगते धर्त्येषु कुतः संशय इत्यत आह यद्य
 पि हेति श्रद्धामूलो ह्योग उपदिष्टार्थैकदेश प्रत्यक्षी
 करणे च श्रद्धातिशयो जायते तन्मूलाश्च ध्यानादयो स्या
 प्रत्यहं भवंतीत्यर्थः विशोकावाज्योतिष्मती विगतशो
 का दुःखरहिता ज्योतिष्मती ज्योतिरस्या अस्तीति ज्यो
 तिष्मती प्रकाशरूपा हृदयपुंडरीक इति उदारोरसेर्म
 ध्येयसदमधोमुखं तिष्ठति अष्टदलं रेचकप्राणायामे
 न तद्दूर्द्धमुखं कृत्वा तत्र चित्तं धारयेत् तन्मध्ये सूर्यं मं

डलं अकारो जागरितस्थानं तस्योपरि चंद्रमंडलं उका
 रः स्वप्नस्थानं तस्योपरि वह्निमंडलं मकारः सुषुप्तिस्थानं
 तस्योपरि परं बोमात्मकं ब्रह्मनादंतुरीयस्थानमर्द्धमात्र
 मुदा हरति ब्रह्मवादिनः तत्कर्णिकायामूर्ध्वमुखी सूर्यादि
 मंडलमध्यगा ब्रह्मनडी ततोऽप्यूर्ध्वप्रवृत्ता सुषुम्नानाम
 नाडी तथा खलु वाह्या न्यपि सूर्यादीनि मंडलानि प्रोक्तानि
 साहचि तस्थानं तस्यांधारयतो योगिनश्चित्तसंविदुप-
 जायते उपपत्तिपूर्वकं बुद्धिसंविदः आकारमादर्शयति बु
 द्धिसत्त्वं हेति आकाशकल्पमिति व्यापितामाह सत्यदिनां
 प्रभास्ता संस्पृष्टं तदाकारेण विकल्पते नानारूपा भवति
 मनश्चात्र बुद्धिरभिमतं न तु महत्तत्वं तस्य च सुषुम्नास्थ
 स्य वैकारिकाहंकाराज्जन्मनः सत्त्वबहुलतया ज्योतीरूप
 ता विवक्षिता तत्तद्दिष्यमगोचरतया च व्यापित्वमपि सि
 द्धं अस्मिता कार्यमनसि समापत्तिं दर्शयित्वा अस्मिता स
 मापत्तेः स्वरूपमाह तथेति शांतमपगत रजस्तमस्तरंगं
 अनंतं व्यापि अस्मिता मात्र न पुनर्नाना प्रभा रूपं आगमां
 तरेण स्वमतं समीकरोति यत्रेदमुक्तं पञ्चशिखेन तमणं
 दुरधिगमत्वा दात्मानमहंकारास्पदमनुविद्यानुचिंत्सा-
 स्मीत्येवं तावज्जानीत इति स्यादेतत् नाना प्रभा रूपं भव
 तु ज्योतिष्मती कथं अस्मिता मात्र रूपं ज्योतिष्मतीत्यत
 आह एषा ह्येति विधत्त रजस्तमोमलासिंतेव सत्त्वम
 योज्येति रिति भावः विविधाया अपि ज्योतिष्मत्याः फल-

हमाह यथेति वीतरागविषयवाचित्तं वीतरागाः कृष्ण
 द्वेपायनप्रभृतयः तेषांचित्तं तदेवावलंबनं तेनोपस्त
 मिति स्वप्ननिद्राज्ञानालंबनं वा यदाखल्वयं स्वप्ने विवि
 क्तवनसन्निवेशवर्तिनीमुक्तीर्णामिव चंद्रमंडलात्
 कोमलमृणालशकलानुकारिभिरंगप्रत्यंगैरुपेतामभि
 चंद्रकांतमणिमयीति सुरभिमालतीमल्लिकामाला=
 हारिणीं मनोहरं भगवतो भद्रेश्वरस्य प्रतिमापाराधय
 नेव प्रबुद्धः प्रसन्नमनास्तदा तामेव स्वप्नज्ञावावलंब
 नीभूतामनुचिंतयतस्तस्य तदेकाकारमनसस्तत्रैव
 चित्तं स्थितिपदं लभते निद्राचेह सात्त्विकी ग्रहीतव्या
 यस्यां प्रबुद्धस्य सुखमहमस्वाप्समिति प्रत्यवमर्शो
 भवति एकाग्रं हितस्यां मनो भवति तावन्मात्रेण चो
 क्तं एतदेव ब्रह्मविदो ब्रह्मणोरूपमुदाहरंति सुप्ता
 वस्थेति ज्ञानंच ज्ञेयरहितं न शक्यं गोचरयितुमि=
 ति ज्ञेयमपि गोचरीक्रियते यथाभिमतध्यानाद्वा किं
 बहुनायदेवाभिमनं तत्तदेव तारूपमिति कथं पु
 नः स्थितिपदमात्मीभावो वंगतव्यदस्य तत्राह पर
 माणुपरममहत्त्वांतोस्य वशीकारः व्याचष्टे सूक्ष्म
 इति उक्तमर्थं पिंडीकृत्य वशीकारपदार्थमाह ए
 वंतामुभयीमिति वशीकारस्यावांतरफलमाह तद्वशी
 कारादिति तदेवं चित्तस्थितेरुपायादर्शिताः लब्धस्थि
 तिकस्य वशीकारोऽपि दर्शितः संप्रति लब्धस्थितिकस्य

चेतसः किंविषयः किंरूपश्च सप्राज्ञातो भवतीति पृच्छ
 ति अथेति अत्रोत्तरं सूत्रमनवतारयति तदुच्यत इति सू
 त्रं पठति क्षीणवृत्तेरित्यादिसमापत्यंतं तद्वाचष्टे क्षी
 णोति अभ्यासवैराग्याभ्यां क्षीणराजसतामसप्रमाणा
 दिवृत्तेश्चित्तस्य तस्य व्याख्यानं प्रत्यस्तमितप्रत्ययस्येति
 तदनेन चित्तस्य स्वभावस्वच्छस्य सजस्तमोभ्यामन
 भिमवउक्तः दृष्टांतं स्पष्टयति यथेति उपाश्रय उपाधि
 र्जपाकुसुमादिः उपरक्तस्तच्छायापन्नः उपाश्रयस्य य
 दासीयं रूपं लोहितनीलादितदेवाकारस्तेन लक्षितो
 निर्भासते दाष्टीति के योजयति तथा ग्राह्येति ग्राह्यं च त
 दालंबनं च तेनोपरक्तं तदनुविद्धं तदनेन ग्रहीतृग्रह
 णाभ्यां व्यववहिनति आसीयमंतःकरणरूपमपि धाय
 ग्राह्यसमापन्नं ग्राह्यतामिव प्राप्तमितियावत् अतो ग्रा
 ह्यस्वरूपाकारेण निर्भासते ग्राह्योपरागमेव सूक्ष्मस्थू
 लताभ्यां विभजते भूतसूक्ष्मेति विश्वभेदश्चेतनाचेत
 नस्वभावो गवादिर्घटादिश्च द्रष्टव्यः तदनेन वितर्क
 विचारानुगतौ समाधीर्दर्शितौ तथां ग्रहणेषु पीन्द्रिये
 स्थिति गृह्यंते एभिरर्थादिति ग्रहणातीन्द्रियणि एत
 देवस्पष्टयति ग्रहणालंबनेति ग्रहणं चालंबनं च तदि
 ति ग्रहणालंबनं तेनोपरक्तमनुविद्धमासीयमंतःक
 रणरूपमपि धाय ग्रहणमिव बहिःकारणमिवापन्न
 मिति तदनेनानंदात्तुगतमुक्तासितानुगतमाहव

याग्रहीत्वपुरुषेति अस्मितास्पदं हि ग्रहीतापुरुष-
 इति भावः पुरुषत्वाविशेषादनेनैव मुक्तोऽपि पुरुषः स
 कप्रह्लादादिः समाधिविषयतया संग्रहीतव्य इत्या-
 ह तथा मुक्तिति उपसंहरन् तत्स्थ तदंजनतापदं व्या-
 चक्षे तदेवमिति तेषु ग्रहीत्वग्रहणग्राह्येषु स्थितस्य
 धारितस्य ध्यानपरिपाकवशादपहतस्जस्तमो मल-
 स्यचित्तसत्त्वस्य या तदंजनता तदाकारता सा समाप-
 त्तिः संप्रज्ञातलक्षणो योग उच्यते तत्र च ग्रहीत्वग्रह-
 णग्राह्ये धितिसौत्रपाठक्रमोऽर्थक्रमविरोधान्नादत्त-
 व्यः एवं भाष्येऽपि प्रथमं भूतसूक्ष्मोपन्यासोपन्यादर-
 णीय इति सर्वरमणीयं सामान्यतः समापतिरुक्ता
 सेयमवांतरभेदाच्चतुर्विधा भवति तद्यथा सवित-
 र्कानिर्वितर्का सविचारानिर्विचारा चेति तत्र सवि-
 तर्कायाः समापतेर्लक्षणमाह तत्रेत्यादि तासु समा-
 पतिषु मध्ये सवितर्का समापतिः प्रतिपत्तव्या कीदृ-
 शी शब्दश्च अर्थश्च ज्ञानं च तेषां विकल्पावस्तुतो भि-
 न्नानामपि शब्दादीनामिदं तरेतराध्यासाद्विकल्पोऽप्ये-
 कस्मिन्भेदमादर्शयति भिन्नेषु चाभेदं तेन शब्दार्थ-
 ज्ञानविकल्पैः संकीर्णव्यामिश्रस्यर्थः तद्यथा गौरिति
 शब्द इति गौरित्युपात्तयोरर्थज्ञानयोः शब्दाभेदवि-
 कल्पो दर्शितः गौरित्यर्थ इति गौरित्युपात्तयोः शब्द-
 ज्ञानयोरर्थानेदविकल्पाः गौरिति ज्ञाननिति गौरिय

पान्तयोः शब्दार्थयोर्ज्ञानभेदविकल्पस्तदेवमविनि-
 र्भागेनविभक्तानामपिशब्दार्थज्ञानानांग्रहणंलोक-
 दृष्टं द्रष्टव्यं यद्यविभागेनग्रहणंकृतस्तर्हि विभागइत्य-
 तत्राह विभज्यमानाश्चान्वयव्यतिरेकाभ्यांपरीक्षकै-
 रन्येशब्दधर्माच्च निपरिणाममात्रस्यशब्दस्योदात्ता-
 द्योधर्माः अन्येअर्थस्यजडत्वमूर्त्यादयः अन्येप्रका-
 शमूर्तिविरहादयोज्ञानस्यधर्मादिति तस्मादेतेषां
 विभक्तः पंथाः स्वरूपभेदेन्ययनमार्गः तत्रविकल्पेग-
 द्यर्थसमापन्नस्येति तदनेनयोगिनोपरंप्रत्यक्षमुक्त-
 शेषंसुगमम्॥ सूत्रंयेजयितुंप्रथमतस्तावन्निर्वि-
 तर्काव्याचष्टे यदापुनरिति परिशुद्धिरपनयः शब्द-
 संकेतस्मरणपूर्वखल्वागमानुमानेप्रवर्ततेसं-
 केतश्चायंगोरिति शब्दार्थज्ञानानामितरेतराध्या-
 सात्माततश्चागमानुमानज्ञानविकल्पौभवतः ॥
 तेनतत्पूर्वासमाधिप्रज्ञासवितर्कायदापुनरर्थमात्र-
 प्रवणेनचेतसार्थमात्राऽऽहतेनतदध्यासान्तातरी-
 यकतामुपगतासंकेतस्मृतिस्त्यक्ता तत्प्रागेवश्रुता-
 नुमानज्ञानविकल्पोतन्मूलौत्पत्तौतदातद्वून्यायांस-
 माधिप्रज्ञायांस्वरूपमात्रेणावस्थितोर्थस्तत्स्वरूप-
 मात्रतयैवननुविकल्पितेनाकारेणपरिच्छिद्यतेसा-
 निर्वितर्कासमापत्तिरिति तद्योगिनांपरंप्रत्यक्षंअस-
 दारोपगंधस्याप्यभावात् स्यादेतत्सरेणप्रत्यक्षेणाऽ

नः परमाणुभ्यो व्यावृत्तं रूपमादर्शयति स एष इति प
 रमाणुसाध्यायाः क्रियाया अन्यक्रियामधूदकादि
 धारणलक्षणात्तद्धर्मक इति न केवलमनुभवात् अ
 पितु व्यवहारतोऽपि तन्निबन्धनत्वात् लोकयात्रायाद्
 त्याह तेनेति स्यादेतत् असति बाधके अनुभवो अ
 वयविनं व्यवस्थापयेत् अस्ति च बाधकं यत्सत्तत्सर्व
 मनं वयवयथा विज्ञानं सच्च गोघटादीति स्वभावहे
 तुः सत्त्वादिविरुद्धधर्मसंसर्गरहितत्वेन व्यासंतहि
 रुद्धश्च विरुद्धधर्मसंसर्गः सावयवेऽपलभ्यमानो व्या
 पकविरुद्धोऽपलब्ध्या सत्त्वमपि निवर्तयति अस्ति चावयवि
 निनदेशत्वात्तद्देशत्वावृत्तत्वानावृत्तत्वरक्तारक्तत्वचलाचलत्व
 लक्षणो विरुद्धधर्मसंसर्ग इत्यत आह यस्य पुनरिति आ
 यमभिप्रायः अनुभवसिद्धसत्त्वं हेतुः क्रियते यत्कि
 त्पांशुलपादुकोहालिकोऽपि प्रतिपद्यते अन्यद्वा अनु
 भवसिद्धात् तत्रान्यदसिद्धत्वादहेतुः अनुभवसिद्ध
 तु घटादीनां सत्त्वं मर्थक्रियाकारित्वरूपं न स्थूलादन्य-
 त्सोऽयं हेतुः स्थूलत्वमुपाकुर्वन्नात्मानमेव व्याहृतिन
 नुस्थूलत्वमेव सत्त्वं अपित्वसतो व्यावृत्तिः अस्थौल्यव्या
 वृत्तिश्च स्थौल्यं व्यावर्त्य भेदाच्च व्यावृत्तयोऽभिद्यंते अतः
 स्थौल्याभावेऽपि न सत्त्वव्यावृत्तिः अन्यत्वाद्भवतु वा व्याव
 र्त्तिभेदादवसायविषयभेदः यत्पूर्वकारत्त्ववसायास्त-
 स्थानुभवस्याविकल्पस्य प्रमाणस्यैकीविषय इति निरू

पयतुभवान् रूपपरमाणवो निरंतरोत्पादा अगृहीतप
 रमसूक्ष्मतत्वा इति चेत् तद्वन्तैते गंधरसस्पर्शपरमाणुमि
 रंतरितानि निरंतराः तस्मादंतरालाग्रहे एकघनवनप्र
 त्यवस्परमाण्वालम्बनस्सनयं विकल्पो मिथ्येति त
 त्प्रभवाविकल्पानं पारंपर्येणापि वस्तुप्रतिबद्धा इति
 कुतस्तदवसितस्य सत्त्वस्य नवयवत्वसाधकत्वं त
 स्मादविकल्पस्य प्रत्यक्षस्य प्रामाण्यमिच्छता तदनुभू
 यमानस्यौल्यस्यैव सत्त्वमविकल्पावसेयमकाशयता
 प्यभ्युपेयं तथा च तद्वाधमानं सत्त्वमात्मानं नेवापवाधे
 तपरमसूक्ष्माः परमाणवो विजातीयपरमाण्वतंतरिता
 अनुभवविषया इति व्यावृत्तमंगीकरणं तदिदमुक्तं
 यस्य पुनरवस्तुकः सप्रचयविशेषो निर्विकल्पविषयः
 यः संतु तर्हि सूक्ष्माः परमाणवो निर्विकल्पविषया इ
 त्यत आह सूक्ष्मं च कारणमनुपलभ्य विकल्पस्येति
 तस्यावयव्यभावाद्देतोस्तद्रूपप्रतिष्ठं मिथ्याज्ञानमि
 तिलक्षणेन सर्वमेव प्राप्तं मिथ्याज्ञानं यत्स्यौल्यालंब
 नं यच्च तदधिष्ठानसत्त्वालंबनमित्यर्थः नन्वेतावता
 पि न ज्ञानमात्मनि मिथ्या भवति तस्यावयवित्वेनाप्र
 काशादित्यत आह प्रायेणेति तनुकिमेतावतापीत्य
 त आह तदा चेति सत्त्वादिज्ञानं चेन्मिथ्या तदा सत्त्वा
 दिहेतुकमनवयवित्वादिज्ञानमपि मिथ्यैव तस्यापि
 हि निर्विकल्पगोचरस्थूलमेवावसेयतया विषयः सच

नुमानाभ्यां तस्मादुपपन्नमस्याः संकीर्णत्वमिति
 निर्विचारमाह या पुनरिति सर्वथा सर्वेण नीलपीता
 दिना प्रकारेण सर्वतद्वति सार्वविभक्तिकस्तसिः सर्वे
 देशकालनिमित्तानुभवैरित्यर्थः तदनेन स्वरूपेण का
 लानवच्छेदः परमाणुनामिति दर्शितं नापि तदारब्धधर्म
 हारेणेत्याह शांता अतीता उदिता वर्तमाना अव्यपदेश
 श्या भविष्यं तो धर्मास्तैरनवच्छिन्नेषु अनवच्छिन्ना धर्मैः
 परमाणवः किमसंबन्धा एव तैरित्यत आह सर्वधर्मानु
 पातिष्ठिति कतमेन संबन्धेन धर्माननुपतंति परमाण
 व इत्यत आह सर्वधर्मात्मकेषु कथंचिद्देहः कथंचिद्
 भेदः धर्माणां परमाणुभ्य इत्यर्थः कस्मात्पुनरियं समाप
 तिरेतद्विषयेत्यत आह एवं स्वरूपं हीति वस्तु तत्त्वग्रा
 हिणी नात्तत्त्वे प्रवर्तत इत्यर्थः विषयमभिधाया स्यात्स्वरू
 पमाह इति चेति संकलय्य स्वरूपभेदोपयोगिविष
 यमाह तत्रेति उपसंहरति एवमिति उभयोरात्मनश्च
 निर्विचारायोश्चेति किंभूतसूक्ष्म एव ग्राह्यविषयास्त
 मापत्तिः समाप्यते न किंतु सूक्ष्मविषयत्वं चालिंगपर्य
 वसानं पार्थिवस्य परमाणोः संबन्धिनीया गंधतत्त्वात्रता
 सा समापत्तेः सूक्ष्मो विषयः एव मुत्तरत्रापियोज्यं लिङ्ग
 मात्रं महत्तत्त्वं तद्विलयं गच्छति प्रधान इति अलिङ्गं प्रधा
 नं तद्विन्न कचिल्लयं गच्छतीत्यर्थः अलिङ्गपर्यवसानत्वमा
 ह न चालिंगात्परमिति चोदयति ननु पुरुषोऽपि सूक्ष्मो ना

लिंगमेवेत्यर्थः परिहरति सत्यमिति उपादानतया सौ-
 क्ष्म्यमलिंगात् . न. न्यत्रेत्यर्थः तत्र पुरुषार्थनिमित्तत्वा-
 न्महदहं . रादेः पुरुषोपिकारणमलिंगवदितिकृत ए-
 वलक्षणमलिंगस्यैव सौक्ष्म्यमित्याशयवान्पृच्छति किं
 त्विति उत्तरमाह लिंगस्येति सत्यं कारणं न तूपादानं यथा
 हि प्रधानं महदादिभावेन परिणमते न तया पुरुषः त-
 देतुरपीत्यर्थ उपसंहरति अत आधान एव सौक्ष्म्यं निर-
 ति शयं व्या . तं च तत्सृणामपि समापत्तीनां ग्राह्यविष-
 याणां संप्रज्ञातत्वमाह ता एव सबीजः समाधिः एव का-
 रो मित्रत्रामः राबीज इत्यस्यानंतरं द्रष्टव्यः तं तश्च तत्तः
 समापत्तयो ग्राह्यविषयास्तु सबीजतया नियम्यंते सवी-
 जता त्वन्यता ग्रहीतृग्रहणगोचरायामपि समाप-
 त्तौ विब ल्याविकल्पभेदेनानिषिद्धा व्यचतिष्ठते तेन
 ग्राह्ये च तत्तः समापत्तयो यो ग्रहीतृग्रहणयोश्च च त-
 त्त्वं इत्यष्टौ ते भवन्ति इति निगद्व्याख्यातं मायं च तत्सृ-
 ष्ण समापत्तिषु ग्राह्यविषयां सुनिर्विचारायाः शोभनत्वमाह
 निर्विचारैश्चैशारदो ध्यात्मप्रसादः वैशारद्यपदार्थमाह
 अश्रुद्धो विरजस्तमसो रूपचयो = बुद्धिः सैव वर-
 णलक्षणो मलस्तस्मादपेतस्य प्रकाशात्मनः प्रकाश-
 स्वभावस्य बुद्धिस्तत्त्वस्य अत एवानभिभूत इति स्यादे-
 तत्तद्ग्राह्यविषयान्चेतसमापत्तिः कथमात्मविषयः प्र-
 साद इत्यत आह भूतार्थविषय इति नात्मविषयः किं

तुतदाधारद्वयार्थः क्रमानुसारीयुगपदित्यर्थः अ
 त्रैवपारमर्षीगाथांमुदाहरिततथावेतिज्ञातलोकप्रकर्षे
 णात्मानं सर्वेषामुपरिपश्यन्दुःखत्रयपरीतान् शोचतो
 जनान्जानाति अत्रैवयोगिजनप्रसिद्धान्वर्थसंज्ञाकथ
 नेनयोगिसंमतिमाहृत्तंभरातत्रप्रज्ञा सुगमभाष्यम्
 आगमेनेति वेदविहितंश्रवणमुक्तं अनुमानेति मननं
 ध्यानं चिंतातत्राभ्यासः पौनःअन्येनानुष्ठानं तस्मिन् रस
 आदरः तदनेन निदिध्यासनमुक्तं स्यादेतत् आगमानु
 मानगृहीतार्थविषयभावनाप्रकर्षलब्धजन्मानिर्वि
 चारा आगमानुमीनविषयमेव गोचरयेत् न खल्वन्यवि
 षयानुभवजन्मासंस्कारः शक्तोन्यत्र ज्ञानं जनयितुं अ
 तिप्रसंगात् तस्मान्निर्विचाराचेष्टितंभरा आगमानुमा
 नयोरपि तत्संसर्गद्वयत आह श्रुतानुमानेत्यादि बुद्धिस्त
 त्वं हि प्रकाशस्वभाव सर्वार्थदर्शनसमर्थमपि तमसा
 दृक्तं यत्रैव रजसोद्धाद्येते तत्रैव गृह्णाति यदा त्वभ्यास
 वैराग्याभ्यामपास्त रजस्तमो मलमनवद्यैवैशारदमुद्यो
 तते तदा स्याति पतितसमस्तमानमेयसीम्नः प्रकाशानं
 त्येसति किं नाम यन्न गोचर इति भावः व्याचष्टे श्रुतमाग
 मज्ञानं तत्सामान्यविषयं कस्मात् न ह्यागमेन शक्यो वि
 शेषोभिधातुं कुतः यस्मादज्ञानं त्याह्यभिचाराच्च न विशेषे
 ण कृतसंकेतशब्दः यस्मादस्य विशेषेण सह वाच्यवाच
 कसंबन्धः प्रतीयेत न च वाक्यार्थोपीदृशो विशेषः संभव

ति अनुमानेपिलिंगलिङ्गिसंबन्धग्रहणाधीनजन्मनि
 गतिरेषैवेत्याह तथानुमानमिति यन्नाप्राप्तिरित्यत्र
 यत्रतत्रशब्दयोः स्थानपरिवर्त्तनेन व्याप्यव्यापकभा
 वो गमयितव्यः अतोत्रानुमानेन सामान्येनोपसंहारः
 उपसंहरतितस्मादिति अस्तु तर्हि संबन्धग्रहानपेक्षं
 लोकप्रत्यक्षं न तत्सामान्यविषयमित्यत आह न च
 स्येत्यादि भाभूत्संबन्धग्रहाधीनं लोकप्रत्यक्षमिन्द्रिया
 धीनं तु स्यात् न चेंद्रियाणामस्मिन् न स्ति योग्यतेत्यर्थः न
 नु यद्योगमानप्रत्यक्ष गोचरो विशेषस्तर्हि नास्ति प्रमा
 णविरहादित्यत आह न चेति न हि प्रमाणं व्यापकं कार
 णं वा प्रमेयस्य येन तन्निवृत्तौ निवर्त्तत नो खलु कलाव
 तः चंद्रस्य परभागवर्त्ति हरिणसद्व्यव्रतिनसंदिहते प्रा
 माणिकादित्यर्थ इति तस्मात्समाधिप्रज्ञानिर्ग्राह्य एवेति
 अत्र च विवादाध्यासिताः परमाणव आत्मानश्च प्रा
 त्तिस्विकविशेषशालिनः द्रव्यत्वे सति परस्परं व्यावर्त्त
 मानत्वात् ये द्रव्ये सति परस्परं व्यावर्त्तते ते प्रातिस्वि
 कविशेषशालिनः यथा खंडमुंडादय इत्यनुमानेनाग
 मेन च ऋतं भरणं प्रज्ञोपदेशपरेण यद्यपि विशेषे निरू
 प्यते तदनिरूपणे संशयः स्यात् न्यायप्राप्तत्वात् तथाप्य
 दूरविप्रकर्षेण तत्सत्त्वं कथंचिद्गोचरयतः श्रुतानुमाने
 न तु साक्षाच्चार्थमिव समुच्चयादिपदानि लिङ्गसंख्या
 योगितया तस्मात्सिद्धं श्रुतानुमानप्रज्ञाभ्यामन्यवि

षयेति स्यादेतद्वन्तुपरमार्थविषयः संप्रज्ञातो यथोक्ता
 पायाभ्यासात् अनादिना तु व्युत्थानसंस्कारेण निगूढ-
 निविडतया प्रतिबंधनीया समाधिप्रज्ञासावात्याव-
 र्त्तमध्यवर्त्तिप्रदीपपरमाणुरिवेति शंका मपनेतुं सूत्र-
 मवतारयति समाधिप्रज्ञेति सूत्रं पठति तज्ज्ञः संस्कारो-
 न्यसंस्कारप्रतिबंधी तदिति निर्विचारां समापत्तिं परा-
 मृशति अन्येति व्युत्थानमाह भूतार्थपक्षपातो हि धिया
 स्वभावः तावदेवेयमनवस्थिता भ्राम्यति नयावत्तत्त्वं
 प्रतिलभते तत्प्रतिलभेतत्र स्थितपदासती संस्कारबु-
 द्धिः संस्कारचक्रक्रमेणावर्तमानानादिमप्यतत्त्वसंस्का-
 रबुद्धिक्रमं बाधत एवेति तथान्ववाद्या अप्याहुः निरूप-
 द्धवभूतार्थस्वभावस्य विपर्ययैः न बाधो नादिमत्वेऽपि
 बुद्धेस्तत्पक्षपात इति स्यादेतत्समाधिप्रज्ञातोस्तु व्यु-
 त्थानजस्य संस्कारस्य निरोधः समाधिजस्तु संस्कारा इति
 शयः समाधिप्रज्ञाप्रसवे हेतुरस्य विकल इति तदव-
 स्थैव चित्तस्याधिकारतेति चोदयति कथमसावि-
 ति परिहरति नत इति चित्तस्य हि कार्यद्वयं शब्दाद्युप-
 भोगो विवेकरव्यातिश्चेति तत्र क्लृप्तं कर्मो शयसहितं
 शब्दाद्युपभोगे वर्तते प्रज्ञाप्रभवसंस्कारोन्मूलितनि-
 र्विलक्लृप्तं कर्मो शयस्य तु चेतसो वसितं प्रायाधिकार-
 भावस्य विवेकरव्यातिमात्रमवशिष्यते कार्यं तस्मात्स-
 माधिसंस्काराश्चित्तस्य न भोगाधिकारहेतवः प्रत्युत त-

स्वरिपथिन इति स्वकार्याद्भोगं लक्षणादवसादयति अ
 समर्थं कुर्वति इत्यर्थः कस्मात्ख्यातिपर्यवसानं हि चित्त
 चेष्टितं तावद्भिभोगाय चित्तं चेष्टते न यावद्विवेकख्याति
 मनुभवति संजातविवेकख्यातिस्तु क्लृप्तनिवृत्तौ न
 भोगाधिकार इत्यर्थः तदत्र भोगाधिकारप्रशंतिः प्रयो
 जनं प्रज्ञासंस्काराणामित्युक्तं पृच्छति किंचेति किं वा स्य
 भवति प्रज्ञासंस्कारवच्चित्तं संस्कारप्रवाहजनकतः
 यातव्येव साधिकारमित्यधिकारोपनुत्तये अन्यदपि
 किंचिदपेक्षणीयमस्तीत्यर्थः सूत्रेणोत्तरमाह तस्यपि
 निरोधेऽसं सर्वनिरोधान्निर्वीजः समाधिः परेण वैराग्ये
 ण ज्ञानप्रसादमात्रलक्षणेन संस्कारोपजनद्वारा तस्या
 पि प्रज्ञाकृतस्य संस्कारस्य निरोधो न केवलं प्रज्ञाया इ
 त्यपिशब्दार्थः सर्वस्योत्पद्यमानस्य संस्कारप्रवाहस्य नि
 रोधात्कारणाभावे कार्यनुत्पादनात् सोऽयं निर्वीजः समा
 धिः समाधिप्रज्ञाविरोधिनः परस्माद्द्विराग्यादुपजायमानः
 स्वकारणद्वारेण न केवलं समाधिप्रज्ञाविरोधी प्रज्ञाकृ
 तानामप्यसौ संस्काराणां परिपंथी भवति ननु वैराग्यं
 विज्ञानं सत् विज्ञानं प्रज्ञाभावं बाधतां संस्कारं त्वविज्ञा
 नरूपं कथं बाधते दृष्टाद्दिजाग्रतोऽपि स्वमदृष्टार्थस्मृति
 रित्याशयवान् पृच्छति कस्मादिति उत्तरं निरोधज इति नि
 रुध्यते नेन प्रज्ञेति निरोधः परं वैराग्यं ततो जातो निरोध
 जः संस्कारः संस्कारादेव दीर्घकालनैरन्तर्यसंस्कारासे

वितपरवैराग्यजन्मनः प्रज्ञासंस्कारवाधोनतुविज्ञाना
दित्यर्थः स्यादेतन्निरोधजसंस्कारसद्भावैकिंप्रमाणंसहि
प्रत्यक्षेणवानुभूयेतस्मृत्यावाकार्येणानुमीयेतनचस
र्ववृत्तिनिरोधेप्रत्यक्षमस्तियोगिनः नापिस्मृतिः तस्य
वृत्तिमात्रनिरोधतयास्मृतिजनकत्वासंभवादित्यतः
आहनिरोधेतिनिरोधेस्थितिः चित्तस्यनिरेह्यवस्थेत्य
र्थः तस्याः कालक्रमोमुहूर्ताद्व्यामयामाहोरात्रादिस्तद
नुभवेनएतदुक्तंभवतिवैराग्याभ्यासप्रकर्षानुरोधीनि
रोधप्रकर्षोमुहूर्ताद्व्यामादिव्यापितयानुभूयतेयोगि
नानचवैराग्यक्षणाः क्रमनियततयापरस्परमसंभवं
तस्तत्कालव्यापितयासातिशयंनिरोधंकतुमीशत
इतितत्तद्वैराग्यलक्षणप्रचयजन्यः स्थायीप्रचयएषि
तंव्यइतिभावः ननु द्विद्यंतांप्रज्ञासंस्काराः निरोधसं
स्कारस्तुकुतः समुद्ध्यतेअनुच्छेदेवा साधिकारत्वमे
वेत्यतआह व्युत्थानेति व्युत्थानंचतस्यनिरोधसमाधि
श्चसंप्रज्ञातः तत्प्रभवाः संस्काराः कैवल्यभागीयानिरो
धजाः संस्कारा इत्यर्थः व्युत्थानप्रज्ञासंस्काराश्चित्तेप्र
लीनाइतिभवतिचित्तं व्युत्थानप्रज्ञासंस्कारवत्निरो
धसंस्कारस्तुप्रत्युदितएवास्तेचित्तेनिरोधसंस्कारेस
त्यपिचित्तमनधिकारवत्पुरुषार्थजनकंहिचित्तं
साधिकारंशब्दाद्युपभोगविवेकख्यातीन्वतथापुरु
षार्थोसंस्कारशेषतायांतुनबुद्धेः प्रतिसंवेदीपुरुषइ

तिनासौ पुरुषार्थः विदेहप्रकृतिलयानां निरोधभा-
 गितया साधिकारं चित्तं अपितु क्लेषवासिततयेत्याशय-
 वानाह यस्मादिति शेषं सुगमं योगस्योद्देशनिर्दिशेत
 दर्शयत्तिलक्षणं योगोपायाः प्रभेदाश्च पादेस्मिन्नुपव-
 र्णिताः श्रीवाचस्पतिमिश्रविरचितायां पातंजलभाष्य-
 व्याख्यायां प्रथमः समाधिपादः समाप्तः १॥ ॥ ननु प्रथ-
 मपादेनैव सोपायः सावांतरप्रभेदः सफलो योगोक्त-
 स्तत्किमपरमवशिष्यते यदर्थं द्वितीयः पादः प्रारभ्येते-
 त्यत आह उद्दिष्ट इति अभ्यासवैराग्ये हि योगोपायौ प्रथ-
 मे पादे उक्तौ न च तौ व्युत्थितस्य द्वागित्येव संभवत इ-
 ति द्वितीयपादे पदेष्वनुपायानपेक्षते सत्त्वशुद्ध्यर्थं ततो-
 हि विशुद्धसत्त्वः कृत्तरक्षासंविधानोभ्यासवैराग्ये प्रत्य-
 हं भावयति समाहितत्वं विक्षिप्तत्वं कथं व्युत्थानचि-
 त्तोप्युपदेक्ष्यमाणैरुपायैर्युक्तः स न योगी स्यादित्यर्थः
 तत्र वक्ष्यमाणेषु नियमेषु आकृष्यप्राथमिकं प्रत्युपयु-
 क्ततरतया प्रथमतः क्रियायोगमुपदिशति सूत्रकारः
 तपः स्वाध्यायेत्यादिक्रियावैराग्ययोगः क्रियायोगो योगसाध-
 नत्वात् अतएव विष्णुपुराणे खांडिक्यकेशिध्वजसंवा-
 दे योगसुक्प्रथमं योगीयुंजमानो भिधीयत इत्युपक्र-
 म्य तपः स्वाध्यायादयो दर्शिताः व्यतिरेकमुखेन तपस-
 उपायत्वं माहना तपस्विन इति तपसोवांतरव्यापारमु-
 पायतोपयोगिनं दर्शयति अनादौति अनादिभ्यां कर्म

केषवासनाभ्यां चित्रा अतएव प्रत्युपस्थितमुपनतवि
 षयजालं यस्यासातथोक्ता अशुद्धीरजस्तमः समुद्रेको
 नांतरेण तपःसंभेदनापद्यते सांद्रस्य नितांतविरलता
 संभेदः न नूपादीयमाननपितपोधातुवैषम्यहेतुतया
 योगप्रतिपक्ष इति कथं तदुपाय इति अत आह तच्चे
 ति तावन्मात्रेणैव तपश्चरणीयं न यावता धातुवैषम्य
 मापद्यत इत्यर्थः प्रणवादयः पुरुषसूक्तं रुद्रमंडलब्राह्म
 णादयो वैदिकाः पौराणिकाश्च ब्रह्मपारादयः ब्रह्मपा
 रायणादय इत्यपि पाठः परगुरुर्भगवानीश्वरस्तस्मिन्
 त्रे दमुक्तं कामतो कामतो वापि यत्करोमि शुभाशुभं त
 त्सर्वं त्वयि सन्यस्तं त्वत्प्रयुक्तः करोम्यहमिति तत्कलसं
 न्यासो वा फलानभिसंधानेन कार्यकरणं यत्रे दमुक्तं क
 र्माण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ॥ नाकर्मफलहे

लवद्विरोधिग्रस्तासत्त्वपुरुषान्यतारव्यातिरुदेतुमेवतो-
 त्सहतेप्रागेवतद्वध्यभावंकर्तुं प्रविरलीकृतेषु क्लेषेषु
 दुर्बलेषु तद्विरोधिन्पि वैराग्याभ्यासाभ्यामुपजायतेऽ
 पजातान्चतैरपरामृष्टाअनभिभूतानैवयावत्परामृश्यते
 सत्त्वपुरुषान्यतामात्रव्यातिः सूक्ष्माप्रज्ञातीन्द्रियत-
 यासूक्ष्मोस्याविषयइतिसूक्ष्माप्रज्ञाप्रतिप्रसवायप्र
 विलयाय कल्पिष्यते कुतः समाप्तोधिकारः कार्यारंभ
 णंगुणानां यथाहेतुभूतयासातथोक्तेति पृच्छति अथे
 तिअविद्येति सूत्रेण परिहारः अविद्याः क्लेषाः व्याचष्टे
 पंचविपर्ययाइतिअविद्यातावद्विपर्ययएवअस्मि
 तादयोप्यविद्यापादानास्तद्विनिर्भागवर्त्तिनइतिवि
 पर्ययाः ततश्चाविद्यासमुच्छेदेतेषामपिसमुच्छेदोयुक्त
 इतिभावः तेषामुच्छेत्तव्यताहेतुंसंसारकारणत्वमाह ते
 स्पंदमानाः समुदाचरंतौ गुणानामधिकारं द्रढयंति ब
 लवंतं कुर्वन्ति अतएव परिणाममवस्थापयंति अव्य
 क्तमहदहंकारपरंपरयाहिकार्यकारणस्रोतउन्नम
 यतिउद्गमयंतियदर्थं सर्वमेतत्कुर्वन्ति तदर्शयतिपर
 स्परेतिकर्मणां विपाकोजात्यायुर्भोगलक्षणः पुरुषार्थः
 तममीक्लेशाअभिनिर्हरंति निष्पादयंति किंप्रत्येकं
 नेत्याह परस्परानुग्रहेतिकर्मभिः क्लेषाः क्लेषैश्च क
 र्माणीति हेयानां क्लेषाणामविद्यामूलत्वं दर्शयति अ
 विद्याक्षेत्रमुत्तरेषांप्रसुप्ततनुबिह्विन्नोदाराणां तत्र-

काप्रसुप्तिरिति स्वोचितामर्थक्रियामकुर्वतां क्लेशानां स
 द्भावेन प्रमाणमस्तीत्यभिप्रायः प्रकृतः उत्तरं चेत्सीति
 मानामार्थक्रियांकार्थः क्लेशाः विदेहप्रकृतिलयानां बीज
 भावप्राप्तास्तु तेशक्तिभात्रेण संतिक्षीरद्वदधिनहि वि
 वेकरव्यातेरन्यदस्ति कारणं तद्वध्यतायां अतो विदेहप्र
 कृतिलया विवेकरव्यातिविरहिणः प्रसुप्तक्लेशानयाव
 त्तदवधिकालं प्राप्नुवंति तस्यासौ तु पुनरावृताः संतः क्ले
 शास्तेषु तेषु निषयेषु संमुखी भवन्ति शक्तिभात्रेण प्र
 तिष्ठायेषां ते तयोक्ताः तदनेनोत्पत्तिशक्तिरुक्ता बीज
 भावोपगमइति च कार्यशक्तिरिति ननु विवेकरव्याति
 मतोपि क्लेशाः कस्मान्न प्रसुप्ता इत्यत आह प्रसंख्यान
 वतइति चरमदेहो न तस्य देहांतरमुत्पत्त्यते यदप्ये
 क्षयास्य देहः पूर्वइत्यर्थः नान्यत्र विदेहादिष्वित्यर्थः
 ननु सतो नान्यत बिनाशइति किमिति तदीयैर्गर्द्धिब
 लेन विषयसंमुखीभावेन क्लेशाः प्रबुध्यन्ते इत्यत आह
 सतामिति संतुक्लेशाः दग्धस्तेषां प्रसंख्याग्निना बीज-
 भावइत्यर्थः क्लेशप्रतिपक्षः क्रियायोगस्तस्य भावनम
 नुष्ठानं तेनोपहृतास्तनवः अथ वा सम्यक्ज्ञानमवि
 द्यायाः प्रतिपक्षः भेददर्शनमस्मितायामाध्यस्थ्यं राग
 द्विषयोरनुबंधबुद्धिनिवृत्तिरभिनिवेशस्येति विच्छित्ति
 तमाह तयेति क्लेशानामन्यतमेन समुदाचरताभिभ
 वाद्वाऽस्यंतविषयसेवया वा विच्छिद्यविच्छिद्यतेन तेना

तनासमुदाचरन्तिआविर्भवन्ति बीजीकरणाद्युपयोगेन
 वाभिभावकदौर्बल्येनवेतिवीक्षयाविच्छेदसमुदाच
 रयोःपौनःपुन्यंदर्शयतायथोक्तात्प्रसुप्ताद्देदुक्तः
 रागेणवासमुदाचरतविजानीयःक्रोधोभिभूयतसजा=
 तीयेनवाविषयोत्तरवर्तिना रागेणैवविषयांतरवर्ती र
 गोभिभूयतइत्याह रागेतिभविष्यद्वृत्तेस्त्रयीगतिःयथायो
 गंवेदितव्येत्याह सहेति भविष्यद्वृत्तिक्लेशमात्रपरामर्शि
 सर्वनामनचैत्ररागपरामर्शितस्यविच्छिन्नत्वादेवेतिउदा
 रमाह विषयइति ननुद्वारएवपुरुषान्क्लिश्नातीतिभवतु
 क्लेशेन्येत्क्लिंस्ततःकथंक्लेशादस्यतत्राह सर्वएवेतेइति
 क्लेशविषयत्वंक्लेशपदवाच्यत्वंनातिक्रामतिउदारतामा
 पद्यमानाअतएवतेपिहेयाइतिभावःक्लेशत्वेनैकतांम=
 न्यमानश्चोदयति कस्तर्हीति क्लेशत्वेनसमानत्वेपियथो
 क्तावस्यांभेदादिशेषइतिपरिहरति उच्यते सत्यमितिस्या
 देतद्वियातोभवंतुक्लेशाःतथाप्यविद्यानिवृत्तौकस्मा=
 निवर्ततेनखलुपटःकुविंदनिवृत्तौ निवर्ततेइत्यतत्रा
 हसर्वएवेति भेदाद्वभेदास्तद्विनिर्भागवर्तिनइतिया
 वत्कस्मात् उत्तरं सर्वेधिति वदेवस्फुटयति यदिति आ
 कार्यते समारोप्यते शेषंसुगमं प्रसु सस्तत्त्वलीनानांतन्व
 वस्थाश्चयोगिनां विच्छिन्नोदाररूपाश्च क्लेशाविषयसंगि
 नामितिसंग्रहःअनित्याश्चिरविद्या अनित्यत्वोपयोगि
 विशेषणकार्यइति केचित् किलभूतानित्यत्वेनाभिमन्य

नानास्तद्रूपमभीयूषस्तान्येवोपासते एवधूमादिमा
 र्गानुपासते चंद्रसूर्यतारकाद्युलोकानित्यानभिमन्यमा
 नास्तत्प्राप्तये एवं दिवौकसो देवानमृतानभिमन्यमानास्त
 द्रूपमभीष्वस्तात्येवोपासते आश्रायते हि अपामसो म
 ममृतां भूमेति सेयमनित्येषु नित्यरव्यातिरविद्या तथा
 अशुचौ परमवीभत्से काये र्धोक्त एव कायवीभत्सता
 यां चैयाशिकी गाथां पठति स्थानादिति मातुरुदरं मूत्राद्यु
 पहतस्थानं पित्रोर्लोहितरेतसी बीजं असितपीताहार
 सादिभाव उपष्टंभस्तेन शरीरं धार्यते निस्पंदः प्रस्वेदः निध
 नं च श्रोत्रियशरीरमप्यपवित्रयति तत्संश्लेषाननिधा
 नात् ननु यदि शरीरमशुचिकृतं तर्हि मृज्जलादि क्षालनेन
 त्यत आह आधेयशौचत्वादिति स्वभावेनाशुचेरपि शरी
 रस्य शौचमाधेयं सुगंधितेव कामिनीनामंगरागादिति
 अर्द्धोक्तं पूरयति इत्युक्तेभ्यो हेतुभ्यो अशुचौ शरीर इति शु
 चिरव्यातिमाह नवेति हावः शृंगारजालीलाकस्य स्त्रीका
 यस्य परमवीभत्स्यस्य केन मंदतमसा दृश्येन शशांकलोखा
 दिना संबंधः एतेनाशुचौ स्त्रीकाये शुचिरव्यातिप्रदर्शनेन
 अपुण्ये हिंसादौ संसारमोचकादीनां पुण्यप्रत्ययः एव
 मर्जनरक्षणादि दुःखबहुलतयानर्थे धनादावर्थप्रत्ययो
 व्याख्यातः सर्वेषां जुगप्सितत्वेनाशुचित्वात् तथा दुःख
 इति सुगमं तथा अनात्मनीति सुगमं तथैतद्भोक्तं पंच
 शिखेन व्यक्तं चेतनं पुत्रदारपञ्चादि अव्यक्तमचेतनं

शय्यासनांशनादिससर्वोऽप्रतिबद्धोमूढः चत्वारिपदानि स्या
 नान्यस्यादिति चतुष्पदानन्वन्या अपि दिडेन्नाहालातच =
 कादिविषयाअनंतपदाअविद्यातत्किमुच्यतेचतुष्पदे
 त्यतआह संतुनामान्याअप्यविद्याः संसारबीजं चतुष्प
 देवेति तन्वविद्येति न जसमासः पूर्वपदार्थप्रधानोवास्या
 यथामक्षिकमिति उत्तरपदार्थप्रधानोवायथाअराजप्र
 रुपइति अन्यपदार्थप्रधानोवायथामक्षिकोदेशइति
 तत्रपूर्वपदार्थप्रधानत्वेविद्यायाःप्रसज्यप्रतिषेधोगम्ये
 तनचास्य क्लेशादिकारणत्वं उत्तरपदार्थप्रधानत्वेवावि
 द्येवकस्यचिद्भावेनविशिष्टागम्यत साचक्लेशादिपरि
 पंथिनीनतुतद्बीजं नहि प्रधानोपधाती प्रधानगुणोयुक्त
 स्तदनुपधातायगुणे त्वन्याय्यकल्पनातस्माद्विद्यास्वरू
 पानुपधातायनज्ञेन्यथाकरणमध्याहारोवानिषेधस्ये
 ति अन्यपदार्थप्राधान्येत्वविद्यमानविद्याबुद्धिर्वक्त =
 व्या नचासौविद्यायाअभावमात्रेणक्लेशादिबीजंविवे
 कख्यातिपूर्वकनिरोधसंपन्नायाअपितथात्वप्रसंगा
 त् तस्मात्सर्वथैवाविधायानक्लेशादिमूलतेत्यतआ
 ह तस्याश्वेति वस्तुनोभावोवस्तुसत्त्वंवस्तुत्वमि
 तियावत्तदनेननप्रसज्यप्रतिषेधः नापिविद्येवा
 विद्यानापितदभावविशिष्टबुद्धिरपितुविद्याविरू
 ढंविपर्ययज्ञानमविद्येत्युक्तलोकाधीनावधारणो
 हि शब्दार्थसंबंधःलोकेचोत्तरपदार्थप्रधानस्यापि

नञउत्तरपदाभिधेयोपमर्दकस्यतल्लक्षिततद्विरुद्धप
 रतयातत्रतत्रोपलब्धेरिहापितद्विरुद्धेष्टतिरितिभावः
 दृष्टांतंविभजतेयथानामित्रइति नमित्राभावःनापि=
 मित्रमात्रमित्यस्यानंतरंवस्त्वंतरंकिंतुतद्विरुद्धःसपत्न
 इतिवक्तव्यं तथागोष्पदमिति नगोष्पदाभावोनगोष्प
 दमात्रंकिंतुदेशएवविपुलगोष्पदविरुद्धस्ताभ्याम=
 भावगोष्पदाभ्यामन्यद्व्यर्थाद्वस्त्वंतरं दार्ष्टान्तिकेयोज
 यतिएवमितिअविद्यामुक्तातस्याःकार्यमस्मितांरागा
 दिवर्षिष्टामाह दृग्दर्शनेत्यादिस्त्वं दृक्च दर्शनंचतेए
 वशक्नोतयोराल्मानात्मनोरनात्मन्यात्मज्ञानलक्षणाऽ
 विद्याआपादितायाएकार्थतेवनतुपरनार्थतएकात्मा
 तासाअस्मितादृग्दर्शनयोरितिवक्तव्येतयोर्भोक्तृभोग्य
 योर्योग्यतालक्षणंसंबंधंदर्शयितुंशक्तिग्रहणंरूत्रंविष्
 णोतिपुरुषइति नन्वनयोरभेदप्रतीतेरभेदएवकस्मा=
 न्नभवति कुतश्चैकत्वंकिंश्चातिपुरुषमित्यतआह भो=
 कृभोग्येति भोग्यशक्तिर्बुद्धिर्भोक्तृशक्तिःपुरुषस्तयोर
 संतविभक्तयोःकुतोत्यंतविभक्तत्वमित्यत्राह अत्यंता
 संकीर्णयोरपरिणामित्वादिधर्मकःपुरुषःपरिणामित्वा
 दिधर्मिकाबुद्धिरित्यसंकीर्णता तदनेन प्रतीयमानोप्यभे
 दोनपारमार्थिकद्वत्युक्तं अविभागेति क्लेशत्वमुक्तं अ
 न्वयंदर्शयित्वाव्यतिरेकमाहस्वरूपेति प्रतिलंभोविवे
 करव्यातिःपरस्याप्येतत्संमतमित्याह तदुक्तं पंचशि

खेन बुद्धितद्वि अकारः स्वरूपं सदा विशुद्धिः शीलमौ-
 दासीन्यं विद्या चैतन्यं बुद्धिरविशुद्धा अनुदासीना ज-
 डा चिंति तत्रात्मबुद्धिरविद्या मोहः पूर्वाऽविद्याजनितः
 संस्कारः तमोवाविद्यायास्तामसत्वादिति विवेकदर्श-
 ने रागादीनां चित्तिवृत्ते रविद्यापादितास्मिता रागादी-
 नानिदानमित्यस्मितानंतरं रागादीन्लक्षयति सुखा-
 नुशयी रागः अनभिज्ञस्य स्मृतेरभावात्सुखाभिज्ञस्य सु-
 क्तं स्मर्यमाणे सुखे रागः सुखानुस्मृतिपूर्वकः अनुभूय-
 माने सुखेनानुस्मृतिमपेक्षते तत्साधने तु स्मर्यमाणे दृ-
 श्यमाने वा सुखानुस्मृतिपूर्व एव रागः दृश्यमानमपि-
 हि सुखं साधनं तज्जातीयस्य सुखहेतुतां स्मृत्वा तज्जा-
 तीयते या चास्य सुखहेतुतामनुमायेच्छति अनुशयीति
 पदार्थमाह यद्विदुः खानुशयीद्वेषः दुःखाभिज्ञस्येति
 पूर्ववद्वारव्ययं अनुशयि पदार्थमाह यः प्रतिघंरति प्र-
 तिहंतीति प्रतिघः एतदेव पर्यायैर्विवृणोति मन्युरिति
 स्वरसः अभिनिवेशपदार्थं व्याचष्टे सर्वस्य प्राणिन इति
 इयमाशीरात्मनि प्रार्थना मानभूवं मा अभावी भूवं म-
 भूया संजीव्या समिति न चाननुभूतमरणधर्मकस्य अ-
 ननुभूतो मरणधर्मो येन जंतुनानतस्यैवं भवत्यात्माशी-
 रभिनिवेशो मरणभयं प्रसंगतो जन्मानंतरं प्रत्याचक्षाणं
 नास्तिकं निराकरोति एतया चेति प्रत्युदितस्य शरीरस्य
 ध्रियमाणत्वात् पूर्वजन्मानुभवप्रतीयते निकायविशि-

षाभिरर्वाभिर्देहेन्द्रियबुद्धिवेदनाभिरभिसंबंधो जन्मतः
 स्यानुभवः प्राप्तिः सा प्रतीयते कथमित्यत आह सचायम-
 भिनिवेशः अर्द्धोक्तावेवास्य क्लेशत्वमाह क्लेश इति अय-
 महितकर्मादिना जंतून् क्लिश्नाति दुःखाकरोतीति क्लेशः
 वक्तुमुपक्रांतं परिस्मापयति स्वरसवाहीति स्वभावेन
 वासनारूपेण वहनशीलो न पुनरागंतुकः कुमेरपि जात-
 मात्रस्य दुःखबहुलस्य निरुद्धतमचैतन्यस्य अनगंतु-
 कत्वे हेतुमाह प्रत्यक्षानुमानागमैः प्रत्युदिते जन्मन्या संभा-
 वितो संपादितो मरणत्रास उच्छेददृष्ट्यात्मकः पूर्वजन्मा-
 नुभूतं मरणदुःखमनुमापयति अयमभिसंधिर्जातमात्र-
 एव हि बालकोमारकवस्तुदर्शनात् वेपमानः कंपविशे-
 पादनुमितमरणप्रत्यासत्तिस्ततो विभ्यदुपलभ्यते दुःखा-
 त् दुःखहेतोश्च भयं दृष्टं न चास्मिन् जन्मन्यनेन मरणम-
 नुभूतमनुमितं श्रुतं वा प्रागेवास्य दुःखत्वं तद्धेतुत्वं वा व-
 गम्येत तस्मात्तस्य तथाभूतस्य स्मृतिः परिशिष्यते न च येन
 संस्कारादृतेन चायं संस्कारो नुभवं विना न चास्मिन् जन्म-
 न्यनुभव इति प्राग्मवीयः परिशिष्यत इत्यासीत् पूर्वजन्म-
 संबन्ध इति तथाप्ययं पदमाकांक्षतीत्यर्थं प्राप्ते यथाप-
 दे सति यादृशो वाक्यार्थो भवति तादृशं दर्शयति यथा चा-
 यमिति अत्यंतमूढेषु मंदतमचैतन्येषु विदुतां दर्शयति वि-
 ज्ञातपूर्वापरांतस्यांतः कोटिः पुरुषस्य हि पूर्वा कोटिः सं-
 सारोत्तरा कैवल्यं सैष विज्ञाता श्रुतानुमानाभ्यां येन स त-

योक्तः सोऽयं मरणत्रास आकृमे एष विदुषो रूढः प्रसिद्ध इ-
 ति नन्वविदुषो भवतु मरणत्रासो विदुषस्तु न संभवति
 विद्ययोऽन्मूलितत्वात् अनुमूलने वा मरणत्रासस्य स्या-
 दत्यंतसत्त्वमित्याशयवान्मृच्छति कस्मादिति उत्तरं समा-
 नाहीति न संप्रज्ञातवान् विद्वानपितु श्रुतानुमितविवे-
 क इति भावः तदेवं क्लेशालक्षितास्तेषां च हेयानां प्रसुप्त-
 तनुविच्छिन्नोदाररूपतया च तस्योवस्था दर्शिताः कस्मा-
 तु नः पंचमी क्लेशावस्था दग्धबीजभावतया सूक्ष्मानसू-
 त्रकारेण कथितेत्यत आह ते सूक्ष्माः यत्किल पुरुषप्रय-
 त्नगोचरस्तदुपदिश्यते न च सूक्ष्मावस्था हानं प्रयत्नगो-
 चरः किंतु प्रसवविरुद्धः प्रतिप्रसवः प्रलय इत्यर्थः प्रतिप्र-
 सवेन कार्यस्य चित्तस्यास्मितात्क्षणकारणभावापत्त्या-
 हातव्येति व्याचष्टे तद्वतिसुगमं अथ क्रियायोगतनूकृता-
 नां क्लेशानां किं विषयात् पुरुषप्रयत्नाद्वा नमित्यत आह
 स्थितानां तु बीजभावोपगतानामिति बंधेभ्यो व्यवच्छिन्-
 न्ति स्रजं पठति ध्यानेति व्याचष्टे क्लेशानामिति क्रियायो-
 गतनूकृता अपि हि प्रतिप्रसवहेतुभावेन कार्यतः स्व-
 रूपतश्च शक्या उज्ज्वेत्तुमिति स्थूला उक्ताः पुरुषप्रयत्न-
 स्य प्रसंख्यानगोचरस्यावधिमाह यावदिति सूक्ष्मीरु-
 तादिति विवृणोति दग्धेति अत्रैव दृष्टांतमाह यथा च व-
 स्त्राणामिति यत्नेन तक्षालनादिनोपायेन क्षारसंयोगादिना
 स्थूलसूक्ष्मतामात्रतया दृष्टांतदार्ष्टान्तिकयोः साम्यं न पुनः

प्रयत्नापनेयतया प्रतिप्रसवहेयेषु तदसंभवात् स्वल्पः प्र
 तिपक्षउच्छेदहेतुर्यासां तास्तथोक्ताः महान्प्रतिपक्षउच्छे
 दहेतुर्यासां तास्तथोक्ताः प्रतिप्रसवस्या धस्तात् प्रसंख्यान
 मित्यवरतया स्वल्पत्वमुक्तं स्यादेतज्जात्यायुर्भोगहेतवः
 क्लृप्तः क्लेशाः कर्माशयश्च तथा नत्वविद्याद्यस्तत्कथमवि
 द्यादयः क्लेशादित्यत आह क्लेशमूलः कर्माशय इत्या-
 दिक्लेशमूलं यस्योत्पादे च कार्यकारणे च सतथोक्तः एतदुक्तं
 भवति अविद्यादिमूलः कर्माशयोजात्यायुर्भोगहेतु-
 रिति अविद्याद्यापि तद्वेतवोतः क्लेशादिति व्याचष्टे तत्रे
 ति आशेरते सांसारिकाः पुरुषा अस्मिन्नित्याशयः कर्मणा
 माशयो धर्मो धर्मो कामात् काम्यकर्मप्रवृत्तौ स्वर्गादिहेतु
 र्धर्मो भवति एवंलोभात् परद्रव्यापहाराद्बधर्मः मो
 हादधर्मो हिंसादौ धर्मबुद्धेः प्रवर्तमानस्याधर्म एव न त्वस्ति
 मोहजोधर्मोस्ति क्रोधजोधर्मः तद्यथा भुवस्य जनकावगा
 नजननः क्रोधात्तज्जिगीषयाहितेन कर्माशयेन पुण्येनांत
 रिहलोकवासिनामुरिस्थानं अधर्मस्तु क्रोधजो ब्रह्मवधा
 दिजन्माप्रसिद्ध एव भूतानां तस्यैव विध्यमाह सदृष्टजन्मे-
 ति दृष्टजन्मवेदनीयमाह तीव्रसंवेगेनेति यथा संख्येन
 दृष्टांतावाह यथानंदीश्वर इति तत्र नारकाणामितित्येन
 कर्माशयेन कुंभीपाकादयो नरकमेदाः प्राप्यंते तत्कारिणो
 नारकास्तेषां नास्ति दृष्टजन्मवेदनीयः कर्माशयेन हिम
 नुष्यशरीरेण तत्परिणाममेदेन वासा तादृशी वत्सरसह

शप्रथमाविचारणाद्वितीयातु कर्मानेकत्वं ध्रुवकृत्वा ज
 न्मैकत्वानेकत्वगोचरात्तदेवं च त्वारो विकल्पाः तत्र प्रथ
 मं विकल्पमपाकरोति न तावदेकं कर्मैकस्य जन्मनः का
 रणं पृच्छति कस्मादिति उत्तरं अनादिकाले एकैकजन्म
 प्रचित्तस्य अतएवा संख्येयस्य एकैकजन्म सृपितादेकै
 कस्मात्कर्मणो वशिष्टस्य कर्मणः सांप्रतिकस्य च फलक्र
 मानियमादनाश्वासोलोकस्य प्रसक्तः स चानिष्ट इति
 एतदुक्तं भवति कर्मक्षयस्य विरलत्वात् तदुत्पत्तिबाहु
 ल्याच्चा न्योन्यसंपीडिताश्च कर्माशया निरंतरोत्पत्तयो
 निरुच्छासाः स्वविपाकं प्रतीति न फलक्रमः शक्यो वधा
 रयितुं प्रेक्षावते तस्य नाश्वासः पुण्यानुष्ठानं प्रति प्रसक्त इ
 ति द्वितीयं विकल्पं निराकरोति न चैकं कर्मानेकस्य ज
 न्मनः कारणं पृच्छति कस्मादिति उत्तरं अनेकस्मिन्नजन्म
 न्याहितमेकैकमेव कर्मानेकस्य जन्मलक्षणस्य विपा
 कस्य निमित्तमित्यवशिष्टस्य विपाककालाभावः प्रसक्तः
 स चाप्यनिष्ट इति कर्मवैफल्येन तदननुष्ठानप्रसंगात्
 दैकजन्मसमुद्धेद्ये कर्माण्येकस्मिन् फलक्रमानियमाद
 नाश्वासस्तदाकैव कथा बहुजन्मसमुद्धेद्या कर्माण्येक =
 स्मिन् तत्र ह्यवसराभावात् विपाककालाभाव एव सांप्र =
 तिकस्येति भावः तृतीयं विकल्पं निराकरोति न चानेकं
 कर्मानेकस्य जन्मनः ॥ कारणमत्र हेतुमाह तदनेक
 जन्मयुगपन्नसंभवत्ययोगिन इति क्रमेण वाच्यं यदि

छिनत्ति दृष्टेति नंदीश्वरस्य खल्वष्टवर्षावच्छिन्नायुषोम
 नुष्यजन्मनस्तीव्रसंवेगाधिमात्रोपायजन्मापुण्यभेदः प्रा
 युर्भोगहेतुत्वात् हि विपाको न ह्येष स्पृष्टपास्मिन् प्रहा वि
 रोधिनागस्त्यस्येन्द्रपदप्राप्तिहेतुर्नैव कर्मणाऽऽयुषो वि
 हितत्वादेः पुण्यभेदो भोगमाद हेतुः ननु यथैकमवि-
 कः कर्माशयस्तथा किं क्लेशवासनाभोगानुकूलाश्रवक-
 र्मविपाकानुभववासनास्तथान्वमनुष्यस्तिर्यग्यो निसा
 पन्नो न तज्जातीयोचितं नुं जीतेत्यत आह क्लेशेति संमूर्द्धि
 तमेकलोलीभावमापन्नं धर्माधर्माभ्यां व्यवच्छेत्तु वासा
 नायाः स्वरूपमाह ये संस्कारा इति औत्सर्गिकमेकमवि
 कत्वं क्वचिदपवदितुं भूमिकामारचयति यस्त्वसाविति
 तु शब्देन वासनातो व्यवच्छिनत्ति दृष्टजन्मवेदनीयस्य
 नियतविपाकस्यैवायमेकमविकल्पनियमः न त्वदृष्ट
 जन्मवेदनीयस्य किं भूतस्यानियतविपाकस्येति हेतुं दृ
 ष्टि कस्मादिति हेतुमाह यो होति एकांतावद्वतिमाह
 कृतस्येति द्वितीयामाह प्रधानेति तृतीयामाह नियतेति
 तत्र प्रथमां विभजते तत्र कृतस्येति सन्यासिकर्मभ्यो शु
 क्लाकृष्णभ्यो न्यानि त्रीण्येव कर्माणि कृष्णशुक्लकृष्णशुक्ला
 नितदिह तपः स्वाध्यायादिसाध्यः शुक्लकर्माशय उदित
 एवातफलस्य कृष्णस्य नाशकः अविशेषाच्च शबलस्या
 पिकृष्णभागयोगादिति मंतव्यं तत्रैव भगवानाम्नायमु
 दाहरति यत्रेदमिति हेतुहेतुवैकर्मणी कृष्णकृष्णशुक्ले अ

पंहतीतिसंबंधः वीक्षयाभूयिष्ठतासूचिता कस्मैत्यतआ
 हपा पकस्यपुंसः कोसावपहंतीत्यतआह एकोराशिः
 पुण्य समूहस्य समूहिसाध्यत्वात् तदनेन शुक्लः कर्माशय
 त्त्वतीय उक्तः एतदुक्तं भवति ईदृशो नामायं परपीडादि
 रहितसाधनसाध्यः शुक्लः कर्माशयोपदेकोपि सन्न कृष्ण
 न कृष्णशुक्लं श्वात्यंत विरोधिनः कर्माशयान्भूयसोप्य
 पंहति तत्तस्मादिदं स्वेतिच्छां दसत्वादात्मनेपदं शेषं सु
 गमं अत्र च शुक्ल कर्मोपादेयस्यैव सकोपि महिमायतद्
 तरेषामभावो न तु स्वाध्यायादिजन्मनो दुःखात् न हि दुः
 खमात्रविरोध्य धर्मोपितु स्वकार्यं दुःखविरोधी न च स्वा
 ध्यायादिजन्य दुःखं तस्य कार्यं तत्कार्यत्वेन स्वाध्यायादि
 विधानानर्थक्यात्तद्वलादेव तदुत्पत्तेः अनुत्पत्तौ वा कुं
 भीपाकाद्यपि विधीयेत अविधाने तदनुत्पत्तेरितिसर्वं
 चतुरस्रं द्वितीयां गतिं विभज्यते प्रधाने कर्मणि ज्योतिष्टो
 मादिके तदंगस्य पशुहिंसादेरावापगमनं द्वे खलु हिंसा
 देः कार्ये प्रधानं त्वेन विधानात्तदुपकारः न हि स्यात्सर्वा
 भूतानीति हिंसायानिषिद्धत्वादनर्थश्च तत्र प्रधानांगत्वे
 नानुष्ठानाद् प्रधानत्वेनेत्यतो न द्रागित्येव प्रधाननिरपे
 क्षासती स्वफलमनर्थं प्रसोतुमर्हति किं त्वारध्यविपाके प्र
 धाने साहाय्यकमाचरंती व्यवतिष्ठते प्रधानसाहाय्यकमा
 चरंत्याश्च स्वकार्ये वीजमात्रतयावस्थानं प्रधाने कर्माया
 वापगमनं यत्वेदमुक्तं पंचशिखेन स्वल्पः संकरो ज्योतिः

शोमादिजन्मनः प्रधानापूर्वस्य पशुहिंसादिजन्मनानर्थ
 हेतुना पूर्वेण सपरिहारः शक्यो हि कियता प्रायश्चित्तेन
 परिहर्तुं अथ प्रमादतः प्रायश्चित्तमपि नाचरितं प्रधानं
 कर्मविपाकसमये च विपद्येत तथापि यावन्तमसावन
 र्थप्रसूते तावा त्सप्रत्यवमर्शः मृश्यंते हि पुण्यसंभारोप
 नीतसुखसुधामहाहृदावगाहिनः कुशलाः पापमात्रोप
 पादितांदुःखबन्धिकाणिकां अतः कुशलस्य महतः पुण्य
 स्य नापकर्षाय प्रलयाय पर्याप्तः पृच्छति कस्मात् पुण्यव
 त उत्तरं कुशलं हि मे बहून्यदस्ति प्रधानकर्मविपाकत
 या व्यवस्थितं दाक्षणीयादिदक्षिणांतं यत्रायं संकरः स्व
 ल्पः स्वर्गेष्यस्य फले संकीर्णं पुण्यलब्धजन्मनः स्वर्गा
 त्सर्वथा दुःखेनापराभृष्टादपकर्षमल्पमल्पदुःखसंभेदं
 करिष्यतीति तृतीयांगतिं विभजते नियतेति बलीय
 स्त्वेनेह प्राधान्यमभिमतं न त्वंगितया बलीयस्त्वं च नि
 यतविपाकत्वेनान्यदानवकाशत्वादनियतविपाक
 स्य तु दुर्वलमल्पदानवकाशत्वात् चिरमवस्थानं बी
 जभावमात्रेण न पुनः प्रधानोपकारितया तस्य स्वतंत्र
 त्वात् ननु प्रायणेनैकदैवकर्माशयो भिव्यज्यत इत्यु
 क्तमिदीनीं च चिरावस्थानमुच्यते तत्कथं परं पूर्वेण न
 विरुध्यत इत्याशयवान् पृच्छति कथमिति उत्तरं अदृष्टेति
 जात्याभिप्रायमेकवचनं तदितरस्य गतिमुक्तामवधार
 यति यत्तदृष्टेति शेषं सुगमं उक्तं क्लेशमूलत्वं कर्मणः कर्म

भूतत्वं च विपाकानां अथ विपाकाः कस्य भूतं येनामी-
 त्यक्तव्यादित्यत आह ते ह्यादहेतुत्वात् व्याचष्टे तेजन्मा-
 युर्भोगा इति यद्यपि जन्मायुषोरेव ह्यादपरितापपूर्वभा-
 वितया तत्फलत्वं न तु भोगस्य ह्यादपरितापो दयानंत-
 रभाविनस्तदनुभवात्सनस्तथाप्यनुभाव्यतया भो-
 ग्यतया भोगकर्मता मात्रेण भोगफलत्वमिति मंतव्यम्
 नन्वपुण्यहेतुका ज्ञात्यायुर्भोगाः परितापफला भवंतु
 हेयाः प्रतिकूलवेदनीयत्वात् कस्मात्पुनः पुण्यहेतवस्त्य-
 ज्यंते सुखफलाः अनुकूलवेदनीयत्वात् न चैषां प्रत्यात्म-
 वेदनीयानुकूलता शक्या सहस्रेणाप्यनुमानागमैरपा-
 कर्तुं न च ह्यादपरितापो परस्परविना भूतौ यतो ह्याद उ-
 पादीयमाने परितापोऽप्यवर्जनीयतया पतेत् तयोर्भिन्न-
 हेतुकत्वाद्भिन्नरूपत्वाच्चेत्यत आह यथा चेदमिति यद्य-
 पिनष्टयग्जनैः प्रतिकूलात्मतया विषयसुखकाले संवेद्य-
 ते दुःखं तथापि योगिभिरिति प्रश्नपूर्वकं तदुपपादनाय स-
 त्रमवतारयति कथं तदुपपद्यत इति परिणामेत्यादिसूत्रं
 परिणामश्च तापश्च संस्कारश्चा एतान्येव दुःखानितैरिति
 परिणामदुःखतया विषयसुखदुःखता माह सर्वस्याय-
 मिति न खलु सुखरागानुबेधमंतरेण संभवति न ह्यस्ति
 संभवेन तत्र तुष्यति तच्च तस्य सुखमिति रागस्य च प्र-
 दृष्टिहेतुत्वात् प्रवृत्तेऽप्यपुण्यापुण्योपचयकारित्वान्त-
 रास्ति रागजः कर्माश्रयो सतोऽनुपजननात् तदा च सुखं

भुजानस्तत्रसक्तोविच्छिन्नावस्थेनद्वेषेण द्वेष्टि दुःखसाध
 नानिपरिहर्तुमशक्तोमुद्यतिचेति द्वेषमोहकृतोप्यस्ति
 कर्माशयः द्वेषवन्मोहस्यपिविपर्ययापरनाम्नः कर्मा
 शयहेतुत्वमविरुद्धं ननु कथं रक्तो द्वेष्टि मुद्यतिवाराग
 काले द्वेषमोहयोरदर्शनादित्यत आह तथा चोक्तं
 विच्छिन्नावस्थान् क्लेशानुपपादयद्भिरस्माभिस्तदने
 न बाङ्मनसप्रवृत्तिजन्मनीपुण्यापुण्ये दक्षिते इति रा
 गादिजन्मनः कर्तव्यमिदमिति मानसस्य संकल्पस्य
 साभिलाषत्वेन वाचनिकत्वस्याप्यविशेषात् यथाहुः
 साभिलाषश्च संकल्पो वाच्यार्थो नातिरिच्यत इति शरी
 रमपि कर्माशयं दर्शयति नानुपहत्येति अतएव धर्म
 शास्त्रकाराः पञ्चसूना गृहस्थस्येत्याहुः स्यादेतन्न प्रत्या
 त्मवेदनीयस्य विषयसुखस्य प्रत्याख्यानमुचितं योगि
 नान्मनुभवविरोधादित्यत आह विषयसुखं चाविद्ये
 त्युक्तं चतुर्विधविपर्ययासलक्षणमविद्यां दर्शयद्भिरिति
 नापातमात्रमाद्रियं ते बद्धा अस्ति खल्वपाततो न धुवि
 षसंपृक्तान्नोपभोगोपिसुखानुभवः प्रत्यात्मवेदनीयः
 किंत्वाय त्यामसुखमियं च दर्शिता भगवतैवेति विषये
 द्रियसंयोगाद्यतदग्रे मृतोपमं परिणामे विषयनिवृत्तसुखं
 राजसंस्मृतमिति चोदयति आभोगेऽपि न वयं विषय
 आह्लादं सुखमातिष्ठामहे किंतु त्वत्पतापुंसांतत्तद्विषय
 प्रार्थनापरिक्रिष्टचेतसां तस्मै वमहद्दुःखं न चेयमुपभो

पत्यादौ बाह्वकारमकारानुपातनमिति न सम्यग्दर्शनाद्-
 न्यत्परित्राणमस्तीत्याह तदेवमिति तदेवमौपाधिकं
 विषयसुखस्य परिणामतः संस्कारतस्तापसंयोगाच्च दुः-
 खत्वमभिधाय स्वाभाविकमादर्शयति गुणवृत्तिविरो-
 धाच्चेति व्याचष्टे प्रख्याप्रवृत्तिस्थितिरूपाः बुद्धिरूपेण
 परिणता गुणाः सत्त्वं रजस्तमांसि परस्परांनुग्रहं तत्रांशं
 तं सुखात्मकं घोरं दुःखात्मकं मूढं विषादात्मकमेव प्रत्य-
 यं सुखोपभोगरूपमपि त्रिगुणमारभन्ते न च सोपिताह
 शरूपोऽस्य परिणामः स्थिरइत्याह चलंच गुणवृत्तमिति
 क्षिप्रपरिणामिचित्तमुक्तं नन्वेकः प्रत्ययः कथं परस्पर-
 विरुद्धां त घोरमूढत्वान्येकदा प्रतिपद्यत इत्यत आ-
 ह रूपातिशयावृत्त्यतिशयाश्च परस्परेण विरुध्यन्ते रू-
 पाण्यष्टौ भावाधर्मादयो वृत्तयः सुखाद्यास्तदिह धर्मे-
 ण विपच्यमानेनाधर्मस्तादृशो विरुध्यते एवं ज्ञानवैरा-
 राग्यैश्वर्यैः सुखादिभिश्च तादृशान्येव तद्विपरीतानि वि-
 रुध्यन्ते सामान्यानि त्वसमुदाचरद्रूपाणि अतिशयैः स-
 मुदाचरद्भिः सहा विरोधात्प्रवर्तन्ते इति ननु गृणहीम
 एतत्तथापि विषयसुखस्य कुतः स्वामाविकीदुःखतेत्य-
 त आह एवमेतदिति उपादानाभेदादुपादानात्मकत्वा-
 च्छोपादेयस्याप्यभेदइत्यर्थः तत्किमिदानीमात्म्यं किमे-
 वतादात्म्यं तथा च बुद्धिव्यपदेशभेदौ न कल्पेते इत्यत आ-
 ह गुणप्रधानेति सामान्यात्मना गुणभावोति शयात्मना

पादेयमित्यत आह उपादाने च हेतुवादः उपादाने हि
 कार्यत्वेनानित्यत्वे सति मोक्षत्वादेव च्यवेत् अमृतत्वं हि
 मोक्षः नापि विशुद्धो विज्ञाने संतानो भवत्यमृतः संतानि
 भ्यो व्यतिरिक्तस्य संतानस्य वस्तुसतोऽत्रभावात् संतानिनां
 चानित्यत्वात्तस्मात्तथाप्यतितव्यं यथा शाश्वतवादी भव
 ति तथा च पुरुषार्थत्वात् अपवर्गस्येत्याह उभयप्रख्यानद्व
 तितस्मात्स्वरूपा वस्थानमेवात्मनो मोक्ष इति एतदेव स
 म्यग्दर्शनं तदेतच्छास्त्रं चतुर्विधं मभिधीयते हेयं दुःखं
 भनागतं अनागतमित्यतीतवर्त्तमाने व्यवस्थिते तत्रो
 पपत्तिमाह दुःखमतीतमिति ननु वर्त्तमानमुपभुज्यमानं
 न भोगेनातिवाहितमिति कस्मान्न हेयमित्यत आह
 वर्त्तमानं चेति सुगमं हेयमुक्तं तस्य निदानमुच्यते द्रष्ट
 दृश्ययोः संयोगो हेयहेतुः द्रष्टृस्वरूपमाह द्रष्टेति चि
 तिच्छायापत्तिरेव बुद्धेर्बुद्धिं प्रति संवेदित्वमुदासीन
 स्सापि पुंसः नन्वेतावतापि बुद्धिरेवानेन दृश्येत तद्दृश्येत्
 शब्दादर्थोऽत्यंतव्यवहित इत्यत आह दृश्या बुद्धिस्तत्त्वे
 ति इन्द्रियप्रणालिकया बुद्धौ शब्दाद्याकारेण परिणतायां
 दृश्यायां भवन्ति शब्दादयोऽपि धर्मा दृश्या इत्यर्थः ननु तदा
 कारापत्त्या बुद्धिः शब्दाद्याकारा भवतु पुंसस्तु बुद्धिः संब
 धेभ्युपगम्यमाना परिणामित्वं असंबंधे वा कथं तेषां बु
 द्धिसत्त्वापारूढानां नपि शब्दादीनां दृश्यत्वं न हि दृशिना
 संस्पृष्टं दृश्यं दृष्टमित्यत आह तदेतद्दृश्यमिति प्रपञ्चि

तमिदमस्माभिः प्रथमपादावयवाचित्याश्रयप्रकृतम् =
 पिबुद्धिसत्त्वमत्यंतस्वच्छतयाचितिविंबोद्वाहितयासमा
 पन्नचैतन्यमिवशब्दाद्यनुभवतीति अतएवचशब्दा =
 द्याकारपरिणतबुद्धिसत्त्वोपनीतानसुखादीन्भुञ्जानः
 स्वामीभवति द्रष्टा तादृशंचास्य बुद्धिसत्त्वमभवति तदेतद्बु
 द्धिसत्त्वशब्दाद्याकारबहुश्रयमयस्कांतमणिकल्पंपुरुष
 स्यस्वंभवति दृशिरूपस्यस्वामिनः कस्मात् अनुभवकर्म
 विषयतामापन्नंयतः अनुभवोभोगः पुरुषस्य कर्मक्रिया
 तद्विषतांभुज्यमानतामापन्नं यस्मादतः स्वंभवति ननुस्व
 यंप्रकाशंबुद्धिसत्त्वंकथमनुभवविषयइत्यत आह अन्य
 स्वरूपेणेति यदिहिचैतन्यरूपंवस्तुतोबुद्धिसत्त्वस्यात्
 भवेत्स्वयंप्रकाशं किंतुस्वंचैतन्यादन्यज्जडरूपंतेनप्र =
 तिलब्धात्मकंतस्मात्तदनुभवविषयः ननुयस्यहियत्र
 किंचिदायततेतत्तदधीनंनचबुद्धिसत्त्वस्यपुरुषमुदा =
 सौनंप्रतिकिंचिदायततइति कथंचतत्तंत्रं तथाचनतस्य
 कर्मैत्यत आह स्वतंत्रमपिपरार्थत्वात्पुरुषार्थत्वात्पर
 तंत्रंपुरुषतंत्रंनन्वयंदृग्दर्शनशक्त्योः संबंधः स्वाभावि
 कोवास्यानैमित्तिकोवा स्वाभाविकत्वेसंचंधिनोर्नित्यत्वा
 दशक्योच्छेदः संबंधः तथाचसंसारनित्यत्वं नैमित्तिकत्वे
 तुक्लेशकर्मतद्वासनानामंतःकरणवृत्तितयासत्यंतःक
 रणेभावादंतःकरणस्यचतन्निमित्तत्वेपरस्परश्रयप्रसं
 गादनादित्यस्यचसर्गाद्यावसंभवादनृत्यादएवसंसार

सस्यात् यथोक्तं पुमानक्तोयेषां तु तेषामपि गुणैः क्रिया-
 कथमादौ भवेत्तत्र कर्मतावनविद्यते मिथ्याज्ञानं तत्रा-
 स्ति रागद्वेषादयेऽपि वा मनोवृत्तिर्हि सर्वेषां न चोत्पन्नं म-
 नस्तदेति शंका मपनयति तयोर्दृग्दर्शनशक्त्योरनादिर्यकृत-
 संयोगो हेतुहेतुः सत्यं न स्वाभाविकस्संबन्धो नैमित्तिकस्तु
 न चैवमादिमान् अनादिनिमित्तप्रभवतया तस्याप्यनादि-
 त्वात् क्लेशकर्मतद्वासनासंतानश्चायमनादिः प्रतिसर्गाव-
 स्थायां च सहांतुः करणेन प्रधानसाम्यमुपगंतोऽपि सर्गादौ
 पुनस्तादृगेन प्रादुर्भवति वर्णापायभवोद्भिज्जभेदो मृदा-
 वमुपगतोऽपि पुनर्वर्णासु पूर्वरूपइत्यस्य कृदावेदितं प्राग्-
 भावितया संयोगस्याविद्याकारणस्थितिहेतुतया पुरुषार्थः
 कारणंतद्दृशेन तस्य स्थितेस्तदिदमुक्तमर्थकृत इति त-
 था चोक्तं पंचशिखेन तत्संयोगः बुद्धिसंयोगः स एव हेतु-
 दुःखस्य तस्य विवर्जनात् स्यादियमात्मन्ति को दुःखप्रती-
 कारः अर्थात्तदपरिवर्जने दुःखमित्युक्तं भवति तत्रैवा-
 त्यंतप्रसिद्धं निदर्शनमाह तद्यथेति यादवत्राण मुपान-
 त्त्यादेतद्गुणसंयोगस्तापहेतुरित्युच्यमाने गुणानां ता-
 पकत्वमभ्युपेतं न च तपि क्रियाया अस्यादेरिव कर्तृस्यो-
 भावोयेन तप्यमन्यन्नापेक्षेत न चास्यास्तप्यतया पुरु-
 षः कर्मतस्या परिणामितया क्रियाजनितफलशालित्वा-
 योगात्तपेस्तप्यव्याप्तस्य तन्निवृत्तौ निवृत्तिमवगच्छा-
 मः ज्वलनविरहेणेव धूमाभावमित्यत आह अत्रापि-

तापकस्येतिगुणानामिवतप्यतापकभावस्तत्रमृदुत्वात्
 पादतलवस्तत्त्वंतप्यंरजस्तुतीव्रतयातापकंष्टूति क
 स्मात्सत्त्वमेवसप्यंनंतुपुरुषः उत्तरंतपिक्रियायादितित
 किमिदानींपुरुषोनतप्यतेतथाचाचेतनस्यास्तुसत्त्वस्यतापः
 किंनःस्त्रिभित्यतआह दर्शितविषयत्वात् सत्त्वेतुतप्यमा
 नेतदाकारानुरोधीपुरुषोप्यनुतप्यतइतिदर्शितविषयः
 त्वमनुतापहेतुस्तच्चप्राग्व्याख्यातं दृश्यंव्याचष्टेप्रकाशे
 तिसत्त्वस्यहिभागःप्रकाशस्तामसेनभागेनदैन्येनवारज
 सेनवादुर्बेनानुरज्यतेएवंराजसांदिष्वपिद्रष्टव्यं तदिद
 मुक्तंपरस्पोपरक्तप्रविभागाइतिपुरुषेणसहसंयोगः
 विभागधर्माणःयथाम्नायतेअजामेकांलोहितकृष्णः
 शुक्लावन्दीःप्रजाःसृजमानांसंरूपाःअजोह्येकोजुषमाः
 णोनुशेतेजहात्येनांभुक्तभोगांभजोन्यद्वतीतरो पाश्रयो
 णोपार्जितामूर्तिःपृथिव्यादिरूपायैस्तेतथोक्ताःस्यादेत
 त्सत्त्वेनशांतप्रत्ययेजनयितव्येरजस्तमसोरपिसत्त्वांग
 त्वेनतत्रहेतुभावाद्स्तिसामर्थ्यमिति यदापिचरजस्त
 मसोरंगित्वं तदापिशान्तएवप्रत्ययउदीयेत नघोरोमू
 ढोवासत्त्वप्राधान्यद्वेत्यतआह परस्यरांगित्वेप्यसं
 भिन्नशक्तिप्रविभागाःभवतुशांतैप्रत्ययेजनयितव्येरं
 जस्तमसोरंगभावस्तथापिनैषांशक्तयःसंकीर्येतेकाः
 र्यासंकरोन्नेयोहिशक्तीनामसंकरःअसंकीर्णेनचसमु
 दाचरतारूपेणशांतघोरमूढरूपाणिकार्याणिदृश्यंते

दत्तिसिद्धं शक्तीनामसंभेद इति स्यादेतदसंभेदश्चेत शक्ती-
 नां न संभूयकारित्वं गुणानां न जातु भिन्न शक्तीनां संभूय-
 कारित्वं दृष्टं ननु तंतुमृसिंडवीरणादीनि घटादीनां संभूय
 कुर्वत इत्यत आह तुल्यजातीया तुल्यजातीयशक्ति-
 भेदानुपातिनो यद्यपि तुल्यजातीये उपादानशक्तिर्ना-
 न्यत्र सहकारिशक्तिस्त्व तुल्यजातीये घटे तु जनयित-
 व्येन वीरणानामस्ति सहकारिशक्तिरपीति न तैस्तंत-
 नां संभूयकारितेति भावः तुल्यजातीया तुल्यजातीयेषु
 शक्येषु ये शक्तिभेदास्ताननुपतितुं शीलं येषां ते तथोक्ताः
 प्रधानवेलायामिति दिव्यशरीरे जनयितव्ये सत्त्वगुणः
 प्रधानमंगेरजस्तमसी एवं मनुष्यशरीरे जनयितव्ये र-
 जः प्रधानमंगे सत्त्वतमसी एवं तिर्यकशरीरे जनयितव्ये
 तमः प्रधानमंगे सत्त्वरजसी तैर्नैते गुणाः प्रधानत्ववेला-
 यामुपदर्शितसन्निधानाः कार्य्योपजननं प्रत्युद्भूत इत्य-
 र्थः प्रधानशब्दश्च भावप्रधानः यथा द्वे कयोर्द्विवचनैक-
 वचन इत्यत्र द्विल्लैकत्वयोरिति अन्यथा द्वे केष्विति स्या-
 त् ननु तदा प्रधानमुद्भूततया शक्यमस्तीति वक्तुमनुद्भू-
 तानां तु तदंगानां सद्भावे किं प्रमाणमित्यत आह गुणत्वे-
 पि चेति यद्यपि नोद्भूतास्तथापि गुणानामविवेकित्वा-
 त्संभूयकारित्वाच्च व्यापारमात्रेण सहकारितया प्रधाने-
 अंतर्नीतं सत्तुमितमस्ति त्वं येषां ते तथोक्ताः ननु संतु-
 गुणाः संभूयकारिणः समर्थाः कस्यात्तत्पुनः कुर्वति न हि-

समर्थमित्येवकार्यजनयतिमाभूदस्यकार्योपजननंप्रति
 विरामइत्यतश्चाह पुरुषार्थकर्तव्यतयेति ततोनिर्व-
 र्त्तितनिखिलपुरुषार्थानां गुणानामुपरमः कार्यानारं-
 भणंइत्युक्तंभवति ननुपुरुषस्यानुपकुर्वतः कथंपुरु-
 षार्थेनप्रयुज्यतइत्यतश्चाह सन्निधिमात्रेति ननुध-
 र्माधर्मलक्षणमेवनिमित्तंप्रयोजकं गुणानां किमुच्य-
 ते तत्पुरुषार्थप्रयुक्ताइत्यतश्चाह प्रत्ययमंतरेणेति ए-
 कतमस्य सत्वस्य रजसस्तमसो वा प्रधानस्य स्वकार्यप्र-
 वृत्तस्य वृत्तिमितरे प्रत्ययनिमित्तंधर्मादिकं विनैवानु-
 वर्तमानायथाचवक्ष्यति निमित्तमप्रयोजकंप्रकृती-
 नां वरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिकवदिति एते गुणाः प्रधान-
 शब्दवाच्या भवन्तीति संबंधः प्रधीयते आधीयते वि-
 श्वं कार्यमेभिरिति व्युत्पत्त्या एतदृश्यमुच्यते तदेवं गुण-
 नां शीलमभिधाय तस्य कार्यमाह तदेतदिति सत्कार्य-
 वादसिद्धौ यद्यदात्मकतत्तेन रूपेण परिणमतइति भू-
 तेंद्रियात्मकत्वं दीपयति भूतं भवेनेत्यादिना भोगापव-
 र्गार्थमिति सूत्रावयवमवतारयति तत्तुना प्रयोजनम-
 पितु प्रयोजनमुररीकृत्य प्रवर्तते भोगं विवृणोति तत्रे-
 ति सुखदुःखे हि त्रिगुणाया बुद्धेः स्वरूपे तस्यास्तथात्वे-
 न परिणामात्तथापि गुणगततया अवधारणेन भोगइ-
 त्यतश्चाह अविभागापन्नमिति एतच्चासकृद्विबेचितं
 अपवर्गं विवृणोति मोक्षुरिति अपवृज्यतेनेनेत्यपव-

गेःप्रयोजनंतरस्याभावमाह द्वयोरिति तथाचोक्तं पंचशि-
 खेन अयंतु खल्विति ननु वस्तुतो भोगापवर्गौ बुद्धिवा-
 ती बुद्धिवर्तिनौ च कथं तदकारणे तदनधिकरणे च पुरु-
 षोऽपदिश्येते इत्यत आह तावेताविति भोक्तृत्वं च पुरु-
 षस्योपपादितमग्रे च वक्ष्यते परमार्थतस्तु बुद्धेरेवं पु-
 रुषार्थापरिसमाप्तिरिति एतेन भोगापवर्गयोः पुरुषसंब-
 धित्वकथनं मार्गेण ग्रहणादयोऽपि पुरुषसंबन्धिनो वे-
 दितव्याः तत्र स्वरूपमात्रेणार्थज्ञानं ग्रहणं तत्र स्मृतिर्धो-
 रणं तद्गुणानां विशेषाणामूहनमूहः समारोपितामां च यु-
 क्त्यापनयोऽप्येहः ताम्यामेवोहायोहाभ्यां तद्वधारणं
 तत्त्वज्ञानं तत्त्ववधारणपूर्वहानोपादानमभिनिवेशः
 दृश्यानां गुणानां स्वरूपभेदावधारणार्थमिदं भारभ्यते
 त्रिणियेषामविशेषाणां शांतधोरमूढलक्षणविशेषरहि-
 तानां ये विशेषाविकारा एव न तु तत्त्वांतरप्रकृतयस्तेषां
 तानाह तत्राकाशेति उत्पादक्रमानुरूप एवोपन्यास-
 क्रमः अस्मितालक्षणस्याविशेषस्य सत्त्वप्रधानस्य बु-
 द्धीन्द्रियाणि विशेषाः राजसस्य कर्मेन्द्रियाणि मनस्तूभयात्म-
 कमुभयप्रधानस्येति मंतव्यं अत्र च पंचतन्मात्राणि बु-
 द्धिकारणकान्यविशेषत्वादास्मितावदिति विकारहेतु-
 त्वंचाविशेषत्वं तन्मात्रेषु चास्मितायां च अविशिष्टं सं-
 कलय्य विशेषान् परिगणयति गुणानामेष इति अवि-
 शेषानपि गणयति षडिति संकलय्योदाहरति तद्यथेति

विशेषपरंपरेणेतिगंधात्मनापचलक्षणःरसःआत्मना
 चतुर्लक्षणःरूपमात्मनात्रिलक्षणंस्पर्शआत्मनाद्विल-
 क्षणःशब्दःशब्दलक्षणएवेतिकस्यपुनरमीषड्विशेषाः
 कार्यमित्यतआहएतेसत्तामात्रस्यात्मनइतिपुरुषार्थः
 क्रियाक्षमंसत्तस्यभावःसत्तातन्मात्रंतन्महत्तत्त्वंयावती
 काचित्पुरुषार्थक्रियाशब्दादिभोगलक्षणासत्त्वपुरुषान्यता
 स्यात्तिलक्षणावाअस्ति सासर्वमहतिबुद्धौसमाप्यतद्व्यर्थः
 आत्मनइतिस्वरूपोपदर्शनेनतुल्यत्वंनिषेधतिप्रकृतेर
 यमाद्यःपरिणामोवास्तवोननुतद्विवर्ततद्वित्यावत्एत
 तरंविप्रकृष्टकालमविशेषेभ्यस्तद्वेक्षयासान्निहृष्टका
 लेभ्योलिंगमात्रंमहत्तत्त्वंतस्मिन्नेतेषड्विशेषाःसत्तामा
 त्रेमहत्त्वात्मन्यवस्थायसत्कार्यवादसिद्धेर्विवृद्धिकाश
 मनुभवन्ति प्राप्नुवन्ति येपुनरविशेषाणांविशेषपरिणा-
 मास्तेषांचधर्मलक्षणावस्थाःपरिणामाद्विति सेयमेषां
 विवृद्धिकाशपरिणामकाष्ठेति तदेवमुत्पत्तिक्रममभि-
 धायप्रलयक्रममाहप्रतिसंस्मृज्यमानाःप्रलीयमानाः
 स्वात्मनि लीनविशेषाअविशेषास्तस्मिन्नेवसत्तामा-
 त्रेमहत्त्वात्मन्यवस्थायनिलीयसंद्देवमहतातिशविशेषा-
 षाःअव्यक्तमन्यत्रलयनगच्छतीत्यलिंगंप्रतिपत्ति त-
 स्यैवविशेषणनिःसत्ताऽसत्तंसत्तापुरुषार्थक्रियाक्षमं
 असत्तातुल्यतानिश्रान्तंसत्तायाअसत्तायाअव्यक्ततत्तयोक्तं
 एतदुक्तंभवतिसत्वरजस्तमसांसाम्यावस्थानकचित्पुरु-

धार्थ्य उपयुज्यते इति न सतीनापि गगन कमलिनी वतुल स्व
 भावात्तेन नासत्यपीति स्यादेतद्व्यक्तावस्थायामप्यस्ति
 महदादितदात्मनानहिसतो विनाशो विनाशेवानुपनरु
 त्यादो न ह्यसत उत्पाद इति महदादिसद्भावात् पुरुषार्थे क्रि
 या प्रवर्त्तते तत्कथं निःसत्त्वमव्यक्तमित्यत आह निःसद
 सदिति निष्क्रांतं कारणं सतः कार्यं तद्यद्यपि कारणाव
 स्थायां सदेव शक्त्यात्मना कार्यं तथापि स्वेच्छितामर्थं क्रि
 यामकुर्वदसदित्युक्तं न चैतत्कारणं शशविषाणायमानं
 कार्यमित्याह निरसदिति निष्क्रांतं असतस्तुल्यरूपात् का
 र्यं तथा सति हि व्योम आरविंदमिवास्मात् न कार्यमुत्पद्येते
 ति भावः प्रतिसर्गमुक्तमुपसहरति एष तेषामिति एष
 इत्यनंतरोक्तात् पूर्वस्य परामर्शः लिंगमात्राद्यवस्था पुरु
 षार्थकतत्वादनित्या अलिंगावस्था तु पुरुषार्थेनाकृत
 त्वान्नित्येत्यत्र हेतुमाह अलिंगावस्थायामिति कस्मा
 त्सु नर्न पुरुषार्थो हेतुरित्यत आह नालिंगावस्थायामिति
 भवति नाविषयेण विषयिज्ञानमुपलक्ष्यति एतदुक्तं
 भवति एवं हि पुरुषार्थता कारणमलिंगावस्थायां ज्ञाये
 तयद्यलिंगावस्था शब्दाद्युपभोगं वा सत्त्वपुरुषान्यथा
 रव्यातिं वा पुरुषार्थं निर्वर्त्तयेत्तन्निर्वर्त्तने हि न साम्याव
 स्था स्यात् तस्मात्पुरुषार्थकारणत्वमस्या न ज्ञायत इति
 नास्याः पुरुषार्थता हेतु उपसंहरति नासाविति इति स्त
 स्मादर्थे अनित्यामवस्थामाह त्रयाणां लिंगमात्रा विशेष

विशेषाणामिति पर्वस्वरूपं दर्शयित्वा गुणस्वरूपमाह
 गुणस्त्विति निदर्शनमाह यथा देवदत्त इति यत्रात्यंतभि
 न्नानां गवामुपचयापचयौ देवदत्तोपचयापचयहेतू
 तत्रैव कथागुणेभ्योभिन्नाभिन्नानां व्यक्तीनामुपजना
 पाययोरित्यर्थः ननु सर्गक्रमः किमनियतेनेत्याह लिंगमा
 त्रमिति नखलु न्यग्रोधधाना अन्हायैव न्यग्रोधधाना शा
 खिनं सां द्रुम् शाडूलदलजटिलशाखाकांडनिपीत
 मार्तण्डवंडातपमंडलमारभते किंतु क्षितिसलिलतेजः सं
 पर्कात्सरंपरोपजायमानां कुरपत्रकांडतालादिक्रमे
 ण एवमभिहापियुक्तागमसिद्धः क्रमश्चास्थेय इति
 कथं भूतेन्द्रियाण्यपितथाचोक्तं पुरस्तादिदमेव सूत्रं प्रथ
 मं व्याचक्षाणैः अथ विशेषाणां कस्मान्न तत्त्वांतरपरिणा
 म उक्त इत्यत आह न विशेषेभ्य इति तस्मिन्निदानीम
 परिणामिन एव विशेषास्तथाचनित्याः प्रसज्येरन्नित्यत
 आह तेषां त्विति व्याख्यातं दृश्यं द्रष्टुः स्वरूपावधारणा
 र्थमिदं भारभ्यतै दृश्यः व्याचष्टे दृशिमात्र इति विशेषणा
 निधर्मस्तैरपरामृष्टा तदनेन मात्र ग्रहणस्य तात्पर्यं दर्शितं
 स्यादेतत् तद्यदिसर्वविशेषणरहिता दृक्शक्तिर्न तर्हि
 शब्दादयो दृश्ये रन्निहि दृशिना असंस्पृष्टं दृश्यं भवतीत्य
 त आह स पुरुष इति बुद्धिदर्पणे पुरुषप्रतिबिंबसंक्रां
 तिरेव बुद्धिप्रतिसंवेदित्वं पुंसस्तथाच दृशिच्छायापन्न
 याद्युध्यासंस्पृष्टाः शब्दादयो भवन्ति दृश्या इत्यर्थः स्यादेत

स्वारमार्थिकमेवबुद्धिचैतन्ययोःकस्मादैक्यंनोपेयते
किमनयातच्छायापत्येत्यतआहसबुद्धेर्नसरूपइति
तथासरूपस्यतच्छायापत्तिरपिदुर्घटेत्यतआहनात्यं
तंविरूपइति तथासारूप्यंनिषेधतिनितावदितिहेतुंघ
च्छति कस्मात्सहेतुकंवैरूप्येहेतुमाह ज्ञानेति परिणा-
मिनीबुद्धिर्यस्मात्तस्माद्विरूपायदारवत्स्वियंशब्दाया
काराभवतितदाज्ञातोस्याः शब्दादिलक्षणो भवति
विषयस्तदनाकारत्वे त्वज्ञातस्तथा च कदाः

चिदेवतदाकारतांदधतीपरिणामिनीतिप्रयोगश्च
भवतिबुद्धिःपरिणामिनीज्ञाताज्ञातविषयत्वाच्छ्रोत्रा
दिवदिति तद्वैधर्म्यंपुरुषस्यतद्विपरीतत्वाद्धेतोः सि
द्धतीत्याहसदेति स्यादेतत्सदाज्ञातविषयश्चेत्सु
चोनतर्हि केवलीस्यादित्याशयवान्छच्छति कस्मादि
तिउत्तरंनहिबुद्धिश्चनानेति बुद्ध्याग्रहणयोरस्तिस-
हसंभवोनिरोध्यावस्थायामतउक्तविरोधसूचनाय पु-
रुषविषयश्चेति तेनाद्यश्चकारोबुद्धिंविषयत्वेनसमु-
च्चिनोति परिशिष्टौतुविरोधद्योतकौचकारवितिप्रयो-
गस्तुपुरुषोऽपरिणामीसदासंप्रज्ञातव्युत्थानावस्थयोर्ज्ञा-
तविषयत्वात्तयःपरिणामीनासौसदाज्ञातविषयोय-
थाश्रोत्रादिरिति व्यतिरेकीहेतुः अपरमपिवैधर्म्यमाह
किंत्पपरार्थेति बुद्धिःखलुक्केशकर्मेवासनादिभिर्विषयेन्द्रि-
यादिभिश्चसंहृत्यपुरुषार्थमभिनिर्वर्तयंतीपरार्थाप्रयो

गश्चपरार्थाबुद्धिःसंहत्यकारित्वात्शयनासनाभ्यंगव
 दितिपुरुषस्तु नतथेत्याह स्वार्थःपुरुषइति सर्वपुरुषाय
 कल्पते पुरुषस्तुनकस्मैचिदित्यर्थःवैधर्म्योतरमाह
 सर्वेति सर्वानर्थान्शांतधोरमूढांस्तदाकारपरिणता
 बुद्धिरध्यवस्यति सत्त्वस्मस्तमसंचैतेपरिणामादितिसि
 द्धान्निगुणा बुद्धिरिति नचैवंपुरुषइत्याह गुणानामि
 तितत्त्वतिविंबितःपश्यतिननु तदाकारपरिणतइत्यः
 र्थःउपसंहरतिअतदिति अस्तुतर्हि विरूपइतिनात्म
 तंविरूपःतस्माद्यतःशुद्धोपिप्रत्ययानुपश्यःयथाचैतत्त
 थोक्तंवृत्तिसारूप्यमितरत्रेत्यत्रतथाचोक्तंपंचशिखेन
 अपरिणामिनीहिभोक्तशक्तिरात्माअतएवबुद्धावप्रतिः
 संक्रमाच्चपरिणामिनिबुद्धिरूपेर्धेसंक्रांतेवतद्वृत्तिंबुद्धि
 वृत्तिमनुपतति नचसंक्रांताकथंसंक्रांतेवकथंवा वृ
 त्तिंबिनाअनुपततीत्यतआह तस्योच्चेति प्रासश्चैतन्यो
 पग्रहउपरागोयेनरूपेणतत्तथाप्रासचैतन्योपग्रहरू
 पंयस्याःसातभोक्ता एतदुक्तंभवतितथानिर्मलेजलेअसं
 क्रांतेपिचंद्रमाःसंक्रांतप्रतिविंबितयासंक्रांतइव ए
 वमत्राप्यसंक्रांतापि संक्रांतप्रतिविंबाच्चितिशक्तिःसं
 क्रांतेवतेनबुद्ध्यात्मत्वमापन्नांबुद्धिवृत्तिमनुपत
 तीति तदनेनानुपश्यइति व्याख्यातंतामनुकारेण प
 श्यतीत्यनुपश्यइति द्रष्टृदृश्ययोस्वरूपमुक्त्वा स्वस्वा
 मिलक्षसंबंधांगदृश्यस्यद्रष्टृत्वमाह तस्माद्याचष्टे

दृशिरूपस्य पुरुषस्य भोक्तुः कर्मरूपतां भोग्यतामापन्नं
 दृश्यमितितस्मान्तदर्थ एव दृष्ट्यर्थ एव दृश्यस्यात्मा भव
 तिननु दृश्यार्थः ननु नात्मा आत्मा र्थ इत्यत आह स्वरू
 पं भवतीति एतदुक्तं भवति सुखदुःखात्मकं दृश्यं भोग्यं
 सुखदुःखे चानुकूलयितृ प्रतिकूलयितृणीतत्वेन तद
 र्थ एव भवति श्वेते विषया अपि हि शब्दादयस्तदात्म्या
 देवं चानुकूलयितारं प्रतिकूलयितारं च न चात्मैवै
 षामनुकूलनीयः प्रतिकूलनीयश्च स्वात्मनि वृत्तिविरो
 धादतः पारिशेष्याच्चितिशक्तिरेवानुकूलनीया च प्रति
 कूलनीया च तस्मान्तदर्थमेव दृश्यं ननु दृश्यार्थं अतश्च
 तदर्थ एव दृश्यस्यात्मानदृश्यार्थो यत्स्वरूपमस्य यावत्पु
 रुषार्थमनुवर्तते निर्वर्तिते च पुरुषार्थेति वर्तत इत्य
 ह स्वरूपं तु दृश्यस्य जडं पररूपेणात्मरूपेण चैतन्येन
 प्रतिलब्ध्यात्मकमनुभूतस्वरूपं भोगापवर्गार्थतायां कृता
 यां पुरुषेण न दृश्यते भोगः सुखाद्याकारः शब्दाद्यनुभवो
 पवर्गः सत्त्वपुरुषान्यतानुभवस्तच्चैतदुभयमप्याजा
 नतो जडायाः बुद्धेः पुरुषक्यापस्यति पुरुषस्यैव तया
 च पुरुषभोगापवर्गयोः कृतयोः दृश्यस्य भोगापवर्गार्थ
 ता समाप्यत इति भोगापवर्गार्थतायां कृतायामित्यु
 क्तं अत्रांतरे चोदयति स्वरूपहानादिति परिहरति ननु
 विनश्यति न च संतानुपलभ्यं कथं न विनश्यतीत्याशय
 वान् एवमिति कस्मादिति सूत्रेणोत्तरमाह कृतार्थत्वात् कृ

तोर्थो यस्य पुरुषस्य स तथा तं प्रति नष्टमप्यनष्टं तद्दृश्यं कु-
 तः सर्वान् पुरुषान् कुशलान् कुशलान् प्रतिसाधारणा-
 त्वात् व्याचष्टे कृतार्थमेकमिति नाशोऽदर्शनं अनष्टं
 तु दृश्यमन्यपुरुषसाधारणत्वात् तस्माद्दृश्यात्पर-
 स्यात्मनः चैतन्यरूपं तेन तदिदं श्रुतिस्मृतीति हास-
 पुराणप्रसिद्धमव्यक्तमनवयवमेकमनाश्रयं व्यापि-
 नित्यं विश्वकार्यशक्तिमत् यद्यपि कुशलेन तं प्रति
 कृतकार्यं न दृश्यते तथाप्यकुशलेन दृश्यमानं न ना-
 स्ति न हिरूपमंधेन न दृश्यत इति चक्षुष्मतापि दृश्य-
 मानमभावप्राप्तं भवति न च प्रधानवदेक एव पुरुष-
 स्तन्नानात्वस्य जन्ममरण सुखदुःखोपभोगमुक्तिसं-
 सारव्यवस्थया सिद्धेः एकत्वश्रुतीनां च प्रमाणांतर-
 विरोधात् कथंचिद्देशकालविभागाभावेन भक्त्याप्युप-
 पत्तेः प्रकृत्येकत्वपुरुषनानात्वयोश्च श्रुत्यैव साक्षात्
 तिपादनात् अजामेकालोहितशुक्लरुक्मां बद्धीः प्रजाः
 सृजमानानां सरूपाः अजो ह्येको जुषमाणो नु शेते जहा-
 लेनां भुक्तभोगा मजोन्यदिति श्रुतिः अस्या एव श्रुतेश्चा-
 नेन सूत्रेणार्थो नोदित इति यतो दृश्यं नष्टमप्यनष्टं पुरु-
 षांतरं प्रत्यस्ति अतो दृग्दर्शनशक्त्योर्नित्यत्वादनादिः
 संयोगो व्याख्यातः अत्रैवागमिनामनुमतिमाह तथा
 चाक्तमिति धर्मिणां गुणानामात्मभिरनादिसंयोगाद्
 र्ममात्राणां महदादीनामप्यनादिः संयोग इति एकै

कस्यमहदादेःसंयोगोअनादिरप्पनित्यएव यद्यपि त
 थापिसर्वेषामहदादीनां नित्यःपुरुषांतराणांसाधार
 णत्वाद्तत्तत्तुक्तं धर्ममात्राणामिति मात्रग्रहणेनव्याप्तिं
 गमयति अतएतदूच्यतेयद्यप्येकस्यमहतः संयोगो
 वीततामापन्नस्तथापिमहदंतरस्यपुरुषेणसंयोगेना
 वीतइतिनित्यउक्तःतदेवंतादर्थ्येसंयोगकारणेउक्तेप्रा
 संगिकेप्रधाननित्यत्वे संयोगसामान्यनित्यत्वेहेतौचे
 क्तेसंयोगस्ययत्स्वरूपमसाधारणोविशेषइतियावत्
 तदभित्तयेदंस्त्रं प्रववते स्वगःयतोदृश्यंतदर्थमत=
 स्तज्जनितमुपकारंभजमानःपुरुषस्तस्यस्वामीभव
 तिभवतिचदृश्यमस्यस्वसंचानयोःसंयोगःशक्तिमा
 त्रेणव्यवस्थितस्तत्स्वरूपोपलब्धिहेतुःतदेतद्वाच्यम
 वद्योतयतिपुरुषःस्वामीयोग्यतामात्रेणदृश्येनखेनयो
 ग्यतपैवदर्शनार्थं संयुक्तःशेषंसुगमं स्यादेतदृष्टःस्व
 रूपोपलब्धिरपव्यज्यतेअनेनेत्यपर्वउक्तःनचमोक्षः
 सांधनवांस्तथासत्ययंमोक्षत्वादेवच्यवेतेत्यतआहदर्श
 नकार्यावसानो बुद्धिविशेषेणसहपुरुषविशेषस्यसं
 योगइतिदर्शनं वियोगकारणमुक्तं कथंपुनर्दर्शनका
 र्यावसानत्वं संयोगस्येत्यतआह दर्शनमिति ततःकि
 मित्यतआह अदर्शनमविद्यासंयोगनिमित्तमित्युक्तं
 उक्तमर्थं स्पष्टयति नात्रेति ननुदर्शनमदर्शनंविरो
 धिनंविनिवर्त्तयतु बंधस्यकुतोनिवृत्तिरित्यतआह

दर्शनस्येति बुध्यादिविविक्तस्यात्मनः स्वरूपावस्थान
 मोक्षउक्तोनतस्यसाधनंदर्शनमपितुअदर्शननिवृ
 त्तेरित्यर्थः असाधारणंसंयोगेहेतुमदर्शनविशेषं
 ग्रहीतुमदर्शनमात्रं विकल्पयति किंचेदमिति पर्यु
 दासंगृहीत्वाह किंगुणानामधिकारः कार्यारंभणसा
 मर्थ्यं ततोहिसंयोगः संसारहेतुरुपजायते प्रसज्यप्र
 तिषेधंगृहीत्वा द्वितीयं विकल्पमाह अहोस्त्रिदिति
 दर्शितोविषयः शब्दादिः सत्त्वपुरुषान्यताच येनचि
 त्तेनतस्यतद्विषयस्यानुत्पादः एतदेवस्फोरयति स्व
 सिन्दृश्येशब्दादौ सत्त्वपुरुषान्यतायांचेति तावदेव
 प्रधानं विचेष्टतेनयावत् द्विविधदर्शनमभिनिर्वर्तय
 ति निष्पादितोभयदर्शनंतुविनिवर्ततइति पर्युदास
 एवतृतीयेविकल्पमाह किमर्थवत्तागुणानांसत्का
 र्येवाद्सिद्धौहिभाविनावपिभोगापवर्गावव्यपदे
 श्यनयास्तइत्यर्थः पर्युदासएवचतुर्थेविकल्पमाह अ
 थाविद्याप्रतिसर्गकालेस्वचित्तेनसह निरुद्धाप्रधान
 ताम्यमागतावासनारूपेण स्वचित्तोत्पत्तिबीजंतेन
 दर्शनादन्याविद्यावासनैवादर्शेन मुक्तापर्युदासएव
 पंचमविकल्पमाह किंस्थिति संस्कारस्य प्रधानवर्त्ति
 नः साम्यपरिणामपरंपरावाहिनः क्षयेगतिर्महदादि
 विकारारंभस्तद्हेतुः संस्कारः प्रधानस्यगतिसंस्का
 रस्तस्याभिव्यक्तिः कार्योन्मुखत्वं तदुभयसंस्कारसद्भा

वेमत्तांतरानुमतिमाह यत्रेदमुक्तमैकांतिकत्वं व्यासे ध-
 द्दिः प्रधीयते जन्यते विकारजातमनेनेति प्रधानं तच्चेतस्थि-
 त्वैव वर्तेत न कदाचिदुत्थाततो विकाराकरणान्न प्रधीय-
 तेनेन किंचिदप्रधानं स्यात् अथ गत्यैव वर्तेत न कदाचि-
 दपि स्थित्या तत्राह तथा गत्यैवेति क्वचित्पाठः स्थित्यैव
 त्वैव इति तादर्थ्ये चतुर्थी एवकारश्च द्रष्टव्यः स्थित्यैवेन्न व-
 र्तेत न क्वचिद्विकारो विनश्येत् तथा च भावस्य सतोऽविना-
 शिनो नोत्पत्तिरपीति विकारत्वादेव न्यवेत एवं च न प्रधी-
 यते अत्र किंचिदित्यप्रधानं स्यात् तदुभयथा स्थित्या ग-
 त्याचास्य वृत्तिः प्रधानव्यवहारं लभते नान्यथा एकांता-
 भ्युपगमेन केवलं प्रधाने कारणांतरेष्वपि परब्रह्मतन्मा-
 या परमाण्वादिषु कल्पितेषु समानश्चर्चो विचारः तान्यपि
 हि स्थित्यैव वर्तमानानि विकाराकरणादकारणानि स्युः
 गत्यैव वर्तमानानि विकारानित्यत्वादकारणानि स्युरि-
 ति च पर्युदास एव षष्ठं कल्पमाह दर्शनशक्तिरेवेति यथा
 प्रजापतिव्रतेनेक्षेतोद्यंतमादित्यमिति अनीक्षणप्रत्या-
 सन्नः संकल्पो गृह्यते एवमिहापि दर्शननिषेधे तत्प्र-
 त्यासन्नान्तन्मूला शक्तिरुच्यते सा च दर्शनं भोगादिल-
 क्षणं प्रस्तोतुं दृष्टारं दृश्येन योजयतीति अत्रैव श्रुतिमा-
 ह प्रधानस्येति स्यादेतत्प्रधानं आत्मख्यापनार्थं प्रवर्त-
 ते इति श्रुतिराह ननु आत्मदर्शनशक्तिः प्रवर्तत इत्यत-
 आह सर्वबोध्यबोधसमर्थ इति प्राक् प्रवृत्तेः प्रधानस्य

नात्मद्वयापनमात्रं प्रवृत्तौ प्रयोजकमसामर्थ्ये तदयोगात्
 स्मात्सामर्थ्यं प्रवृत्तेः प्रयोजकमिति श्रुत्यार्थादुक्तमित्यर्थः
 दर्शनशक्तिः प्रधानाश्रयेत्यंगीकृत्य षष्ठः कल्पः इमामे
 वोभयाश्रयामास्थाय सप्तमकल्पमाह उभयस्ये पुरुष
 स्य च दृश्यस्य चादर्शनं दर्शनशक्तिर्धर्म इत्येके स्यादेत
 न्मृष्यामहे दृश्यस्येति तस्य सर्वशक्त्याश्रयत्वान्न द्रष्टुरिति
 पुनर्मृष्यामः न हितदाधाराज्ञानशक्तिस्तत्रज्ञानस्यास
 मवायादन्यथा परिणामावतिरित्यत आह न त्रेदमिति
 भवतु दृश्यात्मकं तथापि तस्य जडत्वेन तद्गुणशक्तिका
 र्यदर्शनमपि जडमिति न शक्यत इर्मत्वेन विज्ञातुं जडः
 स्य स्वयमप्रकाशत्वाद्तोदशेरात्मनः प्रत्ययंचैतन्यत्वा
 यापत्तिमपेक्ष्य दर्शनं तद्धर्मत्वेन भवति विज्ञायते विष
 येण विषयिणो लक्षणात् नन्वेतावतापि दृश्यधर्मत्वम
 स्य भवति न तु पुरुषधर्मत्वमपीत्यत आह तथा पुरुषः
 स्येति सत्त्वं पुरुषस्यानात्मभूत एव तथापि दृश्यबुद्धिः
 त्वस्य यत्तत्त्वमवतन्यत्वायापत्तिस्तमपेक्ष्य पुरुषधर्म
 त्वेन च न तु पुरुषधर्मत्वेन एतदुक्तं भवति चैतन्यवि
 बोद्धाहितया बुद्धिचैतन्ययोरभेदाद्विद्विधर्माश्चैत
 न्यधर्माद्वचकासतीति अष्टमं कल्पमाह दर्शनं ज्ञा
 नमेव शब्दादीनामदर्शनं न तु स्वत्वपुरुषान्यताया
 द्रुतिकेचिद्यथान्वक्षुरूपे प्रमाणमपिरसादावप्रमा
 णमुच्यते एतदुक्तं भवति सुखाद्याकारशब्दादिज्ञा

नसाम्यमापादयति नथेदंविद्यमानं गुणपुरुषान्यता=
 रव्यातिज्ञानं चित्तनिवृत्तिं न करोति परवैराग्येण ज्ञान
 प्रसादमात्रेण ससंस्कारं निरुद्धं विनष्टं करिष्यतीति का
 प्रत्याशायस्मिन् सत्येव यद्वति तत्तस्य कार्यं न तु य
 स्मिन्नसतीति भावः अत्रैकदेशिमतं न परिहारमाह त
 त्रिति ईषदपरि समाप्त आचार्य आचार्यदेशीयः आचा
 र्यस्तु वायुप्रोक्ते कृतलक्षणः आचिनोति च शास्त्रार्थ
 मान्त्रा रस्थापयत्यपि स्वयमाचरते यस्मादाचार्यस्तेन
 चोच्यत इति भोगविवेकख्यातिरूपपरिणतबुद्धिनि
 वृत्तिरेव मोक्षः न च बुद्धिस्वरूपनिवृत्तिः सा च धर्ममे
 षां तविवेकख्यातिप्रतिष्ठाया अनंतरमेव भवति स
 त्यपि बुद्धिस्वरूपमात्रावस्थान इत्यर्थः एतदेव स्फोर
 यति अदर्शनस्य बंधकारणस्याभावाद्बुद्धिनिवृत्तिः
 स्तच्चादर्शनं बंधकारणं दर्शनान्निवर्तते दर्शननिवृ
 त्तिस्तु परवैराग्यसाध्या सत्यपि बुद्धिस्वरूपावस्थाने
 मोक्ष इति भावः एकदेशिमतमुपन्यस्य स्वमतमाह त
 त्रचित्तनिवृत्तिरेव मोक्षः न नूक्तं दर्शने निवृत्तेऽचिरा
 त्चित्तस्वरूपनिवृत्तिर्भवतीति कथं दर्शनकार्यं त्यत आ
 ह किमर्थमस्यानेमतिविभ्रम इति अयमभिप्रायः यदि
 दर्शनस्य साक्षाच्चित्तनिवृत्तौ कारणभावमंगीकुर्वीम
 हितत एव मुपालभ्येमहि किंतु विवेकदर्शनं प्रकर्ष=
 काष्ठां प्राप्तं निरोधसमाधिभावनाप्रकर्षक्रमेण चित्त

निवृत्तिमसुरुषस्वरूपावस्थानोपयोगीत्यातिष्ठामहे-
 तत्कथमुपालभ्येमहीति तदेवं व्यूहद्वयमुक्तात्तृतीय
 व्यूहाभिधानाय सूत्रमवतारयति हेयंदुःखमुक्तमि-
 तितुल्यं व्याचष्टे तस्येति अस्ति हि महाप्रलयेपिसंयो-
 गाभावो न उक्त मात्यंतिक इति दुःखोपरमो हानमिति पु-
 रुषार्थनादर्शितशेषमतिरोहितार्थं हानोपायलक्षणंचतुर्थं
 व्यूहमाख्यातुं सूत्रमवतारयति विषः आगमानुमानाभ्या-
 मपि विवेकख्यातिरस्ति न चासौ व्युत्थानं तत्संस्कारवानिव-
 र्त्तयति तद्वतोपितदनुवृत्तेरितितन्निवृत्त्यर्थमविफ्लवेति
 विस्तवो मिथ्याज्ञानंतद् हिता एतदुक्तं भवति श्रुतमये-
 नज्ञानेन विवेकंगृहीत्वा युक्तिमयेन च व्यवस्थाप्य दीर्घ-
 कालनैरंतर्य सत्कारासेविताया भावनायाः प्रकर्षपर्यंतं
 समधिगता साक्षात्कारवती विवेकख्यातिर्निवर्त्तितसवा-
 सन मिथ्याज्ञानानिर्विस्तवा हानोपाय इति शेषं सुगमं वि-
 वेकख्यातिनिष्ठायाः स्वरूपमाह सूत्रेण तस्य प्रज्ञाव्याच-
 ष्टे तस्येति प्रत्युदितख्यातेर्वर्तमान ख्यातेर्योगिनः प्रत्या-
 म्नायः परामर्शः अश्रुद्धिरेवावरणं चित्तसत्त्वस्य तदेव मलं
 तस्यापममात् चित्तस्य प्रत्ययांतरानुत्पादेतामसराजस-
 व्युत्थानप्रत्ययानुत्पादेनिर्विस्तव विवेकख्यातिर्निष्ठामा-
 पन्नस्य सप्त प्रकारैव प्रज्ञाविवेकिनो भवति विषयभेदा-
 त्प्रज्ञाभेदः प्ररुष्टे तौ पासां भूमीनामवस्थानां तास्तयो-
 क्ता यतः परं नास्ति सप्त प्रकर्षः प्रांताभूमयोयस्या प्रज्ञाया

विवेकख्यातेः सातथोक्ता ताएव सप्तप्रकाराः प्रज्ञाभूमी
 रुदाहरति तद्यथेति तत्र पुरुषप्रयत्ननिष्पाद्यासु च त
 सप्तभूमिषु प्रथमामुदाहरति परिज्ञातं हेयं यावत् कि
 ल प्राधानिकं तत्सर्वं परिणामतापसंस्कारैर्गुणवृत्तिवि
 रोधात् दुःखमेवेति हेयं तत्परिज्ञातं प्रांततां दर्शयति
 नास्य पुनः किंचिदपरिज्ञातं परिज्ञेयमस्ति द्वितीयामा
 ह क्षीणा इति प्रांततामाह न पुनरिति तृतीयामाह सा
 क्षात्कृतं प्रत्यक्षेण निश्चितं मया संप्रज्ञातावस्थायामे
 व निरोधसमाधिसाध्यं हानं न पुनरस्मात्परं निश्चेतव्यम
 स्तीति शेषः चतुर्थीमाह भावितो निष्पादितो विवेकख्या
 तिरूपो हानोपायो नास्याः परं भावनीयमस्तीति शेषः ए
 षांचतुष्टयीकार्याविमुक्तिः समाप्तिः कार्यतया प्रलयव्या
 प्यतादर्शिता क्वचित्पाठः कार्यविमुक्तिरिति कार्योत्तरेण
 विमुक्तिः प्रज्ञाया इत्यर्थः प्रयत्ननिष्पाद्यानुनिष्पादनीया
 मप्रयत्नसाध्यांचित्तविमुक्तिमाह चित्तविमुक्तिस्तु त्रयी
 प्रथमामाह चरिताधिकाराबुद्धिः कृतभोगापवर्गकार्ये
 त्यर्थः द्वितीयामाह गुणा इति प्रांततामाह न चैषामिति
 तृतीयामाह एतस्यामवस्थायामिति एतस्यामवस्थायां
 जीवन्नेव पुरुषः कुशलो मुक्त इत्युच्यते चरमेव हत्वदिसाह
 एतामिति अनौपचारिकं मुक्तमाह प्रतिप्रसवे प्रधानं
 लयेपि चित्तस्य मुक्तः कुशल इत्येव भवति गुणातीत
 त्वादिति तदेवं चतुरोव्यूहानुक्ता तन्मध्यपतितस्य हा

नोपायस्य विवेकरव्यातिर्गोदोहनादिवत् प्रांगसिद्धेरसि
 द्दस्य चोपायत्वाभावात् सिध्युपायान् वक्तुमारभत इ-
 त्याह सिद्धेति तत्राभिधास्यमानानां साधनानां येन प्रका-
 रेण विवेकरव्यात्पुपायत्वं तद्दर्शयति स्त्रेण येतेः योगांगा-
 नि हि यथायोगं दृष्टादृष्टद्वारेणाशुद्धिं सिण्वति पंचपर्व-
 णो विपर्ययस्येत्युपलक्षणं पुण्यापुण्ययोरपि जात्यायु-
 र्भोगहेतुत्वेनाशुद्धिरूपत्वादिति शेषं सुगमं नानाविध-
 स्पर्कारणभावस्य दर्शनाद्योगांगानुष्ठानस्य कीदृशं का-
 रण मित्यत आह योगांगानुष्ठानमिति अशुद्ध्यावियो-
 जयति बुद्धिसत्त्वमिति अशुद्धेर्वियोगकारणं दृष्टं तमा-
 ह यथा परशुरिति परशुः छेद्यं वृक्षं मूलेन वियोजयति
 अशुद्ध्यावियोजयद्बुद्धिसत्त्वं विवेकरव्यातिं प्रापयति य-
 था धर्मसुरवं तथा योगांगानुष्ठानं विवेकरव्यातेः प्राप्ति-
 कारणं नान्येन प्रकारेणेत्याह विवेकरव्यातेस्त्विति ना-
 न्यथेति प्रतिषेधश्रवणात् पठति कतिचैतानीति उ-
 त्तरं नैवेति तानि दर्शयति कारिकया तद्यथा उत्पत्ती-
 ति अत्रोदाहरणान्याह तत्रोत्पत्तिकारणमिति मनो-
 विज्ञानमव्यपदेश्यानस्थातोपनीयवर्तमानावस्थामा-
 पाद्यदुत्पत्तिकारणं विज्ञानस्य स्थितिकारणं मनसः पु-
 रुषार्थता अस्मिताया उत्पन्नं मनस्तावदवतिष्ठतेनया
 वद्विनिधं पुरुषार्थमभिनिर्वर्तयति अथ निर्वर्तितपुरु-
 षार्थं ह्यं स्थितेरपेति तस्मात्त्वकारणादुत्पन्नस्य मनसो

नांगतपुरुषार्थतास्थितिकारणं दृष्टं तमाह शरीरस्येवे
 ति प्रत्यक्षज्ञाननिमित्तमिन्द्रियद्वारा स्वतो वा विषयस्य
 संस्क्रियाभिव्यक्तिः तस्याः कारणं यथारूपस्यालोकः वि
 कारकारणं मनसो विषयांतरं यथा हि मृकंडोः समा
 हितमनसो बल्लकी विपंच्यमान पंचमस्वरश्रवणस
 मनंतरमुन्मीलिताक्षस्य स्वरूपलावण्य यौवन स
 म्यन्ता मप्सरसं भू प्रम्लोचा मीक्षमाणस्य स
 माधिमपहाय तस्यां सक्तं मनो बभूवेति अत्रैव निदर्श
 नमाह यथाग्निः पाक्यस्य तंडुलादेः कठिनावयवस
 निवेशस्य प्रशिथिलावयवसंयोगलक्षणस्य विकार
 स्य कारणं सतएव विषयस्य प्रत्ययकारणं धूमज्ञानम
 ग्निज्ञानस्येति ज्ञायत इति ज्ञानं अग्निश्चासौ ज्ञानं चे
 ति अग्निज्ञानं तस्य एतदुक्तं भवति वर्तमानस्यैवाग्ने
 र्ज्ञेयस्य प्रत्ययकारणतया कारणमिति औत्सर्गिकी निर
 पेक्षाणां कारणानां कार्यक्रियाप्राप्तिस्तस्याः कुतश्चिदप
 वादोऽप्राप्तिः यथानिम्नोपसर्पणस्वभावानामपां प्रति
 बंधः सेतुना तथैहापि बुद्धिसत्त्वस्य सुखप्रकाशशील
 स्य स्वाभाविकी सुखविवेकख्यातिजनकता प्राप्तिः
 सा कुतश्चिदधर्मात्तमसो वा प्रतिबंधान्न भवति धर्मा
 त्रयो गांगानुष्ठानाद्वा तदपनयेत्तदप्रतिबद्धवृत्तिस्व
 भावतएव तज्जनकतया तदाप्नोति यथा वक्ष्यति नि
 मित्तमप्रयोजकं प्रकृतीनां वरणभेदस्तु ततः क्षेत्रिक

षडिति तदेवविवेकस्यातिलक्षणकार्यापेक्षयाप्राप्ति
 कारणमुक्तं अनांतरकार्यापेक्षयानुतदेववियोगकार
 ण मित्याह वियोगकारणमिति अन्यत्वं कारणमाह
 अन्यत्वं कारणं यथा सुवर्णकारः सुवर्णस्य कटककुं
 डल केयूरादिभ्यो भिन्नाभिन्न भेद विवक्षया कटका
 दि भिन्नस्य सुवर्ण कुंडलादन्यत्वं तथाच कटककारी
 सुवर्णकारः कुंडलादभिन्नात्सुवर्णा इत्यतः कुर्वन्न-
 न्यत्वं कारणं अग्निरपि पाकस्यान्यत्वं कारणं यद्यपि
 तथापि धर्म्मिणो धर्म्मयोः पुलाक तंडुलत्वयो भेद
 विवक्षया धर्म्मयो रूपजनापायेपि धर्म्म्यनुवर्तन इ
 ति न तस्यान्यत्वं शक्यं वक्तुमिति विकारमात्रका
 रणत्वं मुक्तमिति नसंकरः नच संस्थानभेदो धर्म्मि-
 णो न्यत्वकारणमिति व्याख्येयं सुवर्णकारइत्यस्यासंग
 तिः बाह्यमन्यत्वकारणमुपन्यस्याध्यात्मिकमुदाहर
 ति एवमेकस्येति अविद्याकमनीयेयंकन्यकेत्यादिना
 नसंमोहयोगात् स एव स्त्रीप्रत्ययो मूढो विषण्णे भवति चै
 त्रस्य मैत्रस्य पुण्यवतो कलत्ररत्नमेतन्न तु मम भाग्यमही-
 नस्येति एवं सपत्नीजनस्य तस्यां द्वेषः स्त्रीप्रत्ययस्य दुःख
 त्वे एवं मैत्रस्य तस्याः भर्तुः रागस्तस्यैव स्त्रीप्रत्ययस्य सु
 खत्वे तत्त्वज्ञानं त्वङ्मांसमेदोस्थिमज्जासमूहः स्त्रीकायः
 स्थानबीजादिभिरशुचिरिति विवेकिनां मध्यस्थे वैराग्ये
 कारणमिति धृतिकारणं शरीरमिन्द्रियाणां विधारकमिन्द्रि

याणिचशरीरस्यसामान्याकरणवृत्तिर्हिप्राणायामवायवः
 पंचतद्भावेशरीरपातादेवंमांसादिकायांगानामपिप
 रस्परविधार्यविधारकत्वंएवंमहाभूतानिपृथिव्यादी=
 निमनुष्यवरुणसूर्यगंधवहशशिलोकनिवासिनांश
 रीराणांतानिचपरस्परंपृथिव्यांहिगंधरसरूपस्पर्शश=
 ब्दगुणायांपंचमहाभूतानिपरस्परंविधार्यविधारक=
 भावेनावस्थितान्यप्सुचत्वारितेजसित्रीणिद्वेचमातरि
 श्वनीतितैर्यग्योनमानुष्यदैवादीनिचविधार्यविधारक
 भावेनावस्थितानिनन्वाधाराधेयभावरहितानांकुत
 स्तत्त्वमित्यतआह परस्परार्थत्वादितिमनुष्यशरीरंहि
 पशुपक्षिमृगसरीसृपस्थावरशरीरोपयोगेनध्रियते
 एवंव्याघ्रादिशरीरमपिमनुष्यपशुमृगादिशरीरोपयो
 गेन एवंपशुपक्षिमृगादिशरीरमपिस्यावराद्युपयोगे
 नएवंदेवशरीरमपिमनुष्योपहृतछागमृगकपिजल=
 मांसाज्यपुरोडाशसहकारिशाखाप्रस्तरादिभिरिज्यमा
 नंतदुपयोगेनएवंदेवतापिवरदानवृत्त्यादिभिर्मनु=
 ष्यादीनिधारयतीत्यस्तिपरस्परार्थत्वमित्यर्थःशेषंसुगमं
 संप्रतिन्यूनाधिकसंख्याव्यवच्छेदार्थयोगांगान्यवधार
 यति तत्रयोगांगान्यवधार्यतइतियतिवैराग्याभ्यास=
 वैराग्यश्रद्धावीर्यादयोपियथायोगमेतेष्वेवस्वरूपतेनां
 तरीयकतयाचांतर्भावयितव्याःयमनियमान्यंगान्युद्दि
 श्ययमनिर्देशकंसूत्रमवतारयति तत्रेतिअमाःयोगांग

महिंसामाह सर्वथेति ईदृशीमहिंसांस्तौति उत्तरेचेति
 तन्मूलादत्यहिंसामपरिपाल्यकृताग्रप्यकृतकल्पाः नि
 प्फलत्वादित्यर्थः तत्सिद्धिपरतयैवानुष्ठानमहिंसाचे
 न्मूलमुत्तरेषां कथंते अहिंसासिद्धिपरा इत्यत आह तत्त्व
 तिपादनायेति सिद्धिर्ज्ञानं नोत्पत्तिरित्यर्थः स्यादेतदहि
 साज्ञानार्थायद्युत्तरेकं कृतैरन्यतएव तदवगमादित्यत
 आह तदवदातेयद्युत्तरेनानुष्ठीयेरन् अहिंसामलिना
 स्यादसत्यादिभिरित्यर्थः अत्रैवागमिकानां संमतिमाह
 तथाचेति सुगमं सत्यलक्षणमाह यद्यर्थैवाङ्मनसे इति
 यथाशब्दं साक्षात् पूरयति यथादृष्टमिति प्रतिसंबन्धि
 नं तथाशब्दं प्रतिक्षिपति तथा वाङ्मनश्च विवक्षायां
 कर्तव्यायामिति अन्यथा तु न सत्यं एतत्सोपपत्तिकमा
 ह परत्र पुरुषे स्वबोधसंक्रांतये स्वबोधसदृशबोधज
 ननायवागुक्तौ चरिता अतः सापदिनचंचितावंचिका
 यथाद्रोणाचार्येण स्वतनायाश्चस्थाममरणमायुष्मन्स-
 त्पथनाश्चस्थामाह त इति पृष्ठस्य युधिष्ठिरस्य प्रतिवच-
 नं हस्तिनमभिसंधाय सत्यं हतो अश्चस्थामेति तदिदमु-
 क्तस्योत्तरं न युधिष्ठिरस्य स्वबोधसंक्रामयति स्वबोधो
 ह्यस्य हस्तिहृन् न विषय इन्द्रियजन्मानचासौ संक्रांतः
 किं त्वन्यएव तस्य तनयवयवो जात इति भ्रांतावाभ्रां
 तिजाभ्रांतिश्च विवक्षा समयेवाज्ञेयार्थावधारणसमयेवा
 प्रतिपत्त्यावंध्या प्रतिपत्तिवंध्या यथानार्था प्रतिह्लेक्षभाषा

प्रतिपत्तिवंध्यानिष्प्रयोजनावास्यादितियथाऽनपेक्षिता
 मिधानावाक्यत्रहिपरत्रस्वबोधस्यसंक्रांतिरप्यसंक्रां
 तिरेवनिष्प्रयोजनत्वादिति एवंलक्षणमपिसत्यंपरांप
 कारफलंसत्याभासं नतुसत्यमित्याह एषेति तद्यथास
 त्यतपसस्तत्कारैः सार्थगमनं पृष्टस्यसार्थगमनाभि-
 धानमिति अभिधीयमानोच्चार्यमाणाशेषंसुगमं अभा
 वस्यभावाधीननिरूपणतयास्तेयलक्षणमाहस्तेयम
 शास्त्रपूर्वकमिति विशेषेणसामान्यंलक्ष्यतइत्यर्थः
 मानसव्यापारपूर्वकत्वाद्वाचनिककायिकव्यापारयोः
 प्राधान्यात्मनोव्यापारउक्तोऽष्टहारूपमिति ब्रह्मचर्यस्व
 रूपमाह गुप्तेति संयतोपस्थेपिहि स्त्रीप्रेक्षणतदालापकं
 दर्पायतनतदंगस्पर्शनसक्तोनब्रह्मचर्यवानितितन्नि
 रासायोक्तं गुप्तेन्द्रियस्येति इन्द्रियांतराण्यपितत्रलोलुपा
 निरक्षणीयानीति अपरिग्रहस्वरूपमाह विषयाणामि
 ति तत्रसंगदोषउक्तोभोगाभ्यासमनुविवर्द्धते रागाः कौ
 शलानिचेंद्रियाणामिति हिंसालक्षणश्चदोषेनानुपह
 त्यभूतान्मुपभोगः संभवतीति अशास्त्रीयाणामयत्नोप
 नतानामपिविषयाणांनिंदितप्रतिग्रहादिस्पर्शार्जनदोष
 दर्शनात् शास्त्रीयाणामप्युपार्जितानांचरक्षणादिदोषदृ
 र्शनादस्वीकरणमपरिग्रहः सानान्यतउक्तायादृशाः पुन
 र्योगिनामुपादेयास्तादृशान्वक्तुंसत्तमवतारयति तेलि
 तिजातंसर्वासुजात्यादिलक्षणासुभूमिपुनिदिताः सार्ज

भौमाऽत्र हिंसाद्यद्वत्यन्यत्राप्यवच्छेदऊहनीयः सुगमं
 भाष्यं शौचादिनियममात्रे व्याचष्टे शौचमिति आदिश
 वेन गोमयादयो गृह्यन्ते गोमूत्रयावकादिभेद्यन्तस्याभ्य
 वहरणादि आदिशब्दाद्भासपरिमाणसंख्यानियमादयो
 ग्राह्याः मेध्याभ्यवहरणादिजनितमिति वक्तव्ये मेध्याभ्य
 वहरणादिवेत्युक्तं कार्यकारणोपचायत् चित्तमलाः मद
 माना स्रूपाद्यस्तदपनयो मनः शौचं प्राणयात्रामात्रहेतो
 रभ्यधिकस्यानुपादित्वा संतोषः प्रागेव स्वीकरणपरित्यागादि
 तिविशेषः काष्ठमौनमितिनापित्वाभिप्रायाप्रकाशनं आ
 वचनमाकारमौनं परिक्षीणवितर्कजालद्वितिवितर्को
 वक्ष्यमाणः संशयविपर्ययो वेति एतावता श्रुद्धेभिसंधिरु
 क्तः एते च यमनियमाः विष्णुपुराणे उक्ताः ब्रह्मचर्यमहिं
 सान्वसत्यास्तेयापरिग्रहान् सेवेतयोगीनिष्कामो यो
 ग्यतां स्वभनोनयन् स्वाध्यायशौचसंतोषतपांसि निय
 तात्मवान् कुर्वीत ब्रह्मणितथापरस्मिन् प्रवर्णमनः ए
 ते यमाः सनियमाः पंचपंचप्रकीर्तिताः विशिष्टफलदाः
 काम्यानिष्कामानां विमुक्तिदा इति श्रेयांसि बहुविधा
 नीत्येषामपवादसंभवे तत्त्वतीकारोपदेशपरं सूत्रम
 वतारयति एतेषां यमनियमानामिति सूत्रं विनं वितर्का
 णामाद्येनास्तितिरीहितमिव किंचन तत्र वितर्काणां
 स्वरूपप्रकारकारणपरमफलभेदान् प्रतिपक्षभावमा
 विषयान् प्रतिपक्षभावनास्वरूपाभिधित्तया सूत्रेणा

ह विनं व्याचष्टे तत्र हिंसेति प्राणभृद्देहस्यापरिसंख्ये
 यत्त्वान्नियमविकल्पसमुच्चयाः संभविनः हिंसादिपुत
 त्राधर्मतः तमः समुद्रैके सति चतुर्विधं विपर्ययलक्षण
 स्यात्ज्ञानस्याप्युदयवृत्त्यज्ञानफलत्वमप्येतेषामिति दुः
 खात्ज्ञानानंतफलत्वमेव हि प्रतिपक्षभावनं तद्वशादे
 भ्यो निवृत्तिरिति तदेव प्रतिपक्षभावनं स्फोरयति बध्य-
 स्य पञ्चादेर्वीर्यं प्रयत्नं कायव्यापारहेतुं प्रथममाक्षिप-
 तियूपनियोजनेन तेन हि पशोरप्रागल्भ्यं भवति शेषम-
 तिस्फुटं उक्तायमनियमास्तदपवादकानां च वितर्का-
 णां प्रतिपक्षभावनातो हानिरुक्ता संप्रत्यप्रत्यूहं यम-
 नियमाभ्यां सान्तं सिद्धिपरीक्षास्त्वकार्निचिन्हान्युप-
 न्यस्यतियत्परिज्ञानायोगीतत्र तत्र कृतकृत्यः कर्तव्ये
 पुप्रवर्तते इत्याह मंदेति तगः शाश्वतिकविरोधाच्च-
 प्यश्वमहिषमूषकमार्जाराहिनकुलादयोऽपि भगव-
 तः प्रतिष्ठिता हिंसस्य सन्निधानात्तच्चित्तानुकारिणो
 वैरं परित्यजंतीति सत्वं क्रियासाध्यो धर्मो धर्मैः क्रि-
 यातत्फलं च स्वर्गनरकादिते एव आश्रयतीत्याश्रय-
 स्तस्य भावस्तत्वं तदस्य भगवतो वाचो भवतीति क्रि-
 याश्रयत्वमाह धार्मिक इति फलाश्रयत्वमाह स्वर्ग-
 मिति अमोघाश्रयप्रतिदत्ता अस्तेयप्रतिष्ठायां सर्वरत्नो-
 पस्थानं सुबोधं ब्रह्मचर्यप्रतिष्ठायां वीर्यलाभः वीर्यसा-
 मर्थ्यस्य लाभादप्रतिधान् अप्रतिधातानुराणान् अ-

णिमादीन् उत्कर्षयत्युपचिनोति सिद्धश्चतारादिभिर
 ष्ठाभिः सिद्धिभिरूहा परनामभिरुपेतो विनेयेषु शिष्ये
 षु ज्ञानं योगतदंगविषयमाधातुं समर्थो भवतीति अप
 रिग्रहस्यैर्ये जन्मकथंता संबोधः निकायविशिष्टैर्देहेन्द्रि
 यादिभिरभिसंबंधोजन्मतस्य कथंता किंप्रकारता त
 स्याः संबोधः साक्षात्कारः सप्रकारातीन्द्रियशांतोदिता
 व्यपदेश्यजन्मपरिज्ञानमितियावत् अतीतजिज्ञासते
 कोहमासमिति तस्यैव प्रकारभेदमुत्पादे स्थितौ च जि
 ज्ञासते कथमहमासमिति वर्तमानस्य जन्मनः स्वरूपं
 जिज्ञासते किंस्विदिति शरीरं भौतिकं किंभूतानां समूह
 मात्रमाहोस्वित्ते योन्यदिति अत्रापि कथंस्विदनुषंजनी
 यं क्वचित्तु यद्यतएव अनागतं जिज्ञासते के भविष्यामइ
 ति अत्रापि कथंस्विदित्यनुषंगएवमस्येति पूर्वालोती
 तः कालः परांतो भविष्यन्मध्ये वर्तमानस्तेषां त्मनोभाव
 शरीरादिसंबंधस्तस्मिं जिज्ञासाततश्च ज्ञानं यो हियदि
 छतिसतत्करोतीति न्यायात् शौर्गः अनेन बाह्यशौचसिद्धि
 सूचकं कथितं आंतरशौचसिद्धिसूचकमाह किंचेति सत्र
 चित्तमलानामाशालने चित्तसत्त्वममलं प्रादुर्भवति वैम
 ल्यात्तसौ मनस्यं स्वच्छता स्वच्छतदेकाग्रं ततो मनस्तत्रा
 णामिन्द्रियाणां तज्जयाज्जयस्तत आत्मदर्शेन योग्यत्वं लु
 ङ्घिसत्त्वस्य भवतीति संभवः न विद्यते स्मादुत्तमदूत्यनुत्तमः
 यथा चोक्तं यथातिनापुरौ यौवनमर्षयतायादुस्त्यजादु

र्मेतिभिर्यनजीर्येतिजीर्यतांतांतत्समासन्त्यजनप्राज्ञःसु
 खेनैवाभिपूर्यतेतदेतद्दर्शयति यच्च कामसुखंलोक
 दत्त्यादिना तपःसिद्धिसूचकमाह कासःअशुद्धिलक्षण
 मावरणंतामसमधर्मादिअणिमाद्यामहिमालघिमा
 प्राप्तिश्चसुगमं स्वाध्यायसिद्धिसूचकमाह स्वागः सुगमं
 सनात् नचवांच्यमीश्वरप्रणिधानादेवचेत्संप्रज्ञात
 स्यसमाधेरंगिनःसिद्धिः कृतंसप्तभिरंगैरिति ईश्वरप्र
 णिधानसिद्धौ दृष्टा दृष्टावांतरव्यापारेणतेषामुपयो
 गात्संप्रज्ञातसिद्धौचसंयोगएथस्त्वेनदध्रद्वक्त्र
 ऋत्वर्थतापुरुषार्थताच्च नचैवमनंतरंगताधारणा
 ध्यानसमाधीनांसंप्रज्ञातसिद्धौसंप्रज्ञातसमानगोच
 रतयांजांतरेभ्योऽतद्गोचरेभ्यो स्यांतरंगत्वप्रतीतेरिश्व
 रप्रणिधानमपिहीश्वरगोचरंसंप्रज्ञेयगोचरमिति
 बहिरंगमितिसर्वमवदातंप्रजानातीतिप्रज्ञापदव्यु
 त्यत्तिर्दर्शिता उत्तरसूत्रमवतारयति उक्ताःसहसिद्धि
 भिर्यमनियमाःआसनादीनिवक्ष्यामःतनं स्थिरंनिश्च
 लंयत्सुखंसुखावहंतदासनमिति सूत्रार्थः आस्यतेअ
 त्रआस्तेवानेनेत्यासनं तस्यप्रभेदानाह तद्यथेति य
 यासनंप्रसिद्धंस्थितस्यैकतरःपादोभून्यस्तःएकतर
 श्चाकुंचित्तजानोरुपरिन्यस्तद्वत्येतद्वीरासनंपादतले
 वृषणसमीपेसंपुटीकृत्य तस्योपरिपाणिकच्छपिकां
 कुर्यात्तिड्द्रासनं सव्यमाकुंचितंचरणंदक्षिणजंङ्घाव

तरेदक्षिणं चाकुंचितं वामजं घोर्वोरंतरे निक्षिपेदेतत्स्व-
 स्तिकं उपविश्य श्लिष्टांगुलिकौ श्लिष्टगुल्फौ भूमि श्लिष्टजं
 घोरुपादौ प्रसार्य दंडासनमभ्यसेत् योगपट्टकयोगात्सो-
 पाश्रयं जानुप्रसारितबाहौः शयनं पर्यंकः कौंचनिषद-
 नादीनि कौंचादीनां निषण्णानां संस्थानदर्शनात्प्रत्ये-
 तव्यानि पात्भिर्पादाग्राभ्यां द्वयोराकुंचितयोरन्योन्यसं-
 पीडनं समसंस्थानं येन संस्थानेनावस्थितस्य स्थैर्यं सु-
 खं सिध्यति तदासनं स्थिरसुखं तत्तत्र भगवतः सूत्रका-
 रस्य संमतं तस्य विवरणं यथासुखं चेति आसनत्वरूप-
 मुक्ता तत्साधनमाह प्रभ्यां सांसिद्धिको हि प्रयत्नः शरी-
 रधारको न योगांगस्योपदेष्टव्यासनस्य कारणं तस्य तत्-
 कारणत्वे उपदेशवैयर्थ्यात् स्वरसत एव तत्सिद्धेः तस्मा-
 दुपदेष्टव्यस्यासनस्यायमसाधको विरोधी च स्वाभा-
 विकः प्रयत्नः तस्य चंगाद्विकासनहेतुतयासननिय-
 मोयं हन्तृत्वात् तस्मादुपदिष्टनियमासनमभ्यस्यता स्वा-
 भाविकप्रयत्नशैथिल्यात्माप्रयत्न आस्थेयो नान्यथोप-
 दिष्टमासनं सिध्यतीति स्वाभाविकप्रयत्नशैथिल्यमास-
 नसिद्धिहेतुः अनन्तेवानागनाय के स्थिरतरफणां सहस्र-
 विधतविश्वं भ्रमं डले समापन्नं चित्तमासनं निर्वर्तय-
 तोति ५३॥ आसनविजयसूचकमाह ततः निगद्व्याख्या-
 नं भाष्यं आसनमप्युक्तं विष्णुपुराणे एवं भद्रासनादीनां
 समास्थाय गुणैर्युतमिति आसनानं नरं तत्पूर्वकताः

प्राणायामस्य दर्शयन्तलक्षणमाह तमः रेचक पूरक कुं
 भकेष्वस्ति श्वास प्रश्वासयोर्गतिविच्छेद इति प्राणायामः
 यसामान्यलक्षणमेतदिति तत्राहियत्र बाह्यो वायुराच
 म्यां तर्धार्यते पूरके तत्रास्ति श्वास प्रश्वासयोर्गतिविच्छेदः
 एवं कुंभकेपीति तदेतद्वाच्येणोच्यते सत्यासनेति प्राणा
 यामविशेषत्रयलक्षणपरं सूत्रमवतारयति सत्विति वा
 ष्ठः वृत्तिशब्दः प्रत्येकं संबध्यते रेचकमाह यत्र प्रश्वासे
 ति पूरकमाह यत्र श्वासेति कुंभकमाह तृतीय इति तदे
 व स्फुटयति यत्रोभयोः श्वास प्रश्वासयोः सकृद्देवविधा
 रकात्प्रयत्नाद्भावो भवति न पुनः पूर्ववदापूरणप्रयत्नै
 रलौघप्रविधारकप्रयत्नेनापि रेचकप्रयत्नैर्लौघविधारणप्र
 यत्नोपेक्ष्यते किंतु यथा तमे उपलेनिहितं जलं परिशुष्यत्स
 र्वतः संकोचमापद्यते एवमयमपि मारुतो वह्नशीलो ब
 लवद्विधारकप्रयत्ननिरुद्धक्रियः शरीर एव सूक्ष्मभूतो
 वनिष्ठते न तु पूरयति येन पूरकः नतुरेचयति येन रेच
 क इति इयानस्य देशो विषयः प्रादेशवितस्तिहस्तादि
 परिमितो निवाते प्रदेशे ईषीकावलादिक्रियानुमितो वा
 ह्य एवमांतरोष्णा पादतलनामस्तकं पिपीलिकास्पर्शस
 दशेनानुमितः स्पर्शेन निमेषक्रियावच्छिन्नस्य कालस्य
 चतुर्थो भागः क्षणस्तेषामियत्तावधारणेनावच्छिन्नः स्वजा
 तुमंडलं पाणिनात्रिः परामृश्य छोटिकावच्छिन्नः कालो मा
 त्राताभिप्यङ्गिं शब्दान्नात्राभिः परिमितः प्रथम उद्घातो मं-

दः स एव द्विगुणीकृतो द्वितीयो मध्यमः स एव त्रिगुणीकृतः
 तस्तृतीयस्तोत्रस्तमिमं संख्यापरिदृष्टं प्राणायाममाह
 संख्याभिरिति स्वस्थस्य पुंसः श्वासप्रश्वासक्रियावह्नि
 नेन कालेन यथांक्तच्छोटिकाकालः समानः प्रथमो घातः
 कर्मतां नीतः उद्धातो विजितो वशीकृतो निगृहीतः क्ष
 णानामियत्ता कालो विवक्षितः श्वासप्रश्वासे यत्ता संख्येति
 कथां चिद्वेदः सरवत्त्वयं प्रत्यहमभ्यस्तो द्वि व स पक्षमास्ता
 दिक्रमेण देशकालप्रचयव्यापितया दीर्घः परमनै पुण
 संमधिगमनीयतया च सूक्ष्मो न तु मंदतया एवं त्रयो वि
 शेषालक्षिताः चतुर्थलक्षयति वार्थः व्याचष्टे देशकालसं
 ख्याभिरिति आक्षिप्तोऽभ्यासवशीकृतादूपादवरोपितः
 सोऽपि दीर्घसूक्ष्म एव तत्सर्वको वाद्याभ्यंतरविषयप्रा
 णायामो देशकालसंख्यादर्शनपूर्वकः न चासौ चतुर्थस्त
 र्तीय इव सकृत्प्रयत्नादन्त्याय जायते किं त्वभ्यस्यमानस्तां
 तामवस्थामापन्नः तत्तदवस्थाविजयानुक्रमेण भवती
 त्याह भूमिजयादिति न नूभयोर्गत्यभावस्तं भवतावप्य
 स्तीतिकोऽस्मादस्य विशेष इत्यत आह तृतीय इति ज्ञानालो
 चनपूर्वः सकृत्प्रयत्ननिवर्तितस्तृतीयः चतुर्थस्त्वालोलोच
 नपूर्वो बहुप्रयत्ननिवर्तनीय इति शेषः तयोः पूरकरे च क
 थोर्विषयो नालोचितोऽयं तु देशकालसंख्याभिरालोचित इ
 त्यर्थः प्राणायामस्यावांतरप्रयोजनमाह तणं आत्रियतेने
 न बुद्धिसत्त्वप्रकाश इत्यावरणं क्लेशः पाप्मा च व्याचष्टे प्रा

णायामानिति ज्ञायतेनेनेति ज्ञानं बुद्धिस्तत्त्वप्रकाशः विवेक
 स्य ज्ञानं विवेकज्ञानं विवेकज्ञानमावृणोतीति विवेकज्ञा
 नावरणीयं भव्यगेयप्रवचनीयादीनां कर्तरि निपातनस्य
 प्रदर्शनार्थत्वात् कोपनीयरंजनीयवत् अत्रापि कर्तरि
 कृत्यप्रत्ययः कर्मशब्देन तज्जन्यमपुण्यं तत्कारणं क्लेशं
 क्षयति अत्रैवागमिनामनुमतिमाह यत्तदा चक्षत इ
 ति महादेवो रागः तद्विनिर्भागवर्तिन्यविद्यापितङ्ग
 हणेन गृह्यते अकार्यमधर्मः ननु प्राणायाम एव चेत्
 पाप्मानं क्षिणोति कृतं तर्हितपसेत्यत आह दुर्बलं भ
 वतीति ननु सर्वथा क्षीयते अतस्तत्प्रक्षयाय तपोपे
 स्यत इति अत्राप्यागमिनामनुमतिमाह तथा चोक्त
 मिति मनुरप्याह प्राणायामैर्दहेद्दोषानिति प्राणायाम
 मस्य योगांगता विष्णुपुराणोक्ता प्राणारव्यमनिलं वश्य
 मभ्यासाकुरुते तु यः प्राणायामः स विज्ञेयः स बीजो बी
 ज एव च परस्परेणाभिभवं प्राणापानौ यदनिर्लौ कु
 रूतस्तद्विधानेन तृतीयं संयमात्तयोरिति किंच धासः
 प्राणायामो हि मनःस्थिरिकुर्वन्धारणासुयोग्यं करो
 ति तदेवं यमादिभिः संस्कृतः स यमाय प्रत्याहारमारु
 भंत तस्य लक्षणसूत्रमवतारयितुं पृच्छति अथेति स्वरः
 चित्तमपि मोहनीयरंजनीयकोपनीयैः शब्दादिभिः वि
 षयैर्न संप्रयुज्यते तदसंप्रयोगाच्चक्षुरादीन्यपि न संप्रयु
 ज्यत इति सोयमिन्द्रियाणां चित्तस्वरूपानुकारः यत्पुन

स्तत्त्वंचित्तमभिनिविशतेन तत्रेन्द्रियाणां बाह्यविषया
 णां मनुकारोऽपि अत उक्तमनुकार इति स्वविषयासंप्र
 योगस्य साधारणस्य धर्मस्य चित्तानुकारनिमित्तत्वं स
 म्यादर्शयति स्वेति अनुकारं विवृणोति चित्तनिरोध इ
 ति द्वयोर्निरोधहेतुश्च प्रयत्नस्तुल्य इति सादृश्यं अत्रैव ह
 द्यं तमाह यथामधुकरराजमिति दार्ष्टान्तिके योजयति
 तथेति अत्रापि विस्मृपुराणवाक्यशब्दादिष्वनुपक्तानि
 निगृह्याक्षाण्योगवित् कुर्याच्चित्तानुकारीणि प्रत्याहा
 रपरायणः तस्य प्रयोजनं तत्रैव दर्शितं वक्ष्यता परमातेन
 जायते निश्चलात्मनां इन्द्रियाणामवश्यैस्तैर्न योगी योग
 साधक इति अस्यानुवादकं सूत्रं तणां ननु संति किम
 न्या अपरमा इन्द्रियाणां वक्ष्यताया अपेक्ष्य परमेयमुच्य
 ते अद्वातादर्शयति शब्दादिष्विति एतदेव विवृणोति
 सक्तीरा गोव्यसनं कया व्युत्पत्त्या व्यस्यति क्षिप्रति निर
 स्यत्येनं श्रेयस इति तदभावोऽव्यसनं वक्ष्यता अपराम
 पिवक्ष्यतामाह अवि रुद्धाश्रुत्याद्यविरुद्धशब्दादिसेवनं
 न हि रुद्धेष्वप्रवृत्तिः सैनन्याय्यान्यायादनपेतायतः अ
 परामपिवक्ष्यतामाह शब्दादिसंप्रयोग इति शब्दादि
 ष्विन्द्रियाणां संप्रयोगः स्वच्छयाभोग्येषु खल्वयं स्वतंत्रेन
 भोग्यतंत्र इत्यर्थः अपरामपिवक्ष्यतामाह रागद्वेषाभावे
 सुखदुःखशून्यं माध्यस्थ्येन शब्दादिज्ञानं इत्येके सूत्र
 काराभिमतं वक्ष्यतां परमर्षिसंमतामाह चित्तस्यैका

ग्यात्सहेंद्रियैरप्रवृत्तिरेव शब्दादिष्विति जैगीषव्यः अ
 स्याः परमतामाह परमात्विति तु शब्दे वश्यतां तरेभ्यो
 विशिनष्टि वश्यतां तराणि हि विषयाशी विषसंप्रयोगः
 शालितया क्लेशविषसंपर्कशंकां नापक्रामंति न हि वि
 षविद्यावित् प्रकृष्टेऽपि वशीकृतभुजंगमो भुजंगममं
 के निधाय स्वपिति विस्मयः इयंतु वश्यताविदूरीकृ
 तनिखिलविषयव्यतिषंगानिराशंकतया परमेत्युच्यते
 नेतरेन्द्रियजयवदिति यथायतमानसंज्ञायामेकेन्द्रिय
 जयेपीन्द्रियम् जयाय प्रयत्नांतरमपेक्षंते न चैवं चित्तिनि
 रोधे बाह्येन्द्रियनिरोधाय प्रयत्नांतरापेक्षेत्यर्थः क्रियायो
 गंजगौक्लेशान् विपाकान् कर्मणामिहतत्तदुःखत्वं तथा
 ब्रह्महान्पादे योगस्य पंचकमिति वाचस्पतिमिश्रविरचि
 ताया पातजलभाष्यव्याख्यायां साधननिर्देशो नाम द्विती
 यः पादः २॥ ॥ प्रथमद्वितीयपादाभ्यां समाधिस्तत्साध
 नं चोक्तं तृतीयपादे तत्प्रवृत्त्यनुगुणाः श्रद्धोत्पादहेतवो
 विभूतयो वक्तव्याः ताश्च संयमसाध्याः संयमश्च धारणा
 ध्यानसमाधिसमुदाय इति विभूतिसाधनतया पंचम्य
 श्च योगांगेभ्यो बहिरंगेभ्यो स्यांगत्रयस्यांतरंगतया विशेष
 षज्ञापनार्थमत्र त्रयस्योपन्यासः तत्रापि च धारणा ध्यान
 समाधीनां कार्यकारणभावेन नियतपौर्वापर्यत्वात्तदनुरो
 धेनोपन्यासे क्रम इति प्रथमधारणालक्षणीयेत्याह उक्ता
 नीतिदेश्येणाध्यात्मिकदेशमाह नाभिचक्र इति आदि

शब्देन तास्वाद्योगाद्याः बंधः संबंधः बाह्यदेशमाह बाह्ये
 इति बाह्ये च न स्वरूपेण चित्तस्य संबंधः संभवतीत्युक्तं दृ
 त्तिमात्रेण ज्ञानमात्रेणेति अत्रापि पुराणं प्राणायामेन पव
 नप्रसाहारेण चेन्द्रियं वशीकृत्य ततः कुर्याच्चित्तस्थानं शु
 भाश्रये शुभाश्रया बाह्याहिरण्यगर्भवासप्रजापतिप्र
 भृतयः इदं च तंत्रोक्तं मूर्ते भगवतो रूपं सर्वोपाश्रयनि
 स्थं एषा वै धारणा ज्ञेया यच्चित्तं तत्र धार्यते तच्च मूर्ते ह
 रिरूपं यद्विचिंत्यं न राधिप तत् श्रूयतामना धारा धारणा
 नोपपद्यते प्रसन्नवदनं चारुपद्मपत्रनिभेक्षणं सुकपो
 लंसुविस्तीर्णं ललाटफलकोज्वलं समकर्णो तविन्यस्त
 चारुकुंडलभूषणं कंबुग्रीवं सुविस्तीर्णं श्रीवत्सांकितव
 क्षसं वलीविभंगिनामग्रनाभिनाचोदरेण च प्रलंबाष्ट
 भुजं विष्णुमयं वापि चतुर्भुजं समस्थितोरुजं घञ्च स्व
 स्तिंकांप्रिकरां कुजं चिंतयेद्भूभूतं तपीतनिर्मलवाससं
 किरीटचारुकेयूरकटकादिविभूषितं शार्ङ्गं चक्रगदाख
 ङ्गशंखाक्षवलयोचितं चिंतयेत्स्नयो योगी समाधाय तस्म
 मानसं तावत्त्यावत् दृढीभूता तत्रैव नृपधारणा एतदा
 तिष्ठतो न्यद्वास्वेक्ष्या कर्म कुर्वतः नापयाति यदा चित्तं सि
 द्धं मन्येत तां तदेति धारणा साध्यं ध्यानं लक्षयति तनं एक
 तानता एकाग्रता सुगमं भाष्यं अत्रापि पुराणम् तद्रूपप्रत्य
 यैकाग्र्यसंततिश्चान्यनिस्थहा तद्व्यानं प्रयत्नैरंगैः यद्विनि
 ष्यायते नृपेति ध्यानसाध्यं समाधिं लक्षयति तद्धिः व्याच

चष्टे ध्यानमेवेति ध्येयाकारनिर्भासमिति ध्येयाकारस्य
 निर्भासो न ध्यानाकारस्येति अतएवाह शून्यमिति ननु
 शून्यं चेत्कथं ध्येयं प्रकाशेतेत्याह इवेति अत्रैव हेतुः
 माह ध्येयस्वभाववेशादिति अत्रापि पुराणं तस्यैव क
 ल्पनाहीनं स्वरूपग्रहणं हियत् मनसा ध्याननिष्पाद्यं स
 माधिः सोभिधीयत इति ध्येयात् ध्यानस्य भेदः कल्पना
 तद्हीनं इत्यर्थः अष्टांगयोगमुक्त्वा खांडिक्यायकेशिध्वज
 उपसंजहार क्षेत्रज्ञः करणीज्ञानं करणं तद्वेत्तनं निष्पा
 द्य मुक्तिकार्यवैकृतकृत्यं निवर्त्तते इति धारणा ध्यान स
 माधिरित्येतत् त्रयस्य तत्र तत्र नियुज्यमानस्य प्रातिस्वि
 कसंज्ञोच्चारणे गौरवं स्यादितिलाघवार्थपरिभावात् तत्र न
 वतारयति त्रयः व्याचष्टे एकविषयाणीति वाचकत्वशं
 कामप्यनयति तदस्येति तत्र ते व्युत्पाद्येते योगा येन
 पशोस्त्रेण तत्तत्रं तद्वातांत्रिकी संयमप्रदेशाः परिणा
 मत्रयसंयमादित्येवमादयः संयमं विजयस्याभ्याससा
 धनं सफलमाह तत्कः प्रत्ययांतरानभिभूतस्य निर्मले प्र
 वाहे वस्थानमालोकः प्रज्ञायाः सुगमं भाष्यम् क्व पुनर्वि
 नियुक्तस्य संयमस्य फलमेतदित्यत आह तगः भूमिः
 विशेषयति भाष्यकारः तस्येति जिताया भूमेः आनंतरा
 भूमिरवस्था अजिता तत्र विनियोगः स्थूलविषये सवि
 तर्के समाधौ वशीकृते संयमेन संयमस्या विजिते निर्वि
 तर्के विनियोगः तस्मिन् अपि वशीकृते सविचारे विनियो

गः एव निर्निचारे विनियोग इत्यर्थः अतएव स्थूलविषय
 समापत्तिसिद्धौ सत्यां पुराणे तदा युधभूषणापनयेन सू-
 क्ष्मविषयः समाधिरवतारितः ततः शंखगदाचक्रशा-
 स्त्रीदिरहितं बुधः चिंतयेद्भूगवद्रूपं प्रशांतं साक्षसूत्रकं
 यदा च धारणां तस्मिन् नवस्थानवती ततः किरीटकेयूरमु-
 खैर्भूषणैरहितं स्मरेत् तदैकावयवं दैवं सोहं चेति पुन-
 र्वुधः कुर्यात्ततो ह्यहमिति प्रणिधानपरो भवेदिति ॥ क-
 स्मात्पुनरधरां भूमिं विजित्योत्तरां विजयते विपर्ययः क-
 स्मान्न भवतीत्यत आह न ह्यजिता धरभूमिरिति न हि शि-
 लाद्रुदात्तगंगां प्रति प्रस्थितो प्राप्य मेघवनं गंगां प्राप्नोति
 ईश्वरप्रसादाज्जितोत्तरभूमिकस्य चेति कस्मादेतदा गतः
 सामान्यतो वगतानामप्यवांतरभूमिभेदानां कुतः पौर्वाप-
 र्यावगतिरित्यत आह भूमेरस्या इति जितः पूर्वो योग उत्त-
 रस्य योगस्य ज्ञानप्रवृत्त्यधिगमहेतुः अवस्थैवावस्थावा-
 नित्यभिप्रेत्यैतत् द्रष्टव्यम् कस्मात्पुनर्योगांगत्वाविशेषे-
 पिसंयमस्य तत्र तत्र विनियोगो नेतरेषां पंचानामित्यत-
 आह त्रयः तदिदं साधनत्रयं साध्यसमानविषयत्वेनांत-
 रंगनत्वेन यमादयस्तस्मात्ते वहिरंगा इत्यर्थः साधनत्रय-
 स्य संप्रज्ञात एवांतरंगत्वं न त्वसंप्रज्ञाते तस्य निर्बीजतया-
 तेः सहसमानविषयत्वाभावात् तेषु चिरनिरुद्धेषु संप्र-
 ज्ञात परमकाष्ठापरनामज्ञानप्रसादरूपपरवैराग्यानं-
 तरमुत्पादन्नेत्याह न हिति तस्य समानविषयत्वमंतरंगत्व

प्रयोजकत्वमिह न तु तदनंतरभावस्तस्य बहिर्गोचरप्रणि-
 धानवर्तितया सव्यभिचारत्वादिति स्थिते सव्यभिचारम-
 प्यंतरंगलक्षणतदनंतरभावित्वमस्य नास्ति तस्माद्दूरापेतां
 तरंगतासंयमस्यासंप्रज्ञात इति दर्शयितुं तदभावेभावा-
 दित्युक्तं परिणामत्रयसंयमादित्यत्रोपयोक्ष्यमाणपरिणा-
 मत्रयं प्रतिपि पादपिषु निर्वीजप्रसंगेन पृच्छति अथेति व्यु-
 ख्यानसंप्रज्ञातयोश्चित्तस्य स्फुटतरपरिणामभेदप्रचयानु-
 भवान्न प्रश्नावतारो निरोधेतु नानुभूयते परिवामौ न चान-
 नुभूयमानेनास्ति चित्तस्य त्रिगुणतया चलत्वेन गुणानां क्ष-
 णमपि अपरिणामस्यासंभवादित्यर्थः प्रश्नोत्तरं सूत्रं व्यु-
 ख्याननिरोधपरिणामः असंप्रज्ञातं समाधिमपेक्ष्य संप्र-
 ज्ञातो व्युख्यानं निरुध्य तेनेनेति निरोधो ज्ञानप्रसादः परं वै-
 राग्यं तयोर्व्युख्याननिरोधसंस्कारयोरभिभवप्रादुर्भावौ तत्र
 व्युख्यानसंस्कारस्याभिभवो निरोधसंस्कारस्याविर्भावश्चि-
 त्तस्य धर्मिणो निरोधक्षणस्य निरोधावसरस्य ह्ययोरवस्थ-
 योरन्वयः न हि चित्तं धर्मिसंप्रज्ञातावस्थायामसंप्रज्ञाता-
 वस्थायाम्च संस्काराभिभवप्रादुर्भावयोः स्वरूपेण भिद्यते
 इति ननु यथोत्तरे क्लेशावविद्या मूलावविद्या निवृत्तौ
 निवर्तते इति तन्निवृत्तौ न पृथक् प्रयत्नांतरमास्थायते एवं
 व्युख्यानप्रलयमूलाः संस्कारा व्युख्याननिवृत्तावेव निवर्तते
 इति तन्निवृत्तौ न निरोधसंस्कारोपेक्षितव्यदस्य तत्राह व्यु-
 ख्यानसंस्कारा इति नकारणमात्रनिवृत्तिः कार्यनिवृत्तिहेतुः

तुर्माभूत् कुविन्दनिवृत्तावपि पटस्य निवृत्तिरपि तु यत्कार-
 णात्मकं यत्कार्यं तत्कारणनिवृत्तौ तत्कार्यनिवृत्तिः उक्त-
 रेव क्लेशाविविधात्मान इत्युक्तं अतस्तन्निवृत्तौ तेषां नि-
 वृत्तिरुपपन्ना इत्येवं प्रत्ययात्मानः संस्काराश्चिरानिरु-
 द्वे प्रत्यये संप्रतिस्मरणादर्शनात् तस्मात्प्रत्ययनिवृत्तावपि
 तन्निवृत्तौ निरोधसंस्कारप्रचया एवोपासनीय इत्यर्थः
 सुगममन्यत् सर्वथा व्युत्थानसंस्काराभिभवे तु बलव-
 तानिरोधसंस्कारेण चित्तस्य कीदृशः परिणाम इत्यत्राह
 तयात् व्युत्थानसंस्कारमलरहितनिरोधसंस्कारपरंपरा
 मात्रावाहिता प्रशांतवाहिता तस्मात्पुनः संस्कारपाटव-
 मपेक्षते न तु संस्कारमात्रमिसत आह तत्संस्कारमांघ्र्य-
 तितदिति निरोधं परामृशति ये तु नाभिभूय इति पठन्ति ते-
 तदा व्युत्थानं परामृशन्ति संप्रज्ञातसमाधिपरिणामाव-
 स्थाचित्तस्य दर्शयति सनः विक्षिप्तता सर्वार्थता सन्नवि-
 नश्यतीति क्षयस्तिरोभावः नासदुत्पद्यत इति उदयआवि-
 र्भावः आत्मभूतयोः सर्वार्थतैकाग्रतयोर्धर्मयोः यौग्य-
 योऽपजनौ सर्वार्थतायाः अपायः एकाग्रतायाः उपजनस्त-
 योरनुगतं चित्तं समाधीयते पूर्वापरीभूतसाध्यमानसमा-
 धिविशेषणं भवतीति तमः पुनस्तस्माधेः पूर्वापरीभूताया-
 अवस्थायास्तस्माधिनिष्पत्तौ सत्यां शांतोदितावती तवर्त्तमा-
 नौ तुल्योचतौ प्रत्ययौ चेति तुल्यप्रत्ययौ एकाग्रतायां तु द्व-
 योऽमादृश्यं समाहितचित्तस्येति समाधिनिष्पत्तिर्दर्शिता

तथैवैकाग्रमेव अवधिमाह आसमाधिभेषात् भ्रंशदिति
 प्रासंगिकं च वक्ष्यमाणौपयिकं च भूतं द्रिय परिणामं विभ
 जते एताः व्याचष्टे एतेनेति ननु चित्तपरिणतिमात्रमुक्तं
 ननु तत्त्वकारा धर्मलक्षणावस्थापरिणामास्तत्कथं तेषा
 मतिदेश इत्यत आह तत्र व्युत्थाननिरोधयोरिति धर्मलक्ष
 णावस्थाशब्दाः परं नोच्चारिताः ननु धर्मलक्षणावस्थाप
 रिणामानोक्ता इति संक्षेपार्थः तथा हि व्युत्थाननिरोध सं
 स्कारयोरित्यत्रैव सूत्रे धर्मपरिणाम उक्तः इमं च धर्मपरि
 णामं दर्शयता तेनैव धर्माधिकरणो लक्षणपरिणामोऽपि
 सूचित एवेत्याह लक्षणपरिणाम इति लक्ष्यते अनेनेति
 लक्षणं कालभेदः तेन हिलक्षितं वस्तु वस्त्वन्तरेभ्यः काला
 तरयुक्तेभ्यो व्यवच्छिद्यत इति निरोधस्त्रिलक्षणः अस्यैव
 व्याख्यानं त्रिभिरध्वभिर्युक्तः अध्वशब्दः कालवचनस
 खत्वनागतलक्षणमध्वानं प्रथमहित्वा तत्किमध्ववत् ध
 र्मेत्वमप्यतिपतति नेत्याह धर्मत्वमनतिक्रान्तो वर्तमानं
 लक्षणं प्रतिपन्नः यएव निरोधोऽनागत आसीत् स एव
 सप्रतिवर्तमानो ननु निरोधोऽनिरोध इत्यर्थः वर्तमानता
 स्वरूपव्याख्यानं यत्रास्य स्वरूपेण स्वोचितार्थक्रियाका
 रिणा स्वरूपेणाभिव्यक्तः समुदाचारः एषोऽस्य प्रथममनाग
 तमध्वानमपेक्ष्य द्वितीयोऽध्वास्यादेतत् अनागतमध्वानं
 हित्वा चेद्वर्तमानतामापन्नस्ताच्च हित्वा अतीततामापस्य
 तिहतमोरध्वनामुत्सादविनाशोऽस्यातां न चेप्येतेन ह्यसत्त उ

सादोनापिसतोविनाशइत्यतआह नचातीतानागताभ्या
 सामान्यात्मनावस्थिताभ्यांविभुंक्तइति अनागतस्यनि-
 रोधस्यवर्तमानतालक्षणं दर्शयित्वावर्तमानव्युत्थान
 स्यातीततांतृतीयमध्वानमाह तथाव्युत्थानमिति तत्किंनि
 रोधएवानागतोनव्युत्थाननेत्याह एवं पुनर्व्युत्थानमिति
 व्युत्थानजाल्यपेक्षयापुनर्भावः नव्यक्त्यपेक्षया नह्यतीतं
 पुनर्भवतीति स्वरूपाभिव्यक्तिरर्थक्रियाक्षमस्याविर्भा-
 वः सचैवंलक्षणपरिणामउक्त-तज्जातीयेषु पौनः पुन्ये
 नवर्ततइत्यतआह एवं पुनरिति धर्मपरिणामसूचित
 मेवावस्थापरिणाममाह तथेति धर्माणांवर्तमानाध्वनां
 बलवत्त्वाबलवत्त्वेव स्यात्तस्याः प्रतिक्षणं तारतम्यं परिणा-
 मः उपसंहरति एषइति परिणामभेदानां संबंधिभेदा-
 न्निर्धारयति तत्रानुभवानुसारात् धर्मिणइति तत्किमेष
 परिणामोगुणानांकादाचित्कोनेत्याह एवमिति कस्मा-
 तुन रयंपरिणामः सदा तनइत्यतआह चलंचेति चोहे-
 त्त्वर्थः कृतप्रचारः एतदेवकुतइत्यतआह गुणस्वाभाव्य
 मिति उक्तमत्रैव पुरस्तात् सोयं त्रिविधोपि चित्तपरिणा-
 मोभूतेंद्रियेषु सूत्रकारेण निर्दिष्टइत्याह एतेनेति एषध-
 र्मधर्मिभेदो धर्मधर्मिणोर्भेदमालक्ष्य तत्रभूतानां पृथिव्या
 दीनां धर्मिणां गवादिर्घटादिर्वा धर्मपरिणामः धर्माणां-
 चातीतानागतवर्तमानरूपतालक्षणपरिणामः वर्तमा-
 नलक्षणापन्नस्य गवादेर्वात्यकौमारयौवनवार्धक्यमः

वस्थापरिणामो घटादीनामपि नवपुरातनतावस्थाप-
 रिणामः सूत्रमिन्द्रियाणामपि धर्मिणां तत्तन्नीलाद्यालोच-
 नंधर्मपरिणामो धर्मस्य वर्तमानतादिलक्षणपरिणामो वर्त-
 मानलक्षणस्य रत्नाद्यालोचनस्य स्फुटत्वास्फुटत्वादिर-
 वस्थापरिणामः सोयमेवंविधो भूतेन्द्रिय परिणामो धर्मि-
 णो धर्मलक्षणावस्थानां भेदमाश्रित्य वेदितव्यः अभेदमा-
 श्रित्याह परमार्थतत्त्विति तु शब्दो भेदपक्षाद्विशिनष्टि
 पारमार्थिकत्वमस्य ज्ञाप्यते न त्वन्यस्य परिणामस्य निषि-
 द्यते कस्माद् धर्मिस्वरूपमात्रो हीति ननु यदि धर्मि विक्रि-
 यैव धर्मः कथमसंकरप्रत्ययो लोके परिणामेष्वित्यत आ-
 ह धर्मद्वारेति धर्मिशब्देन धर्मलक्षणावस्थाः परिगृह्यन्ते
 तद्द्वारेण धर्मिण एव विक्रियेत्येकाचासंकीर्णाच्च तद्द्वार-
 णामभेदेऽपि धर्मिणः परस्परसंकरात् ननु धर्माणां ध-
 र्मिणामभिन्नत्वे धर्मिणो ध्वनाच्च भेदे धर्मिणो नान्यत्वेन
 धर्मेणापीत्यत आह धर्मिबद्धवितव्यमित्यत आह तत्र धर्मस्ये-
 ति भावः संस्थानभेदः सुवर्णादेर्यथा भाजनस्य रूपकस्व-
 स्तिकव्यपदेशभेदो भवति तन्मात्रमन्यथा भवति न तु द्र-
 व्यं सुवर्णमसुवर्णतामुपैति अत्यंतभेदाभावादिति व-
 क्ष्यमाणोभिसंधिः एकांवादिनंबौद्धमुत्थापयति अपर-
 आहन्ति धर्मा एव हि रूचकादयस्तथोसन्नाः परमार्थसं-
 तो न पुनः सुवर्णनाम किंचिदेकमनेकेष्वनुगतं द्रव्यमि-
 ति यदि पुनर्निवर्तमानेष्वपि धर्मेषु द्रव्यमनुगतं भवेत्त-

तोनचितिशक्तिवत्परिणमेतअपितु कौटस्थेनैवपरि
 वर्त्तेत परिणामात्मकरूपंपरिहायरूपांतरेण कौटस्थे
 नपरिवर्त्तनंपरिवृत्तिः यथाचितिशक्तिरन्यथान्यथाभावं
 भजमानेष्वपिगुणेषुस्वरूपादप्रच्युताकूटस्थनित्यैवंसु
 वर्णाद्यपि स्यान्नचेष्यते तस्मान्नद्रव्यमतिरिक्तंधर्मेभ्य
 इति परिहरति अयमदोषइति कस्मादेकांतानभ्युपग
 मात् यदिचितिशक्तिरिवद्रव्यस्यैकांतिकींनित्यतामभ्यु
 पगच्छेम ततएवमुपालभ्येमहितत्वैकांतिकींनित्यता
 मातिष्ठामहे किंतुतदेतत्त्रैलोक्यंनतुद्रव्यमात्रं व्यक्ते
 रर्थक्रियाकारिणोरूपादपैति कस्मान्नित्यत्वप्रतिषेधा
 त्प्रमाणेन यदिहि घटोव्यक्तेर्नापेयात्कपालशर्करा
 न्चूर्णादिष्ववस्थास्वपिव्यक्तो घटइतिपूर्ववदुपलब्ध्य
 र्थक्रिये कुर्यात्तस्मादनित्यं त्रैलोक्यंअस्तुतर्हन्नित्यमेवो
 पलब्ध्यर्थक्रियारहितत्वेनगगनारविंदवदतितुच्छत्वादि
 त्यतआहअपेतमप्यस्ति नात्यंततुच्छतायेनैकांततोऽनि
 त्यंस्यादित्यर्थः तस्माद्दिनाशप्रतिषेधात् प्रमाणेनतथाहि
 यस्तुच्छंनतत्कदाचिदप्युपलब्ध्यर्थक्रियेकरोति यथा
 गगनारविंदं करोतिचैतत्त्रैलोक्यंकदाचिदुपलब्ध्य
 र्थक्रियेइति तथोत्पत्तिमद्रव्यत्वधर्मलक्षणावस्थायो
 गित्वादयोप्यत्यंततुच्छगगननलिननरविषाणादि
 व्याक्ताः सत्वहेतव उदाहार्याः तथाच नात्यंतनित्यो
 पेनचितिशक्तिवत् कूटस्थनित्यः स्यात्किंतुकथंचि

नित्या तथाच परिणामीतिसिद्धं एतेन मृत्पिंडाद्यवस्था-
 सु कार्याणां घटादीनामनागतानां सत्त्वं वेदितव्यं स्यादे-
 तदपेक्षमपि चेदस्ति कस्मात्पूर्वं नोपलभ्यत इत्यत आ-
 ह संसर्गात्त्वकारणत्वात् सौक्ष्म्यं दर्शनानं हत्वं ततश्च
 अनुपलब्धिरितितदेवं धर्मपरिणामसमर्थ्यलक्षणं परि-
 णाममपिलक्षणानां परस्परानुगमनेन समर्थयते लक्षण-
 परिणाम इति एकैकं लक्षणं लक्षणांतराभ्यां समनुगतमि-
 त्यर्थः नन्वेकलक्षणयोगेलक्षणांतरेनानुभूयेनेतत्कथं त-
 द्योग इत्यत आह यथा पुरुष इति न ह्यनुभवाभावः प्रमा-
 णसिद्धमपलपति तदुत्पाद एव तत्र तत् सद्भावे प्रमाण-
 मसत्तत्त्वादासंभवात्तन्निषाणवदिति परोक्तदोषमु-
 द्यापयति अत्र लक्षणपरिणाम इति यदा धर्मो वर्त्तमानस्त-
 दैव यद्यतीतो नागतश्च तदा त्रयोप्यध्वानः संकीर्यन् अ-
 नुक्रमेण च अध्वनाभावे असदुत्पादसंग इति भावः परिह-
 रति तस्य परिहार इति वर्त्तमानतैव हि धर्माणामनुभवसि-
 द्धत्ततः प्राक्पश्चात्कालसंबन्धमवगमयति न खल्वसदुत्प-
 द्यते न च सिद्धिर्नश्यति तदिदमाह एवं हि न चित्तमिति क्रो-
 धोत्तरकालं हि चित्तरागधर्मकमनुभूयते यदा च रागः क्रो-
 धसमयेऽनागतत्वेन नासीत्तत्कथमसाद्युत्पद्येत अनुत्प-
 न्नश्च कथमनुभूयेतेति भवत्वेवं तथापि कुतो ध्वनामसं-
 कर इति पृच्छति किंचेति किं कारणमसंकरे च पुनरर्थ उ-
 त्तरमाह त्रयाणां लक्षणानां युगपन्नास्ति संभवः कस्मिन्ने-

कस्यांचित्तवृत्तौ क्रमेण तुल्यलक्षणानां एकतमस्य स्वव्यजकांज
 नस्यभावो भवेत्संभवेत् लक्ष्याधीन निरूपणतया लक्ष
 णानां लक्ष्याकारेण तद्वत्ता अत्रैव पंचशिखाचार्यसंमतिः
 माह उक्तंचेति एतच्च प्रागेव व्याख्यातं उपसंहरति तस्मा
 दिति आविर्भावतिरोभावरूपविरुद्धधर्मसंसर्गादसंकरो
 ध्वनामिति दृष्टान्तमाह यथारागस्येति पूर्वक्रोधस्वरागसं
 बंधावगमोदृष्टिर्इति इदानीं तु विषयांतरवर्तिनो रागस्य
 विषयांतरवर्तिना रागांतरेण संबंधावगम इति दाष्टां
 तिकमाह तथालक्षणस्येति ननु सत्यप्यनैकांताभ्युप
 गमे भेदोस्तीति धर्मलक्षणावस्थान्यत्वे तदभिन्नस्य ध
 र्मिणोपपत्त्यत्वं प्रसंगः स एव च नेष्यते तदनुगमानुभव
 विरोधादित्यत आह न धर्मी अध्वायतस्तदभिन्नाधर्मा
 र्थ्यधानः धर्माणामध्वत्रययोगमेव स्फोरयति तेलक्षि
 ता अभिव्यक्तावर्तमाना इति यावत् अलक्षिता अन
 भिव्यक्ता अनागता अतीता इति यावत् तत्र लक्षिता
 स्तांतामवस्थां बलवत्त्वदुर्बलत्वादिकां प्राप्नुवंसऽन्य
 त्वेन निर्दिश्यते अवस्थांतरतो न द्रव्यांतरतः अवस्थाश
 लेन धर्मलक्षणावस्था उच्यते एतदुक्तं भवत्यनुभव ए
 वहि धर्मिणो धर्मादीनां भेदा भेदौ व्यवस्थापयति न द्वै
 कांतिकेऽभेदे धर्मादीनां धर्मिणो धर्मिरूपवद् धर्मादित्वं
 नाथैकांतिके भेदे गजवच्च वद् धर्मादित्वं सवानुभवो नैकां
 तिकत्वमवस्थापयन्नपि धर्मादिरूपजनापायधर्मके

पि धर्मिणमेकमनुगमयन् धर्मंश्च परस्परतो व्यावर्त्तय
 न् प्रत्यात्म मनुभूयतइति तदनुसारिणोवयनंतम
 तिवर्त्यस्वेच्छयाधर्मानुभवान् व्यवस्थापयितुमीशमहइ
 ति अत्रैव लौकिकं दृष्टांतमाह यथैकारेखेति यथात
 देवरेखास्वरूपं तत्तस्थानापेक्षयाशतादित्वेनव्यप
 दिश्यते एवैतदेवधर्मिरूपं तत्तद्धर्मलक्षणावस्था
 भेदेनान्यत्वेनप्रतिनिर्दिश्यतेइत्यर्थः दार्ष्टान्तिकार्थे
 दृष्टांतांतरमाह यथात्रैकलेपीति अत्रांतरेपरोक्तं
 दोषमुत्थापयति अवस्थेति अवस्थापरिणामे धर्म
 लक्षणावस्थापरिणामे कौटस्थ्यदोषप्रसंगोक्तो न
 धर्मिधर्मलक्षणावस्थानां पृच्छति कथमिति उत्तरं
 अध्वनोव्यापारेणेति दध्नः किलयऽनागताध्वा ॥ त
 स्यव्यापारः क्षीरस्यवर्त्तमानत्वं तेनव्यवहितत्वाद्दे
 तोः यदाधर्मोदधिलक्षणः स्वव्यापारंदाधिकाधारभं
 क्षीरे सन्नपिनकरोति तदानागतः यदाकरोति तदा
 नागतः यदाकरोति तदावर्त्तमानः यदाकृत्वानिवृत्तः
 सन्नेव स्वव्यापारान्तं दाधिकाधारभात्तदातीतइति
 एवंत्रैकाल्येपिसत्त्वाद्धर्मधर्मिणोर्लक्षणानामवस्था
 नान्वकौटस्थ्यप्राप्नोति सर्वदासत्ताहि नित्यत्वं चतुर्णां
 मपिच सर्वदासत्वेअसत्वेवा नोत्पादः तावन्मात्रंचलक्ष
 णंकूटस्थनित्यतायाः नहिचितिशक्तेरपि कूटस्थनि
 स्तायाः कश्चिदन्योविशेषइतिभावः परिहरति नासौ

दोषः कस्मात् गुणिनित्यत्वेऽपि गुणानां विमर्दोऽन्योन्या
 भिभाव्याभिभावकत्वं तस्य वैचित्र्यात् एतदुक्तं भवति
 यद्यपि सर्वदा सत्त्वं चतुर्णामपि गुणिगुणानां तथापि गु
 णविमर्दवैचित्र्येण तदात्मभूततद्विकाराविर्भावति-
 रोभावभेदेन परिणामशालितयानकौटस्थ्यं चिति श
 क्तेस्तु न स्वात्मभूतविकाराविर्भावतिरोभावइति क
 कौटस्थ्यं यथाहुः नित्यं तमाहुर्विद्वांसो यस्त्वभावो न
 नश्यतीति विमर्दवैचित्र्यमेव विकारवैचित्र्ये हेतुं प्र-
 कृतौ विकृतौ च दर्शयति यथा संस्थानं पृथिव्यादि परि
 णामलक्षणमादिमद्धर्ममात्रं विनाशितिरोभाविशब्दा
 दीनां शब्दस्पर्शरूपरसगंधतन्मात्राणां स्वकार्ये मये-
 स्याविनाशिनामतितिरोभाविनाम् प्रकृतौ दर्शयति ए
 वं लिंगमिति तस्मिन् विकारसंज्ञा नत्वेवं विकारवती
 चिति शक्तिरिति भावः तदेवं परीक्षकसिद्धां विकृतिं-
 प्रकृतिं चोदाहृत्य विकृतावेव लोकसिद्ध्या गुणवि
 मर्दवैचित्र्यं धर्मलक्षणावस्थापरिणामवैचित्र्यहेतु
 मुदाहरति तत्रेदमुदाहरणमिति न चायं नियमोल-
 क्षणानामेवोवस्थापरिणामइति सर्वेषामेव धर्मल
 क्षणावस्थाभेदानामवस्थाशब्दवाच्यत्वादेक एवा
 वस्थापरिणामस्सर्वसाधारणइत्याह धर्मिणोपी-
 ति व्यापकं परिणामलक्षणमाह अवस्थितस्येति-
 धर्मशब्दः अश्रितत्वेन धर्मलक्षणावस्थावाचकः

यस्यैषत्रिविधः परिणामस्तंधर्मिणं सूत्रेण लक्षयति तं
 त्रशांतोदिताव्यपदेश्यधर्मानुपातीधर्मो धर्मो स्यात्सी
 तिधर्मोति नात्रिज्ञातेधर्मे सशक्यो ज्ञातुमिति धर्मं दर्श
 शयति योग्यतेति धर्मिणो द्रव्यस्य मृदादेः शक्तिरेव
 चूर्णपिंडघटाद्युत्पत्तिशक्तिरेव धर्माः तेषां तत्रा व्यक्त
 त्वेन भाव इति यावत् ॥ नन्वेवमव्यक्ततया संतस्ते प्रादु-
 र्भवन्तु उदकाहरणादयस्तुतैः स्वकारणादनासादिताः कु
 तः प्राप्ता इत्यत उक्तं योग्यतावच्छिन्नेति यासौ घटादीनां
 मुत्पत्तिशक्तिः सो दकाहरणादियोग्यतावच्छिन्नात्तेनोद
 काहरणादयो घटादिभिः स्वकारणादेव प्राप्ता इति नाक
 सि का इति भावः अथवा के धर्मिण इत्यत्रोत्तरं योग्यताव
 छिन्ना धर्मिण इति को धर्म इत्यत्रोत्तरं शक्तिरेव धर्मस्तेषां
 योग्यतैव धर्म इत्यर्थः अतस्तद्वान् धर्मोति सिद्धं भवति
 तत्तद्वा विप्रमाणमाह स च फलप्रसवभेदानुमित एक
 स्य धर्मिणो न्यश्चान्यश्च चूर्णपिंडघटादिरूप इत्यर्थः का
 र्यभेददर्शनाच्च मि न इति यावत् परिदृष्ट उपलब्धः त
 त्रानुभवारोहिणो वर्तमानस्य मृत्पिंडस्य शांताव्यपदे
 श्याभ्यां मृच्चूर्णमृदुताभ्यां भेदमाह तत्र वर्तमान इति
 यदि न भिद्येत पिंडवच्चूर्णघटयोरपि तद्वदेव स्वव्यापा
 रव्याप्तिप्रसंग इति भावः अव्यक्तस्य तु पिंडस्य नोक्तं भे
 दसाधनं संभवति इत्याह यदा त्विति को सौ केन भेद सा
 धनेन भिद्येत तदेवं धर्मोणां भेदसाधनमभिधाय तं भे

देविभजते तत्रयेखल्विति उदिताइतिवर्त्तमानादित्यर्थः
 अध्वनांपौर्वापर्यनिगमयति ते चेति चोदयति किमर्थं
 मिति किं निमित्तमतीतस्यानंतरानंभवन्तिवर्त्तमानाः हेतु
 माह पूर्वपश्चिमताया अभावात् विषयेण विषयिणी
 मनुपलब्धिसूचयति उपलंभमेवोपलंभवैधर्म्येण दर्शयति यथावर्त्तमानाऽनागतयोरिति उपसंहरति तत्तस्मादनागतएव समनंतरः पूर्वत्वेन भवतिवर्त्तमानस्यातीतः अतीतस्य वर्त्तमानः पूर्वत्वेन समनंतरो नाव्यपदेश्यः तस्मादध्वनाय विद्योतीतइतिसिद्धं स्यादेतदनुभूयमानावनुभूततया उदितातीतौ शक्यावुन्नेतुमव्यपदेश्यास्तु पुनर्धर्मा अव्यपदेश्यतयेव शक्यानेनेतुमित्याशयवान् दृष्टिं अथाव्यपदेश्याः के केषु समीक्ष्यामहे अत्रोत्तरमाह सर्वसर्वात्मकमिति यत्रोक्तमिति एतदेवोपपादयति जलभूम्योरिति जलस्य हिरसरूपस्पर्शशब्दबोधोभूमेश्च गंधरसरूपस्पर्शचत्वाः पारिणामिकं वनस्पतिलतागुल्मादिषु मूलफलप्रसवपल्लवादि गतरसादिवैश्वरूप्यं दृष्टं सोयमनेव मात्मिकाया भूमेरनीदृशस्य वा जलस्य न परिणामो भवितुमर्हति उपपादितं हि नासदुपपद्यतइतितथा स्यावराणां पारिणामिकं जंगमेषु मनुष्यपशुमृगादिपुरसादिवैचित्र्यं दृष्टं उपयुजानाहिते फलादीनिरूपादिभेदसंपदमाप्तादयन्ति एवं जंगमानां पारिणामिकं स्थावरेषु दृ

ज्ञातेति क्रतुः किमेकस्य धर्मिण एक एव धर्मलक्षणाव-
 स्थालक्षणः परिणामः उत बहुबोधर्मलक्षणावस्थाल-
 क्षणाः परिणामास्तत्र किंप्राप्त एकत्वाद् धर्मिण एक एव प-
 रिणामः न हि एक रूपात् कारणात् कार्यभेदो भवितुमर्ह-
 ति तस्या कस्मिन् कत्वप्रसंगादिति एव प्राप्त उच्यते क्रमा-
 न्यत्वात् परिणामान्यत्वं एकस्यामृदश्चूर्णपिण्डघटकपा-
 लकणाकारापरिणतिपरंपराक्रमवती लौकिक परिह-
 कैरध्यक्षं समीक्ष्यते अन्यच्च दचूर्णपिण्डयोरानंतर्यमन्य-
 च्चपिण्डघटयो रन्यच्च घटकपालधोरेकत्र परस्यान्यत्र पू-
 र्वत्वात्सोयंक्रमभेदः परिणामे एकस्मिन् अवकल्पमानः
 परिणामभेदमाप्रादयति एकोपि चमृदुर्मीक्रमोपनि-
 पातिततत्तत्सहकारिसमवधानक्रमेणक्रमवती परि-
 णामपरंपरामुद्बुद्धानामाकस्मिकयतीति भावः धर्म-
 परिणामान्यत्ववत् लक्षणपरिणामान्यत्वेवस्थापरि-
 णामान्यत्वेच समानं क्रमान्यत्वं हेतुरितितदेतद्वाच्ये-
 णावद्योत्यते एकस्य धर्मिण इति क्रमक्रमवतीरभेदमा-
 स्थायसतस्य क्रमद्व्युक्ततथावस्थापरिणामक्रम इति
 तथा हि कीनाशेन कोष्ठागारे प्रयत्नसरक्षिता अपि हि त्री-
 हयो हायनैरिति बहुभिः पाणिस्पर्शमात्रविशीर्यमाणाव-
 यवसंस्थानाः परमाणुभावमनुभवतो दृश्यं तेन चायम-
 भिनवानामकस्मादेव प्रादुर्भवितुर्महति तस्मात्क्षणप-
 रंपराक्रमणसूक्ष्मसूक्ष्मतरसूक्ष्मतमबृहद्बृहत्तमादिक्र-

भिणप्राप्तेषु विशिष्टोऽयं लक्ष्यत इति तदिदं क्रमान्यत्वं धर्म-
 धर्मिभेदमपेक्षत एवेत्याह तएत इति आविकारेभ्य-
 आचलिंगादापेक्षिको धर्मधर्मिभावो मृदादेरपित-
 न्मात्रापेक्षया धर्मत्वादित्याह धर्मोपीति यदापरमार्थ-
 धर्मिण्यलिंगेऽभेदोपचारप्रयोगस्तद्वारेण सामानाधि-
 करण्यद्वारेण धर्म्येव धर्म इति यावत् तदैक एव परि-
 णामो धर्मिपरिणाम एवेत्यर्थः धर्मलक्षणावस्थानां ध-
 र्मिस्वरूपाभिनिवेशात् तदनेन धर्मिणो दूरोत्सारितं
 कूटस्थनित्यत्वेत्युक्तप्रायं धर्मपरिणामं प्रतिपादयन्
 प्रसंगेन चित्तधर्माणां प्रकारभेदमाह चित्तस्येति परि-
 दृष्टाः प्रत्यक्षाः अपरिदृष्टाः परोक्षाः तत्र प्रत्ययात्मकाः प्र-
 माणादयो रागादयश्च वस्तुमात्रादित्यप्रकाशरूपता
 माह स्यादेतदपरिदृष्टाश्चेन्न संत्येवेत्यत आह अनुमा-
 नेन प्रापितो वस्तुमात्रेण सद्भावो येषां ते तथोक्ताः पश्चा-
 न्मानसाधर्म्यादागमोप्यनुमानम् सप्तापरिदृष्टान्कारि-
 कया संगृह्णाति निरोधेति निरोधो वृत्तीनां मसंप्रज्ञाता-
 वस्था चित्तस्यागमतः संस्कारशेषभावोऽनुमानतश्च-
 समधिगम्यते धर्मग्रहणेन पुण्यापुण्ये उपलक्ष्यति
 कचिक्लर्मेति पाठस्तत्रापितज्जनिते पुण्यापुण्ये एव
 गृह्यते ते चागमतः सुखदुःखोपभोगदर्शनाच्चा अनुमा-
 नतो गम्यते संस्कारस्तु स्मृतेरनुमीयते एवं त्रिगुणत्वा-
 च्चित्तस्य बलं च गुणवृत्तमिति प्रतिक्षणपरिणामोऽनु-

मीयते एवं जीवनं प्राणधारणं प्रयत्नमेवो अस्मिन् विदितः
 चित्तस्य धर्मः श्वासप्रश्वासभ्यामनुमीयते एवं चेतसश्चे
 ष्टाक्रियायथायथा तैस्तैरिन्द्रियैः शरीरप्रदेशैर्वासं प्रयुज्यते
 सपितृसंयोगादेवानुमीयते एवं शक्तिरपि उद्भूतानां
 कार्याणां सूक्ष्मावस्था चेतसो धर्मः स्थूलकार्यानुभवदि-
 वानुमीयत इति अतः परमापादपरिसमाप्तेः संयमवि-
 षयः तद्दृशीकारस्तत्त्वनीविभूतिश्च वक्तव्या तत्रोक्तप्र-
 कारं परिणामत्रयमेव तावत्प्रथममुपान्त सकल यो-
 गांगस्य योगिनः संयमविषयतयोपक्षिपति यन्न न
 नुयत्र संयमः तत्रैव साक्षात्कारणं तत्कथं परिणामत्रय
 संयमोतीतानागतं साक्षात्कारयेदित्यत आह तेन प-
 रिणामत्रयं साक्षात्क्रियमाणं तेषु परिणामेष्वनुगते ये-
 अतीतानागते ज्ञदिष्यन्तानं संपादयति परिणामत्रय
 साक्षात्कारणमेव तदंतर्भूतानागता साक्षात्कारणा-
 त्सकमिति न विषयभेदः संयमसाक्षात्कारयोरित्यर्थः अ-
 यमपरः संयमस्य विषय उपक्षिप्यते शनं अत्र वाचक
 शब्दमाचिरव्यासुः प्रथमं तावद्वागव्यापारविषयमाह
 तत्र वाग्वागिन्द्रियं वर्णव्यंजकमष्टस्थानं यथाह अष्टौ
 स्थानानि वर्णानासुरः कंठः शिरस्तथा जिह्वामूलचदंता-
 श्रवणासिकौष्ठौ च तालुचेति सावागवर्णेष्वेव यथा लोकप्र-
 तीतिसिद्धेः पृथक् वती न च वाचक इत्यर्थः श्रोत्रव्यापारवि-
 षयं निरूपयति श्रोत्रं पुनर्ध्वनेरुद्दानस्य वागिन्द्रियमिवा

तिनोयः परिणतिभेदो वर्णात्मा तेनाकारे परिणतं तन्मात्र
 विषयं न तु वाचकविषयमित्यर्थः यथा लोकप्रतीतिसि
 द्धेभ्यो वर्णभ्यो वाचकं भिनत्ति पदं पुनर्वाचकं पुनर्ना=
 दानुसंहारबुद्धिनिर्ग्राह्यमुथा प्रतीतिसिद्धान्नादान्व=
 णान्प्रत्येकं गृहीत्वा अनुपश्चाद्यासंहरत्येकत्वमापाद
 यति गौरित्येतदेकं पदमिति तथा पदं गृह्यते यद्यपि प्रा
 च्योपि बुद्धयो वर्णाकारं पदमेव प्रत्येकं गोचरयंतितथा
 पिनविशदं प्रयते चरमेतु विज्ञाने तदतिविशदमिति
 नादानुसंहारबुद्धिनिर्ग्राह्यमुक्तं यस्तु वैजात्यादेकपदा
 तु भवमविज्ञाय वर्णानेव वाचकानातिष्ठते तं प्रत्याह व
 र्णादितितैखत्वमी वर्णाः प्रत्येकं वाच्यविषया धियमाद
 धीरन्नागदंतकाद्वशिक्वावलंबनं संहतावाग्रावाणा
 द्वपिठरधारणं न तावत्प्रथमकल्पः एकस्मादर्थप्रती
 तेरनुत्पत्तेरुत्पत्तौ वा द्वितीयादीनामनुच्चारणप्रसंगो नि
 ष्यादितक्रियेकर्मणि विशेषानाधायिनः साधनस्य साध
 नन्यायाति यातात् तस्माद्वितीयः परिशिष्यते संभवति=
 द्विग्रावाणां संहतानां पिठरधारणमेकसमयभावित्वा=
 त्वर्णानां नुयौगपद्यासंभवोतः परस्परमनुग्राह्यानुग्रा
 हकत्वायोगात्संभूयायिनार्थधियमादधते ते पदरूपमे
 कमसंस्पृशजः तादात्म्येनातएवानुपस्थापयंतः आवि
 र्भूतास्तिरोभूताश्च यः शलाकाकल्पाः प्रत्येकमपदस्वरू
 पा उच्यंते यदि पुनः पदमेकं तादात्म्येन स्पृशेयुर्वर्णास्त

तेनोक्तदोषप्रसंगइत्याह वर्णः पुनरेकैकः यदात्मास-
 र्वभिधान शक्तिप्रचित्तः सर्वाभिरभिधानशक्तिभिर्निचि-
 तो गोगणः गौरं नगइत्यादिषु हि गकारो गोलाद्यर्थभि-
 धायिषु दृष्टइति तत्तदभिधानशक्तिः एवं सोमशोचिरित्या-
 दिष्वीश्वराद्यर्थभिधायिषु पदेषु ओवर्णो दृष्टः सो पित-
 तदभिधानशक्तिः एवं सर्वत्रोहनीयं सचैकैको वर्णो ग-
 कारादिः सहकारियद्वर्णांतरमोकारादितदेवप्रतियो-
 गिप्रतिसंबंधियस्य सतथोक्तस्तस्य भावस्तत्वं तस्माद्वै-
 श्वरूप्यं नानात्वमिवापन्नो न तु नानात्वमापन्नः तस्य त-
 त्वादेव पूर्वो वर्णो गकार उत्तरेण ओकारेण गणादिपदे-
 भ्यो व्यावर्त्योत्तरं च ओकारो गकारेण शोचिरादिपदेभ्यो-
 व्यावर्त्यविशेषेण गोस्वभावके गोपदस्फोटे वस्थापितो नु-
 संहारबुद्धौ अयमभिसंधिरर्थप्रत्ययो हि वर्णैर्नियतक्र-
 मतया परस्परमसंभवद्विरश्चक्यः कर्तुं न च संस्कारद्व-
 राग्नेयादीनामिव परमापूर्वे वा स्वर्गे वा जनयितव्ये निय-
 तक्रमाणामपि साहित्यमर्थबुध्युपजनने वर्णानामिति
 सांप्रतं विकल्पासहत्वात् सखत्वं वर्णानुभवजन्यः सं-
 स्कारः सृष्टिप्रसवहेतुरन्योवाग्नेयादिजन्यद्वापूर्वा-
 भिधानेन तावदनंतरः कल्पना गौरवापत्तेः स एव तावद-
 दृष्टपूर्वः कल्पनीयस्तस्य चक्रमवद्विर्वर्णानुभवैरेकस्य
 जन्यत्वं न संभवतीति तज्जातीयानेकावांतरसंस्कारक-
 ल्पनेति गौरवं न चैष ज्ञापकहेत्वं गमज्ञातस्तदंगतामनु

भवतीतिनखलुसंबंधोर्थप्रत्यायनांगमज्ञातोंगतासुपै-
 तिस्मृतिफलप्रसवानुमितस्तुसंस्कारः स्वकारणानुभव
 विषयनियतोविषयांतरेप्रत्ययमाधातुमुत्सहते अन्य
 यायत्किंचिदैवैकैकमनुभूयसर्वःसर्वजानीयादिति न
 चप्रत्येकवर्णानुभवजनितसंस्कारपिंडलब्धजन्मस्मृ-
 तिदर्पणसमारोहिणोवर्णाःसमधिगतसहभावावाच-
 कंइतिसांप्रतम् क्रमाक्रमविपरीतंक्रमानुभूवानांत्-
 त्राविशेषेणार्थधीजननप्रसंगात्नचैतस्मरणज्ञानपूर्वानु-
 भववर्त्तिनींपरापरतांगोचरयितुमर्हति तस्माद्दूर्णेभ्योसं-
 भवन्नर्थप्रत्ययएकपदानुभवमेवस्वनिमित्तंउपकल्प-
 यति नचैषपदेपिप्रसंगःतद्विप्रत्येकमेवप्रयत्नभेदभि-
 न्नाध्वनयोव्यंजयंतःपरस्परविसदृशतत्तत्तद्व्यंजकध्व-
 निभिस्तुल्पस्थानकरणनिष्फलाःसदृशाःसंतोन्योन्यविस-
 दृशैःपदैःपदमेकंसदृशमापादयंतःप्रतियोगिभेदेनतत्त-
 त्सादृश्यानांभेदान्तदुपधानादेकमपिअनवयवमपिसा-
 वयवमिबानेकात्मकमिवावभासंयंतियथानियतवर्ण-
 परिमसंस्थानंमुखमेकमपिमणिकृपाणदर्पणादयोवि-
 भिन्नवर्णपरिमाणसंस्थानमनेकमादर्शयंतिनपरमार्थ-
 तःसादृश्योपधानभेदकल्पिताभागाएवनिर्भागस्यपद-
 स्यवर्णाःतेनतद्विर्वर्णात्मनापदभेदेस्फोटमभेदमेवनि-
 र्भागमेवसभेदमिवसभागमिवालंबतेअतोगोपदस्फो-
 टभेदस्यैकस्यगकारभागोगौरादिपदस्फोटसादृश्येनन

निर्द्धारयति स्वभागिनमित्योकारेण विशिष्टो निर्द्धारयत्येव
मोकारोऽपि भागः शोचिरादिपदसदृशतया न शक्नोति निर्द्धारयति
तत्स्वभागिनंगोपदस्फोटमिति गकारेण विशिष्टो
निर्द्धारयति असहभाविनामपि च सस्कारद्वारेणास्ति
सहभाव इति विशेष्यविशेषणभावोपपत्तिः न च भिन्न
विषयत्वं संस्कारयोर्भागद्वयविषययोरनुभवयोस्तज्ज
न्मनोश्च संस्कारयोरेकविषयत्वात् केवलभागानुभ
वेन पदमव्यक्तमनुभूयते अनुसंहारधिया तु भागानुभ
वयोऽनिसंस्कारलब्धजन्मनाव्यक्तमिति विशेषः अव्य-
क्तानुभवाश्च प्राञ्चः संस्काराधानक्रमेण व्यक्तमनुभव
मादधानादृष्टाः यथा दूरादूनस्पतावस्ति प्रत्यया अव्य-
क्ताव्यक्तवनस्पतिप्रत्ययहेतवः न चैवं विधावर्णानाम
र्थप्रत्ययने संभविनीनोरखतुवर्णाः प्रत्येकमव्यक्तमर्थ
प्रत्ययमादधत्तं ते व्यक्तमिति शक्यं वक्तुं प्रत्यक्षज्ञान ए
व नियमात् व्यक्ताव्यक्तत्वस्य वर्णाधेयस्त्वर्थप्रत्ययो न
प्रत्यक्षः तदेष वर्णेभ्योजायमानः स्फुट एव जायेत न वा
जायेत न त्वस्फुटः स्फोटस्य तु ध्वनिव्यंग्यस्य प्रत्यक्षस्य
सतः स्फुटास्फुटत्वे कल्पेते इत्यसमानं एवं प्रत्येकवर्णा
नुभवजनितसंस्कारसहितश्रोत्रलब्धजन्मन्यनुसंहा
रबुद्धौ संहता वर्णा एकपदस्फोटभावमापन्नाः प्रत्यक्ष
विशेषव्यंग्यतया प्रत्यक्षविशेषस्य च नियतक्रमापेक्ष-
याक्रमस्यान्यत्वे तदभिव्यंजकप्रत्यक्षविशेषाभावेन त

दम्भिव्यक्त्यभावप्रसंगात् क्रमानुरोधिनोर्थसंकेतेनाव
 छिन्नाः संकेता वहेदमेवलौकिकं सभागपदविषयं दर्शयन्ति
 इयंतो द्वित्रास्त्रिचतुराः पंचषाणा एते सर्वाः
 भिधानशक्तिपरिवृता गकारैकारविसर्जनीयाः सास्त्रा-
 दिमंतमर्थमवद्योतयन्ति तत्किमिदानीं संकेतानुसारेण
 वर्णानामेव वाचकत्वं तथा च न पदं नाम किंचिदेकमि-
 त्यत आह तदेतेषामिति ध्वनिनिमित्तः क्रमो ध्वनि क्र-
 मः उपसंहृतो ध्वनिक्रमो येषु ते तथोक्ताः बुद्धानिर्भा-
 स्यते प्रकाशयत इति बुद्धिनिर्भासः संकेता वच्छिन्नाः स्थूल-
 दर्शिलोकाश्यानुरोधेन गकारैकारविसर्जनीया इत्यु-
 क्तं गकारादीनामपि तद्गातया तादात्म्येन वाचक-
 त्वात् त्वतीत्यनुसारस्त्वेकमेव पदं वाचकमित्यर्थः एतदे-
 व स्पष्टयति तदेकं पदं लोकबुद्ध्या प्रतीयत इति संबंधः
 कस्मादेकमित्यत आह एकबुद्धिविषयोगौरित्येकं पद-
 मित्येकाकाराया बुद्धेर्विषयो यतः तस्मादेकं तस्य व्यंज-
 कमाह एकप्रयत्नाक्षितमिति रस इति पदव्यंजकात्प्र-
 यत्नाद्विलक्षणः सर इति पदव्यंजकः प्रयत्नः स चोपक्र-
 मतः सर इति पदव्यक्तिलक्षणफला वच्छिन्नः पूर्वापरीभू-
 त एकस्तदाक्षितं भागानां सादृश्योपधानभेदकत्विता-
 नां परमार्थसतामभावादभागं अतएव पूर्वापरीभूत-
 भामाभावादक्रमं ननु वर्णाः पूर्वापरीभूतास्ते चास्य भा-
 गा इति कथमक्रममभागं चेत्यत आह अवर्णनस्य

वर्णाभागाः किंतु सादृश्योपधानभेदात्पदमेव तेन तेना
 कारेणापरमार्थसताप्रथतेन हिमणिकृपाणदर्पणादि
 वर्त्तानिमुखानिमुखस्य परमार्थसतोऽवयवाद्बुद्धिबौ
 द्धमनुसंहारबुद्धौ विदितमस्य वर्णप्रत्ययस्य व्यापारः सं
 स्कारः पूर्ववर्णानुभवजनितसंस्कारसहितस्तेनोप-
 स्थापितं विषयीकृतं वर्णानुभवतत्तत्संस्काराणां च प-
 दविषयत्वमुपपादितमधस्तात्स्यादेतदभागमक्रम
 मवर्णचेत्पदतत्त्वं कस्मादेवंविधं कदाचिन्नप्रथतेन
 हिलाक्षारसावसेकोपधानापादितारुणभावः स्फटि
 कमणिस्तदपगमेस्त्वच्छब्दवलेनानुभूयते तस्मात्सार
 मर्थिकाएव वर्णादित्यत आह परत्रेति प्रतिपिपादयि
 ष्यावर्णैरेवाभिधीयमानैरुच्चार्यमाणैः श्रूयमाणश्च
 श्रोतृभिरनादियेयिं वागव्यवहारो विभक्तवर्णपदनि
 बंधनस्तज्जनितावासनासाध्यनादिरेव तदनुविद्ध्या
 तद्वासितया लोकबुद्ध्या विभक्तवर्णरचितपदावगा-
 हिन्यासिद्धत्वरमार्थवत्संप्रतिपत्त्या संवादेन वृद्धानां
 पदप्रतीयते एतदुक्तं भवति अस्तिकश्चिदुपाधिर्य उप-
 धेयेन संयुज्यते वियुज्यते च यथा लाक्षादिस्तत्र तद्वि-
 योगे स्फटिकः स्वाभाविकेन स्वच्छवलेन रूपेण प्रका-
 शत इति युज्यते तदप्रत्ययस्य तु प्रयत्नभेदोपनीतध्वनि
 भेदादन्यतो नुत्यादात्तस्य च सदा सादृश्यदोषदूषितत-
 या वर्णात्मनैव प्रत्ययजनकत्वमिति कुतो निरुपाधिनः

पदस्य यथा यथा ह ध्वेनयः सदृशात्मानो विपर्ययोऽस्य हे
 तवः उपलम्भकमेतेषां विपर्ययोऽस्य कारणं उपायः
 तान् च नियतः पददर्शितदर्शिनां ज्ञानस्यैव च बाधे यलो
 के श्रुवमुपप्लवङ्ग इति यतः पदात्मा विभक्तवर्णरूपितः
 प्रकाशते अतः अतः स्थूलदर्शी लोको वर्णानेव पदम्
 भिन्नमनमानस्तानेव प्रकारभेदभाजोर्थभेदे संकेतय
 तीत्याह तस्येति तस्य पदस्या जानत एकस्यापि संके
 तबुद्धितः स्थूलदर्शी लोकहिताय वर्णात्मना विभागः
 विभागमाह एतावतां न न्यूनानामधिकानां वा एवं
 जातीयकोनैरन्तर्यक्रमविशेषः अनुसंहार एकबुद्ध्यु
 पग्रहः एकस्यार्थस्य गोत्वादेर्वाचक इति ननु यद्येक
 स्यार्थस्यायं शब्दो वाचक इति संकेतः हंत भोः शब्दा
 र्थयोर्नैतरेतराध्यासस्तर्हीत्यत आह संकेतस्त्विति

दिगोचरो न च पदार्थमात्रं तद्गोचरः किंतु वाक्यार्थ इति
 वाक्यार्थपरा एव सर्वेशब्दास्तेन स एव तेषामर्थः अ
 तो यत्रापि केवलस्य पदस्य प्रयोगस्तत्रापि पदंतरे
 ण सदैव कीकृत्य ततोर्थो गम्यते न तु केवलात्कस्मात्त
 न्मात्रस्यासामर्थ्यात् तथा च वाक्यमेव तत्र तत्र वाच
 कं न तु पदानितद्वा गतया तु तेषामप्यस्ति वाक्यार्थवा
 चकशक्तिपदार्थ इव पदभागतया वर्णानां तेन यथा व
 र्ण एकैकः सर्वपदार्थाभिधानशक्तिप्रवित एवं पदमप्ये
 कैकं सर्ववाक्यार्थाभिधानशक्तिप्रवितं तदिदमुक्तं स
 र्वपदेषु चास्ति वाक्यशक्तिः वक्ष्यते अस्तीति गम्य
 ते अथ्याह तास्ति पदसहितं वक्ष्यति पदं वाक्यार्थे व
 र्तेत इति तद्वा मत्वा वृक्षपदं तत्र वर्तेते कस्मात्पुनर
 स्तीति गम्यत इत्यत आह न सत्तां पदार्थो व्यभिचरती
 ति लोक एव हि पदानामर्थो वधारणोपायः स च केव
 लं पदार्थमस्यर्थेनाभिसमस्य सर्वत्र वाक्यार्थो करोति
 सोऽयमव्यभिचारः स तदा पदार्थस्य अत एव शब्दव
 त्तिविदां व्यवहारो यत्रान्यक्रियापदं नास्ति तत्रास्ति
 भवतिर्वापरः प्रयोक्तव्य इति क्रियाभेदा व्यभिचारि
 प्रातिपदिकमुक्ता क्रियाभेदं कारका व्यभिचारेण दर्श
 यति तथा च पचतीत्युक्त इति पचतीत्युक्तेति कारक
 मात्रस्य तदन्वययोग्यस्यावगमात् अन्यव्यावृत्तिपर
 रस्तद्देदानामनुवादः तदेवं भेद एव वाक्यार्थ इति

तथानपेक्षमपि पदं वाक्यार्थवर्तमानं दृश्यत इति सुत
 रामस्ति वाक्यशक्तिः पदानामित्याह दृष्टं चेति न चैता
 वतापि श्रोत्रियादिपदस्य स्वतंत्रस्यैवं विधार्थप्रत्याय
 नं नयावदस्त्यादिभिरभिसमासोऽस्य भवति तथा चास्या
 पि वाक्यावयवत्वात्कल्पितत्वमेवेति भावः स्यादेतत्स
 दानामेव चेद्वाक्यशक्तिः कृतं तर्हि वाक्येन तेभ्य एव तद्
 वसायादित्यत आह तत्र वाक्यद्विति उक्तमेतत्तन्केव
 लात् पदात्पदार्थः प्रतिपि स्थितः प्रतीयते न यावदेतत्प
 दांतरेण अभिसमस्यत इति तथा च वाक्यात्पदान्यपोद्धृत्य
 कल्पितानि वाक्यार्थाच्चापोद्धृत्य तदेकदेशं कारकं वा क्रि
 यां वा तत्पदं प्रकृत्यादि विभागकल्पनया व्याकरणीयम
 न्वाख्येयं किमर्थं पुनरेतावता क्लेशेनान्वाख्यायत इत्यतः
 इत्यत आह अन्यथेति घटो भवति भवति भिक्षां देहि भव
 तिति षतीति नामाख्यातयोश्च साम्यात् एवमश्वस्त्वं अ
 श्वोयातीति एवमजापयः पिब अजापयः शत्रूनि तिति नामा
 ख्यातसारूप्यादनिर्ज्ञातं नामत्वेनाख्यातत्वेन वा अन्वा
 ख्यानाभावे निष्कृष्याज्ञातं कथं क्रियायां कारके वा व्याक्रि
 येत तस्माद्वाक्यात्पदान्यपोद्धृत्य व्याख्यातव्यानि न तु अ
 न्वाख्याना देवपारमार्थिको विभागः पदानामिति तदेवं
 शब्दरूपं व्युत्पाद्य शब्दार्थप्रत्ययानां संकेतापादितसंकर
 राणामसंकरमाख्यातुमुपक्रमते तेषां शब्दार्थप्रत्ययानां
 विभागः तद्यथा श्वेतते प्रासाद इति क्रियार्थः शब्दः स्फुरत्

रोह्यत्रपूर्वापरीभूतायाः क्रियायाः साध्यरूपायाः सिद्धरूपः
 क्रियार्थः श्वेतद्विभिन्नः शब्दः यत्रापिशब्दार्थयोः सिद्ध
 रूपत्वं तत्राप्यर्थादस्ति शब्दस्य भेद इत्याह श्वेतः प्राप्ता
 दद्वितीकारकार्थः शब्दोभिहितत्वाच्चकारकविभक्तेर
 भावः अर्थविभजते क्रियाकारकात्मा तदर्थस्तयोः श
 ब्दयोरर्थः क्रियात्मा कारकात्मा च प्रत्ययं विजते प्रत्यय
 श्वेति च शब्देन तदर्थ इत्येतत्सदृशानुक्रुष्यते तदत्रान्य
 पदार्थप्रधानं संबध्यते स एव क्रियाकारकात्मार्यो यस्य स
 तथोक्तः नन्वभेदेन प्रतीतेः शब्दार्थप्रत्ययानां संकराकुतः प्रवि
 भाग इत्याशयवान् नृद्वितिकत्वादिति उत्तरमाह सोयमित्यभिसंधादितिरा
 केतोपाधिरेकाकारप्रत्ययोनितुतात्त्विक इत्यर्थः संकेत-
 स्य निमित्ततादर्शिता संकेत इति सप्तम्यापरमार्थमाह यस्तु
 श्वेतोर्थ इति अवस्थानचपुराणत्वादयः सहगतः संकीर्ण ए
 वं च प्रविभागसंयमाद्योगिनः सर्वेषां भूतानां पञ्चमृगंसरी
 सपवयः प्रभृतीनां यानि हता मितत्राप्यव्यक्तं पदं तदर्थः त
 प्रत्ययश्चेति तदिह मनुष्यवचनवाच्यप्रत्यये प्रकृतः संय
 मः समानाजातीयतया तेष्वपि कृत एवेति तेषां रूतं तद-
 र्थं भेदं तत्प्रत्ययं च योगीजानातीति सिद्धं संज्ञान जाहि
 संस्काराः स्मृतेर्हेतवो अविद्यादिसंस्कारा अविद्यादीनां
 क्लेशानां हेतवः विपाको जात्यायुर्भोगरूपस्तस्य हेतवो ध
 र्मा धर्मरूपाः पूर्वेषु भवेष्वभिसंस्कृताः निष्पादिताः स्वका
 णैर्यथा संस्कृतं व्यंजनं कृतमिति गम्यते परिणामचेष्टा

निरोधशक्तिजीवनान्येव धर्माश्चित्तस्य तद्दृष्टपरिदृष्टाश्चि-
 त्तधर्मास्तेषु श्रुतेषु नुमितेषु सपरिकरेषु संयमः संस्कारा-
 णां द्वयेषां साक्षात्क्रियायै समर्थः अस्तु तत्र संयमान्तसा-
 क्षात्कारः पूर्वजाति साक्षात्कारस्तु कुत इत्यत आह न च देशे-
 ति निमित्तं पूर्वशरीरमिन्द्रियादिसानुबंधसंस्कारसाक्षा-
 त्कार एव नान्तरीकतया जात्यादिसाक्षात्कारमाक्षिपती-
 त्यर्थः स्वसंस्कारसंयममरकीयेष्वतिदिशति परत्राप्येव
 मिति अत्र श्रद्धासादेहेतुमनुभवत आवक्ष्यस्यैगीष-
 वेण संवादमुपन्यस्यति अत्रानुश्रूयत इति महाकल्पः
 महासर्गः तनुधर इति निर्माणकायसंपदुक्ताभव्यः शो-
 भनो विगलितरजस्तमोमल इत्यर्थः प्रधानवशित्वमैश्व-
 र्यं तेन हि प्रधानं विक्षोभ्यस्मैमादृशीं कार्येन्द्रियसंपदं-
 दित्सति तस्मै तादृशीं दत्ते परकीयानि च कार्येन्द्रियसहसा-
 णि निर्मायांतरिक्षे दिवि भुवि च यथेच्छं विहरतीति संतो-
 षो हि तस्मादस्यो बुद्धिसत्त्वस्य प्रशांतता धर्मः मनं परप्रस-
 यस्य चित्तमात्रस्य साक्षात्कारणादिति यथा संस्कारसाक्षा-
 त्कारः तदनुबंधपूर्वजन्मसाक्षात्कारमाक्षिपत्येवं परचि-
 त्तसाक्षात्कारोऽपि तदालम्बनसाक्षात्कारमाक्षिपेदिति प्रा-
 षे आहनत्वा त्सानुबंधसंस्कारविषयोऽसौ संयमः अयं
 तु परिचित्रविषय इत्यभिप्रायः का तम् पंचा-
 त्मकः कायः स च स्तवत्तया चाक्षुषो भवति रूपे-
 ण हि कायश्च तद्रूपं च चक्षुर्ग्रहणकर्मशक्तिमनुभवति

तत्रयदारूपे संयमविशेषोयोगिनांक्रियते तदारूपस्य
 ग्राह्यशक्तीरूपवत्कायप्रत्यक्षताहेतुस्तभ्यते तस्माद्ग्रा
 ह्यशक्तिस्तंभेसस्यतर्द्धानंयोगिनस्ततःपरकीयचक्षुर्जनि
 तेनप्रकाशेनज्ञानेनासंप्रयोगश्चक्षुर्ज्ञानाविषयत्वंयो-
 गिनःकायस्येतियावत्तस्मिन्कर्तव्यंतर्द्धानंकारणमि
 त्यर्थःएतेनेतिकार्यशब्दस्पर्शरसगंधसंयमात्तद्ग्राह्य-
 शक्तिस्तंभेश्रोत्रत्वग्रसनघ्राणप्रकाशसंप्रयोगेंतर्द्धान
 मितिस्त्रमूहनीयं सोवा आयुर्विपाकंच कर्मद्विविधं
 सोपक्रमंनिरुपक्रमंचयत्खल्वेकभविकंकर्मजात्या
 युर्भोगहेतुस्तदायुर्विपाकंतच्च किंचित्कालानपेक्षमेव
 भोगदानाद्यप्रस्थितं दत्तबहुभोगमल्पावशिष्टफलंप्रव
 त्तव्यापारंकेवलंतत्फलस्यसहस्राभोक्तुमेकेनशरीरेणा
 शक्यत्वाद्विलंबनेतदिदंसोपक्रममुपक्रमोव्यापारस्तत्सा
 हितमित्यर्थः तदेवतु दत्तस्तोकफलंतत्कालमपेक्ष्यदा
 नायव्याप्रियमाणंकादाचित्कमंदव्यापारंनिरुपक्रमं-
 एतदेवनिदर्शनाभ्यांविशूद्यति तत्र यथेतिअत्रैववि

रितं वा सर्वमाहेंद्रजालादिव्यतिरेकेण ग्रामनगरादिस्व
 र्गमभिमन्यते मनुष्यलोकमेव देवलोकमिति मैति मै
 त्स्यादिषु संयमानैः त्र्यादिवलान्यस्य भवंति तत्र मैत्रीभा
 वनातो बलं येन जीवलोकसुखाकरोति ततः सर्वहि
 तो भवति एवं बरुणा बलात् प्राणिनो दुःखात् दुःखहे
 तो वा समुद्धरति एवं मुदिता बलाज्जीवलोकस्य माध्य
 स्थमाधत्ते वक्ष्यमाणौ पयिकं भावनाकारणत्वं समाधे
 राह भावनातः समाधिर्यः संसंयमः यद्यपि धारणा ध्यान
 समाधि त्रयमेव संयमो न समाधिमात्रं समाध्यनंतरं का
 र्योत्पादात् समाधेः प्राधान्यात् तत्र संयम उपचरितः कचि
 त् भावना समाधिरिति पाठः तत्र भावना समाधी समूहस्य
 संयमस्यावयवौ हेतू भवतः वीर्यं प्रयत्नः तेन मैत्र्यादि ब
 लवतः पुंसः सुखितादिषु परेषां कर्तव्येषु प्रयत्नोऽवध्यो भ
 वतीति उपेक्षोदासीन्यं न तत्र भावनानापि सुखादिवद्वा
 व्यं किंचिदस्तीति वलीयस्य बल संयमस्तस्य बलं लभते
 इति प्रनसंक्षेपे व्यवहिते विप्रकृष्टे वार्ये संयमेन विन्यस्य
 तमधिगच्छति २३ भुमात् आध्रुवादितो मेरु पृथान् देवम
 नेन संग्रहं श्लोकांतेन संक्षेपतः सप्तलोकानुपन्यस्य विस्त
 रिणाह तत्रावीचेरिति घनशब्देन पृथिव्युच्यते भूमिः स्थान
 मित्यर्थः एते महानरका अनेको पनरकपरिवारा बोद्धव्याः
 एतानेव नामांतरैरेणोपसंहरति महेतितस्य सूर्यप्रचाराद्वा
 त्रिदिवं लग्नमिव विवर्तते यमेवास्य भागं सूर्यस्त्यजति त

त्ररात्रिर्यमेवभागमलंकरोति तत्रदिनमिति सकलजंबू
 द्वीपपरिणाममाह तदेद्योजनशतसहस्रं किंभूतंयोज-
 नानांशतसहस्रमित्याह सुमेरोर्दिशिदिशितदूर्ध्वेनपंचा-
 शतायोजनसहस्रेण व्यूढं संक्षिप्तं यतोऽस्य मध्यस्थः सुमे-
 रुः समुद्राश्च सर्पपराशिला इति द्विगुणा द्विगुणा इति संबंधः य-
 था सर्पपराशिर्नव्रीहिराशिरिवोच्छ्रितो नापि भूमि समस्त-
 या समुद्राऽप्यपीत्यर्थः विचित्रैः शैलैरवतंसैरिव सह वर्तते
 इति सविचित्रशैलावतंसा द्वीपास्तदेतत्सर्वं स द्वीपविपि-
 ननगनगरनीरधिमालावलयलोका लोकपरिवृतं विश्वं
 भ्रामंडलं ब्रह्मांडमप्येव व्यूढं संक्षिप्तं सुप्रतिष्ठितं संस्थानं
 सन्निवेशो यस्य तत्तथोक्तं ये यत्र प्रतिवसन्ति तत्र तान् दर्श-
 यति तत्र पाताल इति ८२ सुमेरोः संनिवेशमाह सुमेरुरि-
 तितदेवं भूलोकं सप्रकारमुक्त्वा सप्रकारमेवांतरिक्षं लो-
 कमाह ग्रहेति विक्षेपो व्यापारः स्वर्लोकमादर्शयति मा-
 हेंद्रनिवासिन इति देवानकाया देवजातयः षण्णाम-
 पि देवनिकायानां रूपोत्कर्षमाह सर्वे संकल्पसिद्धा इ-
 ति संकल्पमात्रादेवैषां विषया उपनमंति चंदारकाः पू-
 ज्याः कामभोगिनी मैथुनप्रियाः श्रोत्रपादिकदेहाः पित्रो-
 संयोगमंतरेणाकस्मादेव दिव्यशरीरमेषां धर्मविशेषा-
 तिसंस्कृतेभ्योऽणुभ्यो भूतेभ्यो भवतीति महर्लोकमाह
 महतीति महाभूतवशिनः यद्यदेतेभ्यो रोचते तत्तदेव
 महाभूतानि प्रयच्छति तदिच्छातश्च महाभूतानि तेन तेन सं-

स्थानेनावतिष्ठते ध्यानमात्रतत्ताः पुष्टाभवति जनलोक
 माह प्रथमदत्तुक्तक्रमेण भूतेन्द्रियवशिन इति भूतानि
 पृथिव्यादीनि इंद्रियाणि श्रोत्रादीनियथानियोजुमि
 ष्णतितथैव नियुज्यंते उक्तक्रमापेक्षया द्वितीयं ब्रह्मणस्त
 पो लोकमाह द्वितीय इति भूतेन्द्रियं प्रकृतिवशिन इति
 प्रकृतिः पंचतन्मात्राणितद्वर्णिनः तदिच्छातो तन्मात्रा
 एव कायाकारेण परिणमंत इत्यागमिकः द्विगुणेति त्रा
 भास्वरेभ्यो द्विगुणायुषो महाभास्वरास्तेभ्योपि द्विगुणायु
 षः सत्यमहाभास्वरादित्यर्थः ऊर्ध्वमिति ऊर्ध्वं सत्यलो
 के अतिहृतज्ञाना आवीचेस्तु प्रभृत्या तपोलोकं सू
 क्ष्मव्यवहितादिसर्वं विजानंतीत्यर्थः तृतीयं ब्रह्मणः
 सत्यलोकमाह तृतीय इति अकृतो भवनस्य गृहस्य =
 न्यासेयैस्ते तथोक्ताः आधाराभावादेवं स्वप्रतिष्ठाः स्वे
 पुशरीरेषु प्रतिष्ठायेषां ते तथोक्ताः प्रधानवशिनस्तदि
 क्षतः सत्वरजस्तमांसि प्रवर्तते यावत्सर्गायुषः तथा च
 श्रूयते ब्रह्मणा सह ते सर्वे संप्राप्ते प्रतिसंचरे परस्यां ते कृ
 तात्मानः प्रविशंति परंपदमिति तदेवं चतुर्णां देवनि कायानां सा
 धारणधर्मानुक्तानामविशेषग्रहणेन धर्मविशेषानाह तत्रेति
 अच्युतानामदेवाः स्थूलविषयध्यानसुखाः तेन ते तृप्यंति शुद्ध
 निवासानामदेवाः सूक्ष्मविषयध्यानसुखाः तेन ते तृप्यंति सत्या
 भानामदेवा इंद्रियविषयध्यानसुखास्तेन ते तृप्यंति संज्ञासंज्ञिना
 नामदेवा अस्मितामात्रध्यानसुखास्तेन ते तृप्यंति त एते सर्वे संप्र

ज्ञातसमाधिमुपासते ८३ अथासंप्रज्ञातसमाधिनिष्ठा-
 विदेहप्रकृतिलयाः कस्मान्नलोकमध्येन्यस्यंते इत्यत
 आह विदेहप्रकृतिलयास्त्विति बुद्धिवृत्तिमंतो हि द-
 र्शितविषयालोकयात्रां वहंतो लोकेषु वर्तन्ते न चैवं वि-
 देहप्रकृतिलयाः सत्यपि साधिकारत्व इत्यर्थः तदे-
 तदा सत्यलोकमाचारी चैर्योगिना साक्षात्कारणीयं सूर्य-
 र्यद्वारे सुषुम्नायां नाड्यां न चैतावतापि तत्साक्षात्का-
 रो भवतीत्यत आह एव तावदन्यत्रापि सुषुम्नाया
 अन्यत्रापि योगोपाध्यायोपदिष्टेषु यावदिदं सर्वजग-
 द्दृष्टमिति बुद्धिसत्त्वं हि स्वभावत एव विश्वप्रकाशनस-
 मर्थं तमोमलावृतं यत्रैव रजसोद्वाह्यते तदेव प्रका-
 शयति सूर्यद्वारसंयमोद्घाटितं भुवनं प्रकाशयति न चै-
 व मन्यत्रापि प्रसंगस्तसंयमस्य तावन्मात्रोद्घाटनसा-
 मर्थ्यादिति सर्वमवदातं तत्र तत्र जिज्ञासायां योगिन-
 स्तत्र तत्र संयमः एवं क्षुत्पिपासानिवृत्तिहेतुः संयमः
 सैष्ये हेतुश्च सूत्रपदैरुपदिष्टो भाष्येण निगदव्याख्या
 तेन व्याख्यात इति न व्याख्यातः मूलमूर्द्धशब्देन सुषु-
 म्ना नाडी लक्ष्यते तत्र संयम इति प्रांवं प्रतिभा ऊहस्त-
 द्रवंप्रातिभं प्रसंख्यानहेतु संयमवतो हितत्त्वकर्षे प्रसं-
 ख्यानोदयपूर्वलिङ्गं यदूहजं ज्ञानं तेन सर्वं विजानाति
 योगी तच्च प्रसंख्यानसन्निधायनेन संसारान्तरयती-
 तितारकं हवित् हृदयपटव्याचष्टे यदिदमस्मिन्नलपु

रवहत्वादात्माब्रह्मतस्यपुरनिलयस्तद्धितत्रविजाना-
 तित्वमितिदहरगर्त्त तदेवपुंडरीकंअधोमुखं वेश्मम-
 नसःचित्तसंवेदनत्वेहेतुमाह तत्रविज्ञानतत्रसंय-
 माच्चित्तविजानातित्वदृष्टिर्विशिष्टं सनयत्रप्रकाश-
 रूपस्यातित्वदृष्टस्य नितांताभिभूत रजस्तमस्तयाविवे-
 कख्यातिरूपेणपरिणतसंबुद्धिसत्त्वस्यात्यतिकश्चैत-
 न्यादसंकरस्तत्रकैव कथा रजस्तमसोजडस्वभावयो-
 रित्याशयवान्सूत्रकारःसत्त्वपुरुषयोरित्युवाच इम-
 मेवाभिप्रायंगृहीत्वाभाष्यकारोप्याह बुद्धिसत्त्वप्रख्या-
 शीलमिति नप्रख्याशीलमात्रमपितु विवेकख्यातिरूपे-
 णपरिणतमतोनितांतशुद्धप्रकाशतयात्यंतसारूप्य-
 चैतन्येनेतिसंकरइत्यतआह समानेति सत्त्वेनोपनि-
 बंधनमविनाभावःसंबधःसमानसत्त्वोयतिबधनय-
 योरजस्तमसोस्तितयोक्तेवशीकारोभिभवःअसंकरमा-
 ह तस्माच्चैति चकारोप्यर्थः नकेवलंरजस्तमोभ्यामि-
 त्यर्थः परिणामिनइति वैधर्म्यमपरिणामिनःपुरुषा-
 दुक्तप्रत्ययाविशेषः शांताच्चारमृदस्तायाबुद्धेश्चैतन्य-
 विबोद्धाहेणचैतन्यस्यशांताद्याकाराप्यारोपश्चद्रुम-
 सइवस्वच्छसलिलप्रतिविवितस्य तत्कपनात् कपना-
 रोपःभोगहेतुमाह दर्शितविषयत्वादिति असं-
 ध्याख्यातंननुबुद्धिसत्त्वस्तुपुरुषमिन्नं भोगस्तुपुंसःकु-
 तोभिद्यते इत्यतआह सभोगप्रत्ययोभोगरूपःप्रत्य

यः सत्वस्यातः परार्थत्वाद्दृश्योभोग्यः सत्त्वहि परार्थसह
 तत्वात्तद्धर्मश्चभोगः इति सोऽपि परार्थः यस्मै च परस्मा
 असौ तस्य भोक्तुर्भोग्यः अथवानुकूलप्रतिकूलवेदनी
 यस्तु सुखदुःखानुभावोभोगः न चायमात्मानमेवानु-
 कूलयति प्रतिकूलयति वा स्वात्मनि दृष्टिर्विरोधाद्
 तेनानुकूलनीयप्रतिकूलनीयार्थोभोगः समोक्ता आत्मा
 तस्य दृश्योभोग्य इति यस्तु तस्मात्परार्थोद्दिशिष्ठ इति परा-
 र्थादिति प्रचम्य न्यपदाध्याहारैण व्याख्याता स्यादेत-
 द्गुरुषु विषयाच्चेत्प्रज्ञाहन्तमोः पुरुषः प्रज्ञायाः प्रज्ञेय इ-
 ति प्रज्ञांतरमेव तत्र तत्रेति अनवस्थापात इत्यत आ-
 ह न च पुरुषप्रत्ययेनेति अयमभिसंधिः चित्त्वाजडः प्र-
 काशयते न जडेन चितिः पुरुषप्रत्ययस्त्वचिदात्मा क-
 थंचिदात्मानं प्रकाशयेत् चिदात्मा त्वपराधीनप्रकाशो
 जडं प्रकाशयतीति युक्तम् बुद्धिसत्त्वेनेति अचिद्रूपता
 दात्मेन जडत्वमाह बुद्धिसत्त्वगतपुरुषप्रतिबिंबात्
 वनात् पुरुषालंबनं न तु पुरुषप्रकाशनात् पुरुषा-
 लंबनं न तु पुरुषप्रकाशनात् पुरुषालंबनं बुद्धिसत्त्व
 मेव तु तेन प्रत्ययेन संक्रांतपुरुषाप्रतिबिंबं पुरुष
 छायापन्नं चैतन्यमालंबत इति पुरुषार्थः अत्रैव श्रुति
 मुदाहरति तथा ह्युक्तमीश्वरेण विज्ञातारमिति न के-
 नचिदित्यर्थः न च स्वार्थसंयमो न यावत्तदधानं स्वका-
 र्यं पुरुषज्ञानमभिनिर्वर्तयति तावत्तस्य पुरस्ताद्यावि

भूतीराधत्तेताःसर्वोदर्शयति तत्ते तदनेनयोगजधर्मो
 नुगृहीतानां मनःश्रोत्रत्वक् चक्षुर्जिह्वाघ्राणानां यथा
 संख्यं प्रतिज्ञानदिव्यशब्दाद्यपरोक्षहेतुभावोक्तः
 श्रोत्रादीनां पंचानां दिव्यशब्दाद्युपलभकानां तात्रि-
 काः संज्ञाः श्रावणाद्याः सुगमं भाष्यं कदाचिदात्मविष-
 यसंयमप्रवृत्तस्तत्त्वभावादमूर्यांतरसिद्धीरधिगम्य
 कृतार्थमन्यः संयमाहिरमेदत आह तेयः व्युत्थितचि-
 तोहिताः सिद्धीरभिमन्यते जन्मदुर्गतद्रवद्रविणक
 णिकामपि द्रविणसंभारं योगिना तु समाहितचित्ते
 नोपनताभ्योपिताभ्यो विरंतव्यं अभिसंहिततापत्रया
 त्यंतिकोपशमरूपपरमपुरुषार्थः सखत्वयं कथंतस्म
 त्यनीकासु सिद्धिषु रज्यते तिसृजभाष्ययोरर्थः तदेवं
 ज्ञानरूपमैश्वर्यं पुरुषं दर्शनार्थं संयमफलमुक्ताक्रि-
 यारूपमैश्वर्यं संयमफलमाह वंशः समाधिवलादि-
 ति बंधकारणसंयमवलात् प्राधान्यात् समाधिग्रह-
 णं प्रचरत्यनेनास्मिन्निति प्रचारः चित्तस्य गमागमा
 ध्वानो नाड्यः तस्मिन् प्रचारे संयमात्तद्देहनं तस्माच्च
 बंधकारणं शैथिल्यात् न तेन प्रतिबध्यते अप्रति-
 बद्धमप्युन्मार्गेण गच्छन् स्वशरीराद्प्रत्यूहं निष्क्रा-
 मति न च परशरीरमाविशति तस्मात्तत्प्रचारोपि ज्ञा-
 तव्यः इंद्रियाणि च चित्तानुसारीणि परशरीरे यथा
 धिष्ठानं निविशंते इति उच्च समस्तेन्द्रियवृत्तिर्जीव

नंप्राणादिलक्षणाप्राणादयो लक्षणं यस्याः सा तथोक्ता द्व
 यौ द्वियाणां वृत्तिर्बोधाभ्यन्तरी च बाह्या रूपाद्यालोचनल
 क्षणाभ्यन्तरी तु जीवनं सहिप्रयत्नभेदः शरीरोपगृ
 हीतमास्तक्रियाभेदहेतुः सर्वकरणसाधारणः यथाहुः
 सामान्यकरणवृत्तिः प्राणाद्यावायवः पंचेति तैरस्यल
 क्षणीयत्वात् तस्य प्रयत्नस्य क्रियाकार्यं पंचतपो प्राण
 आनासिकाग्रादा च हृदयादवस्थितः असितपीताहार
 परिणतिमिदं संतत्र तत्र स्थाने सममनुरूपं नयन्समा
 नः आहृदयादा च नाभेरस्य स्थानं मूत्रपुरीपुरीष-
 गर्भादीनामपनयनहेतुरपानः आनाभेरान्वपादतलाद
 स्य वृत्तिः उन्नयनादूर्ध्वं नयनाद्रसादीनामुदानः आ
 नासिकाग्रात् आच शिरसो वृत्तिरस्य व्यापी व्यानः एषा
 मुक्तानां प्रधानं प्राणस्तदुक्रमे सर्वोक्रमश्रुतेः प्राणामु-
 क्रामंतमनु सर्वे प्राणा उक्रामंतीति तदेवं प्राणादी-
 नां क्रियास्थानभेदेन भेदं प्रतिपाद्यस्त्रार्थमवतारयति
 उदानजयादिति उदाने कृतसंयमस्तज्जयाज्जलादि
 भिर्न प्रतिहन्यते उक्रांतिश्चार्चिरादिमार्गेण भवति प्रपा
 णकाले तस्मात्तामुक्रांतिं वशित्वेन प्रतिपद्यते प्राणादि
 संयमान्तद्विजये भूतजय एताः क्रियाः स्थानविजयादि
 भेदास्ततिपत्तव्यः सनं तेजसः शरीरस्योपध्मानमुत्तेज
 नं स्वार्थसंयमादन्वाचयं शिष्टं श्रावणाद्युक्तं संप्रति श्राव
 णाद्यर्थादेव संयमाद्व्रावणादि भवतीत्याहुः श्रोत्रसंयमः

च पृथिव्यांगंधवर्जचत्वारोऽप्सुर्गंधरसवर्जत्रयस्तेजसि
 गंधरसरूपवर्जद्वेनभस्वतिशब्दंवाकाशतएतर्द्द
 शाविशेषाः सहाकारादिभिर्धर्मैः स्थूलशब्देन परिभा
 षिताः शास्त्रे तत्रापि पार्थिवास्तावद्धर्माः आकारोगौर
 वंरौक्ष्यंवरणं स्थैर्यमेवचवृत्तिर्भेदः समाकाशस्यकाठि
 न्यं सर्वभोग्यता अपांधर्माः स्नेहः सौक्ष्म्यं प्रभाशौक्ल्य
 मार्दवंगौरवंचयत् शैत्यरसापवित्रत्वं संधानंचौदका
 गुणाः तेजसाधर्माः ऊर्ध्वभाक् पाचकं दग्धपाचकं ल
 घुभास्वरप्रध्वंस्योजस्विवैतेजः पूर्वाभ्यांभित्तलक्षणं वा
 यवीयाधर्माः तिर्यग्ज्ञानं पवित्रत्वमाक्षेपोनोदनंबलं
 बलमन्त्रायतारौक्ष्यंवायोर्धर्माः पृथग्विधाः आकाशीः
 याधर्माः सर्वतोगतिरव्यूहो विष्टंभञ्जेतिच त्रयः आका
 शधर्मा व्याख्याता पूर्वधर्मविलक्षणा इति तएतआ
 कारप्रभृतयोधर्मसैः सहेति आकारश्च सामान्य वि
 शेषेगोत्रादिः द्वितीयरूपमाह द्वितीयरूपं स्वसामा
 न्यमूर्तिः सांसिद्धिकंकाठिन्यं स्नेहोजलं मज्जापुष्टि
 लाधानहेतुः बन्धिरुष्मता औदर्ये सौर्ये भौमेच सर्वे
 त्रैव तेजसि समवेतोऽस्मतेति सर्वचैतद्धर्मधर्मिणोर
 भेदविवक्षयाभिधानंवायुः प्राणामीवहनशीलः त
 दाहचलनेन तणादीनां शरीरस्याटनेनचसर्वगंवायुसा
 मान्यं नामित्वमनुमीयते सर्वतोगतिराकाशः सर्वत्रश
 दोपलब्धिदर्शजात् ओत्राश्रयाकाशगुणेन हि शब्देन

हनोयं कानं कायाकाशसंबन्धसंयमाद्बालघुनिवा-
 त्कलादौ कृतसंयमापत्तिचेतसस्तस्थ तदंजनतांल
 ध्वेति सिद्धिक्रममाह जलइति अपरमपि परशरीरा
 वेशहेतुसंयमं क्लेशकर्मविपाकक्षयहेतुमाह वयः
 विदेहमात्रमाह शरीरादिति अकल्पितायामहावि
 देहायाथ उपायस्तस्य दर्शनाय कल्पितां विदेहमाह
 सायदीति वृत्तिमात्रकल्पनाज्ञानमात्रं तेन महावि
 देहमाह यात्विति उपायेपेयते कल्पिताकल्पितयो
 राह तत्रेति किंपरशरीरावेशमात्रमितेनेत्याह तत्
 श्वेति ततोधारणात्तमहाविदेहायामनःप्रवृत्तेः सि
 द्धिः क्लेशश्चकर्मच ताभ्यांविपाकत्रयं जात्यायुर्भोगाः
 तदेतद्रजस्तमोमूलंविगलित रजस्तमसः सत्त्वमात्रा
 त् विवेकरव्यातिमात्रसमुत्पादात्तदेतद्दिपाकत्रयर-
 जस्तमोमूलतया तदात्मकं सद्बुद्धिस्त्वमावृणोति त
 त् क्षयाच्च निरावरणयोगिचित्तयथेच्छं विहरति वि-
 जानातिचेति स्थूलः स्थूलं च स्वरूपं च सूक्ष्मं चान्वयश्चा
 र्थवत्त्वंचेति स्थूलस्वरूपसूक्ष्मान्वयार्थवत्त्वानि तेषुसं
 यमात्तज्जयः स्थूलमाह तत्रेति पार्थिवाः पाथसीयास्तै
 जसा वारयवीयाः आकाशीयाः शब्दस्पर्शरूपरसगंधा-
 यथासंभवंविशेषाः षड्गं गाधारादयः शीतोष्मादयोनी
 लपीतादयः कषायमधुरादयः सुरभ्यादयः एतेहिनाम
 रूपप्रयोजनैः परस्परतौभियतइतिविशेषाः एतेषांपं

च पृथिव्यांगंधवर्जचत्वारोऽप्सुर्गंधरसवर्जत्रयस्तेजसि
 गंधरसरूपवर्जं ह्येनमस्वतिशब्दं वाकाशतएतद्देह
 शाविशेषाः सहाकारादिभिर्धर्मैः स्थूलशब्देन परिभा
 षिताः शास्त्रे तत्रापि पार्थिवास्तावद्धर्माः आकारोगौर
 वं रौक्ष्यं वरणं स्थैर्यमेव च वृत्तिर्भेदः समाकाशस्य काठि
 न्यं सर्वभोग्यता अपांधर्माः स्नेहः सौक्ष्म्यं प्रभाशौक्य
 मार्दवं गौरवं च यत् शैत्यरक्षापवित्रत्वं संधानं बौद्धका
 गुणाः तैजसाधर्माः ऊर्ध्वमाक् पाचकं दग्धपाचकं ल
 घुभास्वरप्रध्वंस्योजस्विवैतेजः पूर्वाभ्यां भिन्नलक्षणं वा
 यवीयाधर्माः तिर्यग्ज्ञानं पवित्रत्वमाक्षेपो नोदनं बलं
 बलमक्षय्यत्वारौक्ष्यं वायोर्धर्माः पृथग्विधाः आकाशी
 याधर्माः सर्वतोगतिरब्यूहो विष्टं भञ्जेति च त्रयः आका
 शधर्मा व्याख्याता पूर्वधर्मविलक्षणा इति तएत आ
 कारप्रभृतयो धर्मस्तैः सहेति आकारश्च सामान्य वि
 शेषो गोत्वादिः द्वितीयं रूपमाह द्वितीयं रूपं स्वसामा
 न्यमूर्तिः सांसिद्धिकं काठिन्यं स्नेहो जलं मज्जा पुष्टि
 लाधानहेतुः बहिरुष्मता औदर्ये सौर्ये भौमे च सर्व
 त्रैव तेजसि समवेतोऽस्मतेति सर्वचैतद्धर्मधर्मिणो र
 भेदविवक्षयाभिधानं वायुः प्राणामीव हनशीलः त
 दाहचलनेन तणादीनां शरीरस्याटनेन च सर्वगं वायुसा
 मान्यं नामित्वमनुमीयते सर्वतोगतिराकाशः सर्वत्र श
 दोपलब्धिदर्शनात् ओत्राश्रयाकाशगुणेन हि शब्देन

पार्थिवादिशब्दोपलब्धिरित्युपपादितमधस्तात् एतत्स्व
 रूपशब्देनोक्तं अस्यैवमूर्त्यादि सामान्यस्य शब्दादयः
 षड्भादयः उष्मत्वादयः शुक्लत्वादयः कषायत्वादयः
 सुरभित्वादयो मूर्त्यादीनां सामान्यानां भेदः सामान्या
 न्यपि मूर्त्यादीनि जंबीरपनसामलंकफलादीनि रसा
 दिभेदात् परस्परं व्यावर्तते तेनैतेषामेते रसादयो वि
 शेषाः तथोक्तं एकजातिसमन्वितानां प्रत्येकं पृथिव्या
 दीनामेकैकया जात्या मूर्त्तिस्नेहादिना समन्विताना मे
 षां षड्भादिधर्ममात्रव्यावृत्तिरिति तदेवं सामान्यं मूर्त्या
 द्युक्तं विशेषाश्च शब्दादय उक्ताः ये चाहुः सामान्यविशे
 षाश्च योद्रव्यमितितान्प्रत्याह सामान्यविशेषसमुदा
 योत्र दर्शनेद्रव्यं ये पितदाश्च योद्रव्यमास्थिष ततैरपित
 त्तमुदायो नुभूयमानो नापन्होतव्यः न च तदपन्हवेत
 योराधारोद्रव्यमिति भवति ॥ तस्मात्तदेवास्तुद्रव्यं
 न तु ताभ्यां तत्समुदायाच्च तदाधारमपरंद्रव्यमुपलंभा
 महे ग्रावभ्यो ग्रावसमुदायादिव न च तदाधारमपरंपृथ
 ग्विधं शिखरं समूहोद्रव्यमित्युक्तम् तत्र समूहमात्रं द्र
 व्यमिति भ्रमापनुत्तये समूहविशेषोद्रव्यमिति निर्धार
 यितुं समूह प्रकारानाह द्विष्टोद्दीति यस्मादेवं तस्मान्न
 समूहमात्रं द्रव्यमित्यर्थः ह्यभ्यां प्रकाराभ्यां तिष्ठतीति
 द्विष्टः एकप्रकारमाह प्रत्यस्तमितेति प्रत्यस्तमितोभेदो
 येषामवयवानां ते तथोक्ताः प्रत्यस्तमितभेदाच्च अवयवा

यस्य सतथोक्तः एतदुक्तं भवति शरीरवत्समूहवनशब्दे
 भ्यः समूहः प्रतीयमानो प्रतीतावयवभेदस्तद्वाचकश्च
 द्वाप्रयोगात् समूह एकोवगम्यते इति युतायुत सिद्धाव
 यवत्वेन चेतनाचेतनत्वेन चोदाहरणचतुष्टयं युतायु
 त सिद्धावयवत्वं चाग्रे वक्ष्यते द्वितीयं प्रकारमाह शब्दे
 नोपात्तभेदावयवानुगतः समूहः उभये देवयनुष्या इति
 देवमनुष्या इति हि शब्देनोभयशब्दवाच्यस्य समू
 हस्य भागौ भिन्नावुपात्तौ न नूभयशब्दात्तावदवयवभे
 दोनप्रतीयते तत्कथमुपात्तभेदावयवानुगत इत्यत
 आह ताभ्यां भागाभ्यामेव समूहोभिधीयते उभयशब्दे
 न भागद्वयवाचि शब्दसहितेन समूहोवाच्यः वाक्यस्य
 वाक्यार्थवाचकत्वादिति भावः पुनर्द्विविध्यमाह सचेति
 भेदेन चाभेदेन च विवक्षितः भेदविपक्षितमाह आम्नाणां
 वनं ब्राह्मणानां समूह इति भेद एव षष्ठीश्रुतेः यथा ग
 र्गाणां गौरिति अभेदविपक्षितमाह आम्नवनं ब्राह्मणसं
 यम इति आम्नश्च ते वनं चेति समूहः समूहिनोरभेदं
 विवक्षित्वा सामानाधिकरण्यमित्यर्थः विधांतरमाह स
 पुनर्द्विविधः युत सिद्धावयवः समूहः युत सिद्धाः पृथक् सि
 द्धाः सांतराला अवयवा यस्य सतथोक्तः यस्य वनमिति सां
 तरालाहितदवयवा वृक्षाश्च गावश्चायुत सिद्धावयवश्च
 समूहो वृक्षो गौः परमाणुरिति निरंतराहितदवयवाः
 सामान्यविशेषावासास्त्रादयो वेति तदेतेषु समूहेषु

व्यभूतं निर्धारयति अयुतसिद्धेति तदेवंप्रासंगिकं द्रव्यं
 व्युत्पाद्यप्रकृतमुपसंहरति एतत्स्वरूपमित्युक्तमिति त
 तीयरूपं विवक्षुः पृच्छति अयेति उत्तरमाह तन्मात्रमि
 तितस्यैकोवयवः परिणामभेदः परमाणुः सामान्यं
 मूर्तिः शब्दादयो विशेषाः तदात्मा अयुतसिद्धानिरंत
 रावयवाः सामान्यविशेषास्तद्देधनुगतः समुदायः
 यथान्व परमाणुः सूक्ष्मरूपं एव सर्वतन्मात्राणिसू
 क्ष्मरूपमिति उपसंहरति एतदिति अथभूतानां चतु
 र्यरूपं ख्यातिक्रियास्थितिशीलागुणाः कार्यस्वभावम
 नुपतितु मनुगंतुं शीलं येषां ते तथोक्ताः अतएवान्व
 यशब्देनोक्ताः अथैषां पंचमं रूपं मर्थवत्त्वं विवृणोति
 भोगेति नन्वेवमपि संतुगुणां अर्थवत्तस्तत्कार्याणां
 तु कुतोर्यवत्वमित्यत आह गुणा इति भौतिकागोघटाद
 यः तदेवं संयमविषयमुक्त्वा संयमंतत्फलं चाह तेधि
 ति भूतप्रकृतयो भूतस्वभावाः संकल्पानुविधाने भू
 तानां कियोगिनः सिद्धातीत्यत आह वतश्च स्थूलसंयम
 जपाच्च तस्त्रः सिद्धयो भवंतीत्याह तत्राणि मामहानपि
 भवत्यणुः लघिमामहानपिलघुभूलेषीकां तूलइवाका
 शे विहरति महिमात्पोपि नागनगगगनपरिमाणो भ
 वति प्राप्तिः सर्वेभावाः संनिहिता भवंति योगिनस्तद्य
 था भूमिष्ठा एवांगुल्यग्रेण स्पृशति चंद्रमसं स्वरूपसंय
 मविनयात् सिद्धिमाह प्राकाम्पमिच्छानभिघातो नास्य रु

पंभूतस्वरूपैर्मूर्त्यादिभिरभिहितेभूमावुन्मज्जति निम-
 ज्जति च यथोदके सस्मविषयसंयमजयात्सिद्धिमाह
 वशित्वं भूतानि पृथिव्यादीनि भौतिकानि गोघटादीनि
 तेषु वशीस्वतंत्रोभवति तेषां त्ववश्यः तत्कारणतन्मा-
 त्रपृथिव्यादि परमाणु वशीकारतत्कार्यं वशीकारस्ते
 न यानियथावस्थापयति तानि तथावतिष्ठते इत्यर्थः
 अन्वयविषयसंयमजयात्सिद्धिमाह ईशित्वं तेषां भू-
 तभौतिकानां विजितमूलप्रकृतिः स न्यः प्रभवउत्पादो
 पश्चाप्ययो विना शेषश्च व्यूहो यथा बद्धवस्थापनं ते
 षामीष्टे अर्थवत्संयमात्सिद्धिमाह यत्र कामावसायि-
 त्वसत्यसंकल्पता विजितगुणार्थवत्त्वाहि योगीयद्य-
 दर्थं तथा संकल्पयति तत्तस्मै प्रयोजनाय कल्पते वि-
 षमप्यमृतकार्ये संकल्प्य भोजयनुजीवयतीति स्यादे-
 तद्यथा शक्तिविपर्ययं करोत्येवंपदार्थविपर्ययसमपि
 कस्मान्न करोति तथा चंद्रमसमादित्यं कुर्यात् कु-
 हूच सिनीवालीमित्यत आह न च शक्नोतीति न खल्वे-
 तेयत्र कामावसायिनस्तत्र भगवतः परमेश्वरस्या-
 रामनिष्क्रमितुमुत्सहंतेशक्त्यस्तु पदार्थानां जातिदे-
 शकालावस्थाभेदेनानियतस्वभावादित्युज्यते ता-
 मुतदिद्वानुविधानमिति एतावद्यवैश्वर्याणितद्धर्मा-
 नभिघातइति अणिमादिप्रादुर्भावइत्यनेनैव तज्ज्मान-
 भिघातसिद्धौ पुनरुपादानं कायसिद्धिर्वत् एतत्संज्ञे

पबद्ध सकलविषयसंयमफलवत्त्वज्ञापनाय सुगम
 मन्यत् कायसंपदमाह रूपसंपत् वज्रस्येवसंहन
 नमवयव व्यूहो दृढो निबिडो यस्यसतथा जितभूत
 स्य योगिनर्द्रिद्य जयोपायमाह ग्रयः ग्रहणंचस्वरू
 पंचास्मिताचान्वयश्चार्थवत्वं च तेषु संयमस्तस्मादि
 त्यर्थः गृहीतिर्ग्रहणं तच्च ग्राह्याधीननिरूपणमिति
 ग्राह्यं दर्शयति सामान्यविशेषात्मेति ग्राह्यमुक्त्वाग्रह
 णमाह तथेति वृत्तिरालोचनं विषयाकारपरिणतिरि
 तियावत् येत्वाहुः सामान्यमात्रगोचरं र्द्रिद्य वृत्तिरिति
 तान्त्रत्याह नचेति गृह्यते इति ग्रहणं सामान्यमात्रगो
 चरग्रहणं बाह्येन्द्रियतत्रहिमनोबाह्ये प्रवर्तते अन्य
 थांध बधिराद्यभावप्रसंगात् तदिह यदि न विशेषः
 त्रिषयमिन्द्रियतेनासावनालोचितो विशेष इति कथं म
 नसानुव्यवसीये तत्तस्मात्सामान्यविशेष विषयमिन्द्रि
 द्रियालोचनमिति तदेतद्ग्रहणमिन्द्रियाणां प्रथमं रूपं हि
 तीयरूपमाह स्वरूपं पुनरिति अहंकारो हि सत्त्वभागे
 नास्तीयेनेन्द्रियाण्यजीजनत् अतोयत्तत्रकरणत्वं सामा
 न्यं यच्च नियतरूपादिविषयत्वं विशेषस्तदुभयमपि
 प्रकाशात्मकमित्यर्थः तेषां तृतीयरूपमिति अहंका
 रो हि इन्द्रियाणां कारणमिति यत्रेन्द्रियाणि तत्र तेन भ
 वितव्यमिति सर्वेन्द्रियसाधारणात्सामान्यमिन्द्रियाणा
 मित्यर्थः चतुर्थरूपमिति गुणानां हि द्वैतव्यवसाया

सकत्व व्यवसेयात्मकत्वं च तत्र व्यवसेयात्मकतां ग्रा-
 ह्यतामास्थाय पंचतन्मात्राणि भूतभौतिकानि निर्मिते
 व्यवसायात्मकत्वं तु ग्रहणरूपमास्थाय साहंकारा-
 णीन्द्रियाणीत्यर्थः शेषं सुगमम् एवं रूपेन्द्रियजयास्ति
 द्वीराहततोश्च विदेहानामिन्द्रियाणां करणभावो वि-
 करणभावः देशः काश्मीरादिः कालातीतादिर्विषयः
 सूक्ष्मादिः सान्वयेन्द्रियजयास्तर्बप्रकृतिविकारवशि-
 लंप्रधानजयः ता एताः सिद्धयो मधुप्रतीका इत्युच्यंते
 योगशास्त्रनिष्पातैः स्यादेतत् इन्द्रियजयादिन्द्रियाणि
 सविषयाणि वश्यानि भवंतु प्रधानादीनां तत्कारणा-
 नां किमायातमित्यत आह एताश्चेति करणानामिन्द्रि-
 याणां पंचरूपाणि ग्रहणादीनि तेषां जयात् एतदुक्तं
 भवति नैन्द्रियमात्रजयस्यैताः सिद्धयोऽपि तु पंचरूप-
 स्य तदंतर्गतं च प्रधानादीति त एते ज्ञानक्रियारूपैश्चर्य-
 हेतवः संयमाः साक्षात्पारंपर्येण च स्वसिद्धुपसंहार सं-
 पादितश्रद्धाद्वारेण यदर्थस्तस्याः पुरुषान्यताख्यातेर-
 वांतरविभूतीर्दर्शयति स च निर्द्वैतरजस्तमोमलत-
 या वैशारद्यं ततः परावशीकारसंज्ञा रजस्तमोभ्यामुप-
 पुत्वं हि चित्तस्त्वमवश्यमासीत्तदुपशमे तु तद्वश्यं यो-
 गिनो वशिनः तस्मिन् वश्ये योगिनः स्त्वपुरुषान्यताख्या-
 तिमात्ररूपप्रतिष्ठस्य सर्वभावाधिष्ठातृत्वं एतदेव वि-
 वृणोति सर्वात्मान इति व्यवसायव्यवसेयात्मानो जड

प्रकाशरूपादित्यर्थः तदनेन क्रियैश्वर्यमुक्तं ज्ञानैश्व-
 र्यमाह सर्वज्ञात्त्वमिति अस्याऽपि द्विविधायाः सि-
 द्वैर्वैराग्यापयोगिजन प्रसिद्धां संज्ञामाह एषा विशेषे-
 ति क्लेशाश्च बन्धनानि च कर्माणि तानि क्षीणानियस्य
 स तथा संयमांतराणां पुरुषार्थाभासफलत्वात् विवेक-
 रूपाति संयमार्थतां दर्शयितुं विवेकरूपातिः परवैरा-
 ग्योपजननद्वारेण कैवल्यं फलमाह तत्त्वं यदा-
 स्य योगिनः क्लेशकर्मक्षये एवं ज्ञानं भवति किं भू-
 तमित्याह सत्त्वस्यायं विवेकप्रत्ययो धर्मः शेषं तत्र
 तत्र व्याख्यातत्वात्सुगमं संप्रति कैवल्यसाधने प्रवृ-
 त्तस्य योगिनः प्रत्यूह संभवे तन्निराकरणमुपदिश-
 ति स्थागात् तानि स्थानानि येषां संति ते स्थानि नो-
 महेंद्रादय तैरुपमंत्रणं तस्मिन्संगश्च समयश्च न-
 कर्तव्यः पुनरनिष्टप्रसंगतः तत्रेयं देवास्थानैरुपमं
 त्रयं ते तं योगिनमेकं निर्द्धारयितुं यावंतो योगिनः सं-
 भवंति तावत् एवाह चत्वार इति तत्र प्रथमकल्पि-
 कस्य स्वरूपमाह तत्राभ्यासीति प्रवृत्तमात्रं न पुन-
 र्वशीकृतं ज्योतिर्ज्ञानं परचित्तादि विषयं य सत-
 था द्वितीयमाह ऋतं भरप्रज्ञ इति वत्र दमुक्तं ऋतं भ-
 रत्तत्र प्रज्ञेति सहि भूतेन्द्रियाणि जिगीषुः तृतीयमाह
 भूतेंद्रियजयीति तेन हि स्थूलादिसयमेन ग्रहणादि
 संयमेन च भूतेंद्रियाणि जितानि तमेवाह सर्वेषु भा

वितेषु निष्पादितेषु भूतैर्द्रियजयासरचित्तादिज्ञानादि
 पुकृतरक्षाबंधः यतस्तेभ्योनच्यवते भावनीयेषु नि
 ष्पादनीयादिषु विशोकादिषु परवैराग्यपर्यन्तेषु कर्त
 व्यासाधनवासुरुषप्रयत्नस्य साधनविषयस्यैव सा
 ध्यनिष्पादकत्वात् चतुर्थमाह चतुर्थेदिति तस्य हि
 भगवतो जीवन्मुक्तस्य चरमदेहस्य चित्तप्रतिसर्ग ए
 कोर्यः तदेतेषु योगिषु उपनिमंत्रणविषयं योगिनम
 वधारयति तत्र मधुमतौ मिति प्रथमं कलिकेताव-
 त्महेंद्रादीनां तस्यातिशक्तेन नास्ति तृतीयोपितैर्नापनि
 मंत्रणीयः भूतैर्द्रियवशित्वेनैव तस्यासेः चतुर्थेऽपि पर-
 वैराग्यसंपत्तेरासंगशंकादूरोत्सारितैवेति पारिशिष्या
 तद्वितीयएव क्रतुं भरपन्नस्तदुपनिमंत्रविषय इति
 वैहायसं आकाशगामि अक्षयं न विनाशि अजरं स
 दा भिनवम् समयकरणे दोषमाह समयाद्यमिति स
 यास्तु स्थितं मन्यो नानित्यतां भावयिष्यति न तस्यां प्र
 णिधास्यतीत्यर्थः सुगममन्यत् क्वचिक्कचित्संयमात्स
 र्वज्ञतां सा च न निःशेषज्ञता अपितु प्रकारमात्रविव
 क्षया यथा सर्वैर्ब्रह्मैर्भुक्तमिति अत्र हि यावतो व्यज
 नप्रकारास्तैर्भुक्तमिति गम्यते न तु निःशेषैरिति अ-
 स्ति त्वनिःशेषवचनः सर्वशब्दः यथोपनीतमंत्रं सर्व-
 मप्राशक्तेनेति ॥ तत्र हि निःशेषमिति गम्यते तदिह
 निःशेषज्ञातालक्षणस्य विवेकज्ञानस्य साधनसंज्ञ

ममाह क्षणपदार्थनिर्दर्शनपूर्वकमाह यथेति-
लोष्टस्य हि प्रविभज्यमानस्य यस्मिन्नवयवे त्वत्पत्तार-
तम्यं व्यवतिष्ठते सोपकर्षपर्यंतः परमाणुर्यथा तथा
पकर्षपर्यंतः कालः क्षणः पूर्वापरभागविकलकाल-
कलेतियावत् तमेव क्षणं प्रकारान्तरेण दर्शयति आव-
तावेति परमाणुमात्रं देशमतिक्रामेदित्यर्थः क्रमप-
दार्थमाह तत्त्ववाहेति तत्सदेन क्षणः परामृश्यते न चे-
दृशः क्रमो वास्तवः किंतु काल्पनिकस्तस्य समाहार-
पस्यायुगधदुपस्थितेषु वास्तवत्वेन विचारा सहत्वा-
दित्याह क्षणतक्रमयोरिति अयुगपद्वाविक्षणधर्म-
त्वात् क्रमस्य क्षणतक्रमयोरप्यवास्तवत्वं समाहार-
स्य नैःसर्गिकवैतंडिकबुध्यति शयरहिता लौकिकाः
प्रतिक्षणएव व्युत्थितदर्शनाभ्रांता ये कालमीदृशं वा-
स्तवमभिमन्यन्त इति तर्हि क्षणोऽप्यवास्तवो नैसाह-
क्षणस्तु वस्तुपतितो वास्तव इत्यर्थः क्रमस्यावलंब-
नं अवलंबः सोऽस्यास्तौति क्रमेणावलंब्यते वैकल्पि-
केनेत्यर्थः क्रमस्य = क्षणावलंबनत्वे हेतुमाह क्रम-
श्चेति क्रमस्यावास्तवत्वे हेतुमाह नचेति चोक्त-
र्ये यस्तु वैजात्यासहभावमुपेयात्तं प्रत्याह क्रमश्च न-
ह्येति कस्मादसंभव इत्यत आह पूर्वस्मादिति उ-
पसरसितस्मादिति तत्किमिदानीं शशविषाणायमा-
णा एव पूर्वोत्तरक्षणाः नेत्याह येति अचितांस्ता-

भेनसमन्वागताइत्यर्थः उपसंहरति तेनेति वर्तमान
 स्यार्थक्रियासु खोचितासु सामर्थ्यादिति यद्यप्येत-
 द्विवेकजं ज्ञानं निःशेषभावविषयमित्यग्रे ब्रूयते
 तथाप्यतिसूक्ष्मत्वात् प्रथमं तस्य विषयविशेष उप-
 सिंध्यते जातिः लौकिकानां जातिभेदोऽन्यतायाज्ञापक
 हेतुः तुल्यजातिः गोत्वं तुल्यश्रदेशः पूर्वत्वादिः काला-
 क्षीस्वस्तिमसोर्लक्षणभेदः परमिति ह्योरामलकयो-
 स्तुल्या आमलकत्वजातिर्वर्तुलादिलक्षणं तुल्यदेशभे-
 दः परमिति यदा तु योगिज्ञानं जिज्ञासुना केनचित्पूर्वा-
 मलकमन्यव्यग्रस्य योगिनो ज्ञातुरुत्तरदेशे उपावर्त-
 ते उत्तरदेशमामलकं ततोपसार्य पिधाय वा तदा तु-
 ल्यदेशत्वे पूर्वमेतदुत्तरमेतदिति प्रविभागानुपपत्तिः
 प्राज्ञस्य लौकिकस्य त्रिप्रमाणीनिपुणस्य असंदिग्धेन
 चतत्त्वज्ञानेन भवितव्यं विवेकजज्ञानवतो योगिनः सं-
 दिग्धत्वानुपपत्तिः अत उक्तं सूत्रकृता ततः प्रतिपत्तिः
 तत इति व्याचष्टे विवेकजज्ञानादिति क्षणतक्रमसं-
 यमांन्नीतं ज्ञानं कथमामलकं तुल्यजातिलक्षणदेशा-
 दामलकांतरादिवेचयतीति दृक्त्विकथमिति उक्त-
 रमाह पूर्वामलकसहक्षणो देशः तेन सह निरंतर-
 परिणाम इति यावत् उत्तरामलकसहक्षणादेशादुत्त-
 रामलकनिरंतरपरिणामाद्विन्नः भवतु देशयोर्भेदः कि-
 माया तमामलकभेदस्येत्यत आह ते चालमके स्वदे-

शक्षणानुभवमिव स्वदेशसहितोयः क्षणस्तस्यामल
 कस्यकालकलात्स्वदेशेन सहैन्तराध्ययरूपपरिणाम
 लक्षितासा स्वदेशक्षणस्तस्यानुभवः प्राप्तिर्वाज्ञानं
 वा तेन भिन्ने आमलके ययोरामलकयोः पूर्वोत्तरा-
 भ्यां देशाभ्यामौत्तराध्ययरूपपरिणामक्षणआसीत्तयोर्देशां
 तौत्तराध्ययरूपपरिणामक्षणविशिष्टत्वमनुभवसंयमी
 वेभिन्नएवप्रत्येति सप्रतितद्देशपरिणामेपि पूर्वभिन्न
 देशपरिणामाद्विशिष्टस्यैतद्देशपरिणामक्षणस्यसं-
 यममतः साक्षात्करणत्तदिदमुक्तमन्यदेशक्षणानुभ-
 वस्तुतयोरन्यत्वेहेतुरिति ६९ अनेवैवनिर्दर्शनेनलौ-
 किकपरीक्षकसंवादादिना परमाणोरपीदृशस्यभेदो
 योगीश्वरबुद्धिगम्यः श्रद्धेयइत्याह एतेनेति अपरेतु
 वर्णयन्ति वर्णनमुदाहरति यइति वैशेषिकाहि नित्यद्र-
 व्यवृत्तयोत्याविशेषाद्व्याहुः तथाहि योगिनोमुक्ता
 न्तुल्यजातिदेशकालान्वयवधिरहितान् परस्परतो
 भेदेनप्रत्येकतत्वेनचप्रतिपद्यन्तेतस्मादस्तिकश्चिदं-
 त्योविशेषइति तथाच सखनित्यानां परमाण्वादिना
 द्रव्याणांभेदकइति तदेतत्दूषयति तत्रापीति जाति
 देशलक्षणान्युदाहृतानि मूर्त्तिसंस्थानंयथैकं विशुद्ध
 वयंवसंस्थानोपपन्नमपसार्यतस्मिन्नेवदेशेन्यव्यग्र
 स्पष्टः कुत्सितावयंवसंनिवेशउपावर्त्यते तदातस्य
 संस्थानभेदेन भेदप्रत्ययः शरीरं वा मूर्त्तिः तत्संबंधेना

त्मना संसारिणां मुक्तात्मनां वा भूतचरेण वा दृशता दृ
 शेन भेद इति सर्वत्र भेदप्रत्ययस्यान्यथा सिद्धिर्नोत्यवि
 शेषकल्पनाव्यवधिर्भेदकारणं यथा कुशपुष्करद्वीप
 योर्देशस्वरूपयोरिति यतो नातिदेशादिभेदालोकबुद्धि
 गम्या अत उक्तं क्षणभेदस्तु योगिबुद्धिगम्य एवेति एवका
 रः क्षणभेदमवधारयति न योगिबुद्धिगम्यत्वं तेन भूतच
 रेण देहसंबन्धेन मुक्तात्मनामपि भेदो योगिबुद्धिगम्य उ
 नैय इति यम्यतूक्ता भेदहेतवो न संतितस्य प्रधानस्य
 भेदो नास्तीत्याचार्यो मेने यस्मादूचे कृतार्थं प्रति नष्टमप्य
 नष्टं तदप्यसाधारणत्वादिति तदाह मूर्त्तिव्यवधीति उक्तं
 तदहेतूपलक्षणमेतत् जगन्मूलस्य प्रधानस्य पृथक् भे
 दो नास्तीत्यर्थः तदेवं विषयैकदेशं विवेकजज्ञानस्य द
 र्शयित्वा विवेकजं ज्ञानं लक्षयति तानं विवेकजं ज्ञानमि
 तिलक्ष्य निर्देशः शेषलक्षणं संसारसागरान्तरयतीति
 तारकं पूर्वस्मात् प्रातिभाद्विशेषयति सर्वथा विषमिति
 पर्याया अवांतरविशेषाः अतएव विवेकजं ज्ञानं परि
 पूर्णं नास्य क्वचित्किंचित्कथंचित्कदाचिद्गोचर इत्य
 र्थः आस्तां तावत् ज्ञानान्तरं संप्रज्ञातोपि तावदस्यांशः
 तस्मादतः परं किं परिपूर्णमित्याह अस्यैवांशो योगप्र
 दीपः संप्रज्ञातः किमुपक्रमः किमवसानश्चासावित्ता
 ह मधुमतीमिति अस्तं भराप्रज्ञैव मधुमोदकारणत्वा
 त् यथोक्तं प्रज्ञाप्रसादमाह्येति तद्वती मधुमती धियो

वस्थातामुपादाययावदस्यपरिसमाप्तिः सप्तधाप्रांत
 भूमिः प्रज्ञाअतएवविवेकजंज्ञानं तारकंभवति तदंशस्य
 योगप्रदीपस्यतारकत्वादिति तदेवंपरंपरयाकैवल्य
 स्यहेतुत्सविभूतीन्संयमानुक्ता सत्वपुरुषान्यताज्ञानं
 साक्षात्कैवल्यसाधनमित्यत्र सूत्रमवतारयति प्राप्ते
 तिविवेकजंज्ञानंभवतुमावाभूत् सत्वपुरुषान्यता
 ख्यातिस्तु कैवल्यप्रयोजिकेत्यर्थः सत्यमिति इतिसू
 त्रसमाप्तौ ईश्वरस्यपूर्वोक्तैः संयमेनानक्रियाशक्तिम
 तोऽनीश्वरस्यवासमनंतरोक्तेन संयमेनविवेकज-
 ज्ञानभागिनइतरस्यचानुत्पन्नज्ञानस्यनविभूतिषु
 काचिदपेक्षास्तीत्याह नहीति ननुयद्यनपेक्षिता वि
 भूतयः कैवल्येव्यर्थस्तर्हि तासामुपदेशइत्यतआह
 सत्त्वशुद्धिद्वारेणेति इत्थंभूतलक्षणे तृतीयानात्यंतम
 हेतवः कैवल्येविभूतयः किंतु नसाक्षादित्यर्थः ज्ञानं
 विवेकजमुपक्रांतं यच्च पारंपर्येणकारणं तदौपचारि
 कंनमुख्यं परमार्थतस्तु ख्यातिरेव मुख्यमित्यर्थः ज्ञा
 नादिति प्रसंख्यानादित्यर्थः अत्रांतरंगान्यंगानिपरि
 णामाः प्रपंचिताः संयमाद्भूतिसंयोगस्तासुज्ञानंविवे
 कजमिति पादार्थसंग्रहस्तौकः ॥ इति श्रीवाचस्प-
 तिमिश्रविरचितायापातंजलभाष्यव्याख्यायांतत्त्ववै
 शारव्याविभूतिपादस्तृतीयः समाप्तः ३ ॥ ॥ ७ ॥ त
 देव प्रथम द्वितीय तृतीयः पादैः समाधितसाधनतद्वि

भूतयः प्राधान्येन व्युत्पादिताः इतस्तु प्रासंगिकमौपो
 ह्वातिकंचोक्तं इदानीं तद्धेतुकं कैवल्यं व्युत्पादनीयं न
 चैतत्कैवल्यभागीयं चित्तपरलोकंच पारलौकिकं विज्ञा
 नातिरिक्तं चित्तकरणकसुरवाद्यात्मकशब्दाद्युपभोक्ता
 रमात्मानंच प्रसंख्यानपरमकाष्टांच विना व्युत्पाद्यश
 क्यं वक्तुमिति तदेतत्सर्वमत्र पादे व्युत्पादनीयं इतर
 च प्रसंगादुपो ह्वाता ह्वातत्र प्रथमं सिद्धचित्तेषु कैवल्य
 भागीयंचित्तं निर्धारयितुकामः पंचतयीं सिद्धिमाह
 जन्मौषधिमंत्रतपःसमाधिजाः सिद्धयः व्याचष्टे देहांत
 रितेति स्वर्गोपभोगभागीयात्कर्मणो मनुष्यजातीयाः
 चरितात्कुतश्चिन्निमित्तात् लब्धपरिपाकात्कचिदेव
 निक्रिये जातमात्रस्यैव दिव्यदेहांतरिता सिद्धिरणिमा
 द्याभवतीति श्रेष्ठोषधिसिद्धिमाह असुरभवनेष्विति मनु
 ष्यो हिकुतश्चिन्निमित्तादसुरभवनमुपसंप्राप्तः कमनी
 याभिरसुरकन्याभिरुपनीतं रसायनमुपयुज्याजरा मर
 णत्वमन्याश्च सिद्धीं रसादयति इहैव वारसायनोपयो
 गेन यथामाण्डव्योमुनीरसोपयोगाद्दिध्यवासीति मंत्रसि
 द्धिमाह मंत्रैरिति तपःसिद्धिमाह तपसेति संकल्पसिद्धि
 माह कामरूपीति यदेव कामयते णिमादितदेकपदेस्य
 भवतीति यत्र कामयते श्रोतुं वामंतु वातत्र तदेव शृणो
 ति मनुते चेति आदिशब्दादर्शनादयः संगृहीता इति
 समाधिजाः सिद्धयो व्याख्याता अधस्तने पादे च =

यच्चतसृषुसिद्धिष्वौषधादिसाधनासुतेषामेवकार्येन्द्रि
 याणांजात्यंतरपरिणतिरिष्यते सापुनर्न नांवदुपादान
 मात्रात् नहितावन्मात्रमुपादानं न्यूनाधिकदिव्यादि
 व्यभावेऽस्यभवति नोखत्वविलक्षणं कारणंकार्यवैल
 क्षण्यायालमाऽस्याआकस्मिकत्वंभूदित्याशंक्यपूर
 यित्वासूत्रंपठति तत्रकार्येन्द्रियाणामन्यजातीय परि
 णतानां जात्यंतरपरिणामः प्रकृत्यापूरात्मनुष्यजाति
 परिणतानांकार्येन्द्रियाणां योदेवतिर्यग्जातिपरिणा
 मः सखलु प्रकृत्यापूरात् कायस्यहि प्रकृतिः पृथिव्या
 दीनिभूतानिभूतानि इंद्रियाणांच प्रकृतिरस्मिता तद
 वयवानुप्रवेशआपूरः तस्माद्ववतितदिदमाह पूर्वप
 रिणामेति ननुयथापूरेणानुग्रहः कस्मात्सुनरसौनसदात
 नइत्यतआह धर्मादिति तदनेन तस्यैवशरीरस्यबाल्य
 कौमार्यौवनवार्द्धकादीनिच न्यग्रोधधानायान्यग्रो
 धतरुभावश्च बह्विकणिकायास्तृणराशिनिवेशिता
 यावाप्रोद्धवज्ज्वालासहस्रसमालिंगितगगनमंडलत्वं
 चव्याख्यातं प्रकृत्यापूरादित्युक्तं तत्रेदंसंदिह्यतेकिमा
 पूरः प्रकृतीनां स्वाभाविको धर्मादिनिमित्तोवेति किंप्रा
 तंसतीघपि प्रकृतिषुकदाचिदद्भर्मादि निमित्तश्रव
 णाच्च तन्निमित्तएवेति प्राप्तएवप्राप्तआह निमित्तं
 क्षेत्रिकवत् सत्यंधर्मादयो निमित्तं ननु प्रयोजकाः ते
 यामपि प्रकृतिकार्यत्वात् नचकार्यकारणं प्रयोज

यति तस्य तदधीनोऽस्य सितया कारणपरतंत्रत्वात् स्व
 तंत्रस्य च प्रयोजकत्वात् न खलु कुलालमंतरेण मृदुदंष्ट्र
 चक्रसलिलादय उत्पत्तितेनोत्पत्तेन वा घटेन प्रयुज्यं
 ते किंतु स्वतंत्रेण कुलालेन च पुरुषार्थोऽपि प्रवर्तकः किं
 तु तदुद्देशेनेश्वरः उद्देशतामात्रेण पुरुषार्थः प्रवर्त-
 क इत्युच्यते उत्पत्तिसोऽस्त्वस्य पुरुषार्थस्याव्यक्तस्य =
 स्थितिकारणत्वं युक्तं न चैवताधर्मादीनामनिमित्त-
 ताप्रतिबंधापनयनमात्रेण हेतुरिकवदुपपत्तेरी-
 श्वरस्यापि धर्माधिष्ठानार्थं प्रतिबंधापनय एव व्या-
 पारो वेदितव्यः तदेतन्निगदव्याख्यातेन भाष्येणोक्तं
 प्रकृत्या पूरणसिद्धीः समर्थसिद्धिर्विनिर्मितनानाका-
 यवर्त्तिचित्तैकत्वनानात्वे विचारयति यदालिति यत्र
 नानामनस्त्वेकायानां प्रतिचित्तमभिप्रायभेदादेका-
 भिप्रायानुरोधश्च परस्परप्रतिसंधानं च न स्यातां पुरु-
 षांतरवत् तस्मादेकमेव चित्तं प्रदीपवद्विसरितया
 बहूनापि निर्माणकायान् व्याप्नोतीति प्राप्त्या ह नि-
 र्माणचित्तान्यस्मिन्मात्रात् यथावज्जीवच्छरीरतत्स-
 र्वमेकैकासाधारणचित्तान्वितं दृष्टं तद्यथा चैत्रमैत्रा-
 दिशरीरंतथा च निर्माणकायादृतिसिद्धं तेषामपि
 प्रातिस्विकं मन इत्यभिप्रायेणाह अस्मितामात्र-
 मिति यदुक्तं मनेकचित्तत्वे एकभिप्रायानुरोधश्च
 प्रतिसंधानं च न स्यातामिति तत्रोत्तरं सूत्रं प्रवृत्तिभे-

देप्रयोजकंचित्तमेकमनेकेषां अभविष्य देप्रदोषोय
 दिचित्तमेकं नानाकायवर्ति मनोनयं कंन निरमास्य
 तन्निर्माणे त्वदोषः नचैकं गृहीत्वा कृतं प्रातिस्विकैर्म
 नोभिः कृतं वा नायकनिर्माणेन निजस्यैव मनसो
 नायकत्वादिति वाच्यं प्रमाणसिद्धस्य नियोगपर्यनु
 योगानुपपत्तेरिति अत्र पुराणं भवति एकस्तु प्रभुश
 क्त्या वै बहुधा भवतीश्वरः भूत्वा यस्मात्तु बहुधा भ
 वत्येकः पुनस्तु सः तस्माच्च मनसोभेदा जायंते चैत
 एव हि एकधा सद्विधा चैव त्रिधा च बहुधा पुनः योगी
 श्वरः शरीराणि करोति विकरोति च प्राप्नुयाद्विषया
 नैश्चिस्त्रैश्चिदुग्रंतपश्चरेत् संहरेच्च पुनस्तानि स्म
 र्यो रश्मिगणानिवेति तदेतेनाभिप्रायेणाह बहू
 नांचिन्तानामिति तदेव मुदितेषु पंच सु सिद्धचित्ते
 शुभ्रपवर्गभागीयं चित्तं निर्धारयति तत्र ध्यानजम
 नाशयं आशेरत इत्याशयाः कर्मवासनाः क्लेशवा
 सनाश्च त एतेन विद्यंते यस्मिन् तदनाशयचित्तं अ
 पवर्गभागीयं भवतीत्यर्थः यतो रागादिनिबंधनाप्र
 वृत्तिर्नास्ति अतो नास्ति पुण्यपापाभिसंबंधः कस्मा
 त्पुनारागादिजनिताप्रवृत्तिर्नास्तीत्यत आह क्षीण
 क्लेशत्वादिति ध्यानजस्यानाशयस्य मनोंतरेभ्यो विशे
 पं दर्शयितुमिंतरेषामाशयवतामाह इतरेषां त्विति
 तत्रैव च हेतु परं सूत्रमवतारयति यत इति कर्माशु

क्लृप्तास्मिन्तरेषामाशयवतामाह इतरेषां पदं स्था-
 नं चतुर्षु समवेता चतुष्पदा यद्यावद्बुद्धिः साधन-
 साध्यं तत्र सर्वत्रास्ति कस्यचित्पीडा नहि त्रीद्यादि
 साधनेपि कर्मणि परपीडानास्ति अवघातादिसम-
 येपि पीलिकादिवधसंभवात् अंततो बीजादिवधेन
 स्तबादिभेदेत्यस्ति प्रतिबंधात् अनुग्रहश्च दक्षिणा
 दिना ब्राह्मणादेरिति शुक्लातपः स्वाध्यायध्यानवता-
 मसंन्यासिनां शुक्लत्वमुपपादयति साहीनि अशुक्ला
 कृष्णासंन्यासिनां संन्यासिनो दर्शयति क्षीणेति कर्म
 संन्यासिनो हि न क्वचिद्बुद्धिः साधनसाध्ये कर्मणि प्रवृ-
 त्ता इति न चैषामस्ति कृष्णः कर्माशयः योगानुष्ठान
 साध्यस्य कर्माशयफलस्येश्वरे समर्पणान्नशुक्लः क-
 र्माशयः निरत्ययफलो हि शुक्ल उच्यते यस्य फलमेव
 नास्ति कुतस्तस्य निरत्ययफल इत्यर्थः तदेवं चतु-
 ष्ठयोः कर्मजातिमुक्तां कतमाकस्येत्यवधारयति त-
 त्राशुक्लमिति कर्माशयं विविच्य क्लेशाशयगतिमा-
 ह ततस्तद्विपाकानुगुणानामेवाभिच्यक्तिर्वासनानां
 यज्जातीयस्य पुण्यजातीयस्यापुण्यजातीयस्य वा क-
 र्मणो यो विपाको दिव्यो वा नारको वा जात्यायुर्भोग-
 स्तस्य विपाकस्यानुगुणाः ता एवाह या वासनाः कर्मे
 विपाकमनुशेरते अनुकुर्वन्ति दिव्यभोगजनिता हि-
 दिव्यकर्मविपाकानुगुणा वासनाः नहि मनुष्यभोग

वासनाभिव्यक्तौ दिव्यकर्मफलोपभोगसंभवः तस्मा
 स्वविपाकानुगुणा एव वासनाः कर्माभिव्यजनीया
 इति भाष्यार्थः स्यादेतत् मनुष्यस्य प्रापणानंतर म
 धिगतमार्जाभावस्यानंतरतयामनुष्य वासनाया ए
 वाभिव्यक्त्या भवितव्यं न खल्वस्ति संभवो यदनंतर
 दिवसानुभूतं न स्मर्यते व्यवहितं दिवसानुभूतं स्म
 र्यत इत्यत आह जातिदेशकालत्वात् भवतु वृषदश
 वासनाया जात्यादिव्यवधिस्तथापि तस्याः फलत
 आनंतर्यवृषदशविपाकेन कर्मणा तस्या एव स्व
 विपाकानुगुणाया अभिव्यक्तौ तत्स्मरणं समुत्पादा
 दित्याह वृषदशविपाकोदयइति उदेत्यस्मादित्युद
 यः कर्माशयः पुनश्च स्वव्यजकाजन एव उदयात् अ
 भिव्यज्येत विपाकारभाभिमुखः क्रियेतेत्यर्थः अभि
 संस्कारः क्रिया उपादाय गृहीत्वा व्यज्येत यदि व्यज्ये
 त स्वविपाकानुगुणा एव वासना गृहीत्वा व्यज्येते
 त्यर्थः आनंतर्यमेव फलतः कारणद्वारकमुपपाद्य
 कार्यद्वारकमुपपादयति कुतश्च स्मृतीति एकरूप
 तया सादृश्यं तदेवाह यथेति ननु अनुभवसंरूपा
 श्वेत्संस्काराः तथा सत्यनुभवा विशरारव इत्येतेपि वि
 शरारवः कथं चिरभाविने अनुभवाय कल्पेरन्नित्य
 त आह ते च कर्मवासनानुरूपाः यथाऽपूर्वस्थापि क्ष
 णिककर्मनिमित्तमपि एव क्षणिकानुभवनिमित्तोपि

निमित्तं विभजते निमित्तं चेति आदिग्रहणे नेंद्रिय-
 धनादयोगृह्यंते श्रद्धावीत्यत्रापि वीर्यस्मृत्यादयोग-
 ह्यंते आंतरत्वे संमतिमाचार्याणामाह तथा चोक्तं वि-
 हारो व्यापारः प्रकृष्टं शुक्लं तयोर्बाह्याभ्यंतरयोर्मध्ये ज्ञा-
 नवैराग्येतज्जनितो धर्मः केन बाह्यसाध्येन धर्मेणाति-
 शय्येते अभिभूयेते ज्ञानवैराग्यजाविवधर्मौ तमभिभ-
 वतः जीवभावात्पनयत इत्यर्थः अत्रैव सुप्रसिद्धः =
 मुदाहरणमाह ॥ दंडकारण्येति अथैताश्चित्त-
 वृत्तयो वासनाश्च अनाद्यश्चेत्कथमासामुच्छेदो न-
 खलु चित्तिशक्तिरनादिरुच्छिद्यते इत्यत आह हेतुफ-
 लाभावः अनादेरपि समुच्छेदो दृष्टः तद्यथाऽनागतत्वस्ये-
 ति सव्यभिचारत्वात्साधनं चित्तिशक्तिस्तु विनाशका-
 रणाभावात् न विनश्यति न त्वनादित्वात् उक्तं च वा-
 सनानामनादीनामपि समुच्छेदे कारणं सूत्रेणेति ॥
 अनुग्रहोपघातावपि धर्माधर्मादिनिमित्तमुपलक्ष्य-
 तः तेन सुरापानादयोपि संगृहीता भवंति नेत्रीनायि-
 का अत्रैव हेतुमाह मूलमिति प्रत्युत्पन्नता वर्तमान-
 ता न तु धर्मस्वरूपोत्पादः अत्रैव हेतुर्न हीति यदभि-
 मुखीभूतं वस्तु कामिनी संपर्कादि व्यापकाभावे व्या-
 प्यस्याभाव इति सूत्रार्थः उत्तरसूत्रमवतारयितुं शं-
 कते नास्तीति श्रमत इति तु संपाताद्यातं निदर्शनाय
 वा अतीता धर्माणां नास तामुत्पादो न सत्तां विनाशः

किंतु सत्तामेव धर्माणां मध्वभेद एवोदयव्ययाविति
 सूत्रार्थः अनुभूताप्राप्तायेन व्यक्तिसत्तया संप्रतिव्य-
 क्तिर्नास्तीति यावत् ततश्च त्रैकाल्येऽपि धर्मः सन्नित्या-
 ह यदि चेति न ह्यसन् ज्ञानविषयः संभवतीति निरु-
 पारख्यत्वात् विषयावभासो हि विज्ञानं नासति विष-
 ये भवति त्रैकाल्यविषयं च विज्ञानयोगिनां अस्म-
 दादीनां च विज्ञानमसति विषये नोत्पन्नं स्यात् उच्य-
 यते च तस्मादतीतानागते सामान्यरूपेण समनुगते
 स्त इति एवमनुभवतो ज्ञानविषयसत्त्वे हेतुरुक्त उद्दे-
 श्यत्वादप्यनागतस्य विषयत्वेन सत्त्वमेवेत्याह किं-
 च भोगभागीयस्येति कुशलो निपुणः अनुष्ठेयेऽपि च
 यद्यन्निमित्तं तत्सर्वं नैमित्तिके सत्येव विशेषमाधत्ते
 यथा काडलाववेदाध्यायादयः नखत्वे ते काडलावा-
 दयोऽसन्मुत्पादयन्ति सत एव तु तत्प्राप्तिविकारौ कु-
 र्वन्ति एव कुलालादयोऽपि सत एव घटस्य वर्त्तमान-
 भावहेतव इत्याह सतश्चेति यदि तु वर्त्तमानत्वाभा-
 वादतीतानागतयो रसत्त्वं हतमोः वर्त्तमानस्याप्यभा-
 वः अतीतानागतत्वाभावात् स्वार्थविशिष्टतया तु स-
 त्वं त्रयाणामप्यविशिष्टमित्यभिप्रायेणाह धर्मे चे-
 ति प्रत्येकमवस्थानं प्रत्यवस्थितिरिति द्रव्यत इति
 द्रव्यधर्मिणी सार्वविभक्तिकस्तसिः यद्यतीतानाग-
 तावतीतानागतत्वेन स्तः तर्हि वर्त्तमानसमये तत्त्वा

भावान्नस्यातामित्यत आह एकस्य चेति प्रकृतमुपसं
 हरति नाभूत्वाभाव इति स्यादेतत् अयं तु नाना प्रकारो
 धर्मिधर्मावस्था परिणामरूपो विश्वभेदप्रपञ्चो न प्र
 धानादेकस्माद्भवितुमर्हति न ह्यविलक्षणात्कारणा
 त् कार्यभेदसंभव इत्यत आह तेनः तेन ध्वानो धर्मा
 व्यक्ताश्च सूक्ष्माश्च गुणात्मानो न त्रैगुण्यातिरिक्त मे
 षामस्ति कारणं वैचित्र्यं तु तदा हि ताऽनादिक्लेशवा
 सनानुगता द्वैचित्र्यात् यथेत्तं वायुपुराणे वैश्वरू
 प्यात्प्रधानस्य परिणामो यमद्भुत इति व्यक्तानां पृथि
 व्यादीनामेकादशेन्द्रियाणां च वर्तमानानामतीताना
 गतत्वं षड्विंशेऽप्यथ योगं भवन्ति संप्रति विश्वस्य
 नित्यानित्यरूपे विभजन् नित्यरूपमाह सर्वमिदमि
 ति दृश्यमानं संनिवेशः संस्थानभेदवान्परिणाम इ
 त्यर्थः अत्रैव षष्टितन्त्रशास्त्रस्यानुशिष्टिः मायेव तु न
 मायास्तुतुल्यं विनाशियथा हि मायान्हायैवान्यथा
 भवति एवं विकारत्रय्याविर्भावतिरोभावधर्माणः
 प्रतिसृणमन्यथा प्रकृतिर्नित्यतया माया विधर्मेण प
 रमार्थेति भवतु त्रैगुण्यस्येष्टं परिणामवैचित्र्यं एक
 स्तु परिणामः पृथिवीयमिति वा तोयमिति वा कुतः आ
 त्मन एकत्वविरोधादित्याशंक्य सूत्रमवतारयति
 यदा तु सर्वे गुणा इति परिणामत्वं बहूनामप्येकः परि
 णामो दृष्टः तद्यथा गताश्च महिषमातंगानां रुमानि

क्षिप्तानामेकोलवणत्वजातीयलक्षणः परिणामः व
 र्त्तितैलानलानां च प्रदीप इति एवं बहुत्वेऽपि गुणानां
 परिणामैकत्वं ततस्तन्मात्रभूतभौतिकानां प्रत्येकं
 तत्त्वमेकत्वं ग्रहणात्मकानां सत्त्वप्रधानतया प्रका
 शात्मनामहंकारावांतरकार्याणां करणभावेनैकः प
 रिणामः श्रोत्रमिंद्रियं तेषामेवं गुणानां तमः प्रधानत
 या जडत्वेन ग्राह्यात्मकानां शब्दतन्मात्रभावेनैकः
 परिणामः शब्दे विषयः शब्द इति शब्दतन्मात्रविष
 य इति जडत्वमाह न तु तन्मात्रस्य श्रोत्रविषयत्वसं
 भव इति शेषं सुगमं अथ विज्ञानवादिनं वैनाशिक
 मुखापयति नास्त्यर्थो विज्ञानविसहचर इति यदि हि
 भूतभौतिकानि विज्ञानमात्रादिन्मानि भवेयुस्ततस्त
 दुत्पत्तिकारणमीदृशं प्रधानं कल्पेत न तु तानि विज्ञा
 नानि रिक्तानि सन्ति परमार्थतः तत्कथं प्रधानं कल्पे
 नं कथंच ग्रहणानामिंद्रियाणामहंकारविकाराणां
 कल्पनेति तथा हि जडस्यार्थस्य स्वयमप्रकाशत्वान्ना
 स्त्यर्थो विज्ञानविसहचरः साहचर्यसंबन्धः तद्भावो
 विसहचरः चिरभावार्थः विज्ञानासंबन्धी नास्ति इति
 व्यवहारयोग्य इत्यर्थः अस्ति तु ज्ञानमर्थो विसहच
 रं तस्य स्वयंप्रकाशकत्वेन स्वगोचरास्ति ताव्यवहारे क
 र्त्तव्ये जडमर्थं प्रत्यपेक्षाभावात्तदनेन वेद्यत्वसहोपल
 भनियमौ सूचितौ विज्ञानवादिना तौ चैवं प्रयोगमारो

हतः यद्वेद्यं ते येन वेदनेन तत्ततो न भिद्यते यथा ज्ञान
 स्यात्मा वेद्यं ते च भूतभौतिकानीति विरुद्धव्याप्तोपल
 ब्धिः निषेध्यभेद विरुद्धेनाभेदेन व्याप्तं वेद्यत्वं दृश्यं
 माने स्वं व्यापकमभेदमुपस्थापयन्त द्विरुद्धं भेदं प्रति
 क्षिपतीति २ तथा यद्येन नियतसहोपलंभं तत्ततो न भिद्य
 ते यथैकस्माच्च द्वात द्वितीयश्चंद्रः नियतसहोपलंभश्चा
 र्थे ज्ञानेनेति व्यापकविरुद्धोपलब्धिः निषेध्यभेद
 व्यापकानियमविरुद्धो नियमोऽनियमं निवर्तयं
 स्तद्धासंभेदं प्रतिक्षिपतीति स्यादेतदर्थं न भिन्नो
 ज्ञानात्कथं भिन्नवत्प्रतिभासत इत्यत आह कल्पि
 तमिति यथा दुर्वैनाशिकाः सहोपलंभनियमादभेदो
 दो नीलतद्वियोः भेदश्च भ्रान्तिविज्ञानैर्दृश्यद्वंद्वविवा
 द्वये इति कल्पितत्वं विशदयति ज्ञानपरिकल्पनेति
 निराकरोति ते इति ते कथं श्रद्धेयवचनाः स्युरिति सं
 बन्धः प्रतिज्ञानमुपस्थितं प्रत्युपस्थितं कथं तथेति य
 था यथावभासते इदं कारास्पदत्वेन तथा तथा स्वयमु
 पस्थितं न तु कल्पनोपकल्पितं विज्ञानविषयताप
 न्नं स्वमहात्म्येनेति कारणत्वं विज्ञानं प्रत्यर्थस्य दर्श
 यति यस्मादर्थेन स्वकीययाग्राह्यशक्त्या विज्ञानम
 जनितस्मादर्थस्य ग्राहकं तदेव भूतं वस्तु कथमप्र
 माणात्मकेन विकल्पविज्ञानबलेन विकल्पस्याप्रा
 माणिकत्वात् तद्वलस्यापि तदात्मनोऽप्रमाणात्मक

लतेन वस्तुस्वरूपमुत्सृज्योपसृतं कृत्वा उपगृह्येति
 कचित्पाठः तत्रापि स एवार्थः तदेवापलंपंतः श्रद्धात
 व्यबचनाः स्युरिति इदमत्राकूतं स होपलंभानियम
 श्रवेद्यत्वं च हेतुसंदिग्धव्यतिरेकतया नैकांतिको
 तथा हि ज्ञानाकारस्य भूतभौतिकादेर्यदेतत् बाह्य
 त्वं स्थूलत्वं च भासते न ते ज्ञाने संभवतः तथा हि नाना
 देशव्यापितास्थौल्यं विच्छिन्नदेशता च बाह्यत्वं न चै-
 कविज्ञानस्य नानादेशव्यापिता विच्छिन्नदेशता चो-
 पपद्यते तद्देशत्वात्तद्देशत्वलक्षणविरुद्धधर्मसंसर्ग
 स्यैकत्रासंभवासंभवे वा त्रैलोक्यस्यैकत्वप्रसंगात्
 अतएवास्तु विज्ञानभेद इति चेत् हंत भोः परमसं-
 स्मगोचराणां प्रत्ययानां परस्परवार्तानभिज्ञानां स्व
 गोचरमात्रजागरूकाणां कुतस्त्योयं स्थूलावभासः
 न च विकल्पगोचराभिलापः संसर्गभावात् न च स्थू-
 लमालोचितं यतस्तदुपाधिकस्य विशदता भवेत्तत्स
 षभाविनः न चाविकल्पवत् विकल्पोपि स्वाकारमा-
 त्रगोचरः तस्य चास्थूलत्वात् न स्थूलगोचरो भवितुम-
 र्हेति तस्माद्वाह्ये च प्रत्यये स्थूलस्य बाह्यस्य चासंभ-
 वादलीकमेतदा स्यात्तव्यं न चालीकं विज्ञानादभि-
 ज्ञं विज्ञानस्य तद्वत् तुल्यत्वप्रसंगात् तथा च वेद्यत्व-
 स्याभेदव्याप्यत्वाभावात् कुतोभेदप्रतिपक्षत्वं स हो-
 पलंभानियमश्च सदसत्तोरिव विज्ञानस्थौल्ययोः स

तोरपिस्वमावाहाकुतश्चित्प्रतिबंधाद्दोषपस्यते त
 स्मादनैकांतिकत्वादेतौ हेत्वाभासौ विकल्पमात्रमे
 वबाह्याभावे प्रसुवातेनचप्रत्यक्षमाहात्म्यविकल्प
 मात्रेणाऽपोद्यते तस्मात्साधूक्तं कथमप्रमाणात्मके
 न विकल्पज्ञानबलेनेति एतेन प्रत्ययत्वमपि स्वप्ना
 दिप्रत्ययदृष्टान्तेन निरालंबतत्त्वसाधनमपास्तं प्रमे
 यविकल्पस्त्ववयविव्यवस्थापनेन प्रत्युक्तः विस्त
 रस्तु न्यायकणिकायामनुसरणीय इति तदिह कृ
 तं विस्तरेणेति ३ तदेवमुक्तञ्च भाष्यकृद्भिज्ञानाति
 रिक्तस्थापनेयुक्तिमुक्तासौत्रीयुक्तिमवतारयति कु
 तश्चैतदिति वस्तुपंथाः यन्नानालेयस्यैकत्वं तत्ततो
 त्यंतं भिद्यते यथा चैत्रस्य ज्ञानमेकं भिन्नेभ्यो देवदत्त
 विष्णुमित्रमैत्रप्रत्ययेभ्यो भिद्यते ज्ञाननानालेपि चा
 र्थानभिद्यते इति भवति विज्ञानेभ्यो न्यः अभेदश्चार्थ
 स्य ज्ञानभेदेऽपि प्रमातृणां परस्परप्रतिसंधानादव
 सीयते अस्ति हि स्तद्विष्टविमूढमध्यस्थानमेक
 स्यां येषां प्रतीयमानायां प्रतिसंधानं पालय्यादृ
 श्यते सैव मद्यापीति तस्मादस्तु साम्ये चित्तभेदाः
 तज्ज्ञानभेदान्तयोरर्थज्ञानयोर्विभक्तः पंथाः स्वरूप
 भेदोपायः सुखज्ञानं कांतायां कांतस्य सपत्नीनां दुः
 खज्ञानं चैत्रस्यंतामविंदतो मूढज्ञानं विषादः स्यादे
 तत् य एकस्य चित्तेन परिकल्पितः कामिनीलक्षणा

र्थः तेनैवान्येषामपि चित्तमुपरज्यते इति साधारणमु-
 पपद्यते इत्यत आह न चान्येति तथा सत्येकं सिद्धी-
 लज्ञानवति सर्व एव नीलज्ञानवतः स्युरिति नन्व-
 र्थवादिनामप्येकोऽर्थः कथं सुखादिभेदभिन्नविज्ञान-
 हेतुर्न त्वविलक्षणात्कारणात्कार्यभेदो युक्त इत्यत आ-
 ह सांख्यपक्ष इति एकस्यैव बाह्यस्य वस्तुन स्त्रैगुण्य-
 परिणामस्य त्रैरूप्यमुपपन्नम् एवमपि सर्वेषामपि वि-
 शेषेण सुखदुःखमोहात्मकं विज्ञानं स्यादित्यत आ-
 ह धर्मादिनिमित्तापेक्षं रजः सहितं सत्त्वं धर्मापेक्षं
 सुखज्ञानं जनयति सत्त्वमेव तु विगतरजस्कं विद्या-
 पेक्षं माध्यस्थ्यज्ञानमिति ते च धर्मादयो न सर्वे सर्व-
 त्रपुरुषे संति किंतु कश्चिच्छक्तिरिति अभ्युपपन्ना
 व्यवस्थेति अत्र केचिदाहुः प्राचादकाः ज्ञानसहभूरेवा-
 र्थो भोग्यत्वात् सुखादिवदिति एतदुक्तं भवति भवत्वर्थो
 ज्ञानात् व्यतिरिक्तः तथाप्यसौ जडत्वात् न ज्ञानमंतरे-
 ण शक्यः प्रतिपत्तु ज्ञानेन तु भासनीयः तथा च ज्ञान-
 समय एवास्ति तान्यदा प्रमाणाभावादिति तदेतदु-
 त्तत्वं तावदूषयति भाष्यकारः त एतया द्वारेति वस्तु-
 खलु सर्वचित्तसाधारणमनेकक्षणपरंपरोद्भूतमानं
 परिणामात्मकमनुभूयते लौकिकपरीक्षकैः तच्चे-
 दिह ज्ञानेन सह भवेत् न्यूनमेवं विधमेव चेदिदमंश-
 स्योपरिको यमनुरोधेन सोपि नापन्तु ये तेत्यर्थः

भावाभूदिदमंशस्यापन्हवो ज्ञानसहभूरेवास्त्वर्थः तत्रा
 प्याह नचैकं किं स्यात् यद्विघटग्राहिवित्तंतद्यदा पट
 द्रव्यव्यग्रतया न घटे वर्तते यद्वा विवेकविषयमासी
 त् तदेव च निरोधं समापद्यते तदा घटज्ञानस्य वा वि
 वेकज्ञानस्य वा अभावाद्विवेको वा घटो वा ज्ञानभे
 दमात्रजीवनस्तन्नाशान्नष्ट एव स्यादित्याह एक
 चित्तेति किं तत् स्यात् न स्यादित्यर्थः ४ संबध्यमानं
 च चित्तेन तद्वस्तुविवेको वा घटो वा कुतऽस्य ह्येतानि
 यतकारणान्वयव्यतिरेकानुविधायिभावानि हि का
 र्याणि न स्वकारणमतिवर्त्य कारणांतराद्भूविजुमीश
 तेमाभूदकारणत्वे तेषां कादाचित्कत्वव्याघातः न च
 तज्ज्ञानकारणमेव तत्कारणमिति युक्तं आशामोद
 कस्य मोदकस्य चोपयुज्यमानस्य रसवीर्यविपाका
 दिसाम्यप्रसंगात् तस्मात्साधूक्तं संबध्यमानं वा पुन
 श्रित्तेनेति अपि च यो योऽर्वागमागः स सर्वो मध्यपर
 भागव्यासः ज्ञानार्थीने सद्भावे त्वस्याननुभूयमानत्वा
 त्मध्यपरभागौ नस्तद्विव्यापकाभावादर्वाभा
 वेऽपि न स्यात् इत्यर्थाभावात् कुतो ज्ञानसहभूरर्थ
 इत्याह ये चास्तेति अनुपस्थिता अज्ञाताः उपसहर
 तितस्मादिति सुगमं शेषस्यादेतत् अर्थश्चेत्स्वतंत्रः
 स च जडसुखभाव इति न कदाचित्प्रकाशेन प्रकाशने
 वाजडत्वमप्यस्यापगतमिति भावोपपगच्छेत् न ज्ञा

सुखभावमपहायभावोवर्त्तितुमर्हेति नचेंद्रियाद्याधे-
 योजडस्वभावस्यार्थस्य धर्मः प्रकाशतइतिसांप्रतम्
 अर्थधर्मत्वेनीलत्वादिवत् सर्वपुरुषसाधारणइत्ये-
 कः शास्त्रार्थज्ञइति सर्वएवविद्वांसः प्रसज्येरन् नजा-
 ल्मः कश्चिदस्तिनचातीतानागतयोर्धर्मः प्रत्युत्पन्नो
 युक्तः तस्मात्स्वतंत्रोर्थउपलंभविषयइति मनोरथमा-
 त्रमेतदित्यत आह तदज्ञातं जडस्वभावोप्यर्थेन्द्रि-
 यप्रनाडिकयाचित्तमुपरंजयति तदेवंभूतं चित्तदर्प-
 णमुपसंक्रांतं प्रतिर्विवाचितिशक्तिश्चित्तमर्थोपरक्तं
 चेतयमानार्थमनुभवति नत्वर्थे किंचित् प्राकट्या-
 दिकमाधत्तेनाप्यसंबद्धान्नित्तेन तत्प्रतिविवसंक्रांते-
 रक्तत्वादित्यद्यपिच सर्वगतत्वाच्चित्तस्यचेंद्रियस्य
 चाहंकारिकस्य विषयेणास्तिसंबन्धः तथापि यत्रश-
 रीरेवृत्तिमच्चित्तं तेन सहसंबन्धोविषयाणामित्यय-
 स्कांतमणिकल्या इत्युक्तं अयः सधर्मकंचित्तमिति
 इन्द्रियप्रनाडिकयाभिसंबन्धोपरंजयति अतएवचि-
 त्तं परिणामीत्याह्वंस्तुनइति तदेवंचित्तव्यतिरेकिण-
 मर्थमवस्थाप्यतेभ्यः परिणतिधर्मकेभ्योव्यतिरिक्तमा-
 त्मानमादर्शयितुंतद्वैधर्म्यपरिणामिलमस्यवक्तुं पूर-
 यित्वासूत्रंपठति यस्यतु तदेवचित्तंविषयस्तस्यसदापरि-
 णामित्वात् हिसमूहविहितैकाग्रतावस्थितंचित्तमानि
 शिधात्सर्वदापुरुषेणानुभूयते वृत्तिमत्तत्कस्यहेतोः

यतः पुरुषोपरिणामीऽपरिणामित्वे चित्तवत्पुरुषोपि
 ज्ञाताज्ञातविषयो भवेत् ज्ञातविषय एव त्वयं तस्मा
 दपरिणामीततश्च परिणामिभ्योतिरिच्यते इति तदेत
 दाह यदि चित्तवदिति सदा ज्ञातत्वं तु मनसः सच्चित्तक
 स्य तस्य यः प्रभुः स्वामी भोक्तेति यावत् तस्य प्रभोः पुरु
 षस्यापरिणामित्वमनुभापयति तथा चापरिणामिनस्त
 स्य परिणामिनश्चित्तात् पुरुषस्य भेद इति भावः अत्र
 वैनाशिकमुत्थापयति स्यादाशंकेति अयमर्थः स्यादेवं
 यदि चित्तमात्मनो विषयः स्यात् अपितु स्वप्रकाशमे
 तत्विषयाभासं पूर्वचित्तं प्रतीत्य समुत्पन्नं तत्कुतः पु
 रुषस्य सदा ज्ञातविषयत्वं कुतस्तरां वा परिणामितया
 परिणामिनश्चित्ताद्देद इति न तत्वात् भवेदेतदेवं यदि
 स्वसंवेदनं चित्तं स्यान्न तत्वे तदस्ति तद्विपरिणामितया
 नीलादिवदनुभवव्याप्यं यच्चानुभवव्याप्यं न तत् स्वा
 भासं भवितुमर्हति स्वात्मनि वृत्तिविरोधात् न हितदेव
 क्रियान्वकर्म च कारकं च न हि पाकः पच्यते छिदावा
 छिद्यते पुरुषस्त्वपरिणामी नानुभवकर्म इति नास्मिन्
 स्वयं प्रकाशताननुज्यते अपराधान् प्रकाशतो ह्यस्य
 स्वयं प्रकाशताननुभवकर्म तातस्माद्दृश्यत्वात् दर्शन
 कर्म चित्तं न स्वाभासं आत्मप्रकाशप्रतिबिम्बितस्यैव
 चित्तस्य तद्वृत्तिविषयाः प्रकाशत इति भावः ननु दृश्यो
 वि स्वयं प्रकाशश्च न हि यथा घटादयो निनाव्यज्जान्ते

एवमग्निरन्यतरेणेत्यतश्चाह नचाग्निरत्रैतिकस्मात् न
 हीतिमानामाग्निरत्यंतरात् प्रकाशिष्टविज्ञानान्तुप्रका
 शतद्वितिनस्वयं प्रकाशद्वितिन व्यभिचारद्वयर्थः प्र-
 काशश्चायमिति अयमिति पुरुषस्वभावात् प्रकाशा
 द्वयवच्छिनत्ति क्रियारूपः प्रकाशद्वितियावत् एतदुक्तं
 भवतियायाक्रियासासासर्वाकर्तृकरणकर्मसंबंधे
 नदृष्टायथापाके दृष्टश्चैत्राग्नितंडुलसंबंधेन तथा
 प्रकाशेपिक्रियेति तथापितथाभवितव्यं संबंधश्च भे-
 दाश्रयोनाभेदे संभवतीत्यर्थः किंच स्वाभासं चित्तमित्य-
 प्रास्वमेव कस्यचिदिति शब्दार्थः स्यादेतत्माभूत्तुग्रा-
 ह्यं चित्तं न हि ग्रहणस्याकारणस्याव्यापकस्य च निवृत्तौ
 चित्तनिवृत्तिरित्यतश्चाह स्वबुद्धीति बुद्धिश्चित्तं प्रचारा
 व्यापाराः सुखाः प्राणिनश्चित्तस्य वृत्तिभेदाः क्रोधलोभाद-
 यः स्वाश्रयेण चित्तेन स्वविषयेण च सहप्रत्यात्ममनुभूय-
 मानाश्चित्तस्याग्राह्यतां विधटयंतीत्यर्थः स्वबुद्धिप्रचा-
 रप्रतिसंवेदनमेव विशदयति क्रुद्धो हमिति एकरणं
 स्वाभासं विषयाभासं चित्तमिति ब्रुवाणो न तावदेनैव
 व्यापारेणात्मानमवधारयति तेनैव विषयमपीति व-
 क्तमर्हति न ह्यविलक्षणा व्यापारः कार्यभेदाय पर्यासात्
 स्माद्व्यापारभेदो गीकर्तव्यः न च वैनाशिकानामुत्पत्तिभे-
 दातिरिक्तोऽस्ति व्यापारः न चैकस्या एवोत्पत्तेरविलक्षणा-
 याः कार्यवैलक्ष्याय संभवः तस्या कस्मिंश्चित् प्रसंगात् च

चैकस्योत्पत्तिद्वयसंभवः तस्मादर्थस्य च ज्ञानरूपस्य
 चावधारणं नैकस्मिन्समय इति तदेतद्वाच्येणोच्यते
 न चैकस्मिन्क्षणे इति तथा चोक्तं वैनाशिकैः भूतिर्येषां
 क्रियासैवकारकं सौच्यत इति तस्माद्दृश्यत्वमेतच्चित्त
 स्य सदातनं स्वाभासत्वमपनयत् द्रष्टारं च द्रष्टुरपरि
 णामित्वं च दर्शयतीति सिद्धं पुनर्वैनाशिकमुत्थापयति
 स्यान्मतिः मा भूद्दृश्यत्वेन स्वसंवेदनं एवमप्यात्मान
 सिद्ध्यति स्वसंतानवर्त्तिना चरमचित्तक्षणेन स्वरसं
 निरुद्धस्वजनकचित्तक्षणग्रहणादित्यर्थः समंचतत
 ज्ञानत्वेनानंतरं चाव्यवहितत्वेन समनंतरं तेन चि
 त्तबुद्धिरिति चित्तमित्यर्थः नागृहीता चरमा बुद्धिः पू
 र्वबुद्धिग्रहणसमर्थानहि बुद्ध्या संवद्वा पूर्वा बुद्धिर्बु-

मुथित चित्तेः स्वबुद्धिसंवेदनं बुद्धेस्तदाकारपत्तौ चिति
 प्रतिविंबाधारतया तद्रूपतापत्तौ सत्यां यथा हि चंद्रमसः
 क्रियामंतरेणापि संक्रांतचंद्रप्रतिविंबमंडलं चलमच
 लंचलमिव आलबालमरालमिव चंद्रमसमवभासय
 ति एवं विनापि चित्तिव्यापारं उपसंक्रांतचित्तिप्रतिविं
 बंचित्तं स्वगतयक्रियया क्रियावतीमसंगतामपि म
 यिसंगतांचित्तिशक्तिमवभासयत् भोग्यभावमासाद
 यत् भोक्तृभावमापादयति तस्या इति सूत्रार्थः भाष्यम
 प्येतदर्थमसकृत्तत्रतत्र व्याख्यातं इति न व्याख्यातमत्र
 बुद्धिरत्यविशिष्टत्वे ज्ञानवृत्तेरागममुदाहरति तथा चो
 क्तं न पातालमिति शाश्वतस्य शिवस्य ब्रह्मणो विशुद्धस्व
 भावस्य चित्तिच्छाया मनोवृत्तिमेव चित्तिच्छायापन्नत्वाच्चि
 तेरप्यविशिष्टांगुहां वेदयंते तस्यामेव गुहायां तद्गुह्य
 ब्रह्म तदपनयेतु स्वयंप्रकाशमनावरणमनुपसर्गं प्र
 द्योतने चरमदेहस्य भगव तितदेवं दृश्यत्वेन चित्त
 स्य परिणामिनस्तदिति रक्तिः पुमानपरिणतिधर्मोपपा
 दितः संप्रतिलोकप्रत्यक्षमप्यत्र प्रमाणयति अतश्चैतदि
 ति अवश्यं चैतदित्यर्थः द्रष्टव्यं यथा हि नीलाद्यनुरक्त
 चित्तनीलाद्यर्थं प्रत्यक्षेणैवावस्थापयति एवं दृष्टच्छाया
 पत्त्या तदनुरक्तंचित्तं द्रष्टारमपि प्रत्यक्षेणावस्थापयति
 अस्ति हि आकारज्ञाननीलमहंसंप्रत्येमि इति तस्मात्
 रैव वत् ज्ञातापि प्रत्यक्षसिद्धेऽपि न विविच्यावस्थापि=

तो यथाजले चंद्रमसो विंबं न त्वेतावता तदप्रत्यक्षं न चा
 स्य जलगतत्वे तदप्रमाणमिति चंद्ररूपेऽप्यप्रमाणं भवि
 तुमर्हति तस्माच्चित्तप्रतिबिंबिततया चैतन्यगोचरा
 पिनचैतन्यगोचरेति तदिदं सर्वार्थत्वं चित्तस्येति त
 देतदाह मनोहीति न केवलं तदाकारपत्यामंतव्येना
 र्थेनोपरक्तं मनः अपितु स्वयंचेति चकारोभिन्नक्रमः
 पुरुषेणेत्यस्यानंतरद्रष्टव्यः तच्छायापत्तिः पुरुषस्य व
 त्तिः इयंच चैतन्यच्छायापत्तिश्चित्तस्यैव नाशिकैरभ्युपे
 तव्या कथमन्यथा चित्ते चैतन्यमेते आरोपयावन्भूवु
 रित्याह तदनेनेति केचिद्वैनाशिका बाह्यार्थवादिनः
 अपरे विज्ञानमात्रवादिनः ननु यदि चित्तमेव द्रष्टा
 कारं दृश्याकारं हंत चित्तादभिन्नावेवास्तां द्रष्टा ह
 श्येयथाहुः अभिन्नोऽपि हि बुद्ध्यात्मा विपर्ययसितदर्श
 नैः ग्राह्यग्राहकसंचित्तिभेदवानिवलस्य तद्वति त
 त्कथमेतेन कं पनीया इत्यत आह समाधिप्रज्ञायामि
 ति तेऽखलूक्ताभिरुपपत्तिभिश्चित्तातिरिक्तं पुरुषम
 भ्युपगम्याप्यष्टांगयोगोपदेशेन समाधिप्रज्ञायामा
 त्मगोचरायामवतार्य बोधयितव्याः तद्यथा समा
 धिप्रज्ञायां प्रज्ञेयार्थे आत्मा प्रतिविंबीभूतो न्यः क
 स्मात् तस्यात्मनः आलंबनीभूतत्वात् अथ चित्ताद
 भिन्नमेव कस्मान्नालंबनं भवतीति यदि युक्तिबोधि
 तोऽपि वैजात्याह दत्तवहेतनाह सचेदात्मरूपो

र्थश्चित्तमात्रं स्यात् तच्च ततो व्यतिरिक्तः ततः कथं प्रज्ञैव
 प्रज्ञारूपमवधार्येत स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् उपसंहर
 तितस्मादिति समीचीनोपदेशेनानुकंपिता भवन्ती
 त्याह एवमेतदिति जातितः स्वभावप्रदस्यैः चित्ता-
 तिरिक्तात्सद्भावहेतुंतरमवतारयति कुतश्चेतित
 द्रित्वात् यद्यप्यसंख्येयाः कर्मवासनाः क्लेशवासना
 श्च चित्तमेवाधिरोक्तेन तु पुरुषं तथा च वासनाधीना
 विपाकाश्चित्ताश्च यतया चित्तस्य भोक्तृतामावहन्ति भो
 क्तरर्थे च भोग्यमिति सर्वचित्तार्थप्राप्तं तथापि तच्चित्त
 मसंख्येयवासनाविचित्रमपि परार्थकस्मात्संहत्य-
 कारित्वादिति सूत्रार्थः व्याचष्टेतदेतदिति स्यादेतच्चि-
 त्तसंहत्यापि करिष्यति स्वार्थं च भविष्यतिकः खलु वि
 रोध इति यदिकश्चिद्भूयात् तत्प्रत्याह संहत्यकारिणेति
 सुखचित्तमिति भोगमुपलक्षयति तेन दुःखचित्तमपि
 द्रष्टव्यं ज्ञानमित्यपवर्गोक्तः एतदुक्तम् भवति सु
 ख दुःखे चित्ते प्रसिक्कलानुकूलात्मकेनात्मनिसंभ
 वतः स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् न चान्योपि संहत्यका
 री साक्षात्परं परयावा सुखदुःखे विदधानस्ताभ्याम
 नुकूलनीयः प्रतिकूलनीयो वा तस्माद्यः साक्षात्परं
 परयावा न सुखदुःखयोर्व्याप्त्रियते स एवाभ्यामनुकू
 लनीयः प्रतिकूलनीयो वा स च नित्योदासीनः पुरुषः
 एवमपवृज्यते येन ज्ञानेन तस्यापि ज्ञेयतंत्रत्वात्

स्वात्मनि च वृत्तिविरोधान्नं ज्ञानार्थत्वं न चान्यविष-
 याद्दस्मादपवर्तसंभवो विदेहप्रकृतिलयानामवव-
 र्मासंभवात् तस्मात्तत्ज्ञानमपि पुरुषार्थमेव न तत्
 स्वार्थनापि परमात्रार्थसंहतपरार्थत्वे चानवस्थाप्रसं-
 गादसंहतपरार्थसिद्धिरिति तदेव कैवल्यमूलबीजं यु-
 क्तिमयमात्मदर्शनमुक्त्वा तदुपदेशादिकृतं पुरुष-
 मनधिकृतपुरुषांतराद्यावत्तमाह विशेषनिवृत्तिः य-
 स्यात्समावेभावनास्तितस्याष्टांगयोगोपदेशादनुति-
 ष्ठतोयुं जानस्य तत्परिपाकात् क्वित्तत्त्वपुरुषयोर्विशे-
 षदर्शनादात्मभावभावनानिवर्तते यस्यात्मभावभाव-
 नैव नास्ति नास्तिकस्य तस्योपदेशानधिकृतस्यापरि-
 निश्चितात्मतत्परं लोकभावस्य नोपदेशानविशेषदर्श-
 नं नात्मभावभावनानिवृत्तिरितिसंन्यायः न च आत्मभा-
 वभावनायाः क्वित्तवर्तिन्याः कुतो वागम इत्यत आह
 यथा प्रावृषीति प्राग्भवीयं तत्त्वदर्शनबीजमपवर्गभा-
 गीयं यत्कर्माष्टांगयोगानुष्ठानं तदेकदेशानुष्ठानं वा त-
 भिनिवर्तितमस्तीत्यनुमीयते तस्य चात्मभावनातश्च
 मेव स्वाभाविकौ वस्त्वभ्यासं विनापि प्रवर्तते अनधिका-
 रिणमाममिनां वचनेन दर्शयति यस्याभावादिदमिविपु-
 र्वपक्षः नास्तिकर्मफलं परलोकिनोभावात् परलोका-
 भावइति तत्र रुचिररुचिश्च निर्णये पंचविंशतितत्त्व-
 विषये आत्मभावभावनाप्राग्व्याख्याताविशेषदर्शिनः

परामर्शमाह चित्तस्यैवेति तस्यविशेषदर्शनकुशल
 स्यात्मभावभावनाविनिवर्ततेइति अथविशेषदर्शि
 नः कीदृशं चित्तमित्यत आह तदाचित्तं निगदव्याख्या
 तम् स्यादेतद्विशेषदर्शनं चेद्विवेकनिष्ठं न जातु चि-
 त्तं व्युत्थितं स्याद्दृश्यते चास्य भिक्षामठतो व्युत्थितमित्य
 त आह तेभ्यः प्रत्ययेति प्रतीयते येन सप्रत्ययश्चित्त
 सत्त्वं तस्माद्विवेकश्चित्तेः तेन निम्नस्य जानामीति सा
 क्षात् मोक्षो विविच्य दर्शितो न जानामीति मोहस्तन्मू
 लावहंकारममकारावहमस्मीति वा ममेति दर्शितौ
 क्षीयमाणानि च तानि बीजानि चेति समासः पूर्वसं-
 स्कारेभ्यो व्युत्थानसंस्कारेभ्यः स्यादेतत् सत्यपि विवे
 कज्ञाने व्युत्थानसंस्कारा यदि प्रत्ययांतराणि प्रसुवते-
 कस्तर्हि दानहेतुरेतेषां यतः प्रत्ययांतराणि न पुनः प्र
 सवीरन्तित्यत आह हानत्तं अपरिपक्वविवेकज्ञान
 स्याक्षीयमाणा व्युत्थानसंस्काराः प्रत्ययांतरं प्रसुवतेन
 तु परिपक्वविवेकज्ञानस्य क्षीणाः प्रत्ययांतराणि प्रस्ता
 तुमर्हति यथा विवेकबिद्समुत्पन्ना अपि कुशानसं
 स्कारांतरं प्रसुवते तत्कस्य हेतोः तदेते क्लेशा विवेक-
 ज्ञानवन्निदग्धबीजभावा इति एव व्युत्थानसंस्का
 राः अपीति अथ व्युत्थानसंस्कारा विवेकज्ञानसंस्कारै
 र्निरोद्धव्याः विवेकसंस्काराश्च निरोधसंस्कारैर्निरोध
 संस्काराणां त्ववाह्यविषयत्वं दर्शितं निरोधोपायः प्रा

यश्चिंतनीय इत्यत आह ज्ञानसंस्कारास्त्विति परवैरा-
 ग्यसंस्कारा इत्यर्थः तदेवं सूत्रकारो व्युत्थाननिरोधोपा-
 यं प्रसंख्यानमुक्त्वा प्रसंख्याननिरोधोपायमाह प्रसमा-
 धिः ततः प्रसंख्यानान् किञ्चित् सर्वभावाधिशातृत्वा-
 दिप्रार्थयते प्रत्युत तत्रापि क्लृप्ताति परिणामित्वदे-
 षदर्शनेन विरक्तः सर्वथा विवेकरव्यातिरेव भवति ए-
 तदेव विवृणोति तत्रापीति यदा व्युत्थानप्रत्ययाभवे-
 शुः तदानायं ब्राह्मणः सर्वथा विवेकरव्यातिः यतस्त-
 स्य न प्रत्ययांतराणि भवन्ति ततः सर्वथा विवेकरव्या-
 तिरिति तदास्य धर्ममेघः समाधिर्भवति एतदुक्तं भव-
 ति प्रसंख्याने विरक्तस्तन्निरोधमिच्छन् धर्ममेघं समा-
 धिमुपासीत तदुपासने च सर्वदा विवेकरव्यातिर्भव-
 ति तथा च तन्निरोद्धुं पारयतीति तस्य च प्रयोजनमा-
 ह ततः तिः कस्मात्पुनर्जीवन्नेव विमुक्तो भवति उक्त-
 रं यस्मादिति क्लृप्तकर्मवासेद्भूः किल कर्माशयो जात्या-
 दिनिदानं न चासति निदाने निदानी भवितुमर्हति य-
 थाहात्र भगवानक्षपादः वीतरागजन्मा दर्शनादिति
 अथैवं धर्ममेघे सति कीदृशं चित्तमित्यत आह तदा
 सर्वात्म्यं आव्रियते चित्तसत्त्वमेभिरिति आवरणानि
 मलाः क्लृप्तकर्माणि सर्वे च ते आवरणमलाश्चेति स-
 र्व आवरणमलाः तेभ्योऽप्येतस्य चित्तसत्त्वस्य ज्ञानस्य-
 ज्ञायतेनेनेति अनया व्युत्पत्त्या आनंसादपरिमेय-

त्वात्ज्ञानमल्पम् यथादिशरदिघनपटलमुक्तचंद्रा =
 श्विषः परितः प्रद्योतमानस्य प्रकाशानंत्याप्तकार्याः घ
 टादयोऽल्पाः प्रकाशंते एवमुपगर्जस्तमस = = =
 श्रित्तसत्त्वस्य प्रकाशत्वादल्पप्रकाशमिति तदेतदाह
 सर्वैरिति एतदेव व्यतिरेकमुखेन स्फोरयति आवर
 केण तमसाभिभूतमिति क्रियाशीलेन रजसा प्रवर्त्ति
 तमतएवोद्घाटितं प्रदेशादपनीततम इत्यर्थः अतए
 व सर्वान् धर्मान् ज्ञेयान् मेहति वर्षति प्रकाशनेने
 ति धर्ममेघ इत्युच्यते नन्वयमस्तु धर्ममेघः समाधिः
 सवासनकेशकर्माशयप्रशमहेतुः अथ सत्ययस्मि =
 न्कस्मात् न जायते पुनर्जंतुरित्यत आह यत्रेदमुक्त =
 मिति कारणसमुच्छेदादपि चेत्कार्यं क्रियते हंतभोः म =
 णिवेधादयोधादिभ्यो भवेयुः प्रत्यक्षाः तथा चानुपपन्ना
 र्थतायामाभाणकोलौकिक उपपन्नार्थः स्यात् अवि =
 ध्यदंधोमणिमिति आवयत् ग्रथितवान् प्रत्यमुंचत् पि
 नङ्गवान् अभ्यपूजयत् स्तुतवानिति ननु धर्ममेघ =
 स्य पराकाष्ठाज्ञानप्रसादमात्रं परं वैराग्यं समूलया
 तमपहंतु व्युत्थानसमाधिसंस्कारान् केशकर्माशया
 न् गुणास्तु स्वतएव विकारकरणशीलाः कस्मान्ताद =
 श्मपि पुरुषं प्रति देहेन्द्रियादिनारभंत इत्यत आह
 ततो गुणानां शीलमिदं गुणानां पदमीयं प्रति कृतार्थास्त
 प्रति न प्रवर्त्तते इति भावः अत्रांतरे परिणामक्रमं पृच्छ

ति अथ कोयमिति क्षणक्रमः परिणामक्रमः क्षणप्रति-
 योगीक्षणः प्रतिसवधी यस्य सतथोक्तः क्षणप्रचयाश्र-
 यइत्यर्थः न जातुक्रमः क्रमवन्तमन्तरेण शक्यो निरूपयि-
 तु न चैकस्यैव क्षणस्य क्रमः तस्मात् क्षणप्रचयाश्रयः प-
 रिशिष्यते तदिदमाह क्षणानन्तर्येति परिणामक्रमे प्र-
 माणमाह परिणामस्येति नवस्य हि वस्त्रस्य प्रयत्न सं-
 रक्षितस्यापि चिरेण पुराणता दृश्यते सोऽयं परिणामस्या-
 परांतः पर्यवसानं तेन हि परिणामस्य क्रमः ततः प्राग-
 पि पुराणतायाः सूक्ष्म सूक्ष्मतर सूक्ष्मतम स्थूलतमत्वा-
 दीनां पौर्वापर्यमनुमीयते एतदेव व्यतिरेकमुखेन दर्-
 शयति न हीति अननुभूतोऽप्राप्तः क्रमक्षणोपयासान्त-
 योक्तानन्वेषक्रमः प्रधानस्य न संभवति तस्य नित्यत्वादि

रूपेणपरिणामादस्तुपरिणामक्रमः पुरुषस्यत्वपरि-
 णामिनःकुतःपरिणामक्रमइत्यतआह कूटस्थेति
 तत्र ब्रह्मणां चित्ताव्यतिरेकाभिमानात्तत्परिणामाध्या-
 सः मुक्तानां चास्ति क्रियामुपादायावास्तवोपिपरिणा-
 मोमोहकल्पितः शब्दस्य पुरःसरतया तत्पृष्ठे विक-
 ल्योस्ति क्रियामुपादत्त इति गुणेष्वलव्यपर्यवसानः
 परिणामक्रमइत्युक्तं तदसहमानं पृच्छति अथेति स्थि-
 त्येति महाप्रलयावस्थायां गत्येति सूक्ष्मै एतदुक्तं भ-
 वति यथानंत्यान्मपरिणामसमाप्तिः संसारस्य हंत भोः
 कथं महाप्रलयसमये सर्वेषामात्मनां सहसा समुच्छि-
 येत कथंच सृष्ट्यादौ सहसोत्पद्येत संसारः तस्मादेकैक-
 स्यात्मनो मुक्तिक्रमेण सर्वेषां विमोक्षा दुःखेदः सर्वेषां सं-
 सारक्रमेणेति प्रधानपरिणामपरिसमाप्तिः एवं च प्र-
 धानस्याप्यनित्यत्वप्रसंगः न चापूर्वसत्त्वप्रादुर्भाव इ-
 ष्यते येनानंत्यं स्यात् तथा सत्यं नादित्वव्याहतेः सक-
 लशास्त्रार्थभंगप्रसंग इति भावः उत्तरमाह अवचनी-
 यं अनुत्तराहमेतत् एकांतता एव तस्यावचनीयतां दर्-
 शयितुमेकांतवचनीयं प्रश्नं दर्शयति अस्ति प्रश्न इति
 सर्वो जातो मरिष्यतीति प्रश्नोत्तरम् ॐ भो इति सत्यं भो इ-
 त्यर्थः अविभज्यवचनीयमुक्त्वा प्रविभज्यवचनीयं प्र-
 श्नमाह अथ सर्व इति विभज्यवचनीयतामाह विभ-
 ज्येति विभज्यवचनीयमेव प्रश्नांतरं निस्पृष्टार्थमाह

तथामनुष्येति अयं त्ववनीय एकांततः न हि सामान्ये
 न कुशला कुशलपुरुषसंसारस्यांतवत्त्वमनंतवत्त्वं वा
 शक्यमेकांततो वक्तुं यथा प्राणभृन्मात्रस्य श्रेयस्त्वम
 श्रेयस्त्वं वा नैकांततः शक्यमवधारयितुं यथा जात
 मात्रस्य मरणमेकांतो विभज्य पुनः शक्यावधारणमि
 त्याह कुशलस्येति अयमभिसंधिः क्रमेण मोक्षे सर्वेषां
 मोक्षात्संसारोच्छेद इत्यनुमानं तच्चागमसिद्धमोक्षाश्र
 यंतथाचाभ्युपगतमोक्षप्रतिपादकागमप्रमाणभावः
 कथं तमेवागमं प्रधानविकारनित्यतायामप्रमाणीकु
 र्यात् तस्मादागमबाधितविषयमेतदनुमानं न प्रमाणं
 श्रूयते हि श्रुतिस्मृतीतिहासपुराणेषु सर्गप्रतिसर्गपरं
 पराया अनादित्वमनंतत्वं चेति अपि च सर्वेषामेवात्म
 नां संसारस्य न तावद्युगपदुच्छेदः संभवी न हि पंडित
 पाणामप्यनेकजन्मपरंपराभ्यासपरिश्रमसाध्याविवे
 करव्याप्तिप्रतिष्ठा किंपुनः प्राणभृन्मात्रस्य स्थावरजंगमा
 दैरेकदाऽकस्माद्भवितुमर्हति न च कारणाद्यौगपद्येका
 र्ययौगपद्युज्यते क्रमेण तु विवेकख्याता वसंख्येयानां
 क्रमेण मुक्तौ न संसारोच्छेदो नंतत्वाज्जंतूनामसंख्येय
 त्वादितिसर्वमवदातं कैवल्यरूपावधारणपदस्य सूत्र
 स्यावांतरसंगतिमाह गुणाधिकारेति पुरुषार्थशून्यानां
 गुणानां प्रतिप्रसवः कैवल्यं स्वरूपप्रतिष्ठावाप्तिरिति शक्ति
 रितिरुक्त करणीयतया पुरुषार्थशून्यानां यः प्रतिप्रस

स्वकारणे प्रधाने लयः तेषां कार्यकारणात्मनां गुणानां व्य-
 थानसमाधिनिरोधसंस्कारामनसिलीयंते मनोऽस्मिता-
 यां अस्मितालिंगं लिंगमलिंगे इति योयं गुणानां कार्यका-
 रणात्मकानां प्रतिसर्गः तत्कैवल्यं यं कंचित्पुरुषं प्रति प्र-
 धानस्य मोक्षः स्वरूपप्रतिष्ठापुरुषस्य चामोक्ष इत्याह
 स्वरूपेति अस्ति हि महाप्रलयेऽपि स्वरूपप्रतिष्ठा चिति
 शक्तिः न चासौ मोक्ष इत्यत आह पुनरिति सौत्र इति-
 शब्दः शास्त्रपरिसमाप्तौ मुक्त्यर्हं चित्तं परलोके मेयं न
 सिद्धयो धर्मघनः समाधिः द्वयी च मुक्तिः प्रतिपादिता-
 स्मिन्पादे प्रसंगादपि चानन्यदुक्तं निदानं तापानामुदि-
 तमथ तापाश्च कथिताः सहंगैरष्टाभिर्विहितमिह यो-
 गद्वयमपि कृतो मुक्तेरध्वागुणपुरुषभेदः स्फुटतरो वि-
 विक्तं कैवल्यं परिगलिततापा चित्तिरसौ ॥ इति श्रीवा-
 चस्पतिमिश्रविरचितायां पातंजलभाष्यव्याख्यायां कै-
 वल्यपादश्चतुर्थः समाप्तः ४ ॥ ७ ॥ ॐ ॥ ७ ॥

